

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΗΜΑ

ΑΦΟΡΩΝΤΑ

ΤΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ.

1.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυτον τῆς Ἀγγλίας.

EN AONASINA, τῇ 13/25 Οκτωβρίου 1863.

Πρέπει ὅμητον ἀναβολῆς νὰ ἔρειλεύσητε συντόνως τὸν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ διορίσῃ Πληρεξούσιον μεταβοσίμενον εἰς Λονδίνον καὶ ἑρωδιασμένον μετὰ τῆς προσηκούσης πληρεξουσιότητος διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν. Συνθήκες περὶ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐπὶ τῶν Ιονίων Νήσων προστασίας τῆς Αὐτῆς Μεγάλειότητος καὶ περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Νήσων τούτων μετὰ τῆς Ἐλλάδος. Ο τοιοῦτος Πληρεξούσιος δέον νὰ ἔχῃ ἐπίσης πληρεξουσιότητα ἵνα διαπραγματεύῃ μετὰ τῶν ἐν Λονδίνῳ Πρέσβεων τῶν δύο ἄλλων προστατίδων Δυνάμεων. Λί οδηγίαι τοῦ Βασιλέως δέον νὰ διδωσιν αὐτῷ εὑρεῖαν ἁξουσίαν.

ΡΩΣΣΙΑ.

2

ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, Πληρεξούσιον.

EN ATHENAIΣ, τῇ 1/13 Νοεμβρίου 1863.

Σᾶς κοινοποιοῦμεν, ἐν ἀντιγράφῳ, τὸ ἀπὸ δ. Νοεμβρίου ε. ε. B. Διάταγμα δι'οῦ ἡ A. M. γύδοκης ν' ἀνέθεση ὑμῖν τὴν ἔκταχτον καὶ εἰδικὴν ἀποστολὴν τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύσατε τὴν B. Λύτη; Κυβέρνησιν παρὰ τῷ ἐν Λονδίνῳ Συμβούλῳ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ μετάσχητε τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῆς συνομολογήσιας Συνθήκης πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἐνώσεως τῶν Ιονίων Νήσων.

Παποιεῖτε εἰς τὸν ὑπέρ τῶν Ἑλλ. συμφερόντων ζῆλον ὑμῶν, οὐδόλως; ἀμριβάλλομεν, δτὶ θέλετε προθυμοποιηθῆναι νὰ δικαιώσητε τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς A. M. καὶ τῆς Κυβερνήσεως Λύτης, καὶ δτὶ θέλετε ἐπιστήσει δῆλον ὑμῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν, ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίου ἀντικειμένου, ὑπεράσπισιν τῶν ἔμικρῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων. Σᾶς παραχαλοῦμεν δὲ ν' ἀναγωρήσητε ἀφεύκτως διὰ τοῦ κατὰ τὸ προσεχῆς ξάδιβατον 2/14 Νοεμβρίου ἀποπλέοντος εἰς Γαλλίαν ἀτμοπλοΐου.

Γινώσκετε, Κύριε, ἀρχούντως τὸ σπουδαῖον ζῆτημα, περὶ οὗ πρόκειται ν' ἀσχοληθῆτε καὶ ἀνεργήσητε ἐν Λονδίνῳ, ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ μεκρυγορήσωμεν ἐνταῦθα περὶ τούτου, ἐνῷ, ἄλλως τε, καὶ προφορικῶς ὑπεδεῖχμεν ὑμῖν τὴν δοκίαν δρεῖσθε ν' ἀσκολουθήσητε πορείαν καὶ τὸ σκμεῖον πρὸς δ πρέπει νὰ τελικωτεν δῆλαι ὑμῖν αἱ προσπάθειαι. Ἐπαρκούμεθ δὲ νὰ σᾶς δώσωμεν ἡδη γραπτάς τινας ὀδηγίας, ὡς πρὸς ἐν μόνον τῶν ἀντικειμένων ἀτίνα ἀναφέονται ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου, ήτοι τὸ τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων, διπερ ἐστὶ καὶ τὸ σπουδαῖοτατον πάντων.

Δέν ἀγνοεῖτε, δτὶ ίδια τὶς διεγερθεῖσα ὑπό τίνων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, περὶ καταστροφῆς τῶν ἀνωτέρω

Άν, μετά τὴν εἰς Λονδίνον ἀφίξιν ὑμῶν, παρατηρήσοτε, ὅτι ἡ ἴδεα αὐτὴ σπουδαῖος ἐπηρεάζει τὰς τρεῖς Εὐεργέτιδας Δυνάμεις, καὶ ἴδιος τὴν Ἀγγλίαν, ἵτις ἔστιν ἡ μὲν λόγων ἀρμοδίᾳ πρὸς λόγους τοῦ Κύπρου, δρεῖ-λετε νὰ πολεμήσοτε αὐτὴν ἁμέσως. Θέλετε ἀντιτάξει, ἐν πρώτοις καὶ ἀναπτύξει, δεόντως, τοὺς λόγους, οὓς ἡ Ἰόνιος Βουλὴ προέταξε, παριστῶσα τὰ φρούρια ὃς ἀνήκοντα καθ'όλα εἰς τὸ Ἱόνιον Κράτος καὶ δαπάναις αὐτοῦ ἐγερθέντα καὶ ὄπλισθέντα. Θέλετε, ἐπομένως, παρατηρήσει, διτ., ὁ ὑπὸ τινῶν Δυνάμεων ἐκφρασθεὶς φό-βος μὴ τὰ φρούρια ταῦτα εἰς χεῖρας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εὑρισκόμενα καταστῶσιν ἐπικίνδυνα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, ἵστιν δλῶς ἀνυπόστατος. Τὰ φρούρια ταῦτα, καὶ εἰς ισχυρὰς χεῖρας εὑρισκόμενα, παρέχουσι μόνον τὰ μέσα τῆς ἀμύνης καὶ οὐχὶ ποτε τῆς ἐπιθέσεως. Εἰς χεῖρας δὲ τῆς Ἑλλάδος, Δυνάμεως μικρᾶς καὶ ἀνογύρου, ἵτις ὀλιγώτερον δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς θλάβην ἐπέρας τῶν Δυνάμεων οἰασθῆποτε. Οὐδε-μία δὲ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δύναται εὐλόγως νὰ ζηλοτυπήῃ πρὸς μικρὸν Κράτος, οἷον ἡ Ἑλλάς, διότι τὸ Κράτος τοῦτο ἔχει τινὰ τῶν μέσων, ἀτινὰ διαττρούσιν εἰς ἣν Ἐθνος τὸ αἰσθημα τῆς αἰτονομίας.

Ἀνυπόστατός ἐστιν ἐπίσης καὶ ὁ ἐπέρας φόβος, μὴ τὰ φρούρια χρησιμεύσωσιν ὡς δρμητήριον. Ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχει στόλον ἀξιόμαχον, καὶ ἐπὶ πολὺν θεραπείαν, δὲν θέλει ἔχει τοιοῦτον, οὐδένα κίνδυνον δύνανται νὰ παρουσιάσωσι τὰ φρούρια κατὰ τρίτων, ἔκτος μόνον ἀν παρουσιασθῇ ἐχθρικὴ ἐπιθεσίς. Ήσαύτως μάταιος καὶ ἀνυπόστατος δλῶς ἐστιν καὶ ὁ φόβος μὴ δευτερεύουσά τις Ναυτικὴ Δύναμις καταλέθῃ αἰροντίδιως τὰ φρούρια καὶ κυριεύσῃ οὕτω τοῦ στομίου τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, καθότι τοιοῦτο τι δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν αἱ Μεγάλαι Ναυτικαὶ Δυνάμεις, αἵτινες δύνανται νὰ ὀψι τούτο τὸν καιρῷ νὰ προλέψωσι πᾶσαν τοιαύτην ἀπό-παιραν. Ἀπ' ἐναντίας, τὰ φρούρια ταῦτα, εἰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενα, δύνανται μεγάλως νὰ χρησι-μεύσωσι πρὸς ἀπόκρουσιν τοιεύτης ἀποκείρας, καθότι, θεσπίως, ἡ θέσις τῆς Κερκύρας καὶ οὐχὶ τὰ ἐν αὐτῇ φρούρια ἐστὶ τὸ στόμιον τοῦ Ἀδριατικοῦ. διότε δὲ ἡ Ἑλλάς εὑρεθῇ σοκλος, ἐνευ τῶν φρουρίων, πρὸς ἀντίστασιν ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, ἡ Κέρκυρα ἔσται ἀπίστε τὸ ἔρματον παντὸς ἀποτόλμου κίνηματος.

Οἱ λόγοι τοῦ διτ. δὲν δύναται τις νὰ ἀμπιστευθῇ τὰ φρούρια εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν δὲν εἶναι σπουδαῖος, διότι διὰ τῆς Βασιλείας ἥρξατο ἥδη ἡ ἐπάναδος τῆς πειθαρχίας εἰς τὸν στρατὸν, ἵτις ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου παγιωθῆσεται ἐντελῶς. Τὰ δὲ φρούρια θέλουσι χρησιμεύσει οὐχὶ δλίγον ὡς Σχολείον αὐτῆς τῆς πειθαρχίας. Άλλως τε, ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων, οὐδόλως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς προτεί-ναντας αὐτὴν, καθότι θραδύτερον ἡ Ἑλλάς, ὡς Κράτος αὐτόνομον, δύναται καὶ ἔχει δικαίωμα ἀναντίρρητον καὶ ἀναμφισθῆτον νὰ τὰ ἀνεγείρῃ· διότε ἡ κατεδάφισις αὐτῶν δὴ δὲν ἔχει ἀλλο ἀποτέλεσμα, εἰμὶ τὴν προσβολὴν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν φιλοτιμίας καὶ τὴν ζημίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων, δρεῖτε ν' ἀντιτάξητε προσέτι καὶ τὸ ισχυρὸν ἐπιχείρημα, τοῦ διτ. τὰ φρούρια εἰσὶν ἀναποφεύκτας ἀντρχαῖς εἰς κύτην τὴν ἀσφάλειαν τῆς Κερκύρας. Η νῆσος αὕτη ἀγγύτατα κειμένη πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, ἔσται ἀδιακόπως ἀκτεθειμένη εἰς ληστρικάς ἐπιδρομάς τῶν Ἀλβανῶν, τὰς ὅποιας, καθὸ δέντε-λῶς δοπλος, ἀν δὲν ἔχῃ τὰ φρούρια, δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ἀποκρούσῃ.

Άν δὲ θέλετε ἔχη ὑπόστασιν καὶ φίμη τις διατρέξασα εἰς Ἀθήνας, διτ. πρὸς τοὺς ἄλλους λόγους, οὓς προ-τίνουσιν οἱ τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων ὑποστηρίζοντες, διτ. δηλασθῇ ἐνδεχόμενον νὰ παραχωρήσῃ ποτὲ ἡ Ἑλλάς οἰκειοθελῶς εἰς ἄλλην Δύναμιν τὰ ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ τῆς Κερκύρας παρακειμένου σκοπέλου, Vido κα-λουμένου, δχυρώματα, ὅσν γελοίας καὶ ἀν μοι φαίνηται ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις, ἀν τυχὸν ἐπῆλθε, τὸ ἐπαναλαμ-βάνω, εἰς τινὸς τὴν διάνοιαν, εἶναι πολὺ εὔκολον εἰς τὰς Δυνάμεις νὰ καταχωρίσωσιν δέρμον ἥπτον ἐν τῇ Συν-θήκῃ δι' οὐ ν' ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰς οὐδένα τρίτον εἰς αἰώνα τὸν ἀπαντα παραχώρησις ὑπὸ τῆς Ἑλ-λάδος τοῦ ῥηθέντος Σχοπέλου.

Αὐτὰ ῥητοῦ ὠσαύτως δέρμου τῆς Συνθήκης δύναται νὰ διακηρυχθῇ διτ. οὐδέποτε αἱ Δυνάμεις θέλουσιν ἀν-χθῆ τὴν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἑλλην. Κράτους εἰς ἄλλο οἰονδήποτε μεταβίβασιν, ἡ ὑπ' αὐτοῦ διαταν κατοχὴν ἀπάντων τῶν τῆς Κερκύρας φρουρίων.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματα, ἀτινὰ ἐν συντόμῳ ἀκτίθενται ἐνταῦθα, θέλετε δώσει τὴν δέουσαν ἀνάπτυ-ξιν, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, αἵτινες θέλουσι σᾶς παρουσιασθῇ. Ελπίζομεν διτ. δι' αὐτῶν θέλετε κατορ-θώσαι νὰ διασκεδάσσητε πάντα φόβον καὶ πᾶσαν τάσιν πρὸς κατεδάφισιν τῶν φρουρίων. Όλαι δὲ αἱ πρὸς τοῦ-το προσπάθειαι ὅμων πρέπει νὰ τείνωσιν εἰς τὸ νὰ πεισθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν κυρίως αἱ τρεῖς Εὐεργέτιδες Δυ-νάμεις, καθότι, διόταν αὐταὶ ἀποφανθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀξιώσεων, τὸ ζήτημα λύεται ἀφεύκτως ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄν τυχὸν, πορὰ πᾶσαν προσδοκίαν, τῶν Δυνάμεων αὐτῶν οἱ δισταγμοὶ δὲν διασκεδασθῶσι, πρέπει τότε νὰ προσπαθήσητε νὰ μείνῃ τὸ ζήτημα τῶν φρουρίων ἐκχερμές, συνομολογουμένης τῆς Συνθήκης καθόσον ἀ-φορᾷ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐνώσιας καὶ ἐπιφυλαττομένων τῶν Δυνάμεων νὰ σκεφθῶσι καὶ ἀποφασίσεσ-

περὶ τῶν φρουρίων κατόπιν. Ἀλλ' ἀν καὶ τοῦτο ἀποτύχη, θέλετε προσπαθήσεις ν' ἀποκρουσθῆ ἡ κατεδάφισις καὶ ν' ἀποφασισθῇ μόνον ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν φρουρίων, λέγοντες, δτὶ διὰ μόνου τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐκλείπουσιν ἄντελῶς οἱ ὑπάρχοντες φόβοι.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἓν αἱ Δυνάμεις ἀπειρείνωσιν εἰς τὴν κατεδάφισιν, δρεῖτε νὰ προσπαθήσετε νὰ πίστητε αὐτὰς νὰ μὴ τὴν ἐνεργήσῃ ἡ Ἀγγλία πρὸ τῆς πραγματοποίησεως τῆς ἐνώσεως, ἀλλὰ νὰ τὴν συμβούλευσμον ἀπλῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐν τῇ Συνθήκῃ αὐτῇ, εἴτε δι' ίδιας διακοινώσεως ἢ πρωτοκόλλου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον θεωροῦμεν, τὸ καθ' ἡμᾶς, προτιμότερον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Δὲν πιστεύομεν ν' ἀποκρουσθῶσιν ἀπολότως οἵτις αὐταις αἱ προτάσεις ἡμῶν. Πεποιθαμεν δέ, στηρίζομενοι εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοϊκὰς διαθέσεις τῶν Εὐεργετίδων Δυνάμεων, καὶ ίδίως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εἰς ἓν ὅρειλομεν κυρίως τὴν ἐνώσιν τῆς Ἐπτανήσου, πεποιθαμεν λέγω, δτὶ δὲν θέλουσιν ἀφῆσει τὸ μέγα τοῦτο ἐνεργέτημα ἀτελὲς διὰ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων. Ἀλλ' ἀν ἀπροσδοκήτως, οἵτις ὥμων αἱ προπάθειαι, ἀποδῶσιν ἀνωρελίς, καὶ ἡ κατεδάφισις ἀποφασισθῇ καὶ καταχωριθῇ, ως δρος ἀναπόδευκτος τῆς Συνθήκης, δὲν πρέπει ὥμεις νὰ υπογράψητε αὐτήν.

Θέλετε γνωστοποιήσεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δτὶ, αἱ διδηγίαις ὥμων, σᾶς ἀπαγορεύουσι τὴν υπογραφὴν Συνθήκης, περιχούστης ὡς δρον τὴν κατεδάφισιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων. Ή κοινὴ ἡ Ἑλλάδις γνώμη καὶ αἰσθημα Ἑθνικῆς φιλοτιμίας δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησιν νὰ υπογράψῃ τὴν ἑκυτὴν καταδίκην.

Εἰς τὰς μετὰ τῶν ἵπουργῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας συνομιλίας ὥμων, πρέπει κυρίως ν' ἀναφέρητε, δτὶ, δτε κατὰ πρῶτον ἐπροτάθη ὑπ' αὐτῶν τὸ Ἑλλ. Στέμματα εἰς τὸν Βασιλέα Γεωργίον, προσερέθη αὐτῷ ἡ Ἐπτάνησος ὄλοβληρος ἀνευ οὐδενὸς δρου· δτὶ δὲ δέ λόρδος Ρένσελ εἰς τινὰ ἀγόρευσιν αὐτοῦ ἐν τῷ Βουλῇ τῶν Λόρδων, κατὰ τὴν συλεδρίασιν τῆς εἰπεὶ μητὸς καὶ σαφῶς, δτὶ ἡ Ἐπτάνητος ἐνωθήσεται μετὰ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῶν φρουρίων τοὺς καὶ δὲν τῶν παραρτημάτων αὐτῆς.

Εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην καὶ εἰς τὸν δοθέντα Αὐτῷ λέγον πεποιθὼς ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔδιστας πλέον νὰ δεχθῇ τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον. Ήδη, διὰ τῆς κατεδαφίσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων, ή ὑπόσχεσις αὐτη, δην ὁ Βασιλεὺς ἔσπευσε νὰ γνωστοποιήσῃ ἔκτοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, φάνεται ἀθετουμένη.

Μεταντὼς δὲ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνος δικαιοῦται νὰ ίδῃ μετὰ βαθείας θλίψεως τὴν πρὸς τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρᾳ σύμπραξιν τῆς Ἀγγλικῆς ίδίως Κυβερνήσεως, ἐνῷ, η εὐεργέτις οὖτη Δύναμις, ἀπανειλημμένως, διὰ τοῦ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἔκεινην ἀπτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Κ. Ἐλιθττ., διαβιβάζοντος εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβερνησιν τὰ πρὸς αὐτὸν τηλεγραφήματα τοῦ Κόμπτος Ρένσελ ἔβιβαίου τὸ Ἑλλ. Ἐθνος, δτὶ ἀν ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ στραφῆ πρὸς Ηγεμόνα ἀρεστὸν τῷ Ἀγγλιᾳ, αὕτη θέλει τότε ἀρει τὴν ἀπὸ τῆς Ἐπτανήσου προτασίαν τοὺς καὶ παραχωρήσει τὴν χώραν ταύτην εἰς τὴν Ἑλλάδη. Οὐδένας δὲ ἀλλον δρον ἐπέρερεν, οὐδ' ὑπεδείκνυε τότε, τὸ δὲ Ἑλλην. Ἐθνος ἀπεμενον ἡσπάσθη τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑποδειχθέντος αὐτῷ ἀνακτος. Καὶ δὲν λέγω διὰ τούτου δτὲ, ὁ πληρώτας πάντας τοὺς πόθους τοῦ Ἑλλην. Ἐθνους Ηγεμών θέμων Γεωργίος, δὲν θέλειν ἐκλεχθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐθνους, ἀν ἐγίνωσκε τοῦτο, δτὶ ἡ παραχωρησις τῆς Ἐπτανήσου δὲν θέτον ὑπόλιτος, ἀλλ' ὑπὸ τὸν δρον τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων Κερκύρας ὁ σκοπὸν ἔχω μόνον νὰ παραστήσω δτὶ ἡ μεθ' δὲν ταῦτα, τά τε πρὸς τὸν ἡμέτερον Ηγεμόνα καὶ πρὸς τὸ Ἑλλην. Ἐθνος; ὑποσχεθέντα, προτεινομένη σήμερον κατεδάφισις τῶν φρουρίων Κερκύρας, δὲν δύναται νὰ μὴ παρεξηγηθῇ.

Πεποιθαμεν ἔντελῶς δτὶ, οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας, οἵτινες τοσοῦτον τελεσδρῶς συνέτεινον εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νίας ἡμῶν Βασιλείας, δὲν θὰ θελήσωτε νὰ ἔξασθενήσωτε τὸ ἔργον των, συγκατατεθέμενοι εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων. Θέλετε προσέτι παραστήσεις αὐτοῖς πόσον ἀπάδον ἐστὶ πρὸς τὰς ίδεας καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἡ καταστροφὴ ἔργων διὰ τοσούτων μόχθων καὶ δαπανῶν ἐγερθέντων, καὶ διότιαν θλιβερὰν ἐντύπωσιν θέλει προσενήσει εἰς τὸ Ἑλλην. Ἐθνος ἡ πραγματοποίησις τῆς καταστροφῆς. Ή ἐντύπωσις αὐτη, δσον καὶ ἀν ὑποτεθῆ ἡ Κυβερνησι τοῦ Βασιλέως ἀμέτοχος τῆς καταστροφῆς, θέλει ἐπηρεάσει, οὐχ' ἦττον, τὸν ἡδη ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι μέγιστον ἐθνουστεμόν.

Περὶ τῶν ἐνεργειῶν ὥμων, ως καὶ περὶ τῶν διαφόρων φάσεων, τὰς ὅποιας θέλει παρουσιάσει τὸ ζήτημα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων, θέλετε μᾶς ἀναφέρει διὰ τε λεπτομερῶν ἐκθέσεων καὶ διὰ τηλεγραφημάτων, δόταν καθίσταται ἐπάνυκτες νὰ εἰδοποιηθῶμεν ἀμέσως. Οσάκις δὲ λάβητε ἀνάγκην εἰδικῶν ὀδηγιῶν θέλετε τὰς ζητεῖ διὰ τοῦ τηλεγράφου.

3.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλέν μέσω Σύρου καὶ Χίου.

Πρὸς τὸν Κύριον Τρικούπην, εἰς Δονδίνον.

EN ATHNAIS, τῇ 13/25 Νοεμβρίου 1863.

Μετὰ τὴνάναχώρησίν σας τηλεγράφημα κοινοποιήθεν ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως; τῆς Ἀγγλίας ἀνήγγειλε τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης. Τὴν ἐπαύριον διεδόθησαν ἀπαίσιαι φῆμαι, διαβεβισθεῖσαι τὴν κατεδάρισιν τῶν φρουρῶν Κερκύρας καὶ τὴν οὐδετέρωσιν τῶν Ιονίων Νήσων καὶ τῶν ὄδατων αὐτῶν. Εἴμασθε ἀνήσυχοι καὶ ἀστερημένοι ὑμετέρων εἰδήσεων. Ήδὲν αἱ φῆμαι αὗται ἔναι πληθεῖς, μὴ ὑπογράψητε δ, τι καὶ ἀν σᾶς εἴπωτε. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, μὴ ὑπογράψητε. ἀκολουθήσατε ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας σας χωρὶς ν' ἀκούσητε οὐδένα. Τηλεγραφήσετε ἡμῖν πάραπτα. Οἱ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου τηλέγραφος εἶναι διακεκομμένος. Στελέστε τὸ τηλεγράφημά σας εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν. Εἰδοποιεῖτε με συνεγγὼς περὶ παντὸς σπουδαίου ἀρορῶντος τὴν προκαταμένην ὑπόθεσιν.

‘Ο Γ' πουργὸς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

4.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην
Εἰς Ἀθήνας.

EN AONASINΩ, τῇ 10/22 Νοεμβρίου 1863.

Ὄρα 3, λεπ. 25.

Ἐρθασα σὶς Δονδίνον χθὲς τὸ ἐσπέρας. Ἐμαθὼν, ὅτι τὸ Σάββατον 14 Νοεμβρίου οἱ πληρεξόντοι τῶν 5 Δυνάμεων ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην ἐπιφυλακάμενοι εἰς τὰς 3 ἐγγυητρίας δυνάμεις τὴν συνομολόγησιν ἀλλης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Η ἔνωσις τῶν νήσων ὑπήκη διὰ τῆς Συνθήκης τῶν 5 Δυνάμεων εἰς τοὺς ἔξης δρους: οὐδετερότητα τῶν Ιονίων νήσων καὶ περιορισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, τῆς νοοτικῆς τε καὶ τῆς κατὰ ξιράν εἰς τὸν ἀριθμὸν τὸν ἀκριβῶς ἀναγκαῖον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν (γέρων). Η κατεδάρισις τῶν φρουρῶν (γενήσιται) καθ' ὃν τρόπον ἡ Βασιλείη τῆς Ἀγγλίας κρίνῃ ἐπαρκῆ, καὶ ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως αἱ ἀγγλικαὶ δυνάμεις θ' ἀπέλθωσι τῆς Ιονικῆς χώρας. Η Συνθήκη τῶν 5 Δυνάμεων συνομολογήθη ἐπὶ τῷ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τῆς Λύστρίας καὶ τῆς Πρωτοίας αἵτινες δὲν θέλουσι νὰ συνομολογήσωσι τοιαύτην μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ο Λόρδος Φέντσελ ἀπεκρίθη εἰς τὰς ἐντόνους διαμαρτυρήσεις μου ὅτι δέσμευ τῆς κατεδαρίσεως τῶν φρουρῶν ἡ παραχώρησις δὲν θέλει γείνη, ὅτι ὁ Γ' πουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἡσχολεῖτο ήδη εἰς τὸ σχέδιον τῆς κατεδαρίσεως τῶν φρουρῶν, καὶ ὅτι θέλει προβάσιν εἰς τοῦτο χωρὶς νὰ περιμένωσι τὴν συνομολόγησιν τῆς Συνθήκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Εντὸς διλήγων ἡμερῶν δ' Λόρδος Φέντσελ θέλει μοι ὑποβάλλει τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Μοι ἔραντο, ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὸ νὰ μὴ γείνη ἐν αὐτῷ μνεῖα τῆς τῶν φρουρῶν κατεδαρίσεως, εἰ καὶ ἡ Λύστρία ἐπιμένει. Άλλὰ θέλει ἀπολύτως νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῷ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐν ταῖς νήσοις στρατιωτικῆς δυνάμεως ἥγετραν. Ο Βαρώνος Βρουνγάνω⁽¹⁾ καὶ δι Μαρκίων Καζάρ⁽²⁾ θεωροῦσι τὴν κατεδάρισιν τῶν φρουρῶν ὡς ἀναπόφευκτον.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(1) Πρίεστος τῆς Ρωσίας ἐν Δονδίνοι.

(2) Ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς Γαλλίας ἐν Δονδίνοι.

5.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλέν διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει Βασ. Πρεσβείας.

Πρὸς τὸν Κ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

EN ATHENAIΣ, τὴν 19 Νοεμβρίου (1 Δεκεμβρίου) 1863.

Ἐλήφθη τὸ τηλεγράφημά σας τῆς 22. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας μᾶς ἐκοινοποίησε τὸ κείμενόν της Συνθήκης, ὃπερ ἐπροξένητε λιπτηράν καὶ ἀνέχροκτον ἐντύπωσιν ἐνταῦθα καὶ τοῖς Ἐπτάνησον. Τὰ πνεύματα εἶναι πολὺ τεταρτηγυμένα. Ἡ οὐδετερότης εἶναι ἀνεφάρμοστος δπως ἐκτίθεται ἐν τῇ Συνθήκῃ. Οὐδεὶς ἀποδέχεται τοὺς δρους τῆς Συνθήκης. Ἐξακολουθήστε πολεμοῦντες αὐτὴν σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας σας. Νεωτέρας ὁδηγίας καὶ διασφήσεις θέλετε λάβει διὰ τοῦ Γαλλικοῦ Ἀτμοπλοίου τῆς 4 Δεκεμβρίου.

Ο Υπουργός,
Π. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

6.

ΣΥΝΘΗΚΗ

Μεταξὺ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν
Γάλλων, τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τοῦ Βασιλέως
τῆς Πρωσσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν,
ἀφορῶσα τὰς Ιονίους Νήσους,
καὶ υπογραφεῖσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 14 Νοεμβρίου 1863.

Ἐν διόρθωτι τῆς ἀγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα τοῦ Ἰωαννένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας γνωστοποιήσασα
εἰς τὰς Α. Α. Μ. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων, τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσσίας καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἰωαννένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων καταλλήλως εἰδοποιήθην περὶ τῆς προθέσεως τῆς Αὐτῆς Μεγαλείστητος νὰ συγανέσῃ εἰς τὴν
ἐνωσιν τῶν εἰρημένων νήσων, μετά τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἐκηρύχθη ὄμορφώνως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ταύτης, καὶ ὅτι ἔξεπληρώθη οὕτω ὁ δρός ὁ καθιερούμενος διὰ τῆς τελευταίας διατάξεως τοῦ ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῶν πάντες Δυνάμεων υπογραφέντος τὴν 1 τοῦ ληξαντος Αὔγουστου Πρωτοχόλου, οἱ ῥηθέντες Ἡγεμόνες, ἢτοι ἡ Βασιλίσσα τοῦ Ἰωαννένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἀπερίστιστον νὰ καθιερώσουν διεξ δημοσίου Συνθήκης τὴν ἔσωτῶν συναίνεσιν εἰς τὴν εἰρημένην ἐνωσιν, ευνομολογοῦντες τοὺς δρους ὅρθις αὗτη θέλει γίνειν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ εἰρήμεναι Αὐτῶν Μεγαλείστητες διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους τῶν τοὺς Κυρίους, ὡς:

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα τοῦ Ἰωαννένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον ἰωάννιν Κόμητα Φῶτσελ κτλ. κτλ. κτλ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Ούγγαρίας καὶ Βοημίας, τὸν Κόμητα Φελίξ de

Wimpffen, Κλειδούχον Αύτοῦ καὶ Επιτετραμμένον παρὰ τὴς Κυβερνήσαι τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

Η Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τὸν Κύριον Camille Nompère de Champagny, Marquis de Cadore, Κλειδούχον Αύτοῦ καὶ Επιτετραμμένον παρὰ τὴς Κυβερνήσαι τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας τὸν Κύριον Άλβέρτον Κόμητα de Bernstorff-Stintenburg κτλ. κτλ. έκτακτον Αύτοῦ Πρεσβευτὴν καὶ Πληρεξούσιον παρὰ τὴς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

Η Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ρωσοῖν τὸν Κύριον Φίλιππον Βιρένα de Brunnnow, Μυστικοσύμ-βουλον Αύτοῦ καὶ έκτακτον Πρεσβευτὴν καὶ Πληρεξούσιον παρὰ τὴς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος κτλ. κτλ. οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα εἰν τάξι, συναμολόγησαν καὶ υπέγραψαν τὰ ἐπόμενα ἀρθρά·

Ἄρθρον 1.

Η Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας παραστάται, ὑπὸ τοὺς κάτωθι διαγραφομένους δρους, τῆς Προστατείας τῶν Νήσων Κερκίρας, Κεφαλληνίας, Ζαχύνθου, Δευκάδος (Ἄγιας Μαύρας), Ιθάκης, Κυθήρων καὶ Παξῶν μετὰ τῶν παραρτιμάτων αὐτῶν, δια τὴς Συνθήκη τῶν Παρισίων τῆς 5 Νοεμβρίου 1815, συνικρότηταν εἰς ἐν ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων, τεθὲν ὑπὸ τὴν ἀμέσων καὶ ἀποκλειστικὴν Προστατείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Του.

Αἱ Α. Α. Μ.Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ρωσοῖν ἀποδέχονται ὑπὸ τοὺς κάτωθι διαγραφομένους δρους, τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασίλισσης τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἔγκατάλειψιν τῆς Προστατείας τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων καὶ ἀναγνωρίζουν, συμφώνως μετὰ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, τὴν ἔνωσιν τῆς εἰρημένης Πολιτείας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Άρθρον 2.

Αἱ Ιόνοι Νήσοι, μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουν ἀπολαμβάνει τῶν πλευρακτήμάτων διηγεοῦς οὐδετερότητος καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμίᾳ ἐνοπλος δύναμις, ναυτικὴ ἢ στρατιωτικὴ, δύναται νὰ συγχεντρωθῇ ἢ νὰ στοιθεύῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ τῶν ὑδάτων τῶν εἰρημένων νήσων πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς τήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ πρὸς ἔξαστράλισιν τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου συνομολογουμένης οὐδετερότητος.

Άρθρον 3.

Ως ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς οὐδετερότητος, ἡς ἡ Ἕνωμένη Πολιτεία τῶν Ιονίων οὐλεῖται οὕτω νἄπολαση, τὰ φρούρια τὰ ὑπαργοῦντα ἐν τῇ Νήσῳ Κερκίρᾳ καὶ τοῖς ἀμέσως αὐτῇ παραρτήμασι, καθιστάμενα ἐρεῖδης ἀνευ σκοποῦ, πρέπει νὰ κατεδάφισθωσιν, ἡ δὲ κατεδάφισις αὐτῶν θέλει πραγματοποιηθῆ πρὶν ἢ ἀποχωρήσωσι τὰ στρατεύματα ἢ διατηρεῖ ἡ Ἀγγλία πρὸς κατοχὴν τῶν εἰρημένων νήσων ὡς προστάτις δύναμις. Η κατεδάφισις θέλει γίνει καθ' όν τρόπον ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἥδελε κρίει ἐπαρκῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν προθέσεων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Άρθρον 4.

Η ἔνωσις τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου οὐδεμίαν θέλει ἐπιρέει τροποποίησιν εἰς τὰ πλευρακτήματα τὰ κεκτημένα εἰς τὴν ξένην ναυτιλίαν καὶ τὸ ξένον ἐμπόριον δινάμει Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων συνομολογηθεισῶν ὑπὸ ξένων δυνάμεων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῆς Προστάτιδος δυνάμεως τῶν Ιονίων Νήσων.

Ἀπασκει αἱ ὑποχρεώσεις, αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῶν εἰρημένων συχρωνιῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἐν Ισχύ οργανισμῶν, θέλουν διεπεργεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι σκριβῶς ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

Κατὰ συνέπειαν ἥπτος συμπερώνηται ὅτι τὰ ξένα πλοῖα καὶ τὸ ξένον ἐμπόριον ἐν τοῖς Ιονίοις λιμέσοις, καὶ τὸ ἀνάπταλν τὰ Ιόνια πλοῖα καὶ τὸ Ιόνιον ἐμπόριον ἐν τοῖς ξένοις λιμέσοις, καθὼς καὶ ἡ ναυτιλία μεταξὺ τῶν Ιονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔξαστρουθήσεται ὑποκείμενα εἰς τὰ αὐτά μέτρα καὶ διατελοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους ὑρίσθει πρὸ τῆς ἔνωσισι τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 5.

Η ἔνωσις τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου οὐδόλως παρεκλα-

πτει τὰς ὑπὸ τῆς ισχυούσης Νομοθεσίας τῶν Ιονίων καθιερωμένας ἀρχὰς ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν λατρειῶν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀνοχὴν. Επομένως, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀπότελεσαι αἱ καθιερώμεναι ἐπὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τῶν κεφ. 1 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος τῆς Ηνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων καὶ ίδιως ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Εκκλησίας ὡς ἐπικρατούσῃς θρησκείᾳς ἐν ταῖς Νήσοις, ἡ πλήρης ἐλευθερία λατρείας ἡ παρακεχωρημένη εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ Κράτους τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, καὶ ἡ ἀντελής ἀνοχὴ ἡ ὑποσχετεῖσα εἰς τὰς ἄλλας χριστιανικὰς κοινωνίας, θέλουν διατελεῖ μετὰ τὴν ἐνωσιν ἐν πλάνοις ισχύ.

Η ἴδιαιτέρα προσασία ἡ ἔγγυηθείσα τῇ Καθολικῇ Ῥωμαϊ· ἡ Ἑκκλησίᾳ, ὡς καὶ τὰ πλεονελτήματα, ἀπαρ τοῦ αὐτῆς κέκτηται, θέλουν ἐπίσης διατηρηθῆναι δ' εἰς τὴν κοινωνίαν τούτην ἀνήκοντες ὑπόκειοι θὲλαι ἀπολαύσουν ἐν ταῖς νήσοις τῆς αὐτῆς ἐλευθερίας λατρείας τῆς ἀναγνωρισθείσης αὐτοῖς ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830.

Η ἀρχὴ τῆς ἀντελοῦς ἀστυκῆς καὶ πολιτικῆς ισότητος μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ διάφορα δόγματα, καθιερώθεισα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου θέλει ὥσπερτος ἐφαρμόζεσθαι καὶ ἐν ταῖς Ιονίοις Νήσοις.

Ἄρθρον 6.

Αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας ὡς Δυνάμεις ἔγγυηθείσαι τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ ἐπιφυλάττονται νὰ συνομολογήσωσι Συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν συμφωνῶν ἃς δύναται νὰ καταστῇσῃ ἀναγκαῖας ἡ ἐνωσις τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας θέλουν ἀποχωρήσει ἐκ τοῦ ἁδάρους τῆς Ηνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἐν διακτίματι τριῶν μηνῶν, καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

Άρθρον 7.

Αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας ὑποχρεούνται νὰ κοινοποιήσωσι εἰς τὰς Αὐλὰς τῆς Αύστριας καὶ Πρωσίας τὴν ὑπάρχονταν συνομολογηθεῖσαν Συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εὑμφωναὶ μὲ τὸ προηγούμενον ἀρθρον.

Άρθρον 8.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσιν ἀλλήλοις διτὶ μετὰ τὴν ἀκτέλεσιν τῶν συμπερινυμένων ἐν τῇ παρούσῃ Συνθήκῃ, αἱ διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 5 Νοεμβρίου 1815 τῆς συνομολογηθείσης μεταξὺ τῶν Λύλων τῆς Αύστριας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας καθόσον ἀφορᾶ τὴν Ηνωμένην Πολιτείαν τῶν Ιονίων Νήσων θὲλαι πάνουσιν ισχύουσαι, ἐκτὸς τοῦ δρου, διὸν αἱ αὐλαὶ τῆς Αύστριας, Πρωσίας καὶ Ρωσίας παραγγέλθουσαν παντὸς δικαιώματος ἡ πάσης ἴδιαιτέρας αἰξιώσεως ἢν γέδυντο νὰ ἔχουν ἐργάλων ἢ ἐπὶ τίνων τῶν Νήσων. Η τὸν παραρτημέτων αὐτῶν, αἴτινες ἀνεγνωρίσθησαν, διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 5 Νοεμβρίου 1815, ὡς ἀποτελοῦσαι ἐν Κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὸ δνομα τῆς Ηνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων. Διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ Α. Μ. η Βασίλισσα τοῦ Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ὁ Αύτοκράτωρ τῆς Αύστριας, ὁ Αύτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αύτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ρωσοῖν ἀνανεων καὶ ἐπικυρωῦν τὴν προφήθεισαν παραίτησιν, ἐν ὀνόματι Αὐτῶν, τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Τουν.

Άρθρον 9.

Η παροῦσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆναι αἱ ἐπικυρώσεις αἱ ἀπότελεσαι ἀνταλλαχθῆναι ἐν Λονδίνῳ ἐντὸς δύο εἰδομένων, καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτου αἱ ἀνωτέρω Πληρεξόδους οἱ πεπέραρχοι αὐτὴν θέντες ἐπ' αὐτῆς καὶ τὰς ορραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ, τὸν 14 Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἑτούς 1863.

ΡΩΣΣΕΑ.

ΟΥΙΜΠΦΕΝ.

ΚΑΔΟΡ.

ΒΕΡΝΣΤΟΡΦ.

ΒΡΟΥΝΩΦ.

7.

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, εἰς ἑκτακτον καὶ εἰδικὴν ἀποστολὴν
διατελοῦντα ἐν Λουδίνῳ.

ΕΝ ΑΕΓΑΙΑΣ, τὴν 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) 1863.

Σᾶς ἔγραψαμεν ἡδη διὰ τῶν ἀπὸ 13|25 Νοεμβρίου καὶ 19 Νοεμβρίου (1 Δεκεμβρίου) ὑμετέρων τηλεγρα-
φημάτων ὅποιαν ὁδυνητὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἀνεξαιρέτως εἰς τὰ πνεύματα ἐν Ἑλλάδι τε καὶ ταῖς ιο-
νίοις νήσοις ἢ ἐν Λουδίνῳ συναφθεῖσι τὴν 2/14 τοῦ φθίνοντος ὥπο τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων Συνθήκη
περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Δύσκολον καθίσταται ἡμῖν νὰ σᾶς παραστήσωμεν ἀκριβῶς τὴν βαρυτάτην ἀθυμίαν τὴν κατακαλύψασα· τὰς
φυσιογνωμίας δὲλων ἀνεξαιρέτως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀκούοματι τῆς ἀνωτέρω Συνθήκης. Ἡ με-
γαλητέρᾳ ταχεῖ ἐπεκράτει καὶ ἐπικρατεῖ ἐτὶ εἰς τὰ πνεύματα, ταραχὴ ἀποτελεσμά-
το, ἀνὴρ Κυβέρνησις δὲν ἐπρολέμπανε νὰ δώσῃ τινὰς ἐλπίδας, γνωστοποιήσασα δι' ἐμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συ-
νέλευσιν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς εἰσέτη δὲν ἔκασθετ, δικασθεῖση, οὕτως εἰπεῖν, καὶ καταδίκασθεῖσις ἐρήμην, πε-
ποιήσαμεν ὅτι αἱ τρεῖς μεγάλαι· καὶ τύεργετίδες Δυνάμεις, μεθ' ὧν πρόκειται νὰ διαπραγματευθῶμεν ἑτέραν
περὶ πραγματοποιήσεως τῆς ἐνώσεως Συνθήκην, θέλουσιν ἐκτιμῆσαι τοὺς λόγους ἡμῶν, καὶ δὲν θέλουσι κα-
ταστρέψει τὸ ὀραῖον ἔργον δι' οὐ ἀπεράσισαν ἐσχάτως νὰ συμπληρώσωσι τὰς τοσαύτας πρὸς τὸ Ἑλλ. Ἐθνος
τύεργεσίας των.

Σᾶς διαβεβάζομεν ὡδὲ πρὸς γνῶσιν ὑμῶν ἀντίγραφον τῆς ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀγορεύσεως ἡμῶν, περὶ ἣς ὁ
λόγος ἀνωτέρω.

Ἡ ἀγόρευσις αὗτη, καίτοι μὴ ἀρκέσασα νὰ διασκεδάσῃ τὴν γενικὴν ἀθυμίαν, κατώρθωσεν δμως νὰ κατευ-
νάσῃ ὄπωσιν τὴν ταραχὴν τῶν πνεύματων καὶ χύσῃ βάλσαμόν τι ἐλπίδος εἰς τὰς τοσοῦτον σκληρῶς τρωθε-
σας καρδίας τῶν συμπολιτῶν μας. Ήσε πρὸς τούτο ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐπέτυχεν, καὶ οἱ πάντες
ἡδη ἀναμένουσι μετὰ πλείστονος ὑπομονῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς. Τὰς ἐλπίδας ταῦτας ἐθεωρήσα-
μεν ἀναγκαῖον νὰ διεδώσωμεν, οὐ μόνον διότι τρέφομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι αὐτάς, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπέκειτο φόρος
μὴ, ἀνευ τούτου, συμβῶσι δυστέρεσσα καὶ λάβωσι χώραν ἐκφράστεις πάνθημοι, αἵτινες θέλοντο περιπλέξει τὸ
Ζήτυρχ καὶ θέσει τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, καθότι ἀλπιθῶς οἱ δροὶ τῆς περὶ ἣς
ὁ λόγος Συνθήκης καθίστανται κατά μέγχ μέρος, ὡς θέλουμεν τὸ ἀποδεῖξει κατωτέρω, ἀνεφάρμοστοι καὶ ἡ
ἴδιας ὑπὸ τοιούτους δρους ἐντελῶς ἀνέφερτος. Ἀλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ ἐνταῦθι Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Κύριος
Σκάρλετ, μετὰ μακράν μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξιν μας ἐπὶ τούτου, μᾶς ἐνίσχυσε λίγαν, δπως εἰς τὴν ἀγόρευσιν μας
ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει μὴ ἀποκρύψωμεν τὰς περὶ διορθώσεως ἡ τροποποιήσεως τῶν γενομένων ἐλπίδας μας.

Δὲν ἔχομέν τι νεώτερον νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν ὡς πρὸς τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων. Ἐν ταῖς ὁδη-
γίαις, δι' ὧν σᾶς ἐρωδιάσαμεν ἀναχωροῦντα ἐξ Ἑλλάδος, ἐκτίθενται ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι δῆλοι ἐνεκά τῶν ὁ-
ποίων τὸ μίτρον τούτο καὶ μάταιον, καὶ ἐπίζημον, καὶ ἀδίκον, καὶ ἀπραγματοποίητον, οὕτως εἰπεῖν, καθί-
στατει. Εἴν μόνον σᾶς προσθέτομεν, διτὶ ἡ κατεδάφισις δῆλων τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων δὲν δύναται ἢ νὰ
ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν ὀλοκλήρου, οὕτως εἰπεῖν, τῆς πόλεως Κερκύρας, ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὅποιας κατη-
ται πολλὰ τῶν ὀχυρωμάτων τούτων. Παραλείπομεν τὸ ηθικὸν καὶ θλιβερὸν ἀποτέλεσμα δὲ θέλει προβενί-
σει ἀφεύκτως εἰς τὰ πνεύματα ἴνθεμου καὶ φιλοτίμου λαοῦ ἢ πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν του πραγματοποίησις ἔργου
τοσοῦτον καταστρεπτικοῦ.

Οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου καὶ ιδίως τῆς Κερκύρας ἐστυνθίσκουν ἐκ γενετῆς νὰ θεωρῶσι τὰ φρού-
ρια ταῦτα ὡς τὴν λαμπροτέραν τῶν ιδιοκτησιῶν των καὶ τὸ ὡραιότερον κόσμημα τῆς πατρίδος των· ἡ διὰ
τοσοῦτον ἀποτόμου τρόπου ἀφαίρεσις τῆς πολιτίμου ταῦτης ιδιοκτησίας των δὲν δύναται ἢ νὰ τοὺς διατ-
ραΐῃ σφροδρῶς καὶ κλονίσῃ μεγάλως τὸ τοσοῦτον ζωηρὸν καὶ εὐγενὲς αἰσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ των, ὅπερ
διὸ ἔπαινε τοῦ νὰ ὠθῇ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ζητῶσι μετὰ παραδόξου καὶ ἀκαταμαχήτου ἐπιμονῆς ἀπὸ τοσοῦ-
του χρόνου τὴν μετά τῆς Ἑλλάδος ἐνώσιν των· δυνάμεθα ἀκόμη καὶ ἔτερόν τι νὰ προτείνουμεν εἰς τὰ περὶ
τῆς ζητήματος τούτου τῶν φρουρίων ἀναπτυχθέντα ἥδη ἐπιχειρήματά μας, τὸ ἔξιτο. Αἱ μεγάλαι τῆς Εύ-
ρωπῆς Δυνάμεις δὲν πρέπει νομίζομεν νὰ θεωρήσωσιν ὡς δῆλως ἀδιάφορον τὸν τε κατεδάφισιν τῶν ὀχυρωμά-
των καὶ τὴν ἀπογύμνωσιν ἀπὸ πάσης ἀξιομάχου στρατιωτικῆς δυνάμεως μιᾶς θέσεως στρατηγικῆς τοικύτης

επουλαιότητος όποια έστι η της Κερκύρας. Καὶ τῷ δινει, ήδη, διὰ γένοιτο, ήθελεν ἐπίληπτο ποτὲ πόλεμος μεταξὺ τῶν θαλασσίων Δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, μὲν δὲν τὴν καὶ ὑπ' αἰτῶν τούτων καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλών συνομολογήθεον εὐθετέρητα τῆς χώρας ταύτης, τὸ πρῶτον θεῖαις κίνημά των ἔσται, τὶς πρώτην αὐτῶν τῶν δύο ἐμπόλεμων Δυνάμεων νὰ φέσῃ νὰ καταλάβῃ διάφοροις ἐπιθέσεος τὴν Κέρκυραν. Ποίκιλλα δὲ τότε ἔσται η θέσις τῆς δῆλης Ἑλλάδος; Δὲν θέλει ζωηρότερα συναισθενθῆ τὴν τοιαύτην παραβίασιν καὶ δὲν θέλει εὔρεθη εἰς τὴν ἀνάγκην η Κυβέρνησις τοῦ τόπου, συνταγματικῶς μάλιστα διατελοῦσα, νὰ προβῇ εἰς ἔχθρο-πραξίας καὶ εἰς κήρυξιν θαυμάτων πολέμου κατά τῶν ἐπιθραμβόντων καὶ καταλαβόντων τὴν χώραν μαζί, ὡς εὐρέθη ποτὲ καὶ η Δανία αὐτὴ ἐν ἔτει 1807 εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην; καὶ ὅποιας τότε οἱ θλιβεραὶ συνέπειαι διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ, ἀν η θέσις αὕτη μείνῃ, ὡς ἔχει, εἰς χείρας τῶν Ἑλλήνων καλῶς ὄχυρωμένη, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῆς στρατιωτικῆς Δυνάμεως φρουρούμενη, οὗτε ήθελε συλλάβει καὶ τὴν ἐπιδίκα πᾶσα οἰκδήποτε ἐμπόλεμος Δύναμις ἵνα χυρεύσῃ αἴρητης καὶ εἰς ἔφοδον τὴν Κέρκυραν.

Οπως δ' ἂν ἦ, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑπῆρχον πάντοτε περὶ ἥμερην φόροις τινὲς, καὶ εὐθέσκετο, οὕτως εἶπεν, τὸ κοινὸν προπορασκευασμένον, καὶ τοι προσδοκοῦν διτοι οἱ φόροι του δὲν ήθελον ἐπελκυθέσει· αλλ' ὡς πρὸς τὸ ζῆτημα τῆς οὐθετέρητος καὶ οἱ ἴδιοι καὶ ἡμεῖς εἰμεθα ἵντελοις ἀπροπαραπτείαστοι. Ποτὲ οὐδὲ καν πρὸς στιγμὴν ὑδνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν διτοι τοιοῦτος δρος ήθελεν εὔσει χώραν ἐν τῇ Συνθήκῃ. Δὲν ήδηνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν τοιοῦτόν τι, οὐ μόνον διότι οὐδὲν ταῖς περὶ ἑνώσεως τῆς Ἐπι:ανίσου διαρρόης διακοινώσσει τῆς Ἀγγλίας, οὐδὲν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῷ ὑπογραφέντι ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὐδὲν ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 13 Ιουλίου ἐγένετο η ἐλαχίση περὶ οὐθετέρητος μνεία, αλλὰ καὶ διότι ο δρος οὐτος ἔστιν ἀφέστου ἀπραγματοποίητος καὶ ἀκατόρθωτος. Δύνασθε νὰ συμπεράνητε πόσον πάντες ἔξεστημεν ἰδόντες ἐν τῇ Συνθήκῃ δρον τοιοῦτον, καθιστῶντας ἀδύνατον τὴν ἔνωσιν καὶ ματαιοῦντα ἐντελῶς τὰς τε προσδοκήτης ἥμεν καὶ τῶν Ιονίων καὶ τὰς εὐεργετικὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων προθέσεις.

Ἄπ' ἀρχῇ καὶ οἱ Ιόνιοι καὶ ἡμεῖς ἐδηλώσαμεν διτοι ήδην ἡ μετά τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῶν Ιονίων νήσων ἡ χρήσιμος εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, πρέπει νὰ γενῆται πόλυτος καὶ ἀπειρόστος. Άλλως τε, οὕτω μόνον ἐρικτὴ καθιστατο. Αἱ Ιόνιοι νήσοι ἔνούμεναι μετά τῆς Ἑλλάδος πρέπει ν' ἀποτελῶσι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ αὐτὸ Κράτος, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους ὡς καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον διατελοῦσται. Μόνη δὲ η καθ' ὅλα συγχώνευσις τῶν δύο χωρῶν δύναται νὰ καταστῆσῃ τὴν τοιαύτην ἔνωσιν ἐρικτὴν καὶ χρήσιμην. Η οὐθετέρητης τῆς μιᾶς τούτων ὑπὸ τοὺς δρους μάλιστα τοὺς διαγραφομένους ἐν τῇ Συνθήκῃ παριστῆ τὴν συγχώνευσιν ἀδύνατον καὶ ἀπομένως ἀπραγματοποίητον τὴν ἔνωσιν. Οὗτε οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου, οὗτε οἱ τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ δευθῆσι: οὐθετέρητας τοιαύτην, καθότι ἀμφότεροι οἱ τόποι οὗτοι θέλουσιν εὔρεθη ἄλλως εἰς δυσγερεστάτην θέσιν. Θέλουσι διατελεῖ εἰς ἀνωμαλίαν τρομεράν, ητοι θέλει καθιστᾶ ἀδύνατον καὶ ἀνιπαρεκῆ τὴν διοίκησιν τοῦ Βασιλείου.

Η ιστορία παρουσιάζει ἐπικρατείας ὀλοκλήρους διακεκρυμμένας ἐν καταστάσει οὐθετέρητος: ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἔθνων καὶ τοιαῦτας εἰσὶ τὸ Βελγίον καὶ η Βέλγετία. Παρουσιάζει, ωσεύτοις, εἰς κατάστασιν οὐθετέρητος τεμέχιον τι χώρας μεθορίου, χειρωρισμένον, οὕτως εἶπεν ἐκ τῆς φύσεως, καὶ τοιοῦτο ἡν ἀλλοτε ἐπαρχία τις τῆς Σαξανδίας, μεθορίου πρὸς τὴν Βέλγετίαν, η κόλπον πάντοτε κεκλεισμένον, οἷος ο τῆς Μαίρης Θαλάσσης, οὐδέποτε δύμας ἐπαρουσίασεν εἰς κατάστασιν οὐθετέρητος τεμάχια χώρας η καὶ ἐπαρχίας διαφόρους εἰς διάφορα καὶ ἀντίθετα μάλιστα μέρη τοῦ Κράτους διεπαρχμένας καὶ οὐδεμίαν ἔχούσας ἄλληλοις φυσικὴν συνάφειαν. Πῶς εἶναι δυνατὸν λόγου χάριν η μὲν νήσος τῶν Κυθήρων, η εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων περίπου μιλίων κειμένη ἀπὸ τῆς Κερκύρας, καὶ μόλις διὰ στεινωτάτου πορθμοῦ διαχωριζούμενη τῆς Πελοποννήσου, νὰ ἔναι εὐδέτερα, μὴ οὖσι τοιαύτης τῆς ἀπέναντι στερεᾶς, μεθῆς διοικητικῶς, οἰκονομικῶς καὶ δικαστικῶς ἔσται συνδεδεμένη; πῶς εἶναι δυνατὸν η Λευκάς, η διὰ γλώσσας μόνον ἀδειών υδάτων διαχωριζούμενη τῆς Ακαρνανίας, νὰ διέπεται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς οὐθετέρητος κατέξαρεστον τοῦ λοιποῦ νομοῦ, οὗτοιος πρέπει εἰς ἀνάγκης ἀποτελῆ μέρες; Τὴν αὐτὴν ἐντελῶς σχεδὸν παρουσιάζουσι παρατήρησιν η Ζάκυνθος, η Κεραλληνία, η Ιθάκη. Απασκει αἱ νήσοι αὗται ἵνα διοικηθῶσι πρέπει νὰ ἀποτελῶσιν ἐκάστη μέρος ἐνὸς τῶν ήδη ἀποτελούντων τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον Νεμόν. Τὰ Κύθηρα ἐ.ωθήσονται μετά τῆς Λακωνίας· η Ζάκυνθος καὶ Κεφαλληνία ίσως μετά τῆς Ἑλεάς· η Ιθάκη μετά τῆς Λιταλίας· η Λευκάς μετά τῆς Ακαρνανίας· ἄλλως η διοίκησις τῶν νήσων τούτων καθισταται ἀ.έρικτος. Δὲν ἔχει τις η νὰ βίψῃ ἀπλοῦν θλέψιμα ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου ἕνα πεισθῆ περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης. Πρέπει τις νὰ μὴ γενώσῃ παντάπεισον οὗτε τὴν Ἑλλάδα, οὗτε τὰς Ιονίους νήσους διὰ νὰ υποθέσῃ, ξετα καὶ πρὸς στιγμὴν, διτοι η τοιαύτη συγχώνευσις εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ τερούμενου, εἰς τὰς διαφόρους νήσους τοῦ μέχρι τοῦδε Ιονίου Κράτους, τοῦ τύπου τῆς οὐθετέρητος. Άλλως τε εἰς τὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τῶν νήσων τούτων η οὐθετέρητης; Τίς φόρος βάσιμος

πονηθαίσις δύναται νὰ υπάρχῃ διὰ τὴν Εύρωπην ἀν αἱ ἀνωτέρες νῆσοις συγχωνευθῶσιν ἐντελῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Κατὰ τὶ δύναται νὰ διαταραχθῇ λ. χ. ἡ Εύρωπαική εἰρήνη, ἀν τὰ Κύθηρα, ἢ ἡ Λευκάς, ἢ ἡ Ζάκυνθος, ἢ ἡ Κεφαλληνία κείνται ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον διεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως; Οποίαν πολεμικὴν θέσιν παρουσιάζουσι αἱ νῆσοις αὐταιςτοις κατεχόμεναι διὰ μεγάλων στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν δυνάμεων ν' ἀπειλῶσι τὴν Εύρωπαικήν εἰρήνην; Καὶ αὐτὴ ἡ Κέρκυρα κατὰ τὶ οὐδετερόμέρη δύναται νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν Εύρωπαικήν εἰρήνην; Ἡ κατὰ τὶ ἀνευ τῆς οὐδετερότητος δύναται νὰ ολάψῃ αὐτὴν; Τὸ καθ' ἡμᾶς ὄμολογοῦμεν διτὶ δὲν ἔννοοῦμεν παντάπαι τοὺς τοιούτους κινδύνους. Ἀν τινες τῶν Εύρωπαικῶν Δυνάμεων θεωρῶσι τοιούτους κινδύνους πιθανοὺς, πρέπει νὰ μᾶς τοὺς ἔκθεσοι, ἵνα, εἴτε μᾶς πείσωσι, εἴτε μᾶς θέσωσιν εἰς σάσιν ἵνα πείσωμεν ἡμεῖς αὐτούς. Προκαιρέμένου λόγου νὰ συναρρήσι συνθήκη μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δίκαιον καὶ εὔλογον ἔστι νὰ γιαστοποιηθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ λόγοι ἔνεκα τῶν διοίσιν θεωροῦνται ἀναγκαῖοι οἱ δροι, οὓς προβεῖται νὰ ἐπιβάλλωσι αὐτῇ καὶ νὰ συζητηθῶσιν οὗτοι μετ' αὐτῆς, ἵνα τὰ συμβαλλόμενα μέρη φωτεινῶσιν ἀμοιβαίως περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν διατάξεων, δις θέλουσι παραθεχθῆ ἀμοιβαίως. Ἀν ἡ Κέρκυρα, λόγῳ τῆς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν γειτνιάσσεως αὐτῆς, πρέπει νὰ κηρυχθῇ οὐδετέρω, τότε πρέπει εὐλογώτερον νὰ κηρυχθῶσι τοιαῦται ἡ Φθιώτις καὶ ἡ Άκαρνανία, εἴτενες εἰσὶ πλησιέστεραι πρὸς τὸ Θωμακικὸν Κράτος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν συνθέουνται μετ' αὐτοῦ καὶ δύνανται μᾶλλον πρὸς αὐτὸν ἐπικινδύνους νὰ καταστῶσιν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται πρόδηλον, διτὶ ἡ οὐδετερότης τῶν Ἰονίων νῆσων ἔστι μέτρον ὅλως μάταιον καὶ πάντη διὰ τὴν Εύρωπην ἀνωρέλες, ἐνῷ ἀπ' ἀναντίας καθίσταται ἐπαγγελτήστατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, διτὶ δὲ ἀποβάλλει ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἀπραγματοποίετον. Ἀρ' ἐτέρου διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐκεχθεστάτου τούτο, δρου ἔνωσις ὡς ἡ Ἀγγλία, ἡ Εύρωπη, ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰόνιος Βασιλεὺς τὴν ἔνοσον δὲν γίνεται. Η διατηρήστες καὶ τινες ἄλλοι δροι τῆς περὶ τὸ ὁ λόγος συνθήκης θεωροῦσι τὸ Ἰόνιον Κράτος ὡς μένον εἰς τὴν εὐρίσκετο κατάστασιν, ἀκέραιον, ἀδιεμβλιστον, καὶ μόνον τὴν φύσιν τῆς διοικήσεως τοῦ μεταβάλλον, μεταβαίνον δηλ. ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἔνωσις λοιπὸν διὰ τῆς οὐδετερότητος δὲν πραγματοποιεῖται. Η δ' Ἑλληνικὴ Κυβερνητικὴ ἀδυνατεῖ νὰ διοικήσῃ τὰς νῆσους ταύτας εἰς τοιαύτην ὅλως ἔξαιρετικὴν πρὸς τὸ λοιπὸν Ἑλληνικὸν Κράτος διακειμένας θέσιν. Η διατηρήστες καὶ αἱ ὑπὸ αὐτῆς ἐπιβάλλομεναι ὑποχρεώσεις θέλουσι τὴν δεσμεύεις ἀνενάως εἰς τὰς διοικητικὰς αὐτῆς ἔνεργιας καὶ θέλουσι τὴν ὑποχρεοῦ νὰ εὑρίσκηται ὡς πρὸς τοῦτο εἰς διπλαῖς συνεννοήσεις καὶ συζητήσεις μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διπερ καὶ τὴν ἔθνικὴν φιλοτιμίαν θέλει προσβάλλει καὶ τὴν κυριεροῦσαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἑνὸς μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου θέλει καθιστᾶ ἀμφιβολον, καὶ πολλάκις εἰς ἀμυγχηνίαν ἐπικίνδυνον θέλει παρεμβάλλει αὐτῇν. Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ εὑρεθῇ πολλάκις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνητικὴ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πέμψῃ εἰς τινας τῶν Ἰονίων νῆσων πρὸς ἀποκατάστασιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ἀπελλούμενης δυνάμεις στρατιωτικὰς ἢ ναυτικὰς ἀνωτέρας τῶν εἰς ὅμαλὴν κατάστασιν ἀπαιτουμένων. Δὲν εἶναι δὲ ὥσπερτας ἀπίθανον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μία ἡ πλείονες τῶν μεγάλων Δυνάμεων νὰ θεωρήσωσι τὴν ἀποσταλεῖσαν στρατιωτικὴν δύναμιν ἀνωτέραν τῆς ἀπολύτως ἀναγκαῖες καὶ ν' ἀμφισβητήσωσι αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοιαύτης ἐπαυξήσεως. Ερωτῶμεν δηλ., εἶναι δύνατόν νὰ διοικηθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς Ἰόνιοι νῆσοι, καὶ δύναται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνητικὴ ν' ἀναλάβῃ τῆς τοιαύτης διοικήσεως τὴν εὐθύνην;

Εἶπομεν ἀνωτέρω διτὶ καὶ τινες ἄλλοι δροι τῆς Συνθήκης ἐκτός τοῦ τῆς οὐδετερότητος, θεωροῦσι τὸ Ἰόνιον Κράτος ὡς μένον καὶ εἰς τὸ μᾶλλον ἀκέραιον οἰονει αὐτόνομον ὡς ἡν μέχρι τῆς σήμερον.

Τὸ δέρθρον & ὄρλει, διτὶ, ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, αἱ Ἰόνιοι νῆσοι θέλουσι διάκεισθαι ἀπέναντι τῶν ἄλλων δυνάμεων εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Θέλουσι δηλαδὴ ισχύει αἱ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἰονίου Κράτους συνθήκαι πρὸς δὲ διτὶ τὰ ἔνα πλοῖα καὶ τὸ ἔνον ἐμπόριον εἰς τοὺς Ἰονίους λιμένας, ὡς καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ἰονίων νῆσων εἰς τοὺς ἔνοντας λιμένας θέλουσι ἔξακολούθησαι ἀπολέψοντα ἀμοιβαίως τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Η διάταξις αὐτὴ συντείνει ὥσπερτας εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ τὰς δύο χώρας ἐστει ὡς μηδὲσας ἴνωμένας. Τὸ περίεργον δὲ διτὶ τείνει εἰς τὸ νὰ καθιερωθῇ καὶ τὶς διάκρισις ἀνέφικτος ἀρ' ἐκεῖτης λέγει διτὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ἰονίων νῆσων θέλουσι ἀπολαμβάνει εἰς ἔνοντας λιμένας τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἐνῷ μετὰ τὴν ἔνωσιν αὐτε Ἰόνιος σημαία θέλει ὑπάρχει, οὕτε ἐμπόριον Ἰονικὸν, οὕτε πλοῖα Ἰονικά. Οἱ κάτοικοι πάντες τῶν Ἰονίων νῆσων θέλουν ἀποκαλεῖσθαι Ἑλληνες, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἑλλην. Βασιλείου κάτοικοι, καὶ ἡ σημαία τῶν Ἰονίων ἔσται ἡ Ἑλληνικὴ καὶ τὰ πλοῖα δὲν θέλουν εἰσθαι πλέον Ἰονικά, ἀλλ' Ἑλληνικά. Πᾶς λοιπὸν δύνανται νὰ διακρίθωσι τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ ἀλλοδαπῷ οἱ τε νῦν κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν. Εἴτι δὲ περίεργον εἶναι διτὶ τὸ αὐτὸν δέρθρον προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν Ἰονίων ἐν Ἑλλάδι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ πρότερον πλεονεκτήματα ὡς νὰ ἔμελλον αἱ δύο χώραι νὰ δοι καχω-

ρισμέναι καὶ νὰ μὴ ἀποτελῶσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ἐπικράτειαν· φρονοῦσιν ἀρέ γε οἱ ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην διὰ τῆς διατάξεως ταύτης διατηροῦσιν εἰς τοὺς Ἰονίους πλεονεκτήματα ἀτίνα δὲν θέλουσι ἔχει μετὰ τὴν ἐνωσιν; Ἀν τοῦτο ἔρονθοι, φέρουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, καθότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ Ἰονες θέλουσιν ἀπολαύσεις ἐν Ἑλλάδι πλεονεκτημάτων, ὃν δὲν ἀπολαύουσιν οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, καὶ οὕτω θέλει ὑπάρχει μία τάξις πολιτῶν προνομοιούχων διπερ ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς νοοθεσίας ἡμῶν. Ἀλλ᾽ οἱ ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ἀπατῶνται ἀπάτην μεγάλην. Ἀν η ἥρησις διάταξις ἡτο δυνατὸν νὰ ἐφερμοθῇ κατὰ γράμμα, θύμιλε συμβῆ ὅλως τὸ ἐναντίον, καθότι οἱ κάτοικοι τῶν Ἰονίων νήσων ἀρομοιούμενοι καὶ συγχωνευόμενοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων, θέλουσι ἀπολαύεις αὐτοδικαίως πλεονεκτημάτων πολλῶν ὃν δὲν ἀπολαύουν πρότερον.

Τὸ ἄρθρον πέμπτον περιέχει ὠσεύτως διατάξεις ὅλως περιττάς μὴ συντεινούσας δὲ εἰς ἄλλο τι εἰκῇ εἰς τὸ νὰ προσβληθῇ ἡ Ἰθυνὴ ἡμῶν φιλοτιμία. Ἀν ἐπρόκειτο νὰ ἐνσθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος χώρᾳ ἐτερόδιξος ἡθέλομεν ἐννοήσει τὴν σημασίαν τοῦ πρώτου παραγγέλματος τοῦ ἥρηστος ἄρθρου. Ἀλλ᾽ η Ἐπτάνητος ἐστὶ κράτος ὄρθροδοξος ἀνατολικὸν ὡς καὶ η Ἑλλάς καὶ ἐπομένως οὐδένα διατρέχει κίνδυνον καταπίεσσας η ταπεινώσσας η Ἑλλ. θρησκεία. Εἰς τὰ πολιτεύματα ὅλα τῆς Ἑλλάδος η Ἑλληνικὴ θρησκεία κηρύγγεται ὡς η ἐπικρατοῦσα. Πῶς ητο λοιπὸν δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ, διτο η ἀρχὴ αὐτη, ητις ἀνέκαθεν ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, θύμελε παραγγωρισθῇ ὡς πρὸς τὰς Ἰονίους νήσους, ἐν τῷ νέῳ πολιτεύματι διπερ θέλει συνταχθῆ τῇ συμπράξει καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτάνησου;

Ἐπίσης ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι καὶ η ἑτέρα ἀρχὴ τῆς ἀνοχῆς οὐ μόνον τῶν χριστιανικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν μὴ χριστιανικῶν θρησκευμάτων, ὃν η λατρεία ἐστὶ πραγματικῶς, καὶ διακηρύγγεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων πάντη θευθέος. Εἰς οὐδένα δὲ τόπον ὑφίσταται μεγαλητέρα ἑλευθερία ὡς πρὸς τὴν ἔξασκησιν τῆς λατρείας ὃντων ἀνέξαιρέτως τῶν θρησκευμάτων, ὡς ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς τὸ λοιπὸν διάταξις εἰδικὴ ἐξασφαλίζουσα τοιαύτην ὡς πρὸς τὰς Ἰονίους νήσους;

Ἐξ ὅλων τούτων συνάγεται διτο η προκειμένη συνθήκη οὐ μόνον ἐπαχθῆ διέμεσας καθίσταται διὰ τῶν δρων τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων, οὐ μόνον η ἐφερμογὴ τῶν δύο τούτων μέτρων ἀποκρόνει τὴν ἐντελῆ ἐνωσιν καὶ συγχώνευσιν τῶν δύο λαῶν, καθ' ἀπροθίνεται αἱ μεγάλαις δυνάμεις καὶ ὡς η τε Ἑλλάς καὶ η Ἐπτάνητος ἀπ' ἀρχῆς ἐνόργανη καὶ ἀπειλήθησαν τὴν ἐνωσιν, ἀλλὰ καὶ λίγην ἐλαττωματική ἐν ταῖς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν. 4 καὶ 5 οὐτῆς ἀποδεικνύεται.

Οφελεῖτε ἐπομένως, Κύριε, χρώμενος τοῖς ἐπιχειρήμασιν ἀτίνα ἐκτίθενται ἀνωτέρω, νὰ παραστήσετε εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν εὑρεγετίδων δυνάμεων τοὺς λόγους δι' οὓς οὔτε η Ἑλλάς, οὔτε αἱ Ἰονίοι νῆσοι δύνανται νὰ δεχθῶσι καὶ νὰ συνάψωσι συνθήκην ὑπὸ τοὺς δρους τῆς ὑπὸ τῶν πέντε Μεγάλων δυνάμεων συναρθείστοις, καὶ νὰ προσπαθήσητε νὰ πελάσητε αὐτοὺς νὰ παραιτήσωσιν ἐντελῶς πᾶσαν ἀπόπειραν πραγματοποιήσεως τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων· νὰ ἐξαλείψωσι δὲ εἰς τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος μελεταμένης συνθήκης τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων συναρθείσης ὡς περιττάς, ἀχρήστους, προσβαλλούσας δινει οὐδεμιᾶς ἀνάγκης τὴν Ἰθυνὴν φιλοτιμίαν καὶ δυναμένας νὰ γενήσωσι κατὰ τὴν ἐφερμογὴν των τῶν μεγαλητέρων σύγχισιν.

Θέλετε γνωστοποιήσει εἰς τοὺς Κυρίους ἀντιπροσώπους τῶν εὑρεγετίδων δυνάμεων διτο ημεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἁμμέν Ιονες πεποιθότες εἰς τὰς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνος ἀείποτε ἀναδειχθείσας ὑπὸ τῶν δυνάμεων αὐτῶν εὐνοϊκὰς διαθέσεις, ἐλπίζομεν ἀδιστάκτως διτο δὲν θέλεισαν αὐται νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς μέτρα ματαιούντα τὴν ἐνωσιν καὶ τείνοντα εἰς τὴν ἀναστάτωσιν τῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι ητις μόδις ηδη ἀνακύπτει ἐκ τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας, η πρὸ μικροῦ ἐξηλθε.

Ἐννοεῖται δὲ διτο δὲν αἵ εἶναι ἐπιτετραμμένον οὔτε νὰ ὑπογράψητε, οὔτε νὰ συνανέσητε εἰς οἰασθήσοτε τροποποιήσεις τὰς ὁποίας θέλον τυχὸν σᾶς προτείνει ἀν πρότερον δὲν ἀναφέρητε περὶ πάντων πρὸς τὸν Κύροντον καὶ δὲν λέσσητε δριστικὴν διαταγὴν εἴτε πρὸ παραδοχὴν, εἴτε πρὸ ὑπογραφὴν τῶν τοιούτων πράξεων.

8.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπαυγόν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 9/21 Δεκεμβρίου 1863.

Άριχόμενος χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς Λονδίνον, μετὰ λόγης εἰδον ἀπεβεβαιουμένας τὰς εἰδήσεις, ἃς εἶχον μάθει διεργόδυνος ἐκ Μασσαλίας καὶ Πρωσίας περὶ τῆς συνομολογήσεως Συνθήκης μεταξὺ τῶν πάντες Μεγάλων Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν ἔνωσιν τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Οἱ Πληρεζόσις τῆς Ἑλλάδος ἔντι νὰ προσκληθῇ ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ἐκλήθη, φρίνεται, μόνον ἵνα διώσῃ τὴν συναίνεσιν τοῦ εἰς ἔργον τετελεσμένον ἥδη.

Η Συνθήκη ὑπεγράφη τὴν 14 Νοεμβρίου ὑπὸ τῶν Πληρεζούσιων τῆς Αὐστρίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας· ἀλλὰ τὸ ὄριστικὸν αὐτῆς ἐμπεριεχόμενον εἶχεν ἀπορασιοθῆ ἀπὸ τῆς 3 Νοεμβρίου, καθὼς καταδεικνύει ὑπόμνημά της, δημορ οὐδον περὶ τῆς κατέκεινην τὴν ἡμέραν γενομένης ἐν τῷ ὑπονομεύῳ τῶν Ἑξωτερικῶν συνδιασκέψεως.

Αἱ δικτάξεις τῆς περὶ ἡς ὁ λόγος Συνθήκης ἐπιβεβαιοῦσι καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον λυπηροὺς φόδους μας. Οὐ μόνον ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας καὶ τῶν ἀμέτων αὐτῆς παραπτυμάτων συνομολογεῖται δικτῶς ἐν αὐτῇ ὡς δρεις τῆς ἔνωσεως, ἀλλ᾽ ἔτερος τις δρεις καθιστᾷ ἐπὶ μᾶλλον βαρυτέρων τὴν κατεδάφισιν ταύτην, δρίζεται δηλαδὴ ὅτι αἱ Ιόνιοι Νήσοι εθέλουσιν ἀπολαύειν τῶν πλεονεκτημάτων διπλεκοῦς πούδετερότητος, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ἐνοπλος δύναμις, ναυτικὴ ἢ τῆς ἔηρας, δύναται ποτὲ νὰ συγκεντρωθῇ ἢ νὰ σταθμεύῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς τὰ ὕδατα τῶν εἰρημένων Νήσων πέραν τοῦ ἀπολύτως ἀναγνούχου ἀ.ιθροῦ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πρὸς ἑτασφάλισιν τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους. Θρεύλω δὲ νὰ προσθέσω, ἵνα μὴ εναπολειφθῇ ὑμῖν ἡ ἐλαγχιστη ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν δινοιαν, ἢν τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀποδίδουν εἰς τὰς ἀκρράσεις των, διτι καθόσον ἀφορᾶ τὰ φρούρια, ἢ λέξις «κατεδαφισθῆ», démolies, ἀντικατέστησεν ἐν τῇ Συνθήκῃ τὴν λέξιν «ἀποτεχισθῆ», demantelées, καὶ τοῦτο κατέπιμον τῆς Αὐστρίας ἀπαίτησην.

Τὸ ἀντίτιπον τῆς Συνθήκης (1) διπερ διαβιβάζω ὑμίν ὥστε μὲ ἀπαλλάξτει πάσην ἑξηγήσεως ἐπὶ τῶν ἑτέρων δρων εἰς οὓς ὑπάγει ἢ ἔνωσις τῆς Ἑπτανήσου. Εἰς τῶν δρων τούτων εἶναι καὶ ἡ συνομολογητὶς Συνθήκης μεταξὺ τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν συμφωνιῶν, ἃς ἡ ἔνωσις ἀποκαθιστᾷ ἄναγκαιας· ἡ Συνθήκη αὗτη πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὰς αὐλὰς Αὐστρίας καὶ Πρωσίας. Εἴτε δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς αἱ ἐνοπλοι δυνάμεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας θέλουσιν ἀπογωρήσει τοῦ Ἰονικοῦ ἐλάφους.

Εἰς τὸν τελευταίαν ταύτην Συνθήκην προσεκληθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Λύλη νὰ λάβῃ μέρος διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐνδικής Πληρεζούσιου τῆς εἰς Λονδίνον.

Καθ' ἡς ἀπορίσθην λίαν ἀξιοπλάστους πληροφορίας ἡ ἴδεα τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἔνωσεως διὰ δύο ἴδιαιτέρων Συνθηκῶν, τῆς μὲν μεταξὺ τῶν πάντες μεγάλων Δυνάμεων, τῆς δὲ μεταξὺ τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος, προσδρομεῖται ἐκ τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσίας, αἵτινες μὴ θέλουσιν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Πληρεζούσιου τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Όν εἰσέπει δὲν ἀνεγνώρισαν, ἐνδομισαν διτι ἕδυναντο διὰ τοῦ ἀνωτέρω τρόπου νὰ ὑπεκρύψωτι τὴν ἐν λόγῳ δυσχέρειαν.

Εἴδης μετὰ τὴν ἀφίξιν μοι ἐπειροχώριον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ λόρδου Pembroke, ἐνθα ἔμαθον ὅτι ἡ Α. Εξ. διέμενεν εἰς τὴν ἔχογχην της, Pembroke Lodge, Richmond. Όθεν ἐπισκεψθεὶς σήμερον τὴν πρωταν τὸν Βερώνων Βρουνώρ, Πρέσβειον τῆς Ρωσίας, καὶ τὸν Μαρκέσιον Δὲ Καδόρ, ἐπιτετραμμένην τὰς ὑποθέσεις τῆς Γαλλίας, ἔσχον τέλος ἐν Pembroke Lodge τὴν πρώτην μετὰ τοῦ λόρδου Pembroke συνδιάλεξιν. Εἶδον ὡςαύτως τὸν Δόρδον Παλμερστῶνα εἰς τὴν συναναστροφήν του τῆς ἑσπέρας ταύτης ἀλλ᾽ ἐπιειδὴ ἀπέδαινεν ἥμιν δύτικολον νὰ συνομιλήσωμεν ἐλευθέρως μοι ἐδωκεν ὡραν ἀκροστεως διτι οὔριον.

Οἱ Βερώνων Βρουνώρ μυρίας μοι ἐξέρρεστε διαβεβαιώσεις τῶν φιλικῶν τῆς Αὐλῆς του αἰσθημάτων πρὸς τὸν Βξ αὐλακαὶ περίτης ἐπιθυμίας ἔνελγε προσωπικῶν νὰ μοι φανῇ χρήσιμος διὰ τὴν ἀποσολήν μου. Κάγῳ δὲ διεβεβαιώσει τὴν ἔχογχητά του ὅτι προσεδάκειν τὴν συνδρομήν του καὶ τῷ Εζήτησα τὴν χάριν νὰ μοι παρέχῃ τὰ φῶτα

(1) Τὰς αὐτὴν ἀνωτέρω ὑπὸ τὸν ἀρεθμὸν 6.

τῶν συμβουλῶν τοι. Τότε ὁ Βαρώνος Βρουνάρ μοὶ ἔδωκε λεπτομερείας τινὰς ἀφορώσας τὴν συνοχολόγησιν τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου καὶ μὲ νέωτης τίνες ἦσαν αἱ ὄδηγίαι μοι. Προσεπάθησε δὲ μετ' ἐπικυρῶν νὰ μὲ πείσῃ νὰ παύσω λέγων *admirator* τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων. Τὰ *admirata*, μοὶ εἶπεν, εἶναι δπλον κακὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Εἴθεταιο τὸν Βαρώνον διὰ δὲν μεταχειρίζομεθ τὸ *admirator* ὡς δπλον. Βεβαίως ὡς δπλον, η ἔκφρασις ήτο κακή· σλλ' ἐπειδὴ ήτο μία ἀληθεια, καθῆκεν εἰχομέν καὶ ἀπέναντι ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων νὰ τὴν εἰπώμεν ἀπροκαλύπτως ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Οὐ Βαρώνος Βρουνάρ μοὶ ἔξηγητε μετὰ πόστες δυσκολίας ἡ Συνθήκη, οἷα εἶναι σήμερον, ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Λύστρίς καὶ πόσον ἀδύνατον ητο νὰ ἐπιτελθωμέν σήμερον εἰς πράγματα ἀπορθοισθέντα διὰ πρᾶξεως δημοσίας. Άλλ' ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν είχον ιδεῖ τὸν Λόρδον Ρέσσελ, συνεργωνήσαμεν νὰ ὅμιλήσωμεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀφοῦ λάβω ἐγὼ αὐτὸς ἀφορμὴν νὰ συμματίσω γνώμην περὶ τῶν διαβεστῶν τῆς Αγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ο Κ. de Cadore μοι ὠμήλησεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡς καὶ ὁ Κ. Βρουνάρ. Τὸν γράπτον πῶς ἡ Γαλλία ὑπέγραψε τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων μοι ἀπέντησεν δὲ ὅτι τὸ ἔκαμε ἐν ἀπορύῃ πίσσην τυχόν δῆμον πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐνώσεως. Πιρετήρησα αὐτῷ δὲ ὃ τοιοῦτος φόβος μοι ἐφαίνετο γιαστικός, ἀλλ' ὑπεστήριξε τὴν γιώμην του λέγων μοι δὲ τὰ πράγματα ἥλλαζαν μετά τὴν ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλησιν μου καὶ δὲ ἡ ἀντίπολιτευσις ἐν ταῖς Βουλαῖς ἀντούσχει πολὺ τὸ ἴκουργειον.

Ο Λόρδος Ράνσελ μὲν υπεδέχθη εὐμενεστάτα, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ προκείμενον ἐκθέτων μοι συντόμως τοὺς δρους ὡφ' οὓς ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ὑπῆγαγε τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐπτανήσου, μιτὶ τῇς 'Ελλάδος. Ἑξετάζων δὲ ἵδιας τοὺς δύο δρους, τὸν τῆς κατεδαφίσεως; τῶν φρουρίων καὶ τὸν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐν ταῖς νήσοις ἐνόπλου Ἑλληνικῆς δυνάμεως, μοι παρέστησεν αὐτοὺς ὡς ἀναγκαῖνος εἰς τὴν Βύρωπην καὶ ὥρειόν τοις τὴν Ἑλλάδα. Ἐπομνήσας τῷ Λόρδῳ Ράνσελ δὲ, τι ὡρι ἐγνώριζεν ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ Κ. Σκάρλετ, διτὶ εἰχον ῥυτὴν διαταγὴν νὰ μὴ ὑπογράψω Συνθήκην δρίζουσαν τὴν κατεδαφίσιν τῶν φρουρίων, τῷ παρετήρησε διτὶ ἔτι μᾶλλον δὲν ἕδυνάμην νὰ παραδεχθῶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐν ταῖς νήσοις Ἑλληνικῶν δυνάμεων δι' οὗ ἐτίθετο ἡ κορωνίς εἰς πᾶν δὲ, τι ἐπαγθὲς εἶχεν ὁ πρῶτος δρός. Παρεπονέθην δὲ πικρῶς κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καθὸ προσκαλεσάσθης τὴν 'Ελλάδα νὰ συμφένῃ τῶν διαπραγματεύσεων τότε μόνον διτὶ οὐδὲν πλέον ὑπῆρχε πρὸς διαπραγμάτευσιν, καὶ κατέθειξα πόσον σκληρὸν εἶναι ἐκ μέρους αὐτῆς, ἀφοῦ ἀφῆκεν ἡμᾶς νὰ πιστεύσωμεν, διὰ τῶν κοινωνοῦσαν τοῦ Κ. Ἐλλιστ, καὶ διὰ τῶν ἀγοραίσσαν τῆς Ἑξοχότητός του ἐν τῇ Βουλῇ, διτὶ ἡ παραχώρησις τῆς 'Ἐπτανήσου ἔσται πλήρης καὶ τελείη, νὰ παρουσιασθῇ σήμερον ὑποβάλλουσαν τὴν ἐλευθέριον αὐτῆς πρότασιν εἰς τοιαύτας κολοβώσεις; Ὅστε καθίστατο ζήτημα ἀν τέθυνάμενα νὰ δεχθῶμεν αὐτήν. «C'est à prendre ou à laisser.» Δεχθῆτε ἡ μὴ δεγχθῆτε, τοιοῦτον ὑπέρξε τὸ νόμιμα τῶν ἀπαντήσεων τοῦ Λόρδου Ράνσελ. Η Ἑξοχότης του θεωρεῖ πάσχεν συζήτησιν περὶ τοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας τῶν Ιονίων ἐπὶ τῶν φρουρίων ὡς ἴντελῶς ματαίων, διότι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἐτοίμη νὰ μὴ κατεδαφίσῃ αὐτὰ, δὲν δὲν συντινῶμεν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἔνωσιν τῶν Νήσων μετὰ τῆς 'Ελλάδος. Η παραχώρησις τῆς 'Ἐπτανήσου εἶναι, κατὰ τὸν Λόρδον Ράνσελ, ἀπλῆ πρᾶξις ἐλευθεριστητος· θεν ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ ὑπαγάγῃ τὴν ἐλευθερίστητα ταῖτην εἰς οἰουςδήποτε δρους οἵθελε θεωρήσει λυσιτελεῖς, ἡ δὲ 'Ελλάς ἕδυνατο μόνον νὰ δεγχθῇ νὰ μὴ δεγχθῇ. Ο Λόρδος Ράνσελ ὑπερασπίσθη ὥστεύτως ἔσυτόν κατὰ τῆς κατηγορίας διτὶ δῆθεν μᾶς ἐδώκε φευδεῖς ἐλπίδας καὶ δικηρισθῆτος τῶν ἀκρίβειῶν τῶν περὶ κατεδαφίσεως ἐκφράσεων δις ἀπέδιδον αὐτῷ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων. Εἰς τὴν Ἑξοχότητό του παρετήρησα διτὶ ἔκτης τῶν μετὰ τῆς 'Ελλάδος διαπραγματεύσεων, ἀλαζόν χώραν περὶ 'Ἐπτανήσου διαπραγματεύσεις, ἀλλαὶ μιτὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ διτὶ ἐάν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς πρώτας, ἡ παραχώρησις ἔφερε τὸν τύπον γενναιοδωρίας, ὡς πρὸς τὰς τελευταῖας δὲν συνέβαινε τὸ αὐτό. Ο Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν θρόνον ἀφοῦ μόνον ἡ Ἀγγλία τῷ ὑπερσχέθη νὰ τὸν ἐνισχύσῃ διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς 'Ἐπτανήσου, ἡ δὲ Α. Μ. οὔχε τὸ δικαιόωμα νὰ φρονῇ διτὶ ἡ Ἀγγλία παρέβαινε τὰς ὑποχέσεις τῆς. Ο Λόρδος Ράνσελ ἀπάντησε μετὰ πολλῆς δισερεσκείας διτὶ ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε ὑπερσχέθη νὰ μὴ κατεδαφίσῃ τὰ φρουρίων, διτὶ δὲν ἔκχει λόγον περὶ τούτου, διότι αὐτῇ ἡ Ἰδιαὶ ἡτον ἀναποράσιστος καὶ ἡ ἀπόρτασίς τῆς ἐξήρτητο ἐκ τῶν μετὰ τῶν ἀλλων δυνάμεων διαπραγματεύσεων· ἀλλ' διτὶ δὲν ἦτον ἡ Ἀγγλία ὑπεύθυνος ἀν ἡ Αυστρία τρηνῆτο, μένει τῶν τεθέντων δρους, νὰ ευνεγκρίσῃ εἰς τὴν ἔνωσιν. ἀφοῦ διὰ μακρῶν συνεζητήσαμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἐποφίν τοῦ δικαίου, τὸ ἑξετάσαμεν ὑπὸ ἀλληλην ἐποφίν, ητοι ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ συνεπείσεις.

Ο Λόρδος Φώσσελ ἐξέρρεσε κατὰ τὴν συνδιάλεξιν μας τὸν εὐχαρίστησιν ὅτι τῷ ὅτι τὰ πρῶτα βήματα τῆς νέας της Ἑλλάδος Δυναστείας ἐγένοντο ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοῖς. Ἀλλὰ τῷ παρέστησα δι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν ἀπέναντι ἡμῶν διαγωγὴ αὐτῆς ἵκειται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐκ βάθρων ἀνατροπὴν τῆς εὐτυχοῦς ταύτης τῶν προγυμάτων καταστάσεως. Τῷ ωμίλησε περὶ τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς ἀπὸ τῆς 10 Οκτωβρίου

ητις συνιστατο εις τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς δι' ἀπαναστάσεων καὶ ταρχῶν πρεγματοποιήσεως τῆς μαγάλης ιδέας, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν δὲ αὐτῆς διὰ τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματος, πολιτικῆς ἢν δὲ Βασιλεὺς διετύπωσεν ἐν τῇ προκρύβει του λέγων, διτὶ θά κάμη τὴν Ἑλλάδα τόπον ἐλευθέρου Κράτους ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Η ὑπόσχεσις τῆς παραγωρήσεως τῶν Νήσων καὶ ἡ ὑποστήξις τῆς Ἀγγλίας, διτὶ ἡ ὑπόσχεσις αὐτῆς καθίστα τόσῳ καταφανῆ, ἐπέλθον ἵνα ἀποδεῖξω πόσον ἡ πολιτικὴ αὕτη ὑπηροείνετο ἦμιν ὅπερ τῶν ἀληθῶν τοῦ τόπου συμφέροντων. Ἀλλὰ σύμερον ἡ διάφευσις τῶν ἡμετέρων ἐλπίδων εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ὁδονηρά, ἵνα δύναται νὰ ἔχηγηθῇ ἐν Ἑλλάδι ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἀλλως εἰμὶ διτὶ ἡ Ἑλλάς προσφέρεται θυσία εἰς τὴν Αὔστριαν. Ο Λόρδος Ρώσσος ἀπήντησεν διτὶ τοιεύτη ἐξήγησις εἶναι φευδής, διότι ἡ Αὔστρια, ἐπιμένουσα εἰς τοὺς δρόους τῆς Συνθήκης, ἐποιεῖτο χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων της, καὶ διτὶ ἀνὴ ἡ Ἀγγλία δὲν ὑπεγώρει, ἡ ἐνωσίς δὲν ἥδυνετο νὰ λάβῃ χῶραν, τῆς συναινέσεως τῆς Αὔστριας οὗσης πρὸς τοῦτο ἀναπόφευκτον. Παρετήρησε τότε τῇ Α. ἐξοχότητι, διτὶ ἐὰν ἡ συναινέσις τῆς Αὔστριας ἡτο τόσον ἀναπόφευκτος, οὐδέποτε θά ἔδιδεν αὐτὴν, ἐπειδὴ δὲ τὴν ἔδωκε, σημεῖον διτὶ ἐγνώριζεν, διτὶ κατ' αὐτοτρόπον δίκαιον, ἡ Ἀγγλία ἥδυνετο, ἀνὴθελε, νὰ οὐπερποδήσῃ τινὰς τυπικὰς δυτικολίας.

Κατόπιν συνωμιλήσαμεν περὶ τῆς Συνθήκης τῆς συναρθητομένης μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος. Λασχολούνται ἥδη ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης ταύτης, ὁ δὲ Λόρδος Ρώσσος μὲ προσεκάλεσε νὰ μεταβῶ ἐκεῖ τὴν προσεχῆ τετάρτην, 13/25 Νοεμβρίου, ἵνα λάβω γνῶσιν αὐτοῦ καὶ τῷ κάμῳ τὰς παρατηρήσεις μου πρὶν ἡ παροւσίαση αὐτὸς εἰς τοὺς πληρεξιστοὺς τῶν δύο ἀλλων δυνάμεων. Εἶπον τῷ Λόρδῳ Ρώσσοι διτὶ δὲν ἥδυνάμην νὰ γεννώσκω ποιά ἔσται ἡ πορία τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως ὡς πρὸς τὴν νέαν φάσιν ἢν ἐλαβον τὰ πράγματα καὶ διτὶ οὐδόλως προέβλεπεν, ἀλλ' διτὶ δημιούργησε νὰ λάβω γνῶσιν τοῦ σχεδίου καὶ νὰ τῷ κάμῳ τὰς παρατηρήσεις διτὶ ἡ ἀνάγνωσίς του θά μὲ ὑπηγόρευεν. Ἀπτόμενος μάλιστα τοῦ ζητήματος ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης συνδικοκέφιως, παρετήρησε τῷ Λόρδῳ Ρώσσοι διτὶ ἐθεώρουν ἀδύνατον νὰ συναινέσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐλθῃ εἰς διεπραγματεύσεις διὰ τὴν συνομολόγησιν Συνθήκης, ἐὰν ἡ Συνθήκη αὐτὴ ὑπενίττετο τὴν κατεδάρισιν τῶν ὄχυρωμάτων, τὸν περιορισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἐν Ἐπιναϊσφ, καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἵτις περιελάμβανεν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δρῶν, καὶ ἐτέρας ἀπαραδέκτους διατάξεις, ὡς π. χ. τὴν τοῦ ἀρθρου 4 ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα ἀπέρι κέκτηται ἐν ταῖς νέοσις ἡ ἔννη νυστιλία καὶ τὸ ἔνον ἐπόριον. Ο Λόρδος Ρώσσοι μοὶ ἐφάνη σημαντικόν τὰς παρατηρήσεις ἃς ἀνέπτυξα αὐτῷ ὡς πρὸς τὸ ἀδύνατον ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως ἡ δώση τὴν συναινέσιν αὐτοῦ εἰς πρᾶξιν, καθ' ἡς οἱ νέοι ὑπήκοοι τοῦ τόσῳ πανθήμως διεμαρτύροντο. Ἀντὶ ὑπικόδων εὐχαριστημένων καὶ ὑπερφάνων διὰ τὴν ἐνωσίν αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἡ Ἀγγλία ἔδιδε τῷ Βασιλεῖ ὑπηκόους προσθεντιλημένους καιρίως εἰς τὴν ἴδιαν αὐτῶν φιλοτιμίαν. Μὲς ἀν μὴ ὅρκει δὲ τοῦτο, θίελον νὰ περιβληθῇ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὴν εὐθύνην πρέξιας καθ' ἡς διεμαρτύρετο ἐκ βάθους καρδίας. Κατοι δημως ἐφαίνετο ὁ Λόρδος Ρώσσοι πειθόμενος ὡς πρὸς τοῦτο, πλειοτέρων ἔδειξε περίσκεψιν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα. Εἴ τι κατεδάρισις τῶν φρουρῶν, μοὶ εἶπεν, θὰ γίνη, εἴτε ποιήσει αὐτῆς μνεῖαν εἴτε οὐδὲ μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη. Προετοιμάζονται μάλιστα ἥδη ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων τὰ σχέδια στὰς καταδροφίσεων, καὶ δὲν θὰ περιμένωμεν μάλιστα τὸν διάπραξιν τῆς μεθ' ὑμῶν Συνθήκης ἵνα στὸ προβῶμεν εἰς αὐτήν. Θὰ προβῶμεν δὲ δυνάμεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ μόνης ἡμᾶς ἀφίνει κριτάς περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπερκοῦς τῆς καταδροφίσεως, θὰ π. οσπαθίσωμεν νὰ περιορισθῶμεν κατὰ τὴν ἀκτελεσιν εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, καὶ θὰ λάβωμεν πρόνοιαν νὰ μὴ καταστραφῇ ἡ δύναμις στὰς πόλεος. Η Αὔστριο, εἶναι ἀληθής, δὲν εὐχαριστεῖται εἰς μόνην τὴν κατεδάρισιν, ἀλλὰ θίει προσέτι νὰ τὴν ἔδρα ὄριζομένην ἐν τῇ μετά τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἵστως κατορθώσωμεν νὰ οὐπερβῶμεν τὴν δυσχέρειαν ταύτην. Δὲν συμβούνει δημως τὸ αὐτὸν καὶ ίνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 περὶ τὴν οὐδετερότητος καὶ πειθούσιμον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Μ. πρὸς τὰς διατάξεις αὐτὰς ἡ συναινέσις στὴς Ἑλλάδος εἶναι ἀναπόφευκτος, ἐὰν δὲ ἡ Ἑλλάς ἀρνηθῇ αὐτὴν, ἡ παραγωρήσις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν· ἡ ἄλλη ὄμιλοῦμεν πάλιν περὶ τούτου τὴν Τετάρτην, διτὶ θὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης.

Μετὰ τὸν Λόρδον Ρώσσοι ἐπεσκέψθη τὸν ὑφυπουργὸν Κ. Ἀμμονὸν δοτοὺς εἶναι ἐπιτετραμμένος τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνωτέρω σχεδίου ἕσχον ὡσαντως διακεκεμμένην συνομιλίαν μετάτοι Λόρδου Παλμερσῶνος δοτοὺς ἔδειχετο τὴν ἀσπέραν ταύτην. Λιτιδειάς ἔξερεν ήσαν ὑπεγόρευσις τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ὑφ' οὐδὲ μάτο καὶ οὐ Λόρδος Ρώσσοι. Λύριον θὰ λάβω μετὰ τῆς ἐξοχότητος του ἀτέραν συνέτειξιν καὶ θὰ σᾶς ὑποδάλω ἐπὶ τούτω δευτέραν ἀκθεσιν.

Πρὸ μικροῦ ἀπέστακα τηλεγράφημα κρυπτογραφικὸν δι' οὐ μεταδίδω ὑμῖν τὰς κυριωτέρας διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σημερινῶν συνεντεύξεων μου.

9.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN MONSIEUR, le 10/22 Novembre 1863.

Ωπως ἀνήγγειλα υμῖν διὰ τῆς ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν ἀκθέσεως μου, Ελαῖον σύμμερον συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Παλμερσῶνος. Εἰ αὐτοῦ Ἐξοχότης προσεκάθει νὰ δεῖη διὰ τὴν εἴσωρε τὴν κατεδάρισιν τῶν φρουρῶν φῶς δὲν πρὸς δρελός τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κατοίκων Κερκύρας, διδτὶ ἀφ' ἔνδεις διεπλαττε τὸ Ἑλληνικὸν ταμεῖον περιττῶν δαπανῶν, καὶ ἀφ' ἔτέρου ιδίων εἰς τὴν πόλιν Κερκύρας ἔκτασιν, ἃς τὴν ἀνάγκην αἰσθίνονται οἵτις αἱ ωχυρωμέναι πόλεις.

Δέν ἀπέκρυψα τῷ Λόρδῳ Παλμερστῶν διτὶ, κατ' ἐμὴν γνώμην, δὲν γίγνετο νὰ ἐλπίζῃ διτὶ θὲ ἔξελεχμβάνομεν ὡς σκουδιάς τὰς παραπορίσεις ταύτας, καὶ διτὶ δοθέντος διτὶ οἱ κάτοικοι Κερκύρας θὲ ἐποίζοντο πλεονεκτήματά τινα ἐκ τῆς κατεδαφίσεως, ἀπασα ἡ ιστορία τῆς Ιονίου Πολιτείας τρανῶς ἀδίδασκε πόσον ὄλγον συλλογίζονται οἱ ίονιοι τὰ ὑλικὰ αὐτῶν συμφέροντα δσάκις ἡ ἔθνητη τῶν φιλοτιμία συνεδέστο μετὰ Κητήματός τινος. Οἱ Λόρδος Παλμερστῶν μοὶ ἀνέφερεν ὡς παραδείγματα ἀνάλογα τῷ προκειμένῳ τὰ Βελγικὰ φρούρια κατεδαφισθέντα συνεπείᾳ τῆς Συμβάσεως τῆς 14 Δεκεμβρίου 1831, τὴν ἔξουδετέρωσιν τοῦ Chablaïs καὶ τοῦ Faucigny καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλβετίας. Άλλα προσεπάθησα νὰ τῷ καταδεῖξω τὴν ὑπάρχουσσαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων καὶ τῆς ἡμετέρης. Μὲς πρὸς τὰς ἐπαρχίας ίδιως τοῦ Chablaïs καὶ τοῦ Faucigny, κατέδειξα τὴν ἔξαιρετικὴν περίστασιν τῶν κατοίκων, οἵτινες οὔτε ἴταλοι ἦσαν, οὔτε Ἑλβετοί, οὔτε Γάλλοι, καὶ ἀντιπαρέθηκα αὐτὴν πρὸς τὴν ἐνθουσιώδη πατριωτισμὸν τῶν Ιονίων, μὴ δυναχέντων ὡς ἐκ τούτου ν' ἀνεγθῶσιν διτὶ οἱ πρῶτοι πιθανῶς ἀπεδίχθησαν ὡς εὐεργέτημα. Άλλως τε, προσέθηκε, δὲν προκειται ἐνταῦθα περὶ οὐδετερότητος. Τὸ ἀρθρὸν 2 τῆς Συνθήκης τίθησιν ἐν πρώτοις τὴν ἀρχὴν τῆς οὐδετερότητος, εἰδίς δὲ κατόπιν καταλήγει εἰς συμπέρασμα οἷον οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε θέωρηθη ὡς συνέπεια αὐτῆς. Τὸ Βέλγιον ἐκπούθη οὐδετέρα χώρα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐτίθη περιορισμὸς εἰς τὴν ἐνοπλον δύναμιν τῆς Ἕρας ἢ θελάσσης τῆς χώρας ταύτης. Μίσαύτως καὶ διὰ τὴν Ἑλβετίαν. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ τοῦ Chablaïs καὶ τοῦ Faucigny, ἐν καὶ φυ μὲν εἰρήνη, ἡ Σχρδνία, (ἡ Γαλλία σύμμερον) ἐν καιρῷ δὲ πολέμου, ἡ Ἑλβετία, μεθ' ἡς ἀπολαύει τῆς αὐτῆς οὐδετερότητος, ἀδύναντο νὰ διατηρῶσιν ἀπεριόριστον ἀριθμὸν στρατευμάτων. Άλλα τὸ 2 ἀρθρὸν πᾶν ἀλλο καθειροῦ ἡ οὐδετερότητα. Συστὸς τοῦ ἀρθρου τούτου καὶ τινῶν ἀλλων διατάξεων τῆς Συνθήκης ἡ τοῦ νὰ στερηθῇ ὁ Βασιλεὺς μέρους τῶν ἡγεμονικῶν Του διεταραμάτων ἐπὶ τῶν Νήσων καὶ νὰ παρεμποδισθῇ ἡ τελεία αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις. Όθεν ἀδύνατον εἶναι, εἰπον τῷ Λόρδῳ Παλμερστῶν, νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ἡ Κυβέρνησις μου νὰ ὑπογράψω τοιοῦτον δρόν. Ηπαναλάβετε διτὶ μοὶ εἰπετε τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ, μοὶ ἀπήντησεν δὲ Λόρδος Παλμερστών. Παρεκάλεσα τὴν Ἐξοχότητά του νὰ ὑποσχρίῃ τὰς παραστάσεις μου περὶ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἑξωτερικῶν, ἀλλὰ δὲν γίθευτο νὰ μοὶ δώσῃ τοιαύτην ὑπόσχεσιν.

Ἐπιστέλλων εἰς τὸν Λόρδον Παλμερσῶνα πᾶν διειπον χθὲς τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ περὶ τῶν συνεπειῶν αἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσιν ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς νέας δυναστείας καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρῶν, καὶ τῷ προσέθηκε διτὶ μετὰ πολλῆς ἀνησυχίας περιέμενον νὰ μάθω τὴν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τῶν δυνάμεων ἐκενεγθείσαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν πορείαν ἥν ἡ Λ. Μ. θελει θεωρήσει καθῆκον θαυτῆς ν ἀκολουθήσῃ.

Μεθαύριον τρίτην θὲ συνέλθη τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ συσκεφθῆ θεσμοί περὶ τοῦ Ιονίου Κητήματος, ἐν δὲ τῇ συνεντεύξει ἥν τὴν τετάρτην θὲ λάβω μετὰ τοῦ Λόρδου 'Ρώσσελ, θὲ δυνηθῆ νὰ κρίω περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς εἰρημένης συσκέψεως.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

10.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN MONSIEUR, le 13/25 Novembre 1863.

Ελαῖον σύμμερον συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Οἱ Λόρδοι 'Ρώσσελ ἥτον ὄλγωτερον εἰνερθεῖστος ἢ εἰς τὴν πρώτην ἡμέν συνομιλίαν, μοὶ ἐξῆρασε δὲ τὴν λύπην του διτὶ δὲν γίθευτο ἔτοιμον

τὸ σχέδιον τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης, ἐπὶ τοῦ περιεγομένου τοῦ ὅποιου μετέβωκε λεπτομερείας τινάς.

Η Συνθήκη αὗτη, εἶπε, πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ δύο πράγματα, ἀφ' ἑνὸς τὰς ἀποράσεις τῆς Ἰονίου Συνελεύσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7/19 Οκτωβρίου, καὶ ἀφ' ἔτερος τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου 1863. Παρετήρησα τῷ Λόρδῳ Φώσσελ διὰ ἀποστέλλουσά με εἰς Λονδίνον ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἤγραψε διὰ δὲν προσεκαλούμενην ἵνα λάβω μέρος εἰς τὰς περὶ ἑνώσεως τῆς 'Ἐπτανήσου διαπραγματεύσεις, ἀλλ' ἀπλῶς ἵνα δώσω τὴν συναίνεσίν μου εἰς ἀποράσεις ληφθείσας ἥδη ὑπὸ τῶν ἀλλων Δυνάμεων χωρὶς ποσῶς νὰ μᾶς συμβουλευθῶσιν ἢ μᾶς εἰδοποιήσωσιν' διὰ τὸ κατ' ἐμὲ, ὡς πλησεῖσθαις τοῦ Βασιλέως, ἤγραψον τὴν ὑπαρξίαν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, καὶ διὰ μόνον ἐπὶ τῇ ἑλπίδι διὰ τὴν Ἑλλάδος Συνθήκην ἔτεται πάντη ἀνεξάρτητος ἐξείνες τῆς 14 Νοεμβρίου ὑδυνάμην· ν' ἀρχίσω τὰς συνδικλέζεις. Ἐπέμνυται προτέται τῇ Λύτου ἕδοχότης διὰ ἀστεροβόμην ὁδηγιῶν κατόπιν τῆς νέας φάσεως ἃν τὸ ζήτημα εἴχε λάβει πρὸ τῆς εἰς Δούδινον ἀφίξεως μηνι καὶ διὰ κατὰ συνέπειαν οὐδαμοῦς ὑδυνάμην ν' ἀναδεχθῶ ὑποχρεώτεις διὰ τὴν Κυβέρνησίν μου.

Ἔρελούμενος ἐκ τῆς περιστάσεως διὰ τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης δὲν ἦτον εἰσέτι ἔτοιμον εἰπον τῷ Λόρδῳ Φώσσελ διὰ καίτοι ἤγραψον ἵνα ἡ Κυβέρνησις μου συνήνει νὰ λάβῃ εἰς αὐτὴν μέρος, ἔφερον διὰ ἕαν ἐπιθυμητὴ νὰ διευκολύνῃ συμφωνίαν τινά, δρεῖται νὰ μὴ ποιήσῃ ἐν τῷ σχεδίῳ μνείαν, ἀ. τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου· Ε'. τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων γ'. τῆς οὐδετερότητος, καὶ πρὸ πάντων τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἃν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔθεωρε καθῆκόν της νὰ μεταχειρισθῇ ἐν ταῖς Νήσοις δ'. τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθ. 4 τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, τούλαχιστον δπως αὕτη ἔκρεται ἐν αὐτῇ.

Ο Λόρδος Φώσσελ ἤκροασατο τῶν παρατηρήσεων τούτων εὑρενέστερον περ' ὅτι ὑδυνάμην νὰ ἀλπίσω, κρίνων ἐκ τοῦ ὄφους του κατὰ τὴν πρώτην συνέτειξίν μου, μοὶ ἔφαντη δ' ἀρκούντως διατεθεῖμένος νὰ μὴ ποιήσῃ μνείαν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, μηδὲ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, παρεδέχθη τὸ δρῦδὸν τῶν παρατηρήσεων μου περὶ τοῦ πόσον ἀλλοπρόσαλλον ἦτο να κατεδαφίσθωσιν ἀφ' ἑνὸς τὰ φρουρία τῆς Κερκύρας ἐπὶ τῇ λόγῳ διὰ δὲν εἶμεθα ἀρκετὰ ισχυροί ἵνα τὰ διατηρήσωμεν καὶ ν' ἀπαγορευθῇ ἡλιν ἀφ' ἔτερου τὸ νὰ διεκπερωθεῖ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις πρὸς ὑπερδεσπισιν θέτεως ἡτοις καὶ μετὰ τὴν κατεδαφίσεων τῶν φρουρίων μένει οὐχ' ἥττον δχυρά ἐνεκκ φυσικῶν λόγων. Ο Λόρδος Φώσσελ ἔνοιει καλλιστα διὰ δ' περιορισμὸς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως οὐδόλως ἡτο συνέπεια τῆς οὐδετερότητος, διὰ αὕτη μόνον τὰς ξένας Δυνάμεις ἀπέβλεπε καὶ οὐδέποτε τὴν κυρίαρχον τοῦ τόπου δύναμιν. Καὶ καθέσσον μάλιστα ἀτοχῇ τὴν οὐδετερότητα συνησθάνετο τὰς δυσχερείας εἰς ἃς ἔδιδε χώραν ἡ κατάστασις Κράτους οὐτινος μέρος ἐπρόκειτο νὰ ἔναι οὐδέτερον καὶ μέρος δχι.

Ἐν τούτοις δ' Λόρδος Φώσσελ, μεθ' δλην τὴν ἐπιθυμιαν ἦν ὑπεδείκνυει ἐπιφέρη θεραπείεν τινά, τούλαχιστον ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, εὔρισκεν ὡς πρὸς τοῦτο δυσκολίαν ἐνεκκ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 7 τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Η ὑποχρέωσις τῶν τριῶν Δυνάμεων νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Αύστριας τὴν ὑπὲρ αὐτῶν συναρτησούμενην μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκην, ἔδιδεν αὕτῃ τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς Συνθήκης ταύτης. Οπωσδήποτε, ἀν ἔχῃ πραγματικῶς τὴν διάθεσιν, οὐδόλως ἔσται αὐτῷ ἀδύνατον νὰ ὑπερπλήσῃ τὴν προκειμένην δυσχέρειαν.

Μεταβαίνων ἀκολούθως εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 4 τῆς Συνθήκης, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ χορηγηθέντα ἐν ταῖς νήσοις εἰς τὸ ξένον ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, παρετήρησα διὰ δπως ἡτο διατετεπωμένον τὸ εἰρημένον ἀρθρον, προέκειτο νὰ καταστῇ διηκεκὲ δ, τι σήμερον προσωρινὸν μόνον ἦτο, διότι δὲν ἐγίνετο ἐν αὐτῷ λόγος, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησις ἀντικαθίστατο εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Ἰονίου Ἐπικρατείας καὶ τῆς Προτάτιδος Δυνάμεως, ἀλλ' διὰ τὰ ξένα πλοία καὶ τὸ ξένον ἐμπόριον θὲ ἐπακολουθήσωσιν ὑπερβαλλόμενα εἰς τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ ὑποκείμενα εἰς τοὺς αὐτοὺς δρυτας εἰς οὓς καὶ πρὸ τῆς ἑνώσεως τῶν νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀρθρον αὐτὸν ἐπραγματεύετο καὶ περὶ τῆς ἀναγνωριζόμενης ἀμοιβαιότητος εἰς τὰ Ἰόνια πλοία καὶ ἐμπόριον. Κατέδαιξα πόσον ἰδινικὴ ἦτον ἡ τελευταία αὕτη περαγγώρησις διὰ τὸν λόγον διὰ τὰ Ἰόνια πλοία καὶ τὸ ἐμπόριον δὲν ἔδόνχοτο νὰ διακριθῶσι μετὰ τὴν ἑνωσιν ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν πλοίων τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ ἀρθρον αὐτὸν εἴχε προέτει ἐπαχθίς τι, διὰ τὸ μία μεγαλειτέρα ἀπόδειξις, διὰ σκοπὸς τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, ἡ τούλαχιστον τινῶν ἐξ αὐτῶν, παραπορεσῶν καὶ τὰς ἀλλας, ἡτο νὰ διατηρήσωσι καὶ μετὰ τὴν ἑνωσιν διάκρισιν τινὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἐπτανήσου ἐν ἀποτελῶσιν ὁμοσπονδίαν μᾶλλον ἢ μίαν Ἐπικράτειαν. Ο Λόρδος Φώσσελ ἀπέκρουσε ζωηρῶς τοιαύτην πρόθεσιν, ἀλλὰ μοὶ εἶπεν, διὰ πραγματικῶς δ' Πρέσβυτος τῆς Φωσσίας προέτεινε νὰ διατηρήσωσιν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι ίδιαιν σημάδιαν.

Μοὶ εἶπε συνάμα, διὰ ἐφρόνει, διὰ θὰ διατηρήῃ νὰ μοὶ κοινοποιήσῃ τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης ἐντὸς δύω τριῶν ἡμερῶν.

11.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴρ 13/25 Νοεμβρίου 1863.

Ἐν τῇ συνεντεύξει ἣν ἔχον εἰς Pembroke Lodge μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσον τὴν 9/21 Νοεμβρίου, ἡ Ἐξοχότης του μοι ἐγγνωστοποιήσεν διτὶ εἰχεν ἀπευθύνει διακονώστιν εἰς τοὺς Πρέσβεις τῆς Αγγλίας παρὰ ταῖς τέσσαρσιν Αὐλαῖς ταῖς ἴνδιας φερομέναις περὶ τοῦ Ἰονικοῦ ζητήματος, δι' ἣς ἀπήντα εἰς τὰ κατὰ τῆς χατεδαφίσεως τῶν δικυρωμάτων Κερκύρας ἐπιχειρήματα τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Ιονίου Συνελεύσεως τῇ ἀπευθύνεσθαι τὴν 8/20 Οκτωβρίου εἰς τὴν Βασιλισσαν Βικτωρίαν.

Ο Λόρδος Ρῶσσος μοι διδώκει σύμερον ἀντίγραφον τῆς διακονώσεως ταύτης ἣν σπεύδω νὰ ὑποβάλω ὑμῖν ὅδε.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Συνημμένον)

(Μετάφρασις.)

Υπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Πρέσβεις τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος παρὰ ταῖς Αὐλαῖς Παρισίων, Βιέννης, Βερολίνου καὶ Πετρουπόλεως.

Τὴρ 11 Νοεμβρίου 1863 (v).

Μελέρδε,

Ἡ τῶν Ιονίων Νήσων Βουλὴ ἐν τινὶ τελευταῖς συνεδρίσεις αὐτῆς προέτεινε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν προσάτιδα Ἀγκοσσαν, ψήφισμά τι περὶ τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας. Ἀλλὰ τοῦ ἀρμοστοῦ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος αρνηθέντος νὰ δεχθῇ τὸ ψήφισμα τοῦτο ὡς ὑπερβαίνον τῆς Βουλῆς τὴν ἀρμοδιότητα, ἡ Βουλὴ τότε ἀπογύθυνε πρὸς τὸν ἀρμοστὴν παράστασιν ἣς ἀντίγραφον ἐγκλείω φόδε.

Ἀλλούχ' ἦττον προέτεινα εἰς τοὺς Πρέσβεις τῆς Αὐστρίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας συνελθόντας εἰς συμβούλιον ἐν τῷ Ἱπποργείῳ τῶν Ἑξωτερικῶν κατὰ τὴν 29 τοῦ ληξαντος μηνὸς καὶ τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν δῆθρων τῆς περὶ ἐνόσσεως τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν παράστασιν ταύτην.

Η Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἔχει ἀληθῶς πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις ὑποχρεώσεις τινὰς, δις δρεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἡ κατὰ Φεβρουαρίου τοῦ 1815 γενομένη Συνθήκη κατέστησε τὰς ἀπτὰ Ιονίους Νήσους ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος καὶ ἔμηκεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Τὰ φρουρία ἐτίθεσσαν διὰ τῶν δῆθρων 5 καὶ 6 ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ προστάτου ἀνακτος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους τούτου καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν προστασίαν δικαιωμάτων.

Ολόκληρος ἡ γενομένη σύμβασις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν Ιονίων Νήσων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Εύρωπης.

Οι Ἡγεμόνες τῆς Μεγάλης Βρετανίας παντὶ οθένει ἐπεδίωξαν τῶν σκοπῶν τούτων τὴν ἐπίτευξιν. Ός πρὸς τὸν πρώτον, τῆς προστασίας ἐγγὺς οὖσης νὰ παύῃ, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν ἁξεντρεσίαν τῶν μέσων δι' ἓν ἀσφαλισθίσεται ἡ μελλουσσα εὐημερία Κράτους ἐπὶ τοσοῦτον ἐμπιστεύθεντος χρόνου εἰς τὴν προστασίαν Αὐτῆς. Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης οὐδὲν ἀλλο ἐπεζήτησεν ἢ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ιονίου Δασοῦ ἐνεργοῦσα τὴν ἐνωσιν αὐτοῦ μετ' ἐλευθέρου Κράτους, κατοικουμένου παρὰ λαοῦ ὅμορύλου, δμογλώσσου καὶ ὁμοθήσου.

Ως πρὸς τὸν δεύτερον σκοπὸν διάφοροι σκέψαις παρίστανται. Αἱ Εύρωπαις δυνάμεις ἔθεσαν ὑπερέστατα, διτὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας οὐδὲν Εύρωπαικὸν συμφέρον παρεβλήθη.

Άλλή πρότασις τοῦ ἐνῶσαι τὰς Ίονίους Νήσους μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀτάξει τὰ γειτονικὰ Κράτη τῆς Αὐτορίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Τὰ Κράτη ταῦτα ἔμφρασαν τὸν φόβον μὴ ἐπιναστατική τις μερίς, βοηθούμενη ὑπὸ ἐνόπλων συμμοριῶν, διατράχη ἐπιδρομὰς ἐπὶ τῶν γειτόνων ἐπαρχιῶν καὶ διεγέρη ταραχάς, ἃς οὔδε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καὶ δταν ἔχῃ τὰς ἄριστας προθέσεις, δυνηθῆσται ἵσως νὰ προλάβῃ ἡ τυμωρήση.

Ἐν τοιαύτῃ πειρατώσει δύνατον ἡ μὲν υἷσος Κέρκυρα νὰ καταστῇ πηγὴ ἀταξίας, στίφη δὲνόπλων ἔθελοντων, ἡ τηγάνητος ἐν Ἀλβανίᾳ δὲ σαλματίᾳ, νὰ εἰρωτινὸς ἀσφαλὲς καταφύγιον ἔντος τῶν ταχῶν τοσοῦτον ἴσχυροῦ φρουρίου, ἀφ'οῦ δύνανται πάλιν νὰ ἔξελθωσι πρὸς διατάξειν καὶ δήμοιν τῶν γειτόνων ἐπαρχιῶν τῆς Αὐτορίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἐὰν ήσυχία τῶν Νήσων δύναται οὕτως νὰ διασκορπῇ, ἡ δὲ εὐημερία αὐτῶν νὰ καταστραφῇ οὐ μόνον ὑπὸ ἐπιναστατικῶν ἐκστρατειῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἀναγκαῖων μέτρων πρὸς ἀντίκρουσιν καὶ καταστολὴν τοιούτων ἀποτόλμων ἐπιθέσεων.

Ἅπο τῶν φόβων τούτων κατεχομένη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐτορίας προέτανεν εἰς τὴν Αὐτῆς Βρετανικὴν Μεγαλειότητα τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τὰς σκοπούσας εἰς τὴν ἐλάττωσιν, ἀν μὴ τὴν ἀποφυγὴν, τῶν κινδύνων τυτῶν. Ή μὲν εἶναι ἡ τῶν Ίονίων Νήσων οὐδετερότης, ἡ δὲ ἡ τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας κατεδάρισις.

Η Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἔχουσα ὑπέδην τοὺς δύο σκοπούς, τὴν εὐημερίαν τῶν Ίονίων Νήσων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Εὐρώπης, εἶναι πρόθυμος νὰ δεχθῇ τοὺς δρους τούτους.

Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς ἡ εὐημερία τῶν Ίονίων Νήσων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου προαγθήσεται διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν τεγνῶν τῆς εἰρήνης. Αχμάζον ἐμπόριον καὶ ἀκμάζουσα γεωργία, μὴ φορολογουμένη πέραν τῶν μέσων τῆς χώρας διὰ τὴν συντήρουσιν μεγάλης στρατιωτικῆς δυνάμεως, έσονται οἱ ἀριστοὶ καρποὶ ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος. Στρατός δυσανάλογος πρὸς τὸν πόρους τῆς Ἑλλάδος, ἔωστερηκή δὲ πολιτικὴ ἐπιθετικοῦ καὶ φιλοδόξου εἰδούς, εἰσὶ κακά, ἀπέρ δρεμένοις οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποφύγωσι.

Η Αὐτῆς Μεγαλειότητος εἶναι ἐτοίμη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας νὰ ἔγγυηθῇ τὴν ανεξαρτήσιαν τοῦ νέου Βασιλείου, δταν αἱ Ίονίοι Νήσοι ἐνωθῶσι μετ' αὐτοῦ.

Ἐπομένως ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἀρρώσα εἰς τὴν ἑωστερικὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ίονίων Νήσων, καὶ εἰς τὴν ἑωστερικὴν ήσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν συμμάχων Αὐτῆς, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐτορίας καὶ τοῦ Σουλτάνου τῆς Τουρκίας εἶναι ἐτοίμη νὰ συστήσῃ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν Συνθήκην τοῦ 96ρίου 1815 καὶ τὴν Συνθήκην τοῦ 1832 περὶ τῆς προστασίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἔγγυήσσως αὐτῆς, τὴν παραδοχὴν Συνθήκης ἀσφαλίζοντος τὴν οὐδετερότητα τῶν Ίονίων Νήσων καὶ τὴν κατεδάρισιν τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας.

Εἰμὶ κτλ.

ΡΩΣΣΕΑ.

12

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) 1863.

Διὰ τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ σᾶς ἀνηγγειλαμένην τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ ἀριθ. 1—5 ἑμετέρων ἀναφορῶν πέμψαντες ὑμῖν συνέματα νεωτέρας δόηγίας, συνταγθείσας συνεπείᾳ τῆς ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσης ὑπὸ τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Μέχρι τοῦ σήμερον δὲν ἐλάβομεν παρ' ὑμῶν νεωτέρας πληροφορίας ὡς καθυστεροῦντος ἐτί τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐνεκά φαίνεται τῶν κατ' αὐτὰς ἐπικρατούντων σφροδρῶν ἀνέμων. Άναμμόνεμον νὰ λέσσωμεν τὸ σχέδιον τῆς μεταξὸν Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων συναρθησομένης Συνθήκης, δπερ εἶχεν ἡδη ὑποσχεθῆ νὰ σᾶς δώσῃ δὲ Κόμης Ρώσσελ, ἵνα γνωρίστωμεν τὰς έδασεις καὶ τὸ κείμενον αὐτοῦ, καὶ δόηγηθῶμεν εἰς τὰ περιστέρω, σχέδιον δπερ συνετάχθη, ἐλπίζομεν, συνεπείᾳ τῶν πρὸς αὐτὸν παραστάσεων σας ὑπὸ ἄλλους οἰωνούς ἢ τοὺς ἀπὸ ἀρχῆς ὑποδεικνυμένους. Εν τούτοις ἐν τινὶ συνεντεύξει ἡμῶν μετὰ τοῦ Πρίσβεως τῆς Γαλλίας Κ. Βουρή ἐσχάτως, οὗτος λαβὼν τὴν πρωτοβουλίαν προσέφερε νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ὥπως μετριασθῶσιν οὐσιωδῶς οἱ περὶ οὐδετερότητος

δροις τῆς Συνθήκης τῆς 21^{ης} Νοεμβρίου. Ο Κύριος Βουρέ προνεῖ δτι εἶναι καταρθωτὸν ἡ οὐδετερότης τῆς Ἐπτανήσου νὰ μὴ ισχῦῃ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος εἰς μόνον ἀπέναντι τῶν ἄλλων Δυνάμεων, οἵτοι μόνον τὰ ἄλλα Κράτη νὰ μὴ δίνανται νὰ πέμπωσι ναυτικὰς δυνάμεις εἰς τὰς θαλάσσας τῶν ίονίων νήσων, οὐδὲ στρατιωτικῶς νὰ καταλάβωσι ἡ προσβάλωσί τινας ἐξ αὐτῶν ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ πλήρη τὴν ἔξουσίαν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πέμψῃ οἰαζόντης θελήσῃ ναυτικάς τε καὶ στρατιωτικάς δυνάμεις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τῆς· νὰ περιορισθῇ δὲ ἡ τοιαύτη οὐδετερότης εἰς μόνον τὴν Κέρκυραν, τῶν λοιπῶν νήσων ἀφομοιουμένων ἐντελῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεστῶτος Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ο λόγος ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ Κυρίου Βουρέ εἶναι δτι ἡ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος οὐδετερότης τῶν ίονίων νήσων περιορίζει οὐσιωδῆς καὶ καταστρέφει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριαρχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τοιαύτην δὲ οὐδετερότητα οὐδὲν ἡ Ιστορία, οὐδὲν ἐνεστῶσα τῆς Εύρωπης κατάστασις περουσιάζει, καθότι οὔτε τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἐλβετίας, κηρυχθέντων οὐδετέρων, αἱ Κυβερνήσεις κωλύονται εἰς τὴν ἐντὸς τῶν Ἑπικρατεῖν τῶν ἐλευθέρων κίνησιν τῶν στρατιωτικῶν τῶν δυνάμεων, οὔτε δταν ἀλλοτε δύο ἐπαρχίαι τοῦ Παδεμοντίου γατινάζουσαι πρὸς τὴν Ἐλβετίαν εἰχον κηρυχθῆ οὐδετέραι, ἡ Σαρδικὴ Κυβέρνησις ἐπελύετο τοῦ νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὰς οἰαζόντης στρατιωτικάς δυνάμεις οὐδεὶς τυχὸν θεωρήσει: ἀναγκαίας ἀλλως τε, δ Κύριος Βουρέ λέγει, τὸ μέτρον τοῦ νὰ μείνῃ ἐλευθέρα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος νὰ πέμψῃ εἰς Κέρκυραν δοας οὐδεὶς ουμίσται ἀναγκαίας εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς στρατιωτικάς δυνάμεις, οὐδόλως δύναται νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνον, καθότι πώποτε δὲν θὲ δυγκωθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ πάμψῃ εἰς Κέρκυραν πλέον τῶν 2 ή 3,000 στρατιωτῶν, σπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ἔτι καθ' ἥν ἐποχὴν ἀερράγη ἡ ἐπίφροδος τοῦ Ναυπλίου ἐπανάστασις, μόλις ἡ Ἑλληνικὴ χυβέρνησις ἔχειται λεθεῖσα ἡδυντήθη νὰ συγκεντρώσῃ κατὰ τῶν ἀποστατῶν 2,500 στρατιώτας.

Ομιλῶν οὕτως, δ Κ. Βουρέ ἀπίσχει τοῦ νὰ μᾶς εἰπῇ δτι αἱ σεβίες του αὐταὶ ἀπορρίζουσιν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως του, ἀλλ' ἡμεῖς ἀσχηματίσαμεν ἐκ τοῦ συνόλου τῆς μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξεως μας τὴν πεποίθησιν τοῦ δτι ἡ παρ' αὐτοῖς ἀκρασθεῖσας ιδέα ἔχει μᾶλλον τὴν πηγὴν τῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἦν ἀντιπροσωπεύει.

Ἀπεργύασμεν τοῦ νὰ ἀκρασθῶμεν αὐτῷ δτι δυνάμεις νὰ παραδεχθῶμεν τὴν τοιαύτην λύσιν καὶ περιεργήμεν εἰς τὸ νὰ τὸν εὐχαριστήσαμεν δι' δτι οὐδεὶς ἐνεργήσει ὑπὲρ ἡμῶν αὐτός τε καὶ ἡ Λύτορχατορικὴ τοῦ Ναπολέοντος Κυβέρνησις.

Ἐπομέσαμεν ἀπέναγκες νὰ σᾶς εἰδοποιήσαμεν περὶ τῶν ἀνωτέρων, δπος ηδης εἰς θέσιν νὰ δηλυγθῆτε αὐτόδις εἰς τὰς ἐνεργείας ὑμῶν.

‘Ο Υπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

13.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

Ἐγ Λορδῶ, τὴν 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) 1863.

Ο Λόρδος Φῶσσελ μ' ἐπληροφρόνος πρὸ διλόγου ἐν τινὶ συνδιαλέξει, ἢν μετ' αὐτοῦ εἰχον σήμερον ἐν τῷ Υπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, δτι τὸ σχέδιον τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης ἀροῦ συνετάγη ἐν τῷ Υπουργείῳ τῶν Ἀποκιῶν εὑρίσκετο ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Λόρδου Παλμεστρῶνος.

Παρετέρησα τῷ Λόρδῳ Φῶσσελ δτι σήμερον ἀναγκαῖει ὁ ταχυδρόμος τῶν ἀθηνῶν, καὶ δτι τὸν δὲν λάβω τὸ σχέδιον πρὸ τῆς ἱστορίας ταύτης θαύμασμαν κατὰ μίαν ἐδίομάδα τὴν χρονοτριβὴν ηδις θὲ ἐπέλθῃ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκ τῆς ἀνάγκης εἰς ἥν εὑρίσκομαις ν' ἀναμείνω τὰς ὁδηγίας, ἀς ἡ Κυβέρνησις μου θὲ ἐκρίνει εὐλογον νὰ μοι δῶσῃ, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχεδίου. Ο Λόρδος Φῶσσελ ἀπεκρίθη, δτι ἔξετίμα μὲν τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου, ἀλλ' δτι τῷ ητο ἀδύνατον νὰ μοι ἀνακοινώσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον τὸ σχέδιον, διότι δὲν ἔδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὄριστικῶς κατηρτισμένον, εἰμὴ ἀφοῦ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Λόρδου Παλμεστρῶνος.

Προσέθυνε μάλιστα, δτι πρὶν ἡ διαβιβασθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπρέπει νὰ υποβληθῇ εἰς τοὺς Πράσινος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Ο Λόρδος Φῶσσελ μοι εἶπεν δτι δὲν ἔδύνατο τὸ καθ' ἐκανιδόν τὰ παραλείψῃ τὴν περὶ οὐδετερότητος καὶ τοῦ

συμπληρώματος αὐτῆς, δηλ. τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐν ταῖς Νήσοις στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, φέτος, ἀλλὰ μοι ἔφαντ πως διατεθειμένος νὰ εἰσέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Αὐστρίας, δπως παραλειφθῇ ἡ περὶ περιορισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων φέτος καὶ δπως τὸ ἄρθρον μνημο·εύη μόνης τῆς οὐδετερότητος.

Ως δὲ περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ δικαιώματα ἀπέρ κέκτηται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ Ναυτελίξ δραυν, ὁ Λόρδος Ρῶσσελ μοὶ εἶπεν, δτι Ἐλαΐς σημείωσιν τῶν παραγρήσεών μου, καὶ προενόησε νὰ συνταχθῇ τὸ ἀρθρον εἰς τρόπον ὥστε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ μὴ γίνεται δεδεμένον μήτε ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν μήτε ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων πλέον ἢ διτον ἢ τὸ Ιονικόν. Μέπληροφρόνης πρὸς τούτοις, δτι ὁ Συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ Wynn ἐπανῆλθεν ἐκ Κερκύρας δπως δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου καθ'διν θὰ τὴν ἀρκετὸν νὰ ἀκτελεσθῇ ἢ περὶ κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων ᾧτέρα τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Ή Άγγλικὴ Κυβέρνησις κατά τὰς ἐπανειλημμένας διαβεβαιώσεις τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ ἐπειθύμει ν' ἀποφύγῃ τὴν διὰ τῆς κατεδαφίσεως παραμβοφωνιν τῆς πόλεως τῆς Κερκύρας καὶ οὐδὲν ἐπειθύμει νὰ πράξῃ πλέον τοῦ ἀκολύτως ἀναγκαίου.

Ἐν πάσαις ταῖς μετὰ τοῦ λόρδου Ρώσσιλ συνομιλίαις χου ἐφρόντισα νὰ τῷ εἴπω, δτι περὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἔλαλον αὐτῷ ἐν ἀδίερη ὄντοματι.

Ο Αόρδος Φωστελ μεγάλως χαλεπαίνεις δταν τῷ λαλῶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἡ Ἀγγλία ἀνέλαβεν ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ἐνόμισα πρόπον νὰ παύσω τοῦ νὰ πραγματεύωμαι πάντοτε περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπέρι ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι θὰ ἔχῃ ἡ νέα πολιτικὴ ἣν ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς ἡμᾶς ἡ Ἀγγλία.

Ο νέος Πρέσβυτης της Γαλλίας Πρίγκηψ de Latour d'Auvergne αφίκετο πρὸ τετσάρων ἡμερῶν. Εώχον μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξιν περὶ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων, ἀλλ' ἀναλαβὼν μόλις τὴν ὑπηρεσίαν του, δὲν εἶχεν εἰσέτε μελετῆσει τὸ ζῆται. Οὐγ' ἤττον μοι ἐξέφορτος τὰς φιλικωτέρας διαθέσεις.

Δέν δὲ πολὺ περὶ τοῦ Βαρῶνος Βρουνώφ. Η ἔξοχότης του μοι ἐπαναλαμβάνει ἀδικακόπως δις κακῶς πράττομεν νὰ μεταχειρίζωμεθα γλωσσαν τόσῳ ἀπαιτητικήν, δις ἡ Ἑλλάς εἶναι Κράτος μικρὸν μὴ δυνάμενον ν' ἀντιταχθῆ τελεστόρως κατὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, δις οἱ ὄροι τῆς Συνθήκης εἶναι λίαν εὐπαράδεκτοι, καὶ δις ἀφοῦ ἡ Φωσσαί ἀπεδέξατο τὴν κατεδάφισιν τῆς Σεβαστούπολεως, τὸν ἔξουδετέρωσιν τοῦ Εὐζείνου Πόντου καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων ἃς τῇ ἐπετρέπετο νὰ διατηρῇ ἐν αὐτῷ, ηδυνάμεθα καλλιστα, χωρὶς νὰ ταπεινωθῶμεν, ν' ἀποδεγμῶμεν τούς; αὐτοὺς δρους διὰ τὴν Ἐπτάνησον

Τὸ Σάββατον, 16/28 Δεκεμβρίου, ἔλαβον τὸ ὑμέτερον χρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα τῆς 13/25. Ή δικαιο-
πή τῆς τηλεγραφικῆς συγχοινωνίας μεταξὺ Χίου καὶ Σύρου ἐξηγεῖ τὸν βραδύτητα τοῦ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας
ὑμῶν τὸ τηλεγράφημά μου τοῦ Σαββάτου, 9/21 Δεκεμβρίου. Γινώσκετε ἡδη δτὶ δὲν μοι ζητεῖται νὰ ὑπε-
γράψω τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Άλλούχον ἔττον ἀναγκαῖον θεωρήσα νὰ ἐπαναλάβω τῷ Λόρδῳ Φέσ-
σελ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑμετέρου τηλεγραφήματος, δπως τῷ καταδεῖξω τὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἢν προ-
ξένησαν ἐν Ἑλλάδι αἱ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ληφθεῖσαι ὡς πρὸς ἡμᾶς ἀποφάσιες χωρὶς νὰ ζητεῖται
γνώμη.

Х. ТРИКОУПНЕ.

14.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONANQ, την 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1863.

Ο Σερ Έρρικος Βούλβερ έξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν ἡν̄ εἶχεν εὐχαριστηθῆναί μοι δώσει, οὐ μόνον διαβεβάσας συμβουλὰς τῇ Αὐστριακῇ Κυβερνήσει, ἀλλὰ παρεστήσας ωσαύτως τῇ Ἀγγλικῇ πόσον ἡ ὁμέδεια γαγγωγὴ αὐτᾶς ἥδυνατο νῦν παραβλάψῃ τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν.

Η ώφελή θέσις διὸ οὐδὲν οὐδὲν τοιαύτης φύσεως μεγάλην θαρύτητα καὶ δυνάμεια νὰ συγχαρώμεν ήμεῖς αὐτοὺς διότι εδρομεν συνήγορον τοιαύτης ἀπολαύσοντος ἐπιρροῆς. Ο Σερβίκος εἶναι εὐχαριστημένος διὰ τὸν τρόπον, δι' οὗ ήκουσε τὰς παρατηρήσεις του ο Πρόεδρος τῆς Αὐστρίας, εἰς δια εἴκεν, ἐν περιλήψῃ, τὰ ἐπόμενα.

Ἐν πρώτοις ἀ·έπτυξεν αὐτῷ ὅποια πλεονεκτήματα θὰ ἐποίηστο ἡ Αὐστρία ιδρύουσα φιλικάς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις, καὶ τῷ ὑπέδειξε νὰ ὠφεληθῇ αὐτη τῆς περιστάσεως ἢν τῇ παρεῖχον αἱ ἐκκρεμεῖς διαπραγματεύσεις. Λαμβάνων ἐπειτα ἄνα χείρας τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου, παρατηροῦσεν δὲ τις τῶν δρων αὐτῆς, ὃ τῆς οὐδετερότητος, μόνον κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐδύνατο νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα, διότι μόναι αὐταὶ θὰ τὸν ἐφύλαξσον. Εὐχερεῖς ὥσπερτας ὑπῆρξεν αὐτῷ νὰ καταδεῖξῃ τὸ ἀχριστον τῆς διατάξεως δι' ἣς τίθενται περιορισμοὶ εἰς τὴν ἐν ταῖς νήσοις ἔνοπλον δύναμιν τῆς Ἑλλάδος. Ός πρὸς δὲ τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρῶν ἔξερχεται τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ γνώμην, καθ' ἣν ἡ ισχὺς τῆς Κερκρας διν συνίσταται ἐν τοῖς φρουρίοις, ἀλλ' ἐν τῇ θέσει καὶ τῷ φυσικῷ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς σχηματισμῷ. Ἐκ τούτων δὲ συνήγαγε τὸ συμπέρασμα διτὶ ἡ Αὐστρία πλείονας θὰ εὑρισκεν ἔγγυήσεις ἐφελκύουσα τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν ή ἐπιδιώκουσα νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἀδυνάτους διὰ μέσων οὐδαμῶς τελεσφόρων. Οὐχ' ἡτον ὁ Στρ. Ἐρρίκος ὀμολόγησεν διτὶ ἐπειδὴ τὸ τε κοινὸν καὶ οἱ εἰδήμονες ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἐπέσθεσσον ἐναντίου γνώμην ὡς πρὸς τὰ φρουρία, ἐδύναντο νὰ προσθῶσιν εἰς τινας κατεδαφίσεις, καταβάλλοντες δμως πᾶσαν φροντίδα ἵνα δοσον ἔνεστι μὴ προσβληθῆ ἡ ἑθνικὴ φιλοτιμία.

Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἔξαιρέσει τῆς τελευταίας ταύτης παραχωρήσεως, ὁ Στρ. Ἐρρίκος Βούλερ οὐδεὶς τῷ Κόμπτη Ἀππονού σύμφωνα πέδε τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

15

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην,

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τιτ. 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1863.

Ἐλαθον πρὸ μικροῦ συνδιάλεξιν περὶ τοῦ Ἰονίου ζητήματος μετὰ τοῦ Κόμπτος Αππονού, Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας. Εἶπον αὐτῷ διτὶ ἐπεκτείσθην τὴν μεσολάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔξαλείψῃ τὴν ἀδικον δυσπιστίαν ἢν ἔτρεφον κατὰ τῆς Ἑλλάδος; ἐν Βιέννη καὶ ἔγκαινιασθῶσι φιλικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο τόπων, τῷ παρέστησα δὲ τὴν ἐντύπωσιν ἢν παρήγαγον ἐν Ἑλλάδι οἱ δροι τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου, τῷ ὑπέδειξε τὰς ἐνδεχομένας συνεπείκες αἵτινες δὲν ἦσαν τοιαῦται οἵτε ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐδύνατο νὰ ἐπιθυμῇ, καὶ ἀπέναντι δλῶν τούτων τῷ κατέδειξα ὅποσον φαντασιώδη ἦσαν τὰ πλεονεκτήματα ἀτινα ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἑθαώρησεν ὡς παγάκοντα ἐκ τῶν τεθέντων δρων.

Ο Κόμπτης Αππονού μοὶ οὐδεὶς μετ' εἰλικρινείας, ἵκουσε μετὰ προσοχῆς τὰς παρατηρήσεις μου καὶ μοὶ εἶπεν διτὶ ἀναχωρῶν ἐκ Βιέννης ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του πρὸ πέντε περίπου ἰδομένων ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Κόμπτος Ρέχβεργ νὰ εἴπῃ τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ διτὶ ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης θέλει ἀναγκωρίσει τὴν νέαν δυναστείαν ἐντὸς ὀλίγου. Ἐτελείωσα τὴν συνδιάλεξιν μου μετὰ τοῦ Κόμπτος λόγων αὐτῷ διτὶ προτεγχῶς θὲτπαναλάβειν αὐτῆν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

16.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τιτ. 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1863.

Εἰς τὰς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 12 καὶ 13 ἐκθέσεις μου ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ περιγράψω συντόμως τὰς συνομ.λίας τὰς ὅποιας ἐλαθον τὴν μὲν πρωταν μετὰ τοῦ Στρ. Ἐρρίκου Βούλερ, μετὰ μεσομέρειαν δὲ μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας. Μοὶ ὑπολείπεται ἡδη νὰ ἐκθέσω ὑμῖν καὶ τὴν πρὸ μικροῦ συνέντευξίν μου ἐν τῷ Υπουργείῳ τῶν Ἑξωτερικῶν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ.

Εύχαριστως παρατηρῶ εἰς ἑκάστην νέαν μετὰ τοῦ Λόρδου Φῶσσελ συνέντευξίν μου ἐπαισθητὴν πρόσδον ἐν τῇ δόδῳ τῆς συνδιαλλαγῆς. Σήμερον μοὶ εἴπεν, δτὶ πρὸν εἰσέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ίονίου ζητήματος, ἐπειδόμενος νὰ μὲ ὅδη γίνηται μὲ ἕρωτάση τίνες ήσαν αἱ τροποποιήσεις αἱ δυνάμεναι νὰ ἀπενεγχθῶσιν εἰς τὸ ἄρθρον τῆς οὐδετερότητος δπως καταστῇ παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπίκτην πάρακτα δτὶ ἐπέρεπε ν' ἀπαλειφθῇ αὐτὸς ὀλοσχερῶς, δτὶ δὲρος οὐτος, δπως διετυποῦτο, προέβηντος τὴν χειρίστην ἀντύπωσιν ἐν 'Ἐλλάδι' καὶ ἐν 'Επτανήσῳ' καὶ δτὶ ἵνα ἴκανοποιηθῇ ἡ κοινὴ γνώμη οὐδὲν αὐτοῦ ἔχοντος ἔπειτα νὰ μένῃ ἐν τῇ μιθῇ ἡμῶν Συνθήκη. Οἱ Λόρδοις Φῶσσελ ὑπερήχθη δτὶ δυνατὸν ήσως ητο νὰ περιορισθῇ ἡ οὐδετερότης εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τὰς παραχειμένας νήσους, ἀλλ' ἐγὼ ἀπέβηρουσα τὴν ιδέαν ταύτην εἰπὼν δτὶ δὲν τὴν ἔθεωρουν οὔτε ἥδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἐν 'Ἐλλάδι' ὡς παραχώρωσις.

Οἱ Λόρδοις Φῶσσελ μοὶ εἴπεν δτὶ τόσῳ εἶναι ἀληθές δτὶ δὲν ἔθεωρε τὸν δρον τῆς οὐδετερότητος ὡς ἀναγκαῖον ωστε δὲν περιέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου· ἀλλ' δτὶ ὑπερηρώθη νὰ καταχωρήσῃ αὐτὸν τῇ ἐπιμόνῳ αιτήσει τῆς Αὐστρίας, ὑποτηρηζομένης ὡς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βαρώνους Βρουνάρ. Ἐνδούς δμως ἀπαξίδη δὲν ἥδύνατο πλέον νὰ ἔκπατησῃ τὴν Αὐστρίαν. Τῷ ἀπίκτηνα δτὶ δὲν ἔχοτουν νὰ παραβῇ τὰς ὑποχρεώσεις του, ἀλλ' ἐπειδόμενον νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δύοντα δπως λάβῃ τὴν συνάντειν τῆς Αὐστρίας ἵνα αἱ εἰρημέναι ὑποχρεώσεις ἐκλείψωσι.

Οἱ Λόρδοις Φῶσσελ δυσανεσχίτησε κατὰ τῆς παραλίγου, ὡς τὴν ἀπεκάλει, ἀντιπολετεύσεως τοῦ κοινοῦ ἐν 'Ἐλλάδι' καὶ 'Επτανήσῳ' κατὰ τοῦ δρου τῆς οὐδετερότητος. Όσον διατεθειμένη καὶ ἀν ἥθελεν ἥνται ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ εἰσαχθύσῃ, τὸ ἐπ' αὐτὴν, πᾶσαν σπουδαίαν ἀπαίτησιν, δὲν ἥδύνατο νὰ θεωρήσῃ ὡς τοιαύτην τὴν ἀποποίησιν τῶν ιονίων νήσων νὰ ὑποδηλωθῶσιν εἰς κατάστασιν πραγμάτων ἢν τὸ Βιλγρον καὶ ἡ Ἐλβετία ἔδεχοντο ὡς εὐεργέτημα. Ἰπέδειξα τότε τὴν ὑπάρχουσαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν περιπτώσεων ἔκεινων καὶ τῆς ἡμετέρας, καὶ προσέθηκα δτὶ ἀφοῦ δ Λόρδος Φῶσσελ δὲν θεωρῇ ὡς ἀναγκαῖον τὸν δρον τῆς οὐδετερότητος, κοινὸν τοῖς πᾶσι ὑπῆρχε συμφέρον νὰ διασκεδασθῶσι διὰ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως αἱ ἀνησυχίαι δὲ ἔγεννησεν ἡ Συνθήκη τῆς 14 Νοεμβρίου.

Διεκοίνωσα τῷ Ὑπουργῷ τὴν συνομιλίαν ἢν ἔλαχον μετὰ τοῦ Κόμητος Ἀππονού καὶ τὸν περικάλεσα νὰ ἐνισχύσῃ τὰς διαπραγματεύσεις εἰς δὲς προέθητο νὰ προσῆη μετὰ τῆς Αὐστρίας, ἀποστέλλων πάρακτα εἰς Βιέννην τὸν Σερ Μέρρικον Βοῦλνερ. Οἱ Λόρδοις Φῶσσελ δστὶς μόνος πρὸς ὅλην ἡμερῶν μοὶ εἴχε παραστήσῃ ὡς πιθανὸν νὰ ἐπιφορτισθῇ δ Κ. Βοῦλνερ νὰ διελθῃ ἐκ Βιέννης ἐπιστρέφων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔξερραστε σήμερον τὴν ἐναντίαν γνώμην ἢν κατανοῶ ὡς ἐκ τῶν προελθουσῶν περιπλοκῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συνεπείᾳ τοῦ ζητήματος τοῦ Σλεσβίκ-Όλσταϊν. Μοὶ ὑπερέχει δμως ἡ Ἐξοχήτης του νὰ δμιλήσῃ εὐθὺς σήμερον τῷ Κ. Ἀππονού, ἐπιφορτίζων αὐτὸν ν' ἐνακοινώσῃ εἰς Βιέννην τὰ ιδίας του.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

17.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΟΝΔΙΝΩ, τιρ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρ.). 1863.

Ἐλαῖον σήμερον συνέντευξιν μετὰ τοῦ Βαρώνου Βρουνάρ καθ' ἡν τὸν περικάλεσα νὰ μᾶς συνδράμῃ παρὰ τῇ Αὐστριακῇ Κυβερνήσει πρὸς διευθέτησιν τῶν δυσεγγερεῶν δὲς παρουσιάζουσιν οἱ δροι τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Οἱ Βαρώνοι μοὶ ὑπερήχθη νὰ δμιλήσῃ εὐθὺς σήμερον τῷ Κόμητι Ἀππονού. Μοὶ ἔκαμε κατόπιν τὴν ἔξις παρατήρησιν, ἢν δρεῖλον ν' ἀγαχοινώσω ὑμὲν ὡς συμπίπτουσαν μὲ τὸν παρ' ἔμου ἐκφασθεῖσαν γνώμην. Ε διὰ τοῦ Λόδδη, μοὶ εἴπε, δύνατος νὰ ἐπιφεύγει τὴν Αὐστριακὴν Κυβερνήσειν. Εάν ἡσθ διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσηστε αὐτῷ προνόμια τινὰ ἐν 'Ἐλλάδι', ὡς ἀνταλλαγὴν ὥλε ἐπιτυγχάνετε ήσως σπουδαίας παραχωρήσεις ε. Είναις τῷντει ἀληθέστατον δτὶ δ Αὐστριακὴ Κυβερνήσεις οὐχ ἡττον ἐδιαφέρεται δπως ἀπολαύσῃ ὁρελεῖας ὑπὲρ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς 'Εταιρίας της διὰ τὴν κατεδάρισιν τῶν φρουρῶν καὶ τὴν οὐδετερότητα. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόστειται ν' ἀποφασίσῃ πῶς δυνάμεται νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τῆς διαθέσεως ταύτης.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

18

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 6/18 Δεκεμβρίου 1863.

Διὰ τοῦ προτελευταίου ἀτμοπλοίου ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου καὶ ὑπ' ἄριθ. 8 ὥμετέρων ἀναφοράν διὰ δὲ τοῦ χθὲς ἀριχθέντος ἐλάβομεν τὰς ἀπὸ τοῦ ἄριθ. 10—18 (ἴξιρόσι μόνον τῶν ἄριθ. 15 καὶ 16 αἰτίας δὲν ἔχομεν παντάπασιν εἰς χεῖρας ἡμῶν.)

Ἐλπίζομεν δτι ἔχετε ἡδη τὰς δευτέρας ὁδηγίας δις σᾶς ἐπέμψαμεν ὑπὸ χρονολογίαν 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) ὡς καὶ τὸ διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου σταλὲν ὑμῖν ἕγγραφον τῆς 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) ἀφορῶν τὰ τῆς συνδιαλέξεως ἡμῶν μετὰ τοῦ Κυρίου Βουρέ.

Ἐξ αὐτῶν ἐπορίσθητε βεβαιῶς πολλὰ ἐπιχειρήματα καταδεικνύοντα τὴν σπουδαιότητα ἀρ' ἐνὸς τῆς οὐδετέρητης τῶν Ἰονίων Νήσων δι' ἡμᾶς, καὶ τὸ διλοις μάταιον τοῦ μέτρου τούτου ἀρ' ἔτέρου διὰ τὰς Εὐραπαϊκὰς Δυνάμεις. Ἐλπίζομεν δτι, ὅποταν θέσουτε ταῦτα ὑπ' ὄψιν τοῦ Κόμητος Ῥώσσου εὐκρινῶς, θέλει πάντας οὗτος ἀπορῶν διὰ τὸν γενόμενον ἐν Ἑλλάδι τε καὶ Ἐπτανήσῳ θέρισμον ἔνεκκα τῆς οὐδετερότητος. Τοιαύτην ἔκπληξιν ἔχομεν εἰ παραδέξως δι' ἡμᾶς δι Κόμης Ῥώσσου ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν Κύριον Σκάρλετ, ὅστις μᾶς ἀνέγνωσε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Ἔγνωμεν, ἐν τούτοις, εὐχαρίστως, τὰ παρ' ὑμῶν ἐνεργηθέντα καὶ τὴν ὅπωσούν εὐχάριστον μορφὴν ἔν λαμβάνοντας τὰ πράγματα ὁσημέραι ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς Αὔστριακῆς ἀτμοπλοΐας τοῦ Δεύτερον ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς κατ' αὐτὰς συνδιαλέξιν τίνα μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεως τῆς Αὔστριας Κυρίου Testa. Ή Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἔστι διατεθειμένη νὰ πράξῃ δ.τι δύνατον ἵνα εὐχαριστήσῃ κατὰ τοῦτο τὴν Αὔστριακήν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ζητήμα τοῦτο ἔστιν ἀρκετὰ σπουδαῖον, ἀποτελεῖται δὲ καὶ ἡ σύμπραξις τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, θέλομεν τὸ φέρει εἰς τὸ Γηρουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπιφυλακτόμεθα νὰ σᾶς γράψωμεν κατόπιν. Σᾶς παρακαλοῦμεν ἐν τούτοις νὰ προσπαθήσητε νὰ πληροφορηθῆτε καὶ μᾶς κοινοποιήσητε εὐκρινῶς τί ὡς πρὸς τοῦτο ἐπίκητες ἡ Αὔστρια.

‘Ο Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

19

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον..

EN ATHENAIΣ, τὴρ 6/18 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐν τοῖς διαφόροις ὥμαιν ἀναφοραῖς παρεπερήσαμεν, δτι δὲν μνημονεύετε παντάπασιν, ἀν ἐλάβετε ἡ οὐ συνδιαλέξιν τίνα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Πρέσβεως τῆς Πρωσσίας.

Ἡ αὐταρική αὐτῷ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῆς ἐν Εὐρώπῃ, δὲν ἔχει πραγματικὸν συμφέρον ἵνα ἐνδιαφέρηται τόσον ὑπὲρ τῆς Τουρκίας ἡ καὶ τῆς Αὔστριας, οὔτε νὰ ἐπιθυμῇ ἀπολύτως τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας ἢ τὴν οὐδετερότητα τῶν Ἰονίων Νήσων. Όλα ταῦτα τὰ ζητήματα κατ' οὐδὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πολιτικὴν αὐτῆς οἰλανθίποτε καὶ ἀν λάδωσι λύσιν· ἀρ' ἔτέρου δὲ, ἐνῷ οὐδὲν ὡσαύτως ἔχει συμφέρον ἵνα ἡ Ἑλλὰς περιερισθῇ διπλωδήποτε, ἐδειξεν απ' ἐναντίας εἰς ἄλλας δυσχερεῖς ἡμῶν περιστάσεις οὐ μικρὰν συμπάθειαν πρὸς ἡμᾶς.

Καλὸν, ἐπομένως, φρονοῦμεν νὰ θύμητε μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Δυνάμεως ταύτης εἰς ιδίαν συνενόησην, ἀν δὲν ἐπράξετε ἡδη τοῦτο, καὶ νὰ προσπαθήσητε νὰ πείσητε αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀξιώσεων. Ή φωνὴ τῆς Πρωσσίας δύναται μεγάλως νὰ μᾶς ὀφελήσῃ.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

20.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONAIΝΩ, την 27, Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου.) 1863.

Διε καλλιστον σημείον τῆς βελτιώσεως τῶν διαθέσεων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς διατάξεις
δές τὴ μεταξῦ τῶν τριῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἐλλάδος Συνθήκης θέλει περιλαμβάνει θεωρῶ καὶ τοῦτο, διτὶ τὸ
σχέδιον αὐτῆς, πρὸ ἡμερῶν προπαρασκευασθὲν, ἀφέθη κατὰ μέρος. Μηδέτεκα σήμερον τὸν Λόρδον Ῥώσσελ ἔαν
τὸ σχέδιον αὐτὸ θὰ μοὶ κοινοποιηθῇ ἐγκαίρως ἵνα τὸ ἀποστέλλω εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τῷ ἐπαύριον,
ἄλλα μοὶ ἀπήντησεν ως καὶ πρὸ τινῶν ἡμερῶν, διτὶ ἐπινέχθησαν ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεις τινες καὶ διτὶ ἐμελλε
νὰ τυπωθῇ ἐκ νέου. Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας μοὶ εἶτε πρὸ μικροῦ διτὶ τὸ περὶ αὐτὸ λόγος σχέδιον δὲν τῷ ἐ-
κοινοποιηθῇ εἰσέτι. Ἐπίστις οὐδὲ ὁ Βαρὺν Βρουνώρ ἐλάβειν ἔτι αὐτοῦ γνῶσιν. Όθεν δῆλον ἀποβαίνει διτὶ ἀ-
ναμένεται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρξαμένων μετὰ τῆς Αὔλης τῆς Βιέννης διακραγματεύσεων πρὸς ὄριστικὴν αὐ-
τοῦ σύνταξιν.

Ἐν τούτοις καταγίνονται πάντοτε εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς κατεδαφίσεως τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Κερ-
κύρας, δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον ἡ κατεδάφισης νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν νῆσον τοῦ Βίδου, καὶ τοι κατὰ τὰ διαγρα-
φόμενα σχέδια, πρόκειται νὰ ἀποτελεῖσθῇ ὥσπερ τὸ φρούριον Ἀβραάμ καὶ νὰ κατεδαφισθῶσι δύο ἐν τῇ
πόλει προμαχῶνες, οἵτινες, κατὰ τὸν Λόρδον Ῥώσσελ, στενοχωροῦσι πολὺ τοὺς κατοίκους. Παρεκάλεσε τὴν θέση-
χτητά του ν' ἀφίσῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκύρας τὴν φροντίδα τῆς κατεδαφίσεως τῶν εἰρημένων
προμαχῶνων, ἕαν πράγματι ἡ πόλις ἀπήγτει τὴν κατεδάφισιν αὐτῶν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

21.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONAIΝΩ, την 1/13 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐπεικέρθην σήμερον τὸν Λόρδον Ῥώσσελ εἰς Pembroke Lodge καὶ ἀνέγνων αὐτῷ τὸ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου (3
Δεκεμβρίου) ὑμέτερον ἔγγραφον. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργοὶ ἤκροσάσθησαν τῆς ἀναγνώσεως ταῦτης μετὰ
πολλῆς προσοχῆς.

Εἰς τὸ μέρος ἦθια γίνεται λόγος περὶ τῆς θλάψης ἢν θὰ προξενήσῃ τῇ πόλει ἡ κατεδάφισης τῶν φρουρίων,
ἢ Λόρδος Ῥώσσελ μὲν διέκοψε διὰ τῆς ἐπομένης περιττηρίσεως. «Γινώσκετε καλλιστα, μοὶ εἴπεν, διτὶ δὲν πρό-
βειται νὰ ἔγγιχθωσι τὰ ἐν τῇ πόλει ὀχυρώματα.» Κατόπιν, ἔκει διποὺ λέγετε διτὶ ἡ Γαλλία ἢ ἡ Ἀγγλία δύ-
νανται νὰ καταλάβωσι τὴν Κέρκυραν ἐν καιρῷ πολέμου, ἵναντίον τῆς οὐδετερότητος, ὃ Λόρδος Ῥώσσελ παρε-
τίθησε διτὶ θεσμαῖς ἢ Ἀγγλία δὲν θέλει παραβῆ τὰς ὑποχρεώσεις της.

Παρακατίδην, καὶ ἐπὶ τῇ γινομένῃ ἐν τῷ ἔγγράρῳ περιττηρίσει διτὶ ἐκάστη νῆσος πρέπει νὰ ἴηται διοι-
κητικῶς συνενωμένη μετὰ τοῦ παρακειμένου αὐτῆς Νομοῦ, μοὶ ἀπήντησεν διτὶ δὲν ἔδιετε τὴν τοικύτην ἀνά-
γκην, καθόσον αἱ Νήσοι ἐδιοικοῦντο σήμερον καλλιστα κεχωρισμέναι ἀπ' ἄλληλαν. Καὶ δημος, εἴπον, ἐν Ἀγγλίᾳ
πρὸ πάντων ἔχουσαν νὰ φέγουν τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Επτανήσου, ὃν ἐκάστη ἡ τον ὥργανοισμένη ὡς μι-
κρὸν Βασίλειον. Οἱ Λόρδος Ῥώσσελ ὀμολόγησεν διτὶ τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι δαπανηρότατον, ἀλλ' ὅπως δήποτε,
εἴπεν, μόνον ἐν καιρῷ πολέμου ἢ διοίκησις τῶν Νήσων θὰ ἐνεργεῖται ἀλλοι ἢ ἐν τοῖς λοιποῖς Νομοῖς τοῦ
Βασιλείου. Ἐντεῦθεν λαβὼν ἀφορμὴν μοὶ εἴπεν διτὶ συναισθανθεὶς τὴν Βαρύτητα τῶν ἀνειρήθησέων μου κατὰ
τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐν ταῖς Νήσοις Ἐλληνικῶν δυνάμεων, ἀφίρεσεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ
σχεδίου τῆς Συνθήκης. Ἐπέμεινα ζωηρῶς ἵνα μὴ κάμη παντελῶς μνεῖαν τῆς οὐδετερότητος, ἀλλὰ καίτοι σύμ-
φωνος ὡς πρὸς τὸ ἀγρυπτον αὐτῆς, ἐθεώρει ἐκετὸν ὑπόχρεων νὰ τὴν μνημονεύσῃ.

Μαθὼν διτὶ τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης ἐμελλε νὰ κοινοποιηθῇ τὴν ἐπαύριον εἰς τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας,

Ρωσίας καὶ Αύστριας, παρεκάλεσε τὸν Λόρδον Φένσελ ν' ἀποφῆγη ἐν αὐτῷ πᾶσαν μνήμαν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου.

Οἱ Λόρδοις Φένσελ μοὶ ἀπέλυτουν δτὶ οὐδεμίαν εἶχεν ἐπιθυμίαν νὰ ποιήσῃ μνήμαν αὐτοῦ, ἀλλ' δτὶ θεώρει ἀδύνατον νὰ συντάξῃ δίνει αὐτῷς τὸ προσώμιον.

Ωἱ πρὸς τὰ δικαιώματα τὰ χορηγηθέντα εἰς τὰ τὸ ἀμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, οἱ Λόρδοις Φένσελ μοὶ παρετήρησεν δτὶ ἔναν αἱ δυνάμεις παραδέχοντο τὰς παρατηρήσεις μου ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν εἰρημένων ὑπογραφώσεων, ἢ διάκρισις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰννίων Νήσων δὲν θὰ δισιωνίζετο, ὡς λέγει τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ περὶ αἱ διόρθωσις μεταξὺ τῶν θάλασσών την αὐτὴν ισχύν. Τὸ δέδαιον εἶναι δτὶ διόρθωσις Φένσελ δὲν φαίνεται ἀποδίδων σημασίαν, ὅπο τὴν Ἀγγλικὴν ἐποφήν, εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀρθρου 4. Τὸ αὐτὸν συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀρθρον 5. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν πρῶτον προέρχεται ἐκ τῆς Αὐστρίας, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ τῆς Γαλλίας, ἢ συναίνεσις αὐτῶν εἶναι ἀναγκαῖα δπως ἀπαλειφθῶσι, δὲν φαίνονται δύμις διατεθειμέναι νὰ τὴν δώσωσι.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

22.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, την 1/13 Δεκεμβρίου 1863.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην ὑπῆρχε μικρὰ συναναστροφὴ εἰς τοῦ Κόμικος Ἀππονός, ὥρελθην δὲ τῆς παριστάσεως ἵνα τῷ ὄμιλον ἐκ νέου περὶ τοῦ ἡμετέρου ζητήματος.

Μοὶ ἐφάνη ἀνίσουχος μὴ κατορθώσωμεν λάθρᾳ νὰ μᾶς γίνῃ παραχώρησις τις παρὰ τὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως του. Τὸν ἴεραταντος διὶς ἀπίζομεν πολλὰς τοιαύτας, ἀλλὰ τῇ συναινέσει τῆς Αὐστρίας, καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐνεργήσῃ δπως τύχωμεν τῆς συναινέσεως ταύτης.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

23.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, την 2/14 Δεκεμβρίου 1863.

Ἀιέγιων σῆμαρον εἰς τὸν Βαρώνα Βρουνώρ τὸ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) ὑμέτερον ἔγγραφον, δπερ οὐδὲν λανθάνει τῷ Κ. Πρέσβει τῆς Ρωσίας. Είναι γεγραμμένον, εἶπε, μετὰ πολλῆς τέχνης, ἀλλ' εἰς ὄντος ὁσανεὶ θεώρει ἔχθροὺς τοὺς ὑπογράψαντας τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἐνῷ αὕτη προέθετο νὰ παραχωρήσῃ εὐεργέτημα τῇ Ἑλλάδι. Αρκεῖ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βαρώνος Βρουνώρ, δτὶ αἱ δυνάμεις συνήνεσαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἱνότεως, ἀποτὸν δὲ εἴναι ἐκ μέρους ἡμῶν νὰ φανημέθη ἐπιβάλλοντες αἵτις δρους. Πλὴν δὲ, τὶς ἡδυνάμεθα νὰ κερδίσωμεν διὰ τοιαύτης διαγωγῆς ήτο νὰ κηρυχθῇ ἀκρος ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου συνεπείτη τῆς ἡμετέρας ἀργήσεως, καὶ νὰ επερηφθῶμεν οὕτω τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἐπτανήσου. Απέλυτος τῷ Βαρώνῳ Βρουνώρ δτὶ δὲν ἡδυνάμεθα δυστυχῶς νὰ ἐλπίζωμεν τὴν ἀκύρωσιν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἀλλ' ἀείποτε πεποιθότες εἰς τὰς εὖμε·εἰς διαθέσεις τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ πληριξουσίου τας, εἰς τὰς τῆς Γαλλίας, ὃν παρέσχον ἡμῖν πρόσφρτον δείγμα αἱ πρὸς τὸν Πρίγκηπα de La Tour d'Auvergne δοθίσαι δῆμηται, καὶ εἰς τὰς τῆς Ἀγγλίας, ἡτις οὐδὲν λανθάνει τὴν διαθήσεις τῶν ἑπτανήσων τοισιν ὑποσχεθείσαις ἡμῖν παραχωρήσεις, πεποιθότες. Λέγω, εἰς τὰς διαθέσεις ταύτας, μετὰ θερόφους ἐπιστένομεν δτὶ κατ οὐδὲν ἐπρεπε νὰ φοβηθῶμεν λέγοντες ἀπροκαλύπτες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὶς ἡδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν καὶ τὶς ἀπέβασινες ἡμῖν ἀδύνατον νὰ ὑπογράψωμεν.

Οἱ Βαρώνοι Βρουνώρ ἐπολέμησε τὸν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἔγγραφῳ ισχυρισμὸν δτὶ η οὐδετερότης ἐκάλεσε τὴν διοικητικὴν

καὶ δικαστικὴν ἔνεσιν τῶν νήσων μετὰ τῶν παραχειμένων νομῶν. Τῷ ἀπόκτητος δτι ὁ λόρδος Φώσσελ ἀνεγνώρισεν δτι ἡ ἔνεσις αὐτῇ ἐν καιρῷ πολέμου ήτον ἀδύνατος.

Ο Πρέσβυτος τῆς Φώσσας μὲ συμβουλίαις ἀνενδότως δτι ἀνάγκη εἶναι νὰ μὴ ἥμεθι ἀπαιτητικοί. Πρέπει ν' ἀρκεσθῆτε, μ' ἐπαναλαμβάνει, εἰς τὴν ἡμετελῆ ἐπιτυχίαν, πρέπει εὐγνωμόνως ν' ἀποδεχθῆτε τὸν ὄρον τῆς οὐδετερότητος, διότι πρὸ πάντων χάριν ὑμῶν διωμολογήθη οὔτος. Λίγη ἔξεπλάγη πληροφορηθεῖς δτι ὁ λόρδος Φώσσελ ἐνέδωκεν ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐν ταῖς νήσοις, καὶ ὑπερεχθῆν νὰ ἐπιφέρῃ τροποποίησες ἐτὶ τοῦ ἀρθρου 4. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει αὐτὸν νὰ μοι λέγῃ κατ' ἐπανάληψιν δτι διὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιμονῆς ἀδημονεῖ ἡ ἀγγλία καὶ οὐδόλως πειθεται.

Διαρκούσης τῆς συνεντεύξεως μου μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Φώσσας, ἥθεν εἰς ἐπίσκεψιν του ὁ Πρέσβυτος τῆς Πρωσίας δστις συμμετέσχε τῆς συνομιλίας. Εἶπε δ' οὗτος δτι ἡ Πρωσία ἐνδιεφέρετο μόνον ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 4, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας (ἀπέσχον δὲ νὰ τὸν ἐρωτήσω κατὰ τὶ ἐνδιεφέρετο εἰς τοῦτο), ἀλλ' δτι κατενόει καὶ ἐπεδοκιμάζει τοὺς λόγους, ὥφ' ὃν ὅρμωμεναι αἱ Δυνάμεις ἐξητήσαντο τὰς ἐγγυήσεις τῶν ἑτέρων τῆς Συνθήκης διατάξεων καὶ ιδίως τῆς οὐδετερότητος, ἢτις ἐραίνετο αὐτῷ ἀναγκαῖα διὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Αὐστρίας.

Τελευτῶν τὴν μετὰ τοῦ Βερώνος Βρουνώφ συνομιλίαν μου εἶπον αὐτῷ δτι κατὰ τὰς δοθεῖσας μοι διατάχυας, ὅφειλον νὰ συντάξω καὶ ὑποδάλω τοῖς πληρεξουσίοις τῶν τριῶν Δυνάμεων ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν ὁδηγιῶν μου στηρίζομενον, καὶ περιέχον τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Ο Πρέσβυτος μοι ἀπεκρίθη δτι εὐχαριστεῖς θέλει λάβει καὶ διαβιβάσσει αὐτὸν εἰς τὴν Αὐλὴν του.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

24.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δαλιγιάννην.

ΕΝ ΑΟΝΑΙΝΩ, τὴν 3/15 Δεκεμβρίου 1863.

Ο Πρύγκηψ de La Tour d' Auvergne, δν συνήττει προχθὲς εἰς τοῦ Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας, μοι εἶπεν δτι ἔλαβε τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως του, ὃν τὸ πνεῦμα μοι ἐγνωστοποίησε. Τῷ ἀνήγγειλα δτι εἴχον ὀσαύτες νὰ τῷ χάμψῃ ἀνακοίνωσίν τινα περὶ τῶν διατάξεων τῆς Κυβερνήσεως μου καὶ συνεργανήσαμεν νὰ μεταβῶ στήμερον παρ' αὐτῷ ὅπως συνομιλήσωμεν. Μὲ τῆς συνεντεύξεως ταύτης μόλις ἐπέστρεψα.

Ο Πρεσβευτὴς παρηκολούθησε μετὰ προδηλών ένδιαφέροντος τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὑμετέρου ἔγγραφου καὶ ἐφάνη ζωγρῶς συναίσθανόμενος τὴν δρθότητά τιων τῶν ὑμετέρων παρατηρήσεων. Μοι ἀνεκοίνωσε κατόπιν ἐμπιστευτικῶς τὴν διακοίνωσιν ἦν ἔλαβε παρὰ τοῦ Κ. Δρουέν Δὲ Λουΐ. Ἐν αὐτῇ ἐκτίθεται δτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησης δὲν ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἀλλ' εὐχαριστεῖται νὰ μὴ μνημονευθῇ ἐν τῷ μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη τῶν τριῶν Δυνάμεων ὁ ὄρος τῆς οὐδετερότητος καὶ ὁ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρῶν. Εκφράζει δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὁ Κ. Δρουέν Δὲ Λουΐ νὰ ιδῃ εύδοκιμούσας τὰς προσπαθείας τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ προσκαλεῖ τὸν Πρύγκηπα de La Tour d' Auvergne ν' ἀποδεχθῇ πάντα συνδυασμὸν σύμφωνον πρὸς τὸν ἀνωτέρῳ σκοπὸν, «χωρὶς πάντοτε νὰ παραβλαφθῇ τὸ κύρος τῶν διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου»^ο.

Παρετέρησα τῷ Πρύγκηπι de La Tour δτι τὸ ὑμέτερον ἔγγραφον τῆς 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) παρέσταται κατεδείκνυεν δτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησης ἴσχυράς εἶχεν ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δτι δὲ, ἐὰν εὐχαριστήται νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσιν οἱ ὄροι αὐτῆς ἐν τῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος προσχήμας συναρθητούμενη Συνθήκη, ἐπρέπει τοῦτο διότι ἀθεώρει δτι ἡ ἀποσιώπησις αὐτῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀκύρωσιν. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἐπρέπει νὰ μὴ γίνη μνεῖσα ἐν τῇ νέᾳ Συνθήκῃ ἐκείνης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Ο Πρεσβευτὴς ἐφάνη εὐμενόστατος ὡς πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ μοι εἶπεν δτι ἐρρόνει δτι δὲν ἡδύναντο νὰ παραλείψωσι τοικύττου μνεῖσαν ἐν τῷ προσιμίῳ.

Ο Πρίγκηπ de La Tour ίπανιττόμενος τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ὑμετέρου Ἕγγράφου, τὸ ἀρρεῖν εἰς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 μοὶ παρετήρησεν δὲ δ. Κ. Δρουΐν Δὲ λοιπὸν οὐδὲν τῷ ἕγγρῳ περὶ τῆς ἐπιθυμίας ταύτης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καίτοι δ' ἔρανη ἀρχετὸν εὐδιάλθετος νὰ μὲ ὑποστηρίξῃ ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 4, ἐδεῖξε διαθέσεις διως ἰναντίας ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 5, καὶ μοὶ εἶπεν δὲ τὸ ἐλυκεῖτο διότι δὲν ἐπέτυχον κατὰ πλειότερον ὑπὲρ τῶν Καθολικῶν. Θεωρῶν δὲ τὸ Πρίγκηπ de La Tour εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀλλων ζητημάτων, δὲν ιθέλησα νὰ τὸν φυχράνω ἐπιμένων πολὺ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου, τοσοῦτον μᾶλλον χαθόσον μεγάλως φαίνεται κλίνων ἵνα ἡ Γαλλία προστατεύῃ τὸν Καθολικισμόν. Παρετήρησε δμῶς τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ κατ' ἐπανάληψιν δὲ τὸ ἀρχοντικόν τὸ πρωτόκολλον εἰς δ' παραπέμπει τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δινευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢτοι πάντη περιττὸν νὰ συμμετάσχῃ αὐτὴ πράξεως δι' ἓς διατάξεις τινὲς τοῦ πρωτοκόλλου ἐκείνου ἐξετίνοντο καὶ ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Ήρκει πρὸς τοῦτο, κατ' ἐμὴν κρίσιν, ἡ ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου μνεία. Άλλ' ὅπως Ἑγγραφον ὑμῖν ἐν τῇ ὑπ' ἄριθ. 21 ἀναφορά μου (α) ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπειδὴ δ' ὁ Πρίγκηπ de La Tour οὐδόλως εἶναι διατεθειμένος νὰ συστήῃ τῇ Κυβερνήσει τοῦ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, δραίζομεν νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ δι' ἀλλῆς ὁδοῦ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

25.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 4/16 Δεκεμβρίου 1863.

Ἄντηγειλα ὑμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἄριθ. 21, 23 καὶ 24 ἑκάστερών μου (6) δὲ τὸ ἀντίγνων ἐμπιστευτικῶς τοὺς Πληρεξευσίους τῶν τριῶν αυτούμενων τὸ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) ὑμέτερον Ἕγγραφον καὶ δὲ τὸν αὐτοῖς δὲ τὸ προτοίματον κατὰ τὸν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως μου ἐν ὑπόμνημα ὅπως κοινωνοιηθῇ αὐτοῖς ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου.

Ἐπεγείρισε σκέμαρον τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπόμνημα συναδεύθησεν μὲν ἐπιστολήν μου, ἐπομέλω δὲ ἐπειδὴ αὐτοῦ ἀντίγραφα ἵνα τὰ διαβιβάσω κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τοὺς Πρύσεις τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

Πρὸς σύνταξιν τοῦ ὑπομνήματος τούτου οὐδὲν ἄλλο ἐπράξεις ή νὰ ἐκλέξω καὶ συναρμολογησω τὰ διάφορα τεμάχια τῶν ὑμετέρων δόμησιν.

Ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιστολῆς δι' ἓς συναδεύετο λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν φέδε.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

26.

(Συνημμένος ἄριθ. 25.)

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν Κόμητα Ρώσσελ

» Βαρώνα Βρουνώφ.

» Πρίγκηπα de la Tour d'Auvergne

'Er Λογδίγω τὴν 4/16 Δεκεμβρίου 1863.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὡδε τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχέτητι ὑπόμνημα περιέχον τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις ἀντικροῦει τοὺς δρόμους εἰς οὓς ὑπάγει, ἡ ἐνωσίς τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ, τὴν 14 Νοεμβρίου, συναρμολογηθείσης Συνθήκης μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Αὔστριας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Ρωσίας.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(α) "Ορα αὐτὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἄριθ. 21.

(6) "Ορα αὐτὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἄριθ. 21, 23 καὶ 24.

27.

Συνημμένων (άριθμ. 25)

(Μετάφρασις)

Τυπόμνημα τοῦ Κυρίου Χ. Τρικούπη.

EN AONASINO, την 2/14 Δεκεμβρίου 1863.

Η Συνθήκη ή συνομολογήθεσα ἐν Δονδίνῳ την 2/14 Νοεμβρίου μεταξὺ τῶν Αὐλῶν Δύστρας, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεταννίας, Πρωσίας καὶ Ρωσίας περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἐνεποίησεν ἐν 'Ἑλλάδι τὴν ἀλγεινοτέραν ἐντύπωσιν. Εύθὺς ως αἱ διατάξεις τῆς Συνθήκης ταύτης ἐγνώσθησανεῖς τὸν τόπον διήγειραν οἱ βασιλέας καὶ μέγαν ἔρεθισμὸν εἰς τὸ κοινὸν ὄλοκληρον, ὃ δὲ ἔρεθισμὸς οὗτος ἐδύνατο νὰ ἔχῃ δύσαρέστους συνεπειας ἀν η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν ἐσπεύδε νὰ προλάβῃ αὐτὰς δίδουσα εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ἄποιργον, ἐλπίδας τινὰς περὶ τῆς προσεχοῦς τροποποίησεως τοῦ γεγονότος διπερ ἐνέπλησε οἱ βασιλεῖς θλίψεως τὴν Κυβέρνησιν.

Ο πληριξούσιος δη ἡ Α'.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἔκπειτειλεν εἰς Δονδίνον ἵνα συμμεθέῃ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐνώσιν τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς 'Ἑλλάδος διαπραγματεύσεων, διετάχθη νὰ ἐκθέσῃ τοῖς Κυρίοις Πληρεζούσοις τῶν τριῶν Εὐρυγετίδων Δυνάμεων τοὺς λόγους δι' οὓς η Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἀδύνατεῖ ν' ἀποδεχθῇ τοὺς δρους εἰς οὓς η Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ὑπήγαγε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐνώσεως.

Θε βεβαιώθης δτι οἱ λόγοι οὗτοι θέλουσιν ἔκτιμηθή δεόντως ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων, ἐνεθάρρυνον τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ἄποιργὸν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, νὰ δώσῃ τῇ Ἐθνοσυνέλευσι τὴν ἐλπίδα δτι αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις δὲν θὰ ἀνεγθῶσιν, ἐπιμένουσαι εἰς δρους ἀποραδέκτους, νὰ ἐπισκιασθῇ τὸ ὥρατον ἔργον δι' οὓς προσφάτως ἀπεράσισκν νὰ ἐπιστέψωσι τὰς εὐεργεσίες, δι' τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνος δρεῖται αὐταῖς.

Εἰς τῶν κυριωτέρων δρων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου είναι δ περὶ κατεδαχθέσων τῶν ἐπὶ τῆς νάσου Κερκύρας καὶ τῶν ὀμέσων αὐτῆς παραρτημάτων δχυρωμάτων.

Η Κυβέρνησις τῆς Λύτου 'Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητο; θεωρεῖ τὸ μέτρον τοῦτο ως ἀνωρελές, ἐπιβλαβής, ἀδίκον καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀδύνατον.

Καὶ δυτικής ή Ἰόνιος Βουλὴ διαφόρηδην ἔκπρούχθη κατὰ τῆς κατεδαχθέσων; τῶν φρουρίων Κερκύρας καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, καὶ ἀπίδειξεν ἀκαταμαχήτως δτι τὰ δχυρώματα ταῦτα, δι' οὓς η Ιόνιος πολιτεία ὑπέστη σημαντικὰς δαπάνας, είναι ἀποκλειστικὴ αὐτῆς ιδιοκτησία. Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἰονίου Βουλῆς είναι τόσω σαρῆ, ἀκριβῆ καὶ πειστικά, ώστε περιττὴ καθίσταται πᾶσα ἐπὶ τούτῳ ἀνάπτυξις.

Οὗτον ὑπολείπεται ἡμῖν μόνον ν' ἀνεύρωμεν καὶ εἰστάσωμεν τοὺς λόγους, οἵτινες ἔπεισαν τὰς Δυνάμεις ν' ἀποφασίσωσι μέτρον ἀπάδον πρὸς τὰς εὐγάδες καὶ τὰ δικαιώματα τῶν Ἰονίων.

Ο ὑπὸ τινῶν Δυνάμεων ἔκφρασθεὶς φόδος μὴ διέθεν τὰ δχυρώματα τῆς Κερκύρας περιερχόμενα εἰς χεῖρας τῆς 'Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀποδῆσιν ἐπικίνδυνα ως πρὸς τὴν Εύρωπατὴν εἰρήνην, είναι δλως ἀνυπόστατος. Τὰ φρουρία ταῦτα καὶ εἰς χεῖρας ἔτι ισχυρᾶς Δυνάμεως εὑρισκόμενα, μᾶλλον ως μέσον ἀμύνης ή ως μέσον ἐπίθεσεως δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν. Εἰς χεῖρας δὲ τῆς 'Ἑλλάδος Κράτους μικροῦ καὶ ἀνισχύρου οὐδεμίαν Δύναμιν δύνανται ν' ἀνησυχήσωσιν. Άφ' ἑτέρου οὐδεμίᾳς δεσμίως μεγάλη Δύναμις θίεται ζηλοτυπίας, διότι Κράτος μικρὸν ως η 'Ἑλλὰς ἔχει τινὰ τῶν μέσων, δι' οὓς διατηρεῖται εἰς τὰ ἐθνη τὸ αἰσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἀνυπόστατος ἔστιν ἐπίσης δ φόδος μὴ τὰ φρουρία χρησιμεύσωσιν ως δρυπτήριον ἀνατρεπτικῶν ἐπιχειρήσεων. Εν διερ η Ἑλλὰς δὲν ἔχει στόλον ἀξιόμαχον, καὶ ἐπὶ πολὺ δεσμίως δεν θὰ ἔχῃ τοιοῦτον, οὐδένα κίνδυνον δύνανται νὰ παρουσιάσωσι τὰ φρουρία κατὰ τρίτων, ἐκτὸς μόνον ἐὰν παρουσιασθῇ ἔχθρικὴ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐπίθεσις.

Μάταιος ὥστε αὐτῶν είναι δ φόδος μὴ δευτερεύουσα τὶς ναυτικὴ Δύναμις καταλάβῃ αἰρυνθῶς τὰ φρουρία καὶ δι' αὐτῶν κυριεύσῃ τοῦ στόλου τοῦ Ἀδριατικοῦ Κόλπου. Καθότι τοιοῦτον τὶ οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωσιν αἱ Μεγάλαι ναυτικαὶ Δύναμεις, οἵτινες δύνανται νὰ δῶσι πάντοτε ἐν καιρῷ νὰ προλάβωσι πᾶσαν τοιούτην ἀπόπειραν τρέγουσαι εἰς δούλειαν τῶν φρουρίων αὐτῶν. Απεναντίας ἐν περιπτώσει κατεδαχθέσων τῶν φρουρίων, η Κέρκυρα θὰ ἔμενεν ἔκτενεμένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐπιτιθέμενου, δοτὶς προφυλαττόμενος ἐν αὐτῇ θὰ τὴν μετεγερίζεται ως δρυπτήριον τῶν ἀνατρεπτικῶν του σχεδίων, καθότι δεσμίως η θέσις τῆς Κερκύρας καὶ οὐχὶ τὰ ἐν αὐτῇ φρουρία είναι τὸ στόλιον τοῦ Ἀδριατικοῦ.

Άλλ' τὰ φρουρία είναι ἀναγκαῖα πρὸς διακώλυσιν ἐπιχειρήσεων Δυνάμεων δευτέρας τάξεως, δεσμίως

άναγκαιότερα είναι διά της έπιδρομής προήχθετο ἐκ τινος τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Αἱ Δυνάμεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ίδωσι μετάδιαφορίας θέσιν σρατηγικὴν σημασίας μεγάλης, ἐσταρημένην πάτης σρατιωτικῆς ὑπερασπίσεως, παντὸς μέσου ἀμύνης, προρυλάττοντος αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐπιδρομῶν. Πραγματικῶς οὖν, διὰ γένοιτο, ἔραγχος πόλεμος μεταξὺ δύο ναυτικῶν Δυνάμεων πρώτης τάξεως μὲν τὴν οὐδετερότητα ήν αὗται καὶ αἱ ἄλλαι Δυνάμεις συνωμολόγησαν, ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ ἑτέρου τῶν διαμαχομένων ἐσταὶ ἡ αἰρυνθία κατάληψίς τῆς Κερκύρας. Πολὰ τότε θὰ ἔναι ἡ θέσις τῆς Ἐλλάδος; Άλιτεν θὰ συνηρθάνετο θαθέως τὴν παραβίασιν ταύτην τοῦ ἑδάρους της; Ή ἐγγάριος Κυβέρνησις δὲν θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην, ὡς Κυβέρνησις ιδίως Συνταγματικὴ νὰ προβῇ εἰς ἐχθροπραξίας καὶ εἰς κήρυξιν θεως πολέμου, ὡς εὑρέθη ποτὲ καὶ ἡ Δανία αὐτὴ ἵνα ἐτει 1807 εἰς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην; Πόσον θιλεράθη ἔντελος τότε ἡ θέσις τῆς Ἐλλάδος! Ενῷ ἀνὴρ Κέρκυρα μένη ὡς ἔχει εἰς χείρας τῶν Ἐλλήνων καλῶς ὀχυρωμένη, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῆς στρατιωτικῆς Δυνάμεως φρουρουμένη, οὔτε θέλει συλλάβει καὶ τὴν ἐλπίδα ἄλλη Δύναμις νὰ κυριεύσῃ αἴρενται καὶ ἐξ ἀρδοῦ αὐτῆν.

Οἱ λόγοι τοῦ διτοῦ δὲν δύνανται τις νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ φρούρια εἰς τὸν Ἐλληνικὸν στρατὸν δὲν είναι σπουδαῖος, διότι διὰ τῆς νέας Βασιλείας ἥρξατο ήδη ἡ ἐπάνοδος τῆς πειθαρχίας εἰς τὸν στρατὸν, οἵτις ἐντὸς διλιγίστου χρόνου πραγματίστεται ἐντελῶς. Τὰ δὲ φρούρια θέλουσι χρησιμεύσει οὐχὶ ὅλιγον ὡς σχολεῖον αὐτῆς τῆς πειθαρχίας.

Ἄλλως τε ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων οὐδὲλλως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς προτείνοντας αὐτῆν, καθότι βραδύτερον ἡ Ἐλλὰς, ὡς Κράτος αὐτόνομον, θὰ ἔχῃ ἀναντιρρήσεως τὸ δικαίωμα ν' ανεγείρῃ αὐτὰ, ὥτε ἡ κατεδάφισις αὐτῶν ήδη δὲν ἔχει ἄλλο ἀποτέλεσμα ἢ τὴν προσβολὴν τῆς θεοτικῆς φιλοτιμίας τῶν Ἐλλήνων καὶ τῶν Ιονίων, τὴν ζημίαν τοῦ Ἐλληνικοῦ Έθνους, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀποτακτικά ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κερκύρας ιδίως.

Τῷρντε ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων Κερκύρας δὲν δύναται ἡ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν ὀλοκλήρου, οὕτως εἰπεῖν, τῆς πόλεως ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁποίας κείνται πολλὰ τῶν ὀχυρωμάτων τούτων.

Ἐνόπορ η Κέρκυρα μένη ἐστερημένη τῶν τῆς ἀμύνης μέσων, ἡ ἀσφάλειας αὐτῆς δι' ἣν τὰ φρούρια είναι ἀναπόρευκτα, ἐσται ἀκτενειμένη εἰς διπλεκτεῖς κινδύνους. Η νῆσος αὖτις ἐγκύτατα καιμένη πρὸς τὸν Ἀλβανὸν ἔσται ἀδιακόπιας ἀκτενειμένη εἰς λαγαρικάς ἐπιδρομὰς τῶν Ἀλβανῶν, τὰς ὁποίας καθ' ὃ ἐντελῶς ἀσπλαγχνεῖ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων, δὲν θέλει δύγκασθαι ν' ἀποκρούῃ.

Άλλ' ἔκτος τῶν ἀνωτέρω ἐπιχειρημάτων ὑπάρχει καὶ ἔτερος λόγος διὰ τὸν Ἐλληνικὸν Έθνος βαθέως αἰσθάνεται. Εἶναι δ' οὗτος ἡ ὀλεθρία ἐπιφέροντας ηθοῦς θέλει ἀριστερὰς προξενίσσεις ἐπὶ τῶν πνευμάτων λαοῦ Ζωκροῦ καὶ φιλοτίμου τὸ ξεγον τῆς κατεδαφίσεως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐνεργουμένης.

Οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου συνείθισαν ἐκ γενετῆς νὰ θεωρῶσι τὰ φρούρια ταῦτα ὡς τὴν λαμπροτέραν τῶν ιδιοκτησιῶν τῶν, καὶ τὸ ὡραιότερον κόπιοντα τῆς πατρίδος τῶν. Η διὰ τοσοῦτον ἀποτόμου τρόπου ἀφαίρεσις τῆς πολυτίμου ταύτης ιδιοκτησίας, δὲν δύναται ἡ νὰ τοὺς διαταράξῃ σφροδῶς, καὶ κλονίσῃ μεγάλως τὸ τοσοῦτον Ζωκρὸν καὶ εὐγενὲς αἰσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν, διπέρ δὲν ἐπεισεῖ τοῦ νὰ ὀθῇ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ ζητῶσι μετὰ παραδόξου καὶ ἀκαταμαχήτου ἐπιμονῆς τὴν μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἔνωσίν των.

Οἶπας δ' ἀνὴρ ἦ, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν ἀργούμενα διτοῦ ὑπῆρχον πάντοτε παρ' ἡμῖν φόβοι τενὲς, καίτοι τὸ κοινὸν ἀλπίζειν διτοῦ οἱ ἀξίστοι φόβοι του οὐδέποτε θεῖλον παχαγματοποιηθῆ.

Άλλ' ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος, καὶ οἱ ίόνιοι καὶ οἱ Ἕλληνες ήσαν ἐντελῶς ἀπροπαρασκεύαστοι. Ποτὲ οὐδὲ κανὶ πρὸς στιγμὴν ηδύναντο νὰ φαντασθῶσι διτοῦ τοιοῦτος ὄρος θέλειν εὑρεῖ χώραν ἐν τῇ Συνθήκῃ. Δὲν ηδύναντο νὰ φαντασθῶσι τοιοῦτον τέ, οὐ μόνον διότι οὐδὲ ἐν ταῖς περὶ ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου διαφρόδρομοις διακοινώσσονται τῆς Ἀγγλίας, οὐδὲ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῷ ὑπογραφέντει ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων, οὐδὲν τῇ Συνθήκῃ τῆς 1/13 Ιουλίου ἐγένετο ἡ ἀλλαγὴ περὶ οὐδετερότητος μνεῖς, ἀλλὰ καὶ διότι δὸς οὗτος ἐστὶν ἀπ' ἐκτοῦ ἀπραγματοποίητος καὶ ἀκατόρθωτος. Εἴ τούτου συνάγεται πόσον πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ίόνιοι ἀξέστησαν ιδόντες ἐν τῇ Συνθήκῃ δρον τοιοῦτον καθιστῶντας ἀδύνατον τὴν ἔνωσιν, καὶ ματαιοῦντα ὄλοτελῶς τὰς τε προσδοκίας αὐτῶν καὶ τὰς εὐγρετικὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων προθίσσεις.

Ἀπ' ἀρχῆς καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ίόνιοι ἀδήλωταν διτοῦ τῆς Ἐλλάδος ἔνωσίς τῶν Ιονίων η̄ χρήσιμος εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, πρέπει νὰ γείνη ἀπόλυτος καὶ ἀπεριόριστος ἄλλως τε οὕτω μόνον ἐφικτὴ καθίσταται.

Αἱ ίόνιοι Νῆσοι ἔνομεναι μετὰ τῆς Ἐλλάδος πρέπει ν' ἀποτελῶται μετ' αὐτῆς διτοῦ τοῦ Κράτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς Νόμους διατελοῦσσαι. Μόνη ἡ καθ' ὅλου συγχώνευσις τῶν δύο τόπων δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν

τοιαύτην ἔνωσιν ἀφικτὸν καὶ χρήσιμον. Ή οὐδετέρως τῆς μᾶς τούτων ὑπὸ τοὺς δρους μάλιστα τοὺς διεγραφομένους ἐν τῇ Συνθίξῃ καθίσταται τὴν συγχώνευσιν ἀδύνατον, καὶ ἐπομένως ἀπραγματοποίητον τὴν ἔνωσιν.

Οὕτε οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου οὗτε οἱ τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ δεχθῶσιν οὐδετέρωτα τοιαύτην, καθότι ἀμφότεροι οἱ τόποι οὗτοι θέλουσιν εὑρεθῆ ἀλλὰς εἰς δυσχερεστάτην θέσιν. Θέλουσιν διατελεῖ εἰς ἁνωμαλαν φοβεράν, ἵτες θέλει, καθίσταται ἀδύνατον τὴν διοικησιν τοῦ Βασιλείου.

Η ιστορία παρουσιάζει παραδείγματα Ἐπικρατειῶν ὄλοκλήρων διατρυχθεισῶν οὐδετέρων ἀπέναντι τῶν λοιπῶν Ἕθνων, καὶ τοιαῦται εἰσὶ τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ἐλβετία. Παρουσιάζει ὥσπερτος παραδείγματα οὐδετέρωτος τεμαχίου χώρας φυσικῶς, οὗτος εἰπεῖν, κεχωρισμένου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ διόρου ἑταῖρος Ἐπικρατείᾳ· αὗτη εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ Chablais καὶ τοῦ Faucigny ἐπαρχιῶν τῆς Σαβανδίας συναρρεούσων πρὸς τὴν Ἐλβετίαν.

Μᾶς διδάσκει τέλος, ὅτι κόλπος τις ἡ πανταχόθεν κεκλεισμένη θάλασσα, ὡς π. χ. ὁ Εὔζενος Πόντος, δύναται νὰ κηρυγθῇ οὐδετέρᾳ. Οὐδέποτε δῆμος ἐπαρουσιάσει εἰς κατάστασιν οὐδετέρωτος τεμάχια χώρας, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπ' ἄλληλων κείμενα, ἢ ἐπαρχίας διαφόρους οὐδεμίαν ἔχοντας ἀλλήλων φυσικὴν συνάφειαν καὶ εἰς ἄντιθετα μάλιστα μέρη ἐνὸς Κράτους εὑρισκομένης. Πῶς εἶναι δυνατόν, λόγου χάριν, ἢ μὲν νῆσος τῶν Κυθήρων, ἢ εἰς ἀπόστασιν τρισκοσίων περίπου μιλίων κειμένη ἀπὸ τῆς Κερκύρας, καὶ μόλις διὰ στενωτάτου πορθμοῦ διαχωριζομένη ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, νὰ ἡνιαί οὐδετέρᾳ, δταῖ μέλλῃ νὰ ἡνιαί διοικητικῶς καὶ δικαστικῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς γειτνιαζούσης Στερεάς; Πῶς εἶναι δυνατόν ἡ Λευκάς, ἢ διὲ γλώσσης μόνον ἀδεβῶν ὑδατῶν καὶ ποσὶ ἐνίστε διαβατῶν διαχωριζομένη τῆς Ἀκαρνανίας, νὰ διέπηται ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς οὐδετέρωτος; Τὴν αὐτὴν παρουσιάζουσι ἐνστασιν ἡ Ζάκυνθος, ἡ Κεραλληνία καὶ ἡ Ιθάκη. Απασχεῖ αἱ Νήσοι αὐταὶ πρέπει ν' ἀποτελῶσιν ἐκάστη μέρος ἐνὸς τῶν σημερινῶν Νομῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Τὰ Κύθηρα ἐνωθήσονται μετὰ τῆς Λακωνίας ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Κεραλληνία μετὰ τῆς Ἀχαΐας, ἡ Ηθάη καὶ ἡ Λευκάς μετὰ τῆς Ακαρνανίας. Ἀλλως ἡ διοίκησις τῶν Νήσων τούτων καθίσταται ἀνέφικτος. Άρκει νὰ φίψῃ τις ἀπλοὺν διέμμα ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου ἵνα πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης.

Πρέπει τις νὰ μὴ γινώσκῃ παντάπασιν μήτε τὴν Ἑλλάδα, μήτε τὰς Ἰονίους Νήσους, ἵνα ὑποθέσῃ, ἔστω καὶ ποδὸς στιγμὴν, ὅτι ἡ τοιαύτη συγχώνευσις εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ τηρουμέντης τῆς οὐδετέρωτος τῶν Νήσων.

Ἀλλως τε εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τῶν Νήσων τούτων ἡ οὐδετέρωσις; Τίς φόβος θάτικος καὶ σπουδαῖος δύναται νὰ ὑπάρχῃ διά τὴν Εύρωπην ἀ· αἱ ἀνατέρω Νήσοι συγχωνεύθωσι ἐντελῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος; Κατὰ τί δύναται λόγου χάριν νὰ διαταραχθῇ ἡ Εύρωπαικὴ εἰρήνη, ἀν τὰ Κύθηρα, ἡ ἡ Λευκάς, ἡ ἡ Ζάκυνθος ἡ ἡ Κεραλληνία κεντηταὶ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον διοίκησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως; Οποίαν στρατηγικὴν θέσιν παρασιάζουσιν αἱ Νήσοι αὐταὶ ὡστε κατεχόμεναι, ἔστω καὶ ὑπὸ σημαντικῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως τῆς ζηρᾶς ἡ τῆς θαλάσσης, ν' ἀπειλῶσι τὴν Εύρωπαικὴν εἰρήνην; Καὶ ἡ Κέρκυρα αὐτὴ οὐδετερουμένη, κατὰ τί δύναται νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν Εύρωπαικὴν εἰρήνην; Η κατὰ τί, ἀνευ τῆς οὐδετέρωτος, δύναται νὰ ἐλάψῃ αὐτὴν;

Η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δρολογεῖ διὰ δὲν ἔνοιε παντάπασι τοὺς τοιούτους κινδύνους. Εἴκεν τινες τὸις δυνάμεων πρεσβεύσωσιν ἄλλην ἰδέαν, πρέπει νὰ ἐκθέσωσιν ἡμῖν τοὺς κινδύνους οὓς θεωροῦσι πιθανούς, ἵνα ἡ μᾶς πείσωσιν, ἡ μᾶς θέωσιν εἰς στάσιν νὰ πείσωμεν ἡμεῖς αὐτούς. Προκειμένου λόγου νὰ συναρθῇ Συνθήκη μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δίκαιον καὶ εὐλογὸν ἔστι νὰ κοινοποιηθῶσιν αὐτῇ οἱ λόγοι ὃν ἔνεκε θεωροῦνται ἀναγκαῖοι οἱ δρόι οὓς πρόκειται νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτῇ, ἵνα φωτισθῶσιν ἀμοιβαίως τὰ συμβολλόμενα μέρη περὶ τῶν διατάξεων ἃς θέλουσι παραδεχθῆ. Ἀν ἡ Κέρκυρα, λόγῳ τῆς πρὸς τὸν Ἀλβανὸν γειτνιάσσεως αὐτῆς, πρέπει νὰ κηρυγθῇ οὐδετέρᾳ, τότε πρέπει εὐλογότερον νὰ κηρυγθῶσι τοιαύται ἡ Φθιώτις καὶ ἡ Ακαρνανία, αἵτινες εἰπεὶ πλησιέστεραι πρὸς τὸ Θωμανικὸν Κράτος, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν συνέχονται μετ' αὐτοῦ καὶ δύνανται μᾶλλον πρὸς αὐτὸν ἐπικίνδυνοι νὰ καταστῶσι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται πρόβηλον δι· ἡ οὐδετέρωτης τῶν Ιονίων Νήσων ἔστι μέτρον πάντη ἀνωρελές διὰ τὴν Εύρωπην, ἐνῷ ἀπεναντίας καθίσταται ἐπ' ἐλαβέστατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐτὶ δ' ἀποβαίνει ἐκ τῆς φύσεως καὶ ἀπραγματοποίητον. Αφ' ἔτερου διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐπαγχυστάτου τούτου δρου ἔνωσις ὡς ἡ Αγγλία, ἡ Εύρωπη, ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ Ιόνιοι Νήσοι τὴν ἐννόησιν καὶ τὴν ἔννοούσι δὲν γίνεται.

Η οὐδετέρωτης καὶ τινες ἄλλοι δροι τῆς περὶ ἡς διάλογος Συνθήκης θεωροῦσι τὸ ίδιον Κράτος ὡς μένον εἰς ἣν εὑρίσκετο κατάστασιν ἀκέραιον, ἀδιαμέλιστον καὶ μόνον μεταβάλλον Πριστάτην Μύγρωνα. Εἴναις λοιπὸν διὰ τῆς οὐδετέρωτος δὲν πραγματοποιεῖται. Ή δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀδυνατεῖ νὰ διοικήσῃ τὰς Νήσους ταύτας, διότι ἡ οὐδετέρωτης καὶ αἱ ὑπ' αὐτῆς ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρέωσι τὴν δεσμάνεις ἀνυψώς εἰς τὰς διοικητικὰς αὐτῆς ἐνεργείας καὶ θέλουσι τὴν ὑποχρεωσὶ νὰ εἰσέρχονται ὡς πρὸς τοῦτο εἰς διηγήσεις συνεννοήσεις

καὶ συγκρήτεις μετὰ τῶν Μεγάλων συάμμετων, διπέρ καὶ τὴν ἔθνικὴν φιλοτιμίαν θέλει προσβάλλει, καὶ τὴν ἔθνικὴν χωριαρχίαν ἵστηνος μέρους τοῦ Βασιλείου θέλει καθιστᾶς ἀμφίβολον, καὶ πολλάκις θέλει ἐμβέλλει εἰς δυσχερεῖας τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ εἰρίθῃ αὐτῇ εἰς τὸ μέλλον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πέμψῃ εἰς τινας τῶν Ἰονίων Νῆσους, πρὸς ἀποκατάστασιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως, δυνάμεις στρατιωτικάς ἢ ναυτικός ἀνωτέρας τῶν εἰς ὑψηλὴν κατάστασιν ἀπαιτουμένων. οὐν εἶναι δὲ ὡσαύτως ἀπίθανον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μία ἢ πλείους τῶν Μεγάλων δυνάμεων νὰ διεμπρισθῆσεται αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης ἐπαυξήσεως. Ἐρωτῶμεν οὖν, εἶναι δυνατὸν νὰ διοικηθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ Νῆσοι; Νῆσοι, καὶ δύναται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ν' ἀναλάβῃ τῆς τοιαύτης διοικήσεως τὴν εὐθύνην;

Εἴπομεν ἀνωτέρω διτὶ καὶ τινες ἄλλοι δροὶ τῆς Συνθήκης, ἔκτὸς τοῦ τῆς οὐδετερότητος, θεωροῦσι τὸ Ἰονιον Κράτος ὡς μένον καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀκέραιον οίνονται αὐτόνομον ὡς ἦν μέχρι τῆς σήμερον.

Τὸ δέρθρον δὲ δρῖζει διτὶ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, αἱ Ίονιοι νῆσοι θέλουσι διάκειθαι, ἀπέ·αντι τῶν ἄλλων δυνάμεων, εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Θέλουσι δηλαδὴ ίσχύει αἱ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω δυνάμεων καὶ τοῦ Ίονίου Κράτους Συνθῆκαι πρὸς δὲ διτὶ τὰ ἔντα πλοῖα καὶ τὸ ξένον ἐμπόριον ἐτοις Ίονίοις λιμέσοι, ὡς καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ίονίων νῆσων εἰς τοὺς ξένους λιμένας, θέλουσιν δέκατολουθοῖς ἀπολαμβάνοντα ἀμοιβαίως τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Ή διάταξις αὗτη συντίνει ὡσαύτως εἰς τὸ νὰ διακρίνη τὰς δύο χώρας ἑσπερίας ὡς μὴ οὔσας ἐνομένας. Τὸ περίεργον δὲ διτὶ τείνει εἰς τὸ νὰ καθιερωθῇ καὶ τις διάκρισις ἀνέρχεται ἀφ' ἐκεῖτῆς. Λέγει διτὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ πλοῖα τῶν Ίονίων νῆσων θέλουσιν ἀπολαμβάνεις εἰς ξένους λιμένας τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἐνῷ μετὰ τὴν ἔνωσιν οὔτε Ίονιος σημαία θέλει ὑπάρχει, οὔτε ἐμπόριον Ίονικὸν, οὔτε πλοῖα Ίονικά. Οἱ κάτοικοι πάντες τῶν Ίονίων νήσων θέλουν ἀποκαλεῖσθαι Ἑλληνες, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κάτοικοι, καὶ ή σημαία τῶν Ίονίων ἔσται ἡ Ἑλληνική, καὶ τὰ πλοῖα δὲν θέλουν εἰσθεῖν πλέον Ίονικά, ἀλλά Ἑλληνικά. Πῶς λοιπὸν δύναται νὰ διακριθῶσι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οὔτε νῦν κάτοικοι τῆς Ἐπτανήσου καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν; Εἴτε δὲ περίεργον εἶναι διτὶ τὸ αὐτὸ δέρθρον προσπαθεῖ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν Ίονίων ἐν Ἑλλάδι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ πρότερον πλεονεκτημάτα ὡς εἰσενεγράψανται μετὰ τῶν Ἑλλήνων, θέλουσιν ἀπολαμβάνεις αὐτοδικίων πλεονεκτημάτων πολλῶν ὡν δὲν ἀπῆλθαν πρότερον.

Εάν διέ τῆς διατάξεως ταύτης οἱ Ίονιοι ἔμελλον ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐν Ἑλλάδι πλεονεκτημάτων ὡν δὲν ἀπολαμβάνουσιν οἱ λοιποὶ Ἑλληνες, θὰ καθηροῦτο διτὶ αὐτῆς προνομιοῦχος τεῖνες πολιτῶν, τοῦδε διπέρ αὐτίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς νομοθεσίας ἡμῶν. Άλλὰ δὲν θὰ θυνταί τοιούτον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰρημένης διετάξεως. Ήδη δημιατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ αὕτη κατά γράμμα, θέλει συμβοῦ δλως τὸ ἐναντίον, καθίτε οἱ κάτοικοι τῶν Ίονίων νήσων, ἀφορμούμενοι καὶ συγχωνευόμενοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων, θέλουσιν ἀπολαμβάνεις αὐτοδικίων πλεονεκτημάτων πολλῶν ὡν δὲν ἀπῆλθαν πρότερον.

Τὸ δέρθρον 5 περίεργει ὡσαύτως διετάξεις δλως περιττάς μὴ συνται·ούσας εἰς ἄλλο τι εἰμὶ εἰς τὸ νὰ προσβλεθῇ ἡ ἔθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία. Αν ἐπρόκειτο νὰ ἐνεθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος χώρας ἐτερόδοξος; τιθέμεν εὐνοίες τῆς σημασίαν τῆς πρώτης παραγγράφου τοῦ ἥκιντος δέρθρου. Άλλ' ἡ Ἐπτανήσος ἔστι κράτος ὁ διόδοξον ἀνατολικόν, ὡς καὶ ἡ Ἑλλάς, καὶ ἐπορένως οὐδένεν διετάξεις κίνδυνον καταπιεσσεις ἢ ταπεινώσεως ἢ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. Εἰς τὰ πολιτεύματα δλα τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἑλληνικὴ θρησκεία καρύττεται ὡς ἡ ἐπικρατοῦσσα. Πῶς ητο λοιπὸν δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ διτὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη, ητις ἀνέκαθεν ἐπ κριτεῖ περὶ ἡμῖν, θέλει περιχγωρισθῇ ὡς πρὸς τὰς Ίονίους νήσους ἐν τῷ ιέφ πολιτεύματι διπέρ θέλει συνταχθῆ τῇ συμπραξεῖ καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐπτανήσου;

Η ἀρχὴ τῆς ἀνεξιθυτοκίας ἐπικρατεῖ ἐπίσης ἐν Ἑλλάδι ἐπι βάσεων εὑρυτάτων. Οἱ Ἑλληνικοὶ νόμοι διακρίττουσι πάντη ἀλευθέραν τὴν ἔξασκειν τῆς λατρείας, οὐ μόνον τῶν χριστιανικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν μὴ χριστιανικῶν θρησκευμάτων, εἰς τόπους δύναται τις νὰ εἶπῃ ἀ·εν ὑπερβολῆς, διτὶ εἰς οὐδένα τόπουν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀνεξιθυτοκία ὡς ἐν Ἑλλάδι· πρὸς τὸ λοιπὸν διετάξεις εἰδ.εκτὸν ἐν τῇ Συνθήκῃ ἔξιστραλίζουσα τοιαύτην ὡς πρὸς τὰς Ίονίους Νῆσους;

Ἐξ δλων τούτων συνάγεται, διτὶ κατά τὴν γνώμην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως οἱ μόνον ἡ μετὰ τῶν πέντε δυνάμεων συνομολογούθεισι· Συνθήκης ἐπαγθής διτὶ ἡμῖν καθίσαται διὰ τῶν δρῶν τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων, οὐ μόνον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν δύο τούτων μέτρων ἀποκρούει τὴν ἐντελῆ ἔνωσιν καὶ συγχώνευσιν τῶν δύο λαῶν, καθά προτίθεται αἱ Μεγάλαι δυνάμεις καὶ ἡ τε Ἑλλάς καὶ ἡ Ἐπτανήσος ἀπ' ἄρχης ἡ·όπεται, ἀλλὰ καὶ αἱ διατάξεις αὐτῆς ἐν τοῖς δέρθροις 4 καὶ 5 δίδουσι χώραν εἰς σφραράς ἀντιρήστεις.

Οὐεν δι πληρεξουσίος τῆς Ἑλλάδος διετάχθη νὰ παραστήσῃ τοῖς πληρεξουσίοις τῶν τριῶν Εὐρυτίδων δυνάμεων τοὺς ἀνωτέρω ἀκτιθεμένους λόγους, ὃν ἔνεκα ἡ Ἑλλάς καὶ αἱ Ίονιοι Νῆσοι ἀδυνατοῦσι νὰ

συνομολογήσωσι Συνθήκεν ὑπὸ τοὺς δρόντας, οὓς περιέχει ἡ ὑπὸ τῶν πάντας Δυνάμεων διαπραγμάτεισα. Οὐ εἰρημένος πληρεζούσος προσεκλήθη νὰ προσπεθήσῃ νὰ πείσῃ αὐτοὺς νὰ παραιτήσωσι μὲν πᾶσαν ίδεαν περὶ πραγματοποίησεως τῆς οὐδετερότητος καὶ τῆς κατεδαχήσεως τῶν φρουρίων, νὰ ἔξαλείψωτι δ' ἐκ τῆς μετά τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 5 τῆς ὑπὸ τῶν πάντας Δυνάμεων συναρθείσης καθὸ περιττάς, προσβαλλόντας ἀνεύ ἀνάγκης τὴν ἑθνικὴν φιλοτιμίαν, καὶ δυναμένας, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, νὰ δώσωτι χώραν εἰς μεγίστην σύγχυσιν.. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν Ἰόνιοι πεπιστρένοι περὶ τῶν εὑμενῶν τῶν Εὔεργετῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους διαθίσεων, δὲν πολλάκις ἐλαθον δείγματα, προσδοκῶσι μετά πιποιθήσεως δτι δὲν θέλουσιν ἐπιμεῖναι εἰς μέτρα ἀποκαθησάντα τὴν ἑνωσιν ἀπραγματοποίητον καὶ δυναμένα νὰ ἔχωσι δυσάρεστον ἐπιέροῦν ἐπὶ τῆς νίας τῶν πραγμάτων τάξεως, ἢν τὸ Ἑλλάς, μετὰ εκληράς δοκιμασίας, ἰδρυσεν εὐτρόχο.

28.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

'EN AΩΝΑΙΝΩ, τὴν 4/16 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐν τῇ συνεντεύξει ἣν ἐλαθον σήμερον μετὰ τοῦ Λόρδου 'Ρώσσελ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, τῷ ἔγκτοσα νὰ μοι ἀνακοινώσῃ τὸ σχέδιον τῆς μετὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος συνθήκης ὅπερ τὸ Ὑπουργείον τῶν Ἑξωτερικῶν εἶχε διαβιβάσει εἰς τοὺς Πρέσβεις Γαλλίας, 'Ρωσίας καὶ Αὐστρίας. Οἱ Λόρδος 'Ρώσσελ μοι ἀπένήντησεν δτι τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν ἔτοι δριστικόν, οὐδὲ ἥδηνατο νὰ γίνεται τοιωτον καὶ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπιστήμως τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει πρὶν ἡ Ἀγγλία συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ὑπογραφασῶν τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου Δυνάμεων. Παρετέρουσα κάτῳ δτι δὲν ἔγκτον νὰ μοι κοινοποιηθῇ ἐπιστήμως ἀπειναντίσ, ἥλπιζα δτι πρὶν ἡ μοι κοινοποιηθῇ ὑπὸ τῶν ὄντωτέρω χαρακτῆρα, θὰ ὑρίστατο τὰς μεταβολὰς ἀνεύ τῶν ὑποίων ἀδύνατος καθίστατο πάται μεθ' ἡμῶν συνεννόησις· ἥντον μόνον νὰ μοι δοθῇ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὅλως ἀνεπισήμως ἵνα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσεις γινώσκῃ ἀκριβῶς περὶ τίνος πρόκειται. Οἱ Λόρδος 'Ρώσσελ εὗρε πολλάς δυσκολίας ὡς πρὸς τοῦτο, μοι εἴπει δὲ δτι, ἐπειδὴ αἱ ἀλλοι αυτάντης εἰσέτι δὲν ἔξερασθησαν περὶ τοῦ εἰρημένου σχεδίου, πιθανὸν ἀπέβανεν, συνεπείζ τῶν παρατηρήσεων σύτῳν, νὰ ἐπενεγκῆστροποιηθείσι, καὶ ἐν τοιωτῷ περιπτώσει, προπάντων ἐάν αἱ τροποποιήσεις ἥσαν πρὸς Ἐλάθην τῆς Ἑλλάδος, οὐδέλλως ἥθελεν εἰσθαι εὐπρεπές νὰ γινώσκωμεν δτι αὐτὴ ἡ ἀπόρεις ἐλύτρῳ κατόπιν, διότι οὕτω τὰ παράπονα ἡμῶν θὰ ἐπιπτον κατ' ἔκείνου δστις προεκάλεται τὰς τροποποιήσεις. 'Ἄλλ' ἐπὶ τῇ ῥητῇ ὑπόσχεσι ἣν ἔδωκα αὐτῷ, δτι τὸ φημένον σχέδιον δὲν θέλει δημοσιευθῆ ἐν 'Αθήναις, Ἐλαθον περὶ τοῦ Λόρδου 'Ρώσσελ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς οὐ τὸ περιθώριον διέταξε τὸν ὑρωπωργὸν νὰ γράψῃ δτι μοι ἐδίθετο ἐμπιστευτικῶν.

Διατί: Βαζῶν ὅμιν τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, οἵτις παρακαλῶ, νὰ λάβητε πρόνοιαν ἵνα ἡ πρὸς τὸν Λόρδον 'Ρώσσελ ὑπόσχεσις μοι τηρηθῇ πιστῶς.

Μεθ' ὅσα ὁ Λόρδος 'Ρώσσελ μοι εἴχεν εἰπεῖ προηγούμενος, καὶ ἐξ ἀλλων πηγῶν ἐγίνωσκον δτι περιελαμβάνετο ἐν τῷ σχεδίῳ ἡ διάταξις τῆς οὐδετερότητος, παραλειφθέντος μόνον τοῦ παραγράφου ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων ἐν ταῖς νήσοις. Ωθει παρετέρουσα αὐτῷ δτι, καὶ τοις ἡ παιδάκειψις αὐτὴ ἡτο πραγματικῶς σπουδαῖα, δὲν ἔρχεται δύναμις πρὸς καθεστήσασιν τῶν πνευμάτων, δτι δὲ διάκληπος ὁ περὶ οὐδετερότητος δρός ἐπρεπε νὰ ἔξαλειφθῇ.

Εἰπον αὐτῷ παρατηροσιν τίνα ἣν μοι εἴχε κάμει ὁ Π.έστης τῆς Πρωσίας, δτι δηλ. ἡ οὐδετερότης τῆς Κερκύρας ἡτο ἀναπόθευκτος διά τὴν Αὐστρίαν ἵνα δοθῇ αὐτῇ τὸ δικαιόωμα νὰ προσβάλῃ ίδεις δυνάμεις καὶ τῇ ἀρωγῇ ὃν συμμάχων τῆς πᾶσαν Δύναμιν, καὶ ίδιως τὴν Ἰταλίαν, ἐάν τυχὸν κατελάμβανε τὴν Κέρκυραν. Ἐπειδὴ οὕτως είναι, προσθήκα, ὁ μόνος εὐλογηφανής λόγος δι. ἡ Αὐστρία δύναται νὰ προτάξῃ ἵνα ἐξηγήσῃ τὴν περὶ οὐδετερότητος ἐπιμονὴν αὐτῆς, νομίζω δτι ἀνεῦρον τρόπον δπως ἔξελθωμεν τῆς παρουσιαζομένης διστοχείας. Δυνάμεθα ν' ἀντικεταστήσωμεν τὸν δρόν τῆς οὐδετερότητος διά δικτάξεως ἀπαγορευούσης τὴν εἰς χεῖρας τρίτου μετάθεσιν τῶν φρουρίων Κερκύρας, εἴτε δυνάμει παραχωρήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, εἴτε διά καταλήψεως διατίτ. Εἰ καὶ αἱ δημητρίαι ὅμιν τῆς 1/13 Νοεμβρίου μοι ἐπέτρεπον νὰ προσδῶ εἰς τὴν προκειμένην διαδῆλωσιν, προτιμότερον ἰθεωρησε νὰ ὑποβάλλω τὴν ιδεαν ταύτην ὡς δύναμις ιδικήν μου· ἔξιφρασα δύναμις τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ τὴν πεποιθήσην δτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσεις θέλει τὴν παραδειγμή. Οἱ Λόρδος ἐφάνη

έκτιμων τὴν ιδέαν τούτην, ἀλλὰ σκεφθεὶς ὅλιγον μοι είπεν ὅτι δὲν ἐπίστεις νὰ γίνῃ δεκτή ὑπὸ τῆς Αἰστρίας. Τὸν παρεκάλεσα νὰ συστήσῃ τῇ εἰρημένῃ Δυνάμει τὴν προκτιμένην λύσιν, ἀλλὰ μοι ἀπεκρίθη ὅτι οἰσταμῶς θίλπιζε νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς αὐτήν ἡ Αἰστρία.

Ἀναγωρίσας ἀπὸ τοῦ Λόρδου Ράσσελ, ἐλαύνον κατὰ πρῶτον γνώσιν τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, ἵνα τούτου δὲ, ἐν τῇ μετά τῆς Αύτοῦ Εὔχροτητος συνεντεῦξαι μου, οἱ παρατηρήσεις μοι είχαν περιορισθεῖ μόνον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος. Μὲν εἶγον τότε γνώσιν τοῦ κειμένου τοῦ ἔργου τοῦ σχεδίου, οὐδέλας ἦθελον παραλεῖψει νὰ παρατηρήσω τῷ Λόρδῳ Ράσσελ ὅτι τὸ ἄρθρον τὸ ἀρρεῖν τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν ναυτιλίαν οὐδ' ἐπ' ἐλάγγιστον ἀνταπακούνετο εἰς δ. τι μοι εἴχαν εἰπεῖ περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ν' εφέσῃ εἰς τὰς περὶ ὃν ὁ λόγιος ὑποχρεώσεις τὸν πρόσκαιρον αὐτῶν χαρακτήρα, ἀλλ' ἐι τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἀρθρου, ὁ χαρακτήρας αὐτος; δὲν ἔξαγεται. Ἐν τῷ μνησθέντι τυχεῖται ὑπάρχουσιν ἀσαύτως διατάξεις διλας νέας, μὴ ἐμπειριγμέναι δηλαδή οὕτε ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 14 Νοεμβρίου, οὕτε ἐν ταῖς προτάσσεσσι τῆς Ιονίου Βουλῆς.

Χ. ΤΡΙΚΟΤΗΝΗΣ.

29.

(Μετάφρασις.)

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Δοθέν ἐμπιστευτικῶς τῷ Κυρίῳ Τρικούπη τὴν 16 Δεκεμβρίου 1863 ν.

12 Δεκεμβρίου 1863 ν.

Ἄρεοῦ ἡ μίν. Α. Μ. ἡ Βασιλείσσα τοῦ Ἡνιούμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἐδίλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἡνιούμένης Πολιτείας τῶν Ίωνίων Νήσων ὅτι, ἐπὶ τῷ σκιπῷ τῆς ἐνώπιως τῶν εἰρημένων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢν ἔτοιμη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν προστασίαν τῶν νήσων τούτων αἵτινες ἐνεπιστεύθησαν Αὔτῃ, διὰ τῆς μεταξύ τῶν αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Αἰστρίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Φραγκίας, κατὰ τὴν 5 Νοεμβρίου 1815 ἐν Παρισίοις διετραχύθεσσι Συνθήκης, ἐὰν ἡ ἀρσις τῆς προστασίας καὶ ἡ ἔνωσις συνήδον πρὸς τὴν θέλησιν τῆς Ιονίου Ἐπικράτειας, ἡ δὲ ἀρθεστή Ίωνίας Βουλὴ, δι' ὀμορόφου φηρόσματος τῆς 7/19 Οκτωβρίου 1803, ἔξεφαστη τὴν ἐπιθυμίαν τούτην, ἡ μὲν Αὔτης Βρετ. Μεγαλειότης, διὰ τοῦ 1 ἀρθρου τῆς κατὰ τὴν 14 Νοεμβρίου 1863 ν. συναρθείστης Συνθήκης μεταξὺ Αὔτης, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰστρίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τοῦ Βασιλίου τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ρωσιῶν, συνωμολόγησε τὸ καθέστωτὸν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν εἰρημένην προστασίαν ὑπὸ τίνας δρους ἐν τῇ μνησθέσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους· αἱ δὲ Α.Α. Μ.Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ρωσιῶν συνεφάνησαν, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, νὰ παραδεχθῶσιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δρους τὴν παρατίτην τίς προστασίας καὶ ἀπὸ κανοῦ μετὰ τῆς Αὔτης Μεγαλειότης· ἐν ταῖς ἀναγνωρίσωσι τὴν ἔνωσιν τῶν εἰρημένων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· πρὸς δὲ ἡ Αὔτης Μεγαλειότης, διὰ τοῦ πέμπτου ἀρθρου τῆς ἐν Λαζαρίφ, κατὰ τὴν 13 Ιούλου 1863 ὑπογράφεσσι Συνθήκης, συνεφάνησε μετὰ τῶν Α.Α. Μ.Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ρωσιῶν, διτι αἱ ίονιαι Νήσοι, ἐὰν ὡς προέβλεπε τὸ ἀρθρον ἡ τῆς αὐτῆς Συνθήκης, ἡνοῦντο μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ήδη συμπαρελαμβάνοντο, δῆμος ἡ ἔνωσις αὗτη ἀπετελεῖτο, ἐν τῇ δοθεστη ἐγγυήσει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ὑπὸ τῶν Αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας δυνάμει τῆς ἐν Λονδίνῳ συμβάσεως τῆς 7 Μαΐου 1832.

Οὗτον πρὸς ἔκτελειν τῶν διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς 13 Ιούλου 1863, ὡς καὶ τῆς διατάξεως τοῦ 6 ἀρθρου τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου 1863 καθ' ἥν αἱ αὐλαὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας ὡς δυνάμεις ἐγγυήστραι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασίλειου, ἐπιφύλαττονται νὰ συνάψωσι Συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς· Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας δε; ἡ ἔνωσις τῶν Ίωνίων νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ καταστήσῃ ἀναγκαῖας, αἱ μνησθέσαι Αἴτων Μεγαλειότητις ἀπεράσσουσαν νὰ ἐλθωσι εἰς διαπραγματιώσεις μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως; τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἄνω εἰρημένων διατάξεων.

Επειδὴ δὲ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἔξεργες τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ διαπραγματευθῇ Συνθήκην πρὸς τὸν ἀνωτέρῳ σκοπόν, αἱ τύρημέναι Α. Α. Μ. Μ. διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους των, ἦτοι:

Ἄρθρον 1.

Η Α. Μ. ἡ Βασίλεισσα τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἐπιθυμοῦσσα νὰ πραγματοποιήῃ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐκφρασθεῖσαν θέλησιν περὶ ἐνώσεως τῶν Νήσων τούτων μετὰ τῆς Ἐλλάδος, συνήνεσε, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνώσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τοῖς δροῖς τοῖς παρακατίον δρίζομένοις, νὰ ἄρῃ τὴν προστασίαν Αὕτης τὴν ἐπὶ τῶν Νήσων Κερκύρας, Κιφελλονίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Κυθήρων καὶ Παξῶν καὶ τῶν παραχρημάτων αὐτῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐν Παρισίοις ὑπογραφείσης Συνθήκης τῇ 5 Νοεμβρίῳ 1815, ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Αύτορίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ἀπερασίσθι ἐποτελέσθωσιν ἐν ἑλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος ὑπὸ τὸ δινομα «Ἕνωμένη Πολιτεία τῶν Ἰονίων Νήσων» καὶ ἐτίθησαν ὑπὸ τῆς ἀρεσοῦ καὶ ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Αὐτοῦ.

Τούτων οὕτως ἔχοντων ἡ Α. Βρετανικὴ Μεγαλειότης, ἡ Α. Μ. ὁ Αύτοκράτωρ τῶν Γάλλων καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αύτοκράτωρ τῶν Ελλήνων, ὡς συνυπογράψαντες τὴν Σύμβασιν τῆς 7 Μαΐου 1832, ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐνωσιν ταύτην καὶ προσέτι συνομολογοῦσσιν ἀλλήλοις ὅτι ἡ Ἐλλάς, ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῆς συναρθέσης ἐν Κωνσαντινούπολες τὴν 21 Ἰουλίου 1832 συμβάσσεις, μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ἀρ' ἔνος, καὶ τῆς Θύμανικῆς Πύλης ἀρ' ἔτεου, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης τῶν Ἰονίων Νήσων, ἀναγνωριζόσσεται ὡς ἀποτελοῦσα, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλίου Γεωργίου τοῦ Α'. καὶ ὑπὸ τὴν ἔγγύσειν τῶν εἰρηνέων τριῶν Αὐλῶν, ἐν Κράτει Μοναρχικὸν ἀνεξάρτητον καὶ Συνταγματικόν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Α.Α. Μ.Μ. ἡ Βασίλεισσα τοῦ Ἕνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ὁ Αύτοκράτωρ τῆς Αύτορίας, ὁ Αύτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αύτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ῥωσῶν συναπορευόσσαντες διὰ τοῦ 2ου ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 14 Νοεμβρίου 1863 δτὶ αἱ Ἰόνιοι Νήσοι, μετὰ τὴν ἐνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐλλάδος, θέλουσιν ἀπολάύει τῶν πλεονεκτημάτων διηγεοῦς οὐδετερότητος, συνεργάζοσαν προσέτι νὰ σεβασθῶσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἴδιας τὴν ἀρχὴν τῆς οὐδετερότητος ταύτης.

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἔχων ὑπὸ δύψιν τὴν οὕτω συνομολογηθεῖσαν ἀσφάλισιν κατὲ πάσους ἔνοντος ἐπιθέσεως διὰ τὸ μέρος τοῦ Ἑλλ. Βασιλείου τὸ τέως ἀπαρτίζον τὴν Ἕνωμένην Πολιτείαν τῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρασχεῖν ταῖς ἔνοντος Δυνάμεσι πλήρην θεοβαίωσιν κατὰ πάσους διατοράζεως τῆς τῶν διμόρων ἐπικρατειῶν εἰρήνης, δυνωμένης νὰ προχύψῃ ἐς τῆς ἐπιγενομένης μεταβολῆς ἐν τῇ πολιτικῇ καταστάσει τῆς Ἰονίου Επικρατείας ὡς ἐκ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀναγνωρίζει καὶ ὑπόσχεται νὰ διατηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα ταύτην.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἐνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ ξένον ἐμπόριον καὶ τὴν ξένην ναυτιλίαν δυνάμει Συνθεκῶν καὶ συμβάσεων συνομολογηθεῖσῶν ὑπὸ ξένων Δυνάμεων μετὰ τῆς Αὔτης Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὡς Προστάτιδος τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων.

Πάσαι αἱ ἐκ τῶν εἰρημένων συναλλαγῶν ὡς καὶ ἐκ κανονισμῶν συνδεομένων πρὸς αὐτὰς καὶ σήμερον ἐν ἰσχύι πηγάδουσαι ὑποχρεώσεις, διετηρούσσονται καὶ ἀκριβῶς ἐφαρμοζόσσονται, ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, συνεδρά τοῖς τῶν εἰρημένων συμβάσεων δρισμοῖς.

Ἔπτῶς προσέτι συνομολογεῖται δτὶ τὰ πλοιά καὶ τὸ ἐμπόριον παντὸς ξένου Κράτους θέλουσιν ἐξακολουθεῖς ν ἀπολάύονται ἐν τοῖς Ἰονίοις λιμέσι πανθ' ὅσα πλεονεκτήματα δικαιοῦνται καὶ νῦν νὰ γαίρωσην ἐν τοῖς εἰρημένοις λιμέσι ἀρ' ὅσον καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ πλοιά τῶν εἰρημένων νήσων ἐξακολούθουσιν ν ἀπολάύονται πάντα τὰ πλεονεκτήματα εἰς ὅσα δικαιοῦνται ἀπὸ μέρους τῆς τοιαύτης ξένης Επικρατείας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐνωσις τῆς Ἕνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐλλάδος οὐδεμίας θέλει παραβλήψει τὰς καθειρωμένας ἀργάς ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης Νομοθεσίας τῶν εἰρημένων νήσων ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν λατρειῶν καὶ τὴν ἀντιθητικήν. Ἐπιμένως τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια τὰ

κανονιζόμενα ἐν τοῖς κερχλαίσις 1 καὶ 2 τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ ἴδιως ἡ σταγνωρίσις τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐπικρατούσης θρησκείας ἐν ταῖς εἰρημέναις νήσοις, ἡ πλήρης θρησκευτικὴ ἀλευθερία ἡς ἀπολαύει ἡ ὑφισταμένη θρησκεία τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως καὶ ἡ ἐντελής ἀνοχὴ ἡ ὑποσχεθεῖσα εἰς τὰ λοιπὰ χριστιανικὰ θρησκεύματα, ἔσονται μετὰ τὴν ἔνωσιν ἐν πλήρει ισχύι καὶ ἐνεργείᾳ.

Η ἴδιαιτέρη προστασία ἡ ἔγγυηθείσα εἰς τὴν Ἰωνικὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν καθὼς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ὃν νῦν ἀπολαύει ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἔσονται ἐπίσης ἐν ισχύει· οἱ δὲ ὑπέρχοοι οἱ ἀνήκοοις εἰς τὴν θρησκείαν ταύτην δὲ ἀπολαμβάνονται ἐν ταῖς Ἰωνίοις Νήσοις τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς ἀλευθερίας τῆς ἔγγυηθείσης ὑπὲρ αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι· διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830.

Η ἀρχὴ τῆς τελείας πολιτικῆς καὶ ἀστυκῆς ισότητος τῶν ὑπηκόων τῶν διαφόρων θρησκειῶν, θν καθιερώει ἐν Ἑλλάδι· τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον, θέλει ὠσεύτως ισχύει καὶ διὰ τὰς Ἰωνίους Νήσους.

Ἄρθρον 5.

Ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἀπεράσιος διὰ τῆς πράξεως αἵτης τῆς 7/19 Οκτωβρίου 1863, διὰ τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν κατέτοις θέλει καταβάλλεσθαι εἰς μηνιαίας δόσεις, πρὸς αὐξῆσιν τῆς Βασιλικῆς χορηγίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, διὰ δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἐπιβαρύνει πρῶτον τὰς Ἰωνίους εἰσπράξεις, η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφρεσιν ταύτην.

Ἄρθρον 6.

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰωνίου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, η Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων καὶ η Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ Πασῶν τῶν Ἐωστιῶν συμφωνοῦται νὰ ἔγκαταλίπωσιν ἕκαστος ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Λ'. τέτοιας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν κατέτοις ἐκ τοῦ ποσοῦ ὅπερ τὸ Ἑλληνικὸν Ταμείον ὑπερχρέωθη ν' ἀποτίῃ ἐπησίως ἐκάτω τοῦ Αὐτῶν σύμρωνα πρὸς τὴν διαπραγματείσαν ἐν Ἀθήναις συμφωνίαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῇ συμπράξει καὶ τῶν Ἑλλην. Βουλῶν, κατὰ μῆνα Ιούνιον τοῦ 1860.

Ἐννοεῖται δὲ ῥῆτος διὰ τὰ τρίχ ταῦτα ποσὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὄλικὴν ποσότητα δώδεκα χιλιάδων λιρῶν ἐπησίων, εἰσὶ προωρισμένα ν' ἀποτελέσαι προτοπικὴν προϊκοδότησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Λ'. πρὸς ἐπαύξησιν τῆς Βασιλικῆς χορηγίας τῆς δριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Κράτους· ὡς πρὸς τὰ δοιπλά δὲ ἡ ἀνάδασις τῆς Α. Μ. εἰς τὸν Ἑλλ. Θρόνον οὐδεμιάν θὰ συνεπιφέρει μεταβολὴν ὡς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις δὲ ἡ Ἑλλὰς συνωμολόγησε διὰ τοῦ ἀρθρου 12 τῆς συμβίστων τῆς 7 Μαΐου 1832 πρὸς τὰς ἔγγυηθείσας τὸ δάνειον Δυνάμεις, οὐδ' ὡς πρὸς τὴν ἐκτίλεσιν τῆς ὑποχρέωσεως ἢν η Ἑλλ. Κυβέρνησις ἀνέλαβε κατὰ τὸν μῆνα Ιούνιον τοῦ 1860 συνεπίᾳ παραστάσεως τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Άρθρον 7.

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑπόσχεται διὰ ἀναδέχεται πάτας τὰς συμφωνίας καὶ πάντα τὰ συμβόλαια δοσὶ νομίμως συνῆψεν η Κυβέρνησις τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ἰονίων νήσων περιβεβλημένη τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο ἔξουσίαν ὑπὸ τοῦ Συνταγματος τῶν νήσων, η ὁ προστάτης Ἡγεμών, ἐν ὄντιμετι αὐτῶν, εἴτε μετὰ ξένων κυβερνήσεων, μετὰ ἑταῖρων η ἑταῖρικῶν συλλόγων, εἴτε μετὰ ιδιωτῶν, η δὲ ἀναδοχὴ αὐτης εἶναι τόσῳ πλήρης καὶ τελείας ὡσανεὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ συμβόλαια ταῦτα συνωμολογοῦντο ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων η ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν ἴδιως ὑπάγονται· τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἰονίων νήσων τὰ προνόμια τῆς Ἰωνίου Τραπέζης, τὰ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρίας τῆς γνωστῆς ὑπὸ τὸ διοικητικό έταιρεία τοῦ Αντριακοῦ Λόδδη, καὶ τὰ τῆς τοῦ διερόφωτος Ἐταιρίας τῆς Μελίτης καὶ τῆς Μεσογείου.

Άρθρον 8.

Ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους καιροῖς ἔχοργηθησαν συντάξεις εἰς Ἅγγλους ὑπηκόους παρὰ τῆς Ἰωνικῆς Κυβερνήσεως οὓς δὲ μέλλουσι νὰ δοθῶσι τοιαῦται συνεπείᾳ τῶν ισχυρωτῶν περὶ συντάξεων κανονισμῶν ἐν ταῖς Ἰωνίοις νήσοις· καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῶν εἰρημένων συντάξεων ἀναβαίνει εἰς λίρας στερλινίας 7322 1 σελ. 3. δ. ἐνιαυσίως, ὡς ἐμφαίνει ὁ προσαρτώμενος ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακ, η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνωμολογεῖ διὰ ἀροῦ ἀρχαιρεθῶσιν αἱ δέκα χιλιάδες λιρῶν κατέτοις, αἱ μνημονεύματα ἐν τῷ 5ῷ ἀρθρῷ τῆς παρούσης Συνθήκης, τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν ὑποχρέωσιν τὴν ἐπιβαρύνουσαν τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνίου Κερκύρας καὶ τῶν λοιπῶν Ἰονίων νήσων καὶ θέλει καταβάλλεται εἰς ἔξαμηνιας δόσεις, εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἅγγλον Πρέβενον, πρὸς τὸν εκοπὸν τοῦ νὰ διατίθεται ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὰ διάφορα πρέσβεια τὰ δικαιούμενα εἰς τὰς ἀνωτέρας συντάξεις.

Καὶ ἐπειδὴ ἀναγκαῖον κατέστη νὰ δοθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ ἄλλα πρόσωπα διατελοῦντα νῦν ἐν τῇ

ὑπηρεσία τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, στίνα θέλουν ἀπολίσσει τὰ; Θέσσις τῶν συνεπείᾳ τῆς μετά τῆς 'Ελλάδος ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων, αἱ δὲ ἀποκηρυξίσεις αὗται ἀναβαίνουσι κατ' ἔτος εἰς λίρας στερλίνας 3,271, σελ. 12 ὡς ἐμφανεῖ ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακ, ἡ Λ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων συνημμόσγει δὲ τὸ εἰρημένον ποσὸν θέλει ἐπιθαρέυει τὰ εἰσεδήματα τοῦ 'Ελληνικοῦ Βασιλείου καὶ θέλει καταβάλλεσθαι καθ' ἑξαμηνίας δόσεις εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἅγγλον Πρεσβυτήν πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦ νὰ διενέμεται ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰρημένων χορηγιῶν.

Αἱ διάφοροι αὗται συντάξεις καὶ χορηγίαι δὲ ἀρχίσσονται νὰ ἐπιθαρέψουσι τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ θέλουσι καταστῶσι πληρωτέας περὶ αὐτῆς μετά τὸν παῦσιν καὶ ἐριξῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων Ἅγγλικῆς προστατίας. 'Επομένως αἱ πρῶται καταβολὴι γεννίσονται εἰς τὸν Ἅγγλον Πρέσβυτον ἐν Κερκύρᾳ καὶ τὸν Ἅγγλον Πρεσβύτην ἐν Ἀθήναις δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς 31 Μαρτίου, τῆς 30 Ιουνίου, τῆς 30 Τερέβριου ἢ τῆς 31 Ιούνιου, τῆς ἀμέσως τυχὸν παρεπομμίνις μετὰ τὸν ἀρσιν τῆς ἐν ταῖς Νήσοις Ἅγγλικῆς ἔξουσίας. Ἐριξῆς δὲ αἱ πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ληξίως ἐκάστης ἐπομένης ἑξαμηνίας.

Ἐπειδὴ δὲ διάφοροι ίό· οἱ ὑπέρχοοι λαμβάνουσι συντάξεις χορηγηθεῖσες αὐτοῖς δὲ ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν Ἰονίου Κυβέρνησιν, ἡ Λ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων ἀναδέχεται ἵνα τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰρημένων συντάξεων ὃσιν ἀλύμαντα καὶ ἵνα ἑξακολουθῶσιν οὗτοι δεύτεροι, νὰ λαμβάνουσιν αὐτάς. Οἱ ἐν Ἀθήναις Ἅγγλος Πρέσβυτος, ἀφοῦ λίθη κατάλογον τῶν τοιούτων συντάξεων περὶ τοῦ Αδριανοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπιστοῦ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, θέλει παραδώται αὐτὸν εἰς τὸν Γραμματικὸν τῆς 'Ελλάδος καὶ σύζεις Ἰόνιος ὑπέρχοος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τινὰ ἀπαίτησιν παρὰ τῆς Λ. 'Ελλ. Μ. λόγῳ συντάξεως διδομένης νῦν αὐτῷ, ἕκτος ἐάν ἡ σύνταξις αὐτὴ περιλαμβάνεται ἐν τῷ ἀριθμέντι καταλόγῳ.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Α'.

Πρόσωπα δικαιούμενα εἰς συντάξεις δὲ τὰ τηρηθεῖσαν εἰσπράξεων τῶν 'Ιονίων Νήσων.

Ο νομ. α.

Π ο σ δ ν.

	Λ.	Σ.	Διν.
Baker, Εὐάγγελος Henry	554.	3.	2.
Barr, E. F.	500.	0.	0.
Blain, Οὐελλίνιας	710.	0.	0.
Boyd, A. F.	416.	0.	0.
Cologan, J. B.	135.	0.	0.
Colthurst, Λοχαγὸς	97.	10.	0.
Falcone, Ιάκωβος	115.	6.	8.
Fraser, Σίρ. J.	510.	0.	0.
Gisborne, T. J.	382.	10.	0.
Hunter, Ιάκωβος	66.	13.	4.
Hunter, Ιωάννης	200.	0.	0.
Kirkpatrick, Ιωάννης	732.	10.	0.
Lawrence, Λοχαγὸς	150.	0.	0.
Marchis, Ιωάννης	39.	10.	0.
Peas, Θωμᾶς	30.	0.	0.
Raqueneau, Λοχαγὸς	351.	12.	3.
Reid, Λοχαγὸς	191.	12.	6.
Reid, Σίρ. Ιάκωβος	710.	0.	0.
Reynolds, W. L.	238.	6.	8.
Steathouse, Ρόμπερτος	190.	13.	4.
Stevens, G. A.	29.	5.	0.
Stevens, Γεώργιος	135.	0.	0.
Stevens, Ριχάρδος	158.	13.	4.
Thompson, Έπολοχαγὸς	16.	5.	0.
Wilson, J.	24.	0.	0.
Woodhouse, Ιάκωβος	637.	10.	0.

Διρ. Στερλ. 7,322. 1. 3.

ΠΙΝΑΞ Β'.

*Πρίσωπα ὃν αἱ ἀπολημματικοὶ λόγῳ ἀπωλεῖαι θέσιος εἰσὶ πληρωταὶ παρὰ τὴς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλον Πρύταν.*

Ονοματα.	
Ποσόν.	
	Λ. Σ. Διη.
Baker Dr. B.	199. 6. 8.
Coccatto, Στέλιος	25. 0. 0.
Colquhoun, Sir P.	576. 13. 4.
Debiasi, Venerando	12. 2. 8.
Debiasi, Βιγκάντιος	13. 13. 0.
Dendin, Σταύριος	9. 2. 0.
Deverell, Οὐδόνιος	66. 13. 4.
D'Everton, Baron	283. 6. 8.
Farrest, Λοχαργός	60. 0. 0.
Guiffre, Dom	23. 8. 0.
Greenwood, Ιάκωβος	16. 13. 4.
Lanc, Cecil	166. 13. 4.
Lazzaro, Σπυρίδων	11. 14. 0.
Minari, Βασίλειος	12. 2. 8.
Murray, Λοχαργός	150. 0. 0.
Montanini, Λοχαργός	37. 10. 0.
Ongaro, Άλβέρτος	18. 15. 0.
Paoli, Ruggieri de	12. 2. 0.
Permis, Φερδινάνδος	13. 13. 0.
Qunisland, Ιάκωβος	60. 0. 0.
Sargent, Σίρι Κάρολος	576. 13. 4.
Sella, Salvatore	12. 2. 8.
Stegni, Ιωσήφ	13. 13. 0.
Torrini, Μαζιάριος	75. 0. 0.
Wodehouse, Συνταγματάρχης Bonordle B.	250. 0. 0.
Wolf, Sir H. D.	576. 13. 4.
<hr/>	
Air. Στεφλ.	3,272. 12. 0.

(Τὸ ποσὸν τῶν δύο Πίνακων δύναται κατά τι νὰ τροποποιηθῇ, συνεπείχ πληροφοριῶν ἀποσταλεῖσαν ἡδη
ἐκ Κερκύρας ἀλλ᾽ ἔὰν τυχὸν ἐπέλθῃ τροποποίησίς τις δὲν δύναται αὗτῇ νὰ μεταβάλῃ τὸ ὅλικὸν ποσὸν τῶν
δύο Πίνακων πλειότερον τῶν 200 λιρῶν.)

ΣΗΜ. ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΣ. Οι Πίνακες Α. B. διν εἶναι ἐντελῶς ἀκριβεῖς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ Στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Α. B. πτ. Μεγαλειότητος θίλουσιν ἀπογωρήσει τῆς
Ήνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων τρεῖς μῆνας, ἢ καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς
παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 10.

Η παροῦσα Συνθήκη, ἀποσυρθήτεται, αἱ δὲ ἐπικυρώσαταις ἀνταλλαχθήσονται ἐν λογδίνῳ ἐντὸς δὲ ἰδεομάδων,
ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν κτλ.

30

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 13/25 Δεκεμβρίου 1863

Χθές τὸ ἐσπέρας ἐλάβομεν τὰς ὄμετέρας ἀναρροφὰς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἐπτανήσου καὶ διεξῆλθομεν μετ' ἐπιτασίᾳς τὰ ἐν αὐταῖς παρισχόμενα.

Καιρὸν δὲν ἔχομεν σήμερον ἵνα σᾶς γνωστοποιήσωμεν παραπτήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ Ἀγγλιστὶ συγκριμένου σχεδίου, διπερ μᾶς ἐστείλατε, ἵνῳ ἂλλως τε οὐδὲ εἰς μετάφρασιν ἐπὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη. Θέλομεν πράξει τοῦτο κατόπιν ἀνθεκτῆ ἀναγκαῖον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχομεν τι νὰ τὰς κοινοποιήσωμεν, καθόσον οὐδεμίς περίστασις ἐπιφεύγει τὴν μὴ προβλεπομένην ἀπὸ τὰς ὁδηγίας ὅμων καὶ τὰ κατόπιν κύτων σταλέντα ὅμινην ἡμέτερην ἔγγραφα.

‘Ο ‘Υποργός,

Π. ΔΕΛΓΙΑΝΝΗΣ.

31.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 19/31 Δεκεμβρίου 1863.

Σᾶς διαβιβάζομεν ὡδεὶς ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιστολὴν, ἣν πρὸ μικροῦ ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος, ἀναγγέλλοντος ἡμῖν διι τὴν προπαρασκευαὶ σπουδαῖαι ἐνεργοῦ, τοι ἐν Κερκύρᾳ πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ τόπου, ἡ Ἀγγλικὴ προπτασία προύτιθετο νὰ προβῇ μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἀραιότερον τῶν φρουρίων, ιδίως δὲ τοῦ Βίδου, καὶ εἰς τὴν καθείσειν τῶν ἐπάλξεων αὐτοῦ.

Ηἱ εἰδοῖς αὐτὴ μᾶς ἐξέπληξε λίγην δυσχέρειτως, καθότι ποτὲ δὲν ἐπιτείνομεν διτὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἥθελε προβῆτε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς κατεδαφίσεις τῶν φρουρίων, ἕστω δὲ καὶ μόνης τῆς ἀραιότερος τῶν ἐπάλξεων, ἐφ' ὃσον ἰσταῖται ἐκκρεμεῖται αἱ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἀρέάμεναι ἥδη διαπραγματεύσεις.

Ἔλπιζομεν διτὶ ἡ παραστασὶς τῶν λόγων, ἐνεκα τῶν ὅποιων θεωροῦμεν ἡμεῖς τὴν κατεδάφισιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων οὐ μόνον ὡς προεβάλλονταν τὴν ἐμναχὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς δλως περιττὴν καὶ ἀχρηστον εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡλπίζομεν, λέγω, διτὶ αἱ παραστασίες τῶν λόγων τούτων ἥθελον πείσει τὰς δυνάμεις, καὶ ιδίως τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, ὡς πρὸς τοῦτο, καὶ τὰς ἀποτρέψει τῆς πραγματοποίησεως ἐνὸς μέτρου τοσοῦτον διέ τὴν Ἑλλάδα ἀλγεινοῦ.

Δυστυχῶς φαίνεται διτὶ εκοπὸς ὑπάρχει νὰ τελέσωται τὸ ἔργον τῆς κατεδαφίσεως ἡ καὶ τῆς ἀραιότερος τῶν ἐπάλξεων πρὶν ἡ ἀρχίσωσι καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν Διηγέμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις, καὶ πρὶν ἡ ἐτὶ μᾶς κοινοποιηθῆ τὸ σχέδιον αὐτὸν νὰ παρουσιασθῆ τὸ τῶν φρουρίων ἔργον ὡς τετελεμένον. Κατανοεῖτε δεῖταις πότον σοθαρέν καθίσταται τοῦτο διτὶ ἡμές, καὶ πόσον ἐνδιαφερόμεθα εἰς τὸ νὰ προλιθθῇ πάσα αρχὴν πραγματοποίησεως τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ὡς πρὸς τὰ φρουρία. Σᾶς παραγγέλλομεν ἐπομένως νὰ καταβάλλετε καὶ αὐτὸς πάσαν ἐρικτὴν προσπάθειαν ὅπως ἐκδοθῶσιν, εἰ δυνατόν, ἀμέσως ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβέρνησεως διαταγαῖ σφρεῖς καὶ δραστικαῖ, ὅπως ἀνασταλῇ πᾶν ἔργον ἐν Κερκύρᾳ ἀφορῶν εἴτε κατεδαφίσειν φρουρίου σίουδήποτε, εἴτε ἀφαιρεσιν ἐπάλξεων. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀλλως τε ἐπερβλαῖται εἰς ἐχυτὴν τὸ δικαιώμα τοῦ νὰ μὴ προβῇ εἰς κατεδαφίσεις ἡ καθαιρίσται, ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῆς.

Πρέπει νὰ παραστήσοτε δεόντως εἰς τὸν Κόμητα Φῶσσελ διτὶ οἰονδήποτε μέτρον ἢν θωρῇ ὡς πρὸς τὰ φρουρία κατέλληλον, οἰονδήποτε τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἢν ἀπεράσσετε τὴν Αγγλικὴν Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὰ φρουρία τῆς Κερκύρᾳ, καὶ δίκαιον καὶ εῖλογον πρὸς τοὺς κα-

νόνας τῆς ἀδροφροσύνης, οἵτινες πρέπει πάντοτε νὰ ἐπικρατῶσιν εἰς τὰς διεθνεῖς συέσεις, ὅπόταν μάλιστα πρόκειται περὶ τοσοῦτον σαβαροῦ ἀντικειμένου, εἶναι, τὸ νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ ἡ εἰρημένη Κυβερνητικὴ προηγουμένως τῶν τρόπον τοῦτον, καὶ τὸ ὅποτε ἀπεράσπισσε νὰ παραδεχθῇ σχέδιον, καὶ ν' ἀκούσῃ τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν.

Ἄναμένομεν, καὶ ἀναμένομεν τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, καθόσον καὶ ἡμεῖς μὲν παρεστήσαμεν ἡδη μάτῃ πόσον ἀδικοῦ καὶ καθ' ὅλα δλίθριον διὰ τὴν Ἑλλάδα καθίσταται οἰονδήποτε μέτρον κατεδαφίσεως ἢ ἔξασθενίσεως τῶν φρουρίων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἴόντοι κατέδειξαν ὅποια εἶχον καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν φρουρίων τούτων δικαιώματα.

‘Ο ‘Τπουργής,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

32.

(Συγημμένον τῷ ὑπ' ἀριθ. 31.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὅπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΚΕΡΚΥΡΑ, τὴν 16/28 Δεκεμβρίου 1863.

Σπεῦδω νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν δτὶ ὁ Στρατηγὸς ὁ ἐπὶ κεραλῆς τῶν ἐν ταῖς Νήσοις Ἀγγλικῶν δυνάμεων Ἐλαῖνην ἐκ Λονδίνου διαταγῇ ν' ἀρχίσῃ τὰς ἀναγκαῖας διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ Βίδου καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ ἀποτίχισιν (démantellement) ἔργασίας.

Μανθάνω δτὶ ἀπὸ πρώτας τὸ Μηχανικὸν ἤρξατο προπαρασκευάζον σιδηρὸν δόδον χρησιμεύσονταν εἰς τὴν μεταβίβασιν τῶν τηλεβόλων εἰς τὴν παραλίαν ἐνθεν πρόσκειται νὰ ἐπιβιβασθῶσιν.

Ἐργάσασεν ὁσαύτως διαταγὴ νὰ ἔγινε ἔτοιμοι οἱ στρατιωτικοὶ κατάδικοι ἵνα μετενεγθῶσιν εἰς Μελίτην, διὰ φορτηγοῦ πλοίου, μέλλοντος ἐντὸς ὅλιγου ν' ἀριχθῆ ἐνταῦθα ἵνα παραλάδη μέρος τοῦ ἐν Βίδῳ ὄλικοῦ. Ταυτοχρόνως τὰ συντάγματα τῆς γραμμῆς ἡ καὶ 9 προσεκλήθησαν νὰ προετοιμασθῶσιν ἵνα μεταβιβασθῶσι τὸ δὲ εἰς Μελίτην καὶ τὸ ἔτερον εἰς Γιβραλτάρ. Άλλὰ καθὼς μοι εἴπεν ὁ Συνταγματάρχης Elmhirst, ἡ ἀναχώρησις αὗτη δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ τοῦ τέλους Φεβρουαρίου.

Τὰς προπαρασκευαστικὰς τῆς ἐκκανώσεως τῶν Νήσων ἔργασίας λίαν εὐχαρίστους ἀποζέχεται τὸ κοινόν, δπερ ἐμφυγαθὲν κατά τι ἀπὸ τὰς εἰδίσεις δι' ὧν δίδεται ἐλπὶς τροποποιήσεως τίνος τῶν διατάξεων τῆς ἀφορώσης τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων καὶ τὴν οὐδετερότητα Συθήκης, συνεκέντρωσεν δλας αὐτοῦ τὰς ἐπιθυμίας εἰς τὸν δον ἐνεστε τάχιον ἀποχώρησιν τῆς Προστασίας καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας τῶν πραγμάτων τάξεως ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν σημείαν.

‘Ο Γερικὸς Πρέσβης,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

33.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 19/31 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐν τινὶ συνδιαλέξει ἦν Ἐλαῖνην κατ' αὐτὰς μετὰ τοῦ Κυρίου Σκάρλετ, ὁ Πρέσβης οὗτος; μοὶ διέφερεν δτὶ ὁ Κόμης Ζῶσσος τῷ παρήγγειλε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν τὸν Ὅπουργὸν τῶν Ἑξωτερικῶν καὶ ἄλλα πολιτικά τῆς Ἑλλάδο; πρόσωπα, ἃν προτιμῶνται νὰ κερνυχθῇ ὅλοκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ιονίων νήσων, εἰς κατάστασιν οὐδετερότητος ἀπέναντι τῶν ξένων, ὡς διατελεῖ σήμερον τὸ Βέλγιον, ἢ νὰ περιφερθῇ ἡ τοιαύτη οὐδετερότης εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν μέρη. Απέκρουντας ἀμέσως καὶ ἀδι-

στάκτως τὴν ἔξουδετέρων διοκλήσου τοῦ Βασιλείου καὶ παρέστησα τῷ Κ. Πρέσβει δὲ τὸ τοιοῦτον ἥθελεν ἐν πάσῃ περιστάσει, ἀποκρόνει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετ' ἄγαν γενῆσεως, καθότι ἡ τοιαύτη οὐδετερότης θεωρεῖται παρ' ἡμῖν ὡς πολιτικὸς θάνατος, τὸν διποὺν πάποτε θεοῖς δὲν γέλομεν δεχθῆ. Τῷ προσέθηκε δὲ δὲ τὸ ἥθελομεν προτιμήσει θεοῖς ἀπειράκις τὴν ἔξουδετέρων μόνης τῆς Κερκύρας ἀπέναντι τῶν ξένων ἢν ἡ Εὐρώπη μείνῃ ὡς πρὸς τοῦτο ἀμετάτρεπτος, ἐκλέγοντες μεταξὺ δύο κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χείρον. Άλλως τε καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἓν τὸ πρῶτον συνέλθον καὶ συνεσκέψθησαν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ παγιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος διὰ τὴν Ἑλλάδα παρουσίαθη, καὶ θεωρηθὲν ἀσύμφορον, ἀπεκρύσθη ἀμέσως καὶ διορθώσει.

Ἐθεώρακα ἀναγκαῖον νὰ σᾶς εἰδοποιήσω περὶ τούτου, ἵνα ἀμέσως γνωστοποιήσητε τῷ τε Κόμητι Φῶσσελ καὶ τοῖς λειποῖς Πληρεξούσοις τῶν δύο ἀλλων Δυνάμεων, δὲν πρέπει μηδὲ κἄν νὰ προτείνωσι τὸν ὄρον τῆς γινομένης τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔξουδετερώτερως, καθότι ἀδύνατον ἀπολύτως καθίσταται τὸ νὰ ληφθῇ κἄν ὑπ' ὅφιν τοιοῦτος ὄρος.

‘Ο ‘Γανογῆς,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

34.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην. Εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴν 20 Δεκεμβρίου (1 Ιανουαρίου) 1863.

Καὶ τοι μὴ δύντος δριστικοῦ τοῦ σχεδίου συνθήκης, ὅπερ διὰ τοῦ τελευταίου ἀπομολοίου μᾶς ὑπεξάλετε, μηδὲ κοινοποιηθέτος ἔτι ἡμῖν ἐπισῆμως, θεωροῦμεν οὐγῇ ἡττὸν ἐπάναγκες νὰ γνωστοποιήσωμεν ὑμῖν τὰς δεούσας ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις, δπως θέσθε εἰς θέσιν ν' ἀντικρούσητε τινὰς σπουδαίας αὐτοῦ διατάξεις, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὗται συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ δριστικῷ σχεδίῳ, δπερ ἥθελον σᾶς κοινοποιήσει οἱ πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ὕθελομεν παραδεχθῆ δόλοκληρον τὸ προσίμιον τοῦ σχεδίου, ἢν δὲν ἐγίνετο ἐν αὐτῷ μνεῖς τῶν δρων τῆς συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Ἐπειδὴ τοὺς δρους αὐτοὺς ἀπεκρόσαμεν ἀπολύτως καὶ δὲν δυνάμεθα παντάπασι νὰ συμφωνήσωμεν εἰς ἄλλους ἢ τοὺς ἐν τῇ Συνθήκῃ τῇ συνάρθησιμήν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων δρισθησομένους, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ προσίμιον ὡς ἔχει εἰρηνὴν ἐξαλειφθῆ ἐντὸς ἡ Θράσης εἰς τὸ προστατεύομένους αἱ παρακαταῖναι τὰς διατάξεις τῆς Κερκύρας. Εἴ τοι αὕτη περιπτώσει δὲν πρέπει ν' ἀπορραγθῆτε δὲτο διοικοῦτος δρος γίνεται παρ' ἡμῶν παραδεκτός, ἀλλὰ θέλετε συγκατατεθῆ εἰς τὸ νὰ καταγωρισθῇ ἐν τῷ Σφράγει τοῦ σχεδίου.

Τὸ Σφράγιον δὲν δυνάμεθα παντάπασι νὰ παραδεχθῶμεν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ διὰ τοὺς ισχυροὺς λόγους τοὺς ἐν ταῖς ὁδηγίαις ὑμῶν περιεχομένους. Οφείλετε ἐπομένως νὰ τὸ ἀποκρούσητε δλαις δυνάμεσι, ἐκτὸς ἢν συνταχθῇ, ὡς εἴαις πιθανόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δρίζηται σαρῶς, δὲτο η οὐδετερότης ισχύει ἀπέναντι τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ οὐχὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ περιορίζεται εἰς μόνην τὴν νήσον τῆς Κερκύρας. Εἴ τοι αὕτη περιπτώσει δὲν πρέπει ν' ἀπορραγθῆτε δὲτο διοικοῦτος δρος γίνεται παρ' ἡμῶν παραδεκτός, ἀλλὰ θέλετε συγκατατεθῆ εἰς τὸ νὰ καταγωρισθῇ ἐν τῷ Σφράγει τοῦ σχεδίου.

Αἱ δύο πρῶται παράγραφοι τοῦ τρίτου Σφράγου ἔχουσι καλῶς, ὑπὸ τὸν δρον μόνον τοῦ νὰ προστεθῇ ἥπτως δὲτο αἱ μεταξὺ τῶν Ιονίων νήσων καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων ὑπάρχουσαι τυχόν συμβάσεις καὶ συνθήκαι θέλουσιν ισχύει καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον χρόνον δρίζουσιν αἱ ἐν αὐταῖς μνημονεύμαται προθετμίαις τῆς διαρκείας αὐτῶν.

Τὴν τρίτην δμως παράγραφον θέλετε ἀποκρούσει διὰ τῶν ἐν ταῖς ὁδηγίαις ὑμῶν ἀναφεζομένων λόγων, ἀποδεικνύοντες τὸ δλως ἀνωρελές τῶν ἐν αὐτῇ διατάξεων.

Ἐπίσης περιττὸν εἴναι, ἐψῶ καὶ προσβλητικὸν καθίσταται πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὸ νὰ διεκπεριθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ 4 Σφράγου δι' οὓς λόγους σᾶς ἔξεθέσαμεν ἡδη. Τὸ Σφράγιον τοῦτο δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιόδου παραγράφου, ἔχον οὕτως: « Ή ένωσις τῆς Ηγεμόνης Πολιτείας τῶν Ιονίων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος οὐδαμῶς θέλει παραβλάψει τὰς καθιερωμένας ἀρχὰς ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης νο-

² μοδεσίας τῶν εἰσημένων νήσων; καθ' ὅσου αὐτορρχὴ τὴν ἀλευθερεύειν τῶν Ιατρούσιν καὶ τὴν ἀναζημητικείαν;

Νά τροκοποιηθή δε τί διευτέρω παρέγγυος; ως άκολούθως:

«Οι εις τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν σινέχουσες θελούσιν ἀπολαύει ἐν ταῖς Ιονίαις Νήσοις τῆς αἰτᾶς θ. ποκευ-
τικῆς ἑλευθερίας τῆς ἑγγυηθείσης ὑπὲρ αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830.»
Η τρίτη παράγραφος ὁν καὶ περιττὴ δύναται νὰ μείνῃ ὀλόχληρος.

Τὸ ἄρθρ. 5 πρέπει νὰ λείψῃ ἐντελῶς. Ή πρᾶξις τῆς Ιονίου Βουλῆς ἀρχεῖ ἵνα ἔχεσφιλόσηρ τὴν κατὰ δέκα χιλιάδας λίρας αἴξησιν τῆς Βασιλικῆς ἐπιχειρηγήσεως· δὲν ἀρμόζει δὲ ποσῶς νὰ δρίζηται ἐν Συνθήκῃ ὅτι καὶ αἱ Ιόνιοι Νήσοι θίλουσι μετάσχει τῆς ἀλινής ταύτης διπάνης. Αἱ Ιόνιοι Νήσοι καὶ τὸ ἐνεστώς Βασιλεῖον τῆς 'Ελλάδος ἴνούμενα θίλουσιν ἀποθέλλει δὲν καὶ αδιάσπαστον Κράτος ἔχον κανένα καὶ τὰ πλευκτήματα καὶ τὰς διπάνας. Μετά τὴν ἐ-ωσιν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰς Ιονίους Νήσους ἰδιον διμόσιον ταμείον. Ἐν ταμείον ἔτεται κανίδην δὲ' ἀμφοτέρας τὰς χώρας. 'Επομένως μετά τὴν ἔνωσιν μία νομοθετικὴ πρᾶξις θίλει ἐπικυρίεσσι τὴν ἀνακτορικὴν ἐπιχειρηγήσιν εἰς ποσὸν ξενον τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν καὶ οὕτως ἐκπληροῦται γνημάτως καὶ καταλλήλως ἡ ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἀπ' ἀρχῆς ἐφρεσθεῖσα περὶ τούτου ιδέα· τότε δὲ μόνον δύναται νὰ μένῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐν τῇ Συνθήκῃ, ἀν ἐπιμένουν, ὅπόταν ῥητῶς θίλεται ἐν αὐτῷ προστεθή, ὡς ἐπέζηγκται, διτι ἀνωτέρω ἕξεδραμετ, ητο η ἔκης ὡς ἔγγιστα παράγραφος. ε 'Επομένως ἀμέσως ο μετά τὴν ἔνωσιν νομοθετικὴ ἐν 'Ελλάδι πρᾶξις θίλει προσθέσαι εἰς τὴν ήδη νομοθετηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συνεντεύξιος ἀνακτορικὴν ἐπιχειρηγήσιν τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν εἰς βάρος τοῦ ταμείου τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος. ε

Ἐπὶ τοῦ διαθέσεων οὐδεμίαν ἔχομεν παρατηγῆτιν.

Ἐπὶ τοῦ Του μίαν μόνον παρατηρητιν ἐπιφέρομεν. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἐνταῦθα νὰ προσέσθῃ διτ τὰ συμβόλαια, αἱ ὑποχρεώσεις κλπ. τοῦ Ἰονίου Κράτους θέλουσιν ισχύει καὶ τοῦ λοιποῦ ἑρ' ὅσον χρόνον δρίζουσιν αἱ ἐν αὐταῖς προθεταιά.

Περαδεχόμεθα πληρέστατα τὴν ἀργὴν τοῦ 8ου ἄρθρου καθόσον ἀφορῇ τὰς συντάξεις. Άλλα δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ἄρθρον ὃς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, καθότι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν δύνανται νὰ γεννηθῶν οὐ μικροὶ δυτικέρειαι. Τὸ ἄρθρον ἐπομένως πρέπει νὰ συνταχθῇ εἰς τρόπον ὡστε νὰ συμφωνήται ἀπλῶς ἢ ὑπὸ τῆς 'Ελλάδος ἀναγνώρισις: δὲν τῶν ὑπὸ τῆς 'Ιονικῆς Κυβερνήσεως διοθεισῶν μέχρι τούδε συντάξεων κατὰ τοὺς ἐν τῷ 'Ιονικῷ Κράτει: ισχύουντας νόμους.

Η επομένη σύνταξης έστι καθ' αυτής σύρκοντα.

ε ἄποιναι αἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἰονίκης Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς ἐν τῷ Ἰονίῳ Κράτεισι ισχύοντας νόμους εχορχυγνθεῖσαι εἴ τε εἰς Ἀγγλους, εἴτε εἰς Ἰονίους συντάξεις μένουσιν εἰς Βάρος τῆς Ἑλλάδος, αὐταὶ δὲ θελουν επληρώνεσθαι, ἀρ̄^τ ἡς ἡμερας πραγματοποιηθῇ ἡ ἔνωσις, ὅπως ἐγίνετο καὶ ἐν Ἐπτανήσων.

Τὴν περὶ ἀπογημάτωσεως ἀτόμων, στριγμούμενων ἐνακα τῆς ἐνώπιας τῶν μισθῶν, οὓς λαμβάνουσι μέχρι τοῦδε, ἀργὴν δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὡς μή στριγμένην ἵππη τοῦ δικαιού.

Αἱ θέσεις τῆς ὑπερτοίας δὲν εἶναι ισόβιης καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον, οὔτε ὄρθιον ν' ἀποζημιώθῃ τις κατέχων τοιαύτην θέσιν, διότι η ίέσις παύει ὑπέργουσα μετά τὴν ἐνωσιν, διὰ τὸν λόγον τοῦ δτι καὶ ἀνευ τοῦ γεγονότος τῆς ἐνώσεως ή Ἰονικὴ Κυβέρνησις ήδύνατο νὰ παύῃ αὐτὸν χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀποζημιώσεως. Θρεπτε ἐπομένως ν' ἀποκρύψετε το ὄφθον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, ὡς καὶ τοὺς προσκρητημένους αὐτῷ πίνακας καὶ νὰ προσπαθήσητε ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς ἡμετέρας συντάξεως ἥτις ἔστι καὶ λογικωτέρα καὶ δικαιοτέρα. Θελετε δὲ παραστῆσαι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εὐφήμως καὶ ἐπιτεθείως δτι ἀδυνατοῦμεν ἀπολύτως νὰ πα; αδεγύθωμεν τὴν σύνταξιν τοῦ κατεμένου τοῦ θου ὄφθον ὡς ἔχει ἐν τῷ περὶ οὐδὲ λόγος σχεδίῳ.

Βεβαίως δὲν πρόκειται ήδη νά συζητήσουτε μετά τών Πλάκεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπί τοῦ ὁρθέντος σχεδίου, καθόσον τοῦτο δὲν εἶναι δριστικόν. Ἐνῷ δὲν εἰς λεπτομερῆ συζήτησιν δὲν δύνασθε νά θλητε εἰμή αὔρου υποδηλωθῆ εἰς τὴν ‘Ελλην. Κυβέρνησιν τὸ δριστικὸν σχέδιον καὶ λάβητε παρ’ ἡμῶν ἐπί τῶν διαφόρων αὐτοῦ διετάξεων τὰς δεσύεας ὄδηγιας. Τὰς ἀνωτέρω περιστηρήσεις ἔθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νά σᾶς κοινοποιήσωμεν ήδη ἐπί τῷ μόνῳ σκιτῷ τοῦ νά προσπαθήσουτε νά τροποποιηθῇ κατ’ αὗτὰς τὸ σχέδιον, εἰ δυνατόν, πρὶν ἢ σᾶς κοινοποιηθῇ ὡς δριστικόν.

Ἐν τούτοις καλὸι, εἶναι τὰ παραπερίσσοτε εἰς τοὺς Κυρίους Πρέσβεις τῶν Εὐεργεστίδων Δυνάμεων, διτὶ ἡ ἐπί πολὺ ἔτι παράτασις τῆς λύσιας τοῦ προκειμένου ζητήματος δύναται ν' ἀποθῇ πρότερος πολλῶν διασφάλιστων ἀποτελεσμάτων, καθότι ἡ μὲν ἐν Ἐπτανήσῳ ἐπιχερατούσα ἥδη ταραχὴ καὶ ἀνησυχία τῶν πνευμάτων θέλει ἐπεκυρίσσει ἔτι πλέον, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι ἡ ἀνυπομονήσια τοῦ τε κοινοῦ καὶ τῆς ἑθνικῆς Συνελεύσεως δύναται τὰ γεννητὴ εἰς τὸν Β. Κυβέρνησιν δικράς διστηρείας.

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως πέποιθε θεοῖς ὅτι ἡ φωνὴ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ 'Ελλ. Εἴνους θέλει εὔρει τὴν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἔσται σύμφωνος πρὸς τε τὸ δίκαιον καὶ τὰς εὐχάς ἡμῶν. Οὐχ' ἡττον ὅμως ἡ θραδύτης καθιστᾷ παρατεινομένη, καὶ θέλει εἰς μᾶλλον καταστῆσαι τὴν διὲ πολλοὺς λόγους δύσκολον αὐτῆς θέσιν ἔτι μᾶλλον θυγερῆ, διὸ καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν σύντομον αὐτῆς ἀποπεράτωσιν.

'Ο 'Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

35.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 19/31 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐπειδὴ δὲν τίθουμεν νὰ ἐνοίσωμεν καλῶ; τὴν διάταξιν τοῦ Βουλῆρος τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης διῆς δρᾶσται ὅτι θέλει πληρώσει ἡ 'Ελλὰς ποσόν τινας χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν εἰς τοὺς ὡς ἐκ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς 'Ελλάδος μᾶλλοντας ν' ἀπωλέσωσιν τὰς ἐν 'Επτανήσῳ θέσεις των Ἀγγλους ὑπαλλήλους, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔξετάσητε ἐπιτηδείας καὶ μᾶς γνωστοποιήσητε ἀν αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι τοῦ φρέντος ἀρθρου σκηνεούμεναι ποσότητες ἐφ' ἄπαξ μόνον προτείνονται νὰ πληρωθῶσιν ἢ ισοβίως εἰς ἓνα ἔκαστον.

'Ο 'Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

36.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν 'Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 8/20 Δεκεμβρίου 1863.

Διεδίδασα οὐκίν ἐμπιστευτικῶς, διὰ τοῦ τελευταίου Ταχυδρομείου, ἀντίτυπον τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων Συνθήκης συνταχθέντος ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν 'Υπουργείῳ, καὶ μᾶλλοντος νὰ χρησιμεύῃ ὡς θάσις τῶν μετὰ τῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεων.

Ἀναγνοῦς τὸ σχέδιον τοῦτο θεοῦσα νὰ μεταβῶ σύμερον εἰς Pembroke Lodge ἵνα μεταδώσω τῷ Αόρδῳ 'Ρῶσσελ τινὰς παρατηρήσεις, ἃς ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ μοι ἐπέβαλε.

Εἴπον αὐτῷ ὅτι ἡνὶς οὐλαβῷ τὰς ὁδηγίας, ἃς ἡ Κυβέρνησις θέλει μοι δώσαι θεοῖς, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τοῦ ῥήθεντος σχεδίου, ὀψεῖλον νὰ περιορίσω τὰς παρατηρήσεις μου εἰς τὰ ἀρθρα τὰ ἀρραις τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Όθεν περιπονέθη διότι ἐνῷ ἀρ' ἐνὲ εἶχε καταχωρίσει ἐν αὐτῷ τὴν διάταξιν τὴν περιορίζουσαν τὰς ἐν ταῖς νήσοις 'Ελληνικάς Δυνάμεις τῆς Ἑπρᾶς καὶ τῆς Θαλάσσης, ἐπειδίρυνεν ἀρ' ἔτέρου τὸν δρόν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἐπιβάλλων τῷ Βασιλεῖ τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ τηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα. Οἱ Αόρδος 'Ρῶσσελ παρεδέχθη ὅτι τοῦτο δὲν περιλαμβάνετο ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Μοὶ εἴπειν ὡσαύτως ὅτι τὸ ἐπ' αὐτῷ οὐδὲν ἀντέταττεν εἰς τὴν ἐξολοκλήρου ἀπάλειψιν τοῦ δρου τῆς οὐδετερότητος, διότι αἱ τρεῖς Δυνάμεις εἶχον, ὡς ἐγγυήτραι τῆς 'Ελλάδος, μέσω ἀσφαλείας ἐπίσης ἀποτελεσματικά, ἀλλ' ὅτι δὲ λόγος οὗτος δὲν ἦρχε εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἵτις μὴ οὖσα ἐγγυήτρια Δύναμις εἶχε ἴδιαίτερον συμφέρον νὰ ἐπιζητῇ τὸν ἐξασφαλιστικὸν δρόν τῆς οὐδετερότητος. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν 'Υπουργοὶ μοι ἐγνωστοποίησεν συγχρόνως, ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν ἀπήντησεν εἰσότι εἰς τὴν διακοίνωσιν διῆς τὰν προσκάλει τὰ συνεναίσθια εἰς τινὰς παραχωρήσεις.

Μεταβαίνων κατόπιν εἰς τὸ ἀρθρον ὅπερ ἀρραις τὰ πλεονεκτήματα τὰ προσγινόμενα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ

τὴν ναυτιλίαν τῶν δυνάμεων ἐν ταῖς νήσοις, παρετήρησα τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ ὅτι δὲν εὔρον πραγματοποιηθέσσας τὰς προθίσεις ἃς μοι εἶχεν ἀναγγεῖλει. Μοι εἶχεν εἰπεῖ ὅτι τὸ 'Ελληνικὸν Κράτος δὲν θὰ υποχρεωθῇ σύνναση, καὶ ὅτι ἥδηνατο νὰ τροποποιήσῃ τὰς εἰρημένας ὑποχρεώσεις τιθέμενον εἰς αὐτὰς τέρματα σύμφωνα μὲ τοὺς δρους καὶ τὰς προθίσεις τὰς ὑπὸ τῶν Συνθήκων ὄριζομένης. Καὶ τιθέντες αἱ τροποποιήσεις εἶχον γείνει κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην εἰς τὰς δύο πρώτας παραγγράφους τοῦ ἀρθρου. Ἀλλὰ ἡ τελευταῖς παράγραφος μὴ τροποποιηθεῖσα ὡς δίμεσον ἀποτέλεσμα θὰ εἴχε τὴν δινομίαν σύτως εἰπεῖν τῶν νόμων τῶν ἥδη ισχυόντων ἐν ταῖς νήσοις ὡς πρὸς τὸ ἁμπρίον καὶ τὴν ναυτιλίαν. Οἱ Λόρδοις 'Ρώσσελ μ' ἔδειξαν δὲν ὅτι ὁ σκοπός του, διὰ πάνεντίας ἥθελε νὰ παραχωρίσῃ εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Κράτος τὸ δικαίωμας νὰ τροποποιήσῃ τοὺς εἰρημένους νόμους.

Ἐκ τούτου λαβὼν ἀπορητὸν παρετήρησα τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ, διὰ πρὸς ἡ μᾶς κοινοποιηθῆ τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης, ἐπρεπε νὰ υποστῆ πολλὰς τροποποιήσεις, καὶ χωρὶς νὰ ἔχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ ζητήματος τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων, ἔχειν ὡς παράδειγμα διὰ τὸ σχέδιον ὑπεχρέου τὸν 'Ελλάδα νὰ πληρώνῃ ἐνιαυσίως πάγιον τι ποσὸν, ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ τὸν θάνατον ἔκαστου τῶν δικαιούχων ἐπρεπε νὰ ἐλαττούται ἀναλόγως. Οἱ Λόρδοις 'Ρώσσελ ἀπεκρίθη διὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ τοιοῦτον ὅτι παράλειψις τοῦ συντάξαντος τὸ σχέδιον.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

37.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν 'Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 11/23 Δεκεμβρίου 1863.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 14/26 Δεκεμβρίου λήγει ἡ προθεσμία τῶν δὲν ἔδομάδων ἐντὸς τῶν ὅποίων ἡ ὑπὲρ τῶν ἰονίων νήσων Συνθήκη τῶν 5 Δυνάμεων ἐπρόκειτο ν' ἀνταλλαχθῇ. Όλοι οἱ Πληρεξόδιοι, ἐκτὸς τοῦ Πρέσβεως τῆς Ρωσίας, ἀλεθὸν παρὰ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν τὰ ἀνταλλαχθησόμενα ἔγγραφα. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀνταλλαγὴ δὲν δύναται νὰ γείνῃ εἰμὴ ἀφοῦ ὁ Βαρώνος Βρουνώφ λέπη ὡσαύτως τὴν Συνθήκην, οἱ Πληρεξόδιοι θέλουσιν ὑπογράψει τὸ προσεχὲς Σάββατον πρωτόκολλον, διὸν θὰ παρατείνεται ἐπὶ μίαν ἡ δύω ἔδομάδας ἡ προθεσμία τῆς ἀνταλλαγῆς.

Βεβαιοῦσιν διὰ τὴν θραδύτην τοῦ Άνακτοβουλίου Πετρουπόλεως εἶναι διλοις τυχαία, καὶ διὰ τὴν Συνθήκη ὅπως δήποτε θὰ ἀνταλλαχθῇ, ἀλλ' ὑπάρχει ἀλπικός διὰ αἱ Δυνάμεις θὰ συναντήσωσι νὰ τὴν τροποποιήσωσι διὰ μεταγενεστέρας πράξεως.

Πραγματικῶς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις κοινοποιήσασα τὴν Αὐτοριακὴν τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης οὐ περ ἀντίτυπον ἐμπιστευτικῶς διεβίβασσα ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου, συνάδευσεν αὐτὸν διὰ διακοινώσεως, διῆς ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τοῦ Άνακτοβουλίου Βιέννης ἐπὶ τῶν ἀντιφρήσεων τῆς Ἐλλάδος κατά τινων διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Η ἀπάντησις τῆς Αὐτοριακῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔρθασσεν εἰσέτι, καὶ ἔκ τινων λόγων τοῦ Κόμπτος Ἀππονούς πρὸς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν, η Αὐλή του οὐδόλως εἶναι διατεθειμένη ν' ἀσπασθῇ τὰς σκέψεις τῆς Ἀγγλίας. Άλλ' ἡ ἔναρξις αὐτὴ τῶν διαπραγματεύσεων περὶ τῆς τροποποιήσεως τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου εἶναι ἥδη ἐν δημιαὶ ἐπὶ τὰ πρόσω.

Γινώσκετε ἀλλως τε ἐκ τῶν προηγουμένων ἐκθέσεών μου διὰ ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, συνεπείᾳ τῶν διδηγιῶν ἃς ἔσχάτως ἀλεθείρως, φρίνεται ἐνδιαφερόμενος νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ ἡμῶν παραχωρήσεις ὡς πρὸς τὴν οὐδετέρωτητα.

Δειπνήσας σήμερον παρὰ τῷ Πρέγκηπι de LaTour d Auvergne ὡμίλοις μετ' αὐτοῦ ἐν ἔκτάσει περὶ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων. Ο Πρέγκηψ εἶχεν ἐπισκεφθῆ μετὰ μεσημβρίαν τὸν Βαρώνα Βρουνώφ ἵνα συνεννοθῇ μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τί ἥδη δύνατὸν νὰ γείνῃ ὡς πρὸς τὴν οὐδετέρωτητα, δὲν ηδύνηθη δὲ νὰ τοῦ τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ίπουργὸν, διότι ἔνεκα τῶν ἔσοτῶν τῶν Χριστουγεννῶν ὁ Λόρδος 'Ρώσσελ καὶ οἱ λοιποὶ ἕπουργοι μενούσιν εἰς τὴν ἔξοχήν.

Ο Πρέγκηψ de La Tour μοι εἶπεν διὰ εὔρε τὸν Βαρώνα Βρουνώφ ἀρκετὰ εὐδιάθετον πρὸς ἀποδοχὴν συνδιασμοῦ ἥττον δι' ἥμας δισερέστου ἢ τὰ ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου ὄριζόμενα.

Ο Πρίγκηψ de La Tour φαίνεται προτιμῶν συνδυασμὸν συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπεξῆγησιν τοῦ δρου τῆς οὐδετερότητος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ οὕτος ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπαγόρευσιν εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ὅλων τῶν Δυνάμεων, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, νὰ προστηγῆται τὰ Ιόνια Ίδατα.

Ἄνεκοινωσα τῷ Πρέσβει τῆς Γαλλίας πόσον μικρὸν σημασίαν ἔφενετο ὁ Λόρδος Φέσσελ ἀποδίδων εἰς τὴν οὐδετερότητα καὶ ἔξτρεμον γνώμην δτὶ ἀντὶ νὰ ἔρει: Ισχωμένας θεραπείας, αἵτινες πάντοτε παρουσιάζουσιν ἀποταπειρωτήρων θῆσλεν εἰς ἑκατόντα πᾶσαν δυσχέρειαν καταργοῦντας εἰς ὅλοκλήρου τὴν περὶ οὐδετερότητος διάταξιν. Κατέδειξεν ιδίως αὐτῷ δύσσον τὸν δύσκολον θῆσλεν εἰσθεῖς διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῶν ζένων Ἐπτανησιακὸν νὰ διεπλέξῃ τὰ 'Ἐλληνικὰ Ίδατα ὑπὸ τὸν ὑπὸ αὐτοῦ προτεινόμενον περιορισμόν. Εἶναι ἀληθὲς, εἶπον, δτὶ αἱ δυσχέρειαι αὗται θὰ ἤταν μικρότεραι, εἴ τον ἡ ἀπαγόρευσις περιωρίζετο εἰς τὰ Ίδατα τῆς Κερκύρας. Ή ὑπόθεσις ἡν ἐκφέρεται ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) ὑμετέρου ἑγγάριου, ἐπειθαύοιται πληρέστατα ἐκ τῶν παρατηρήσεων μου. Όθεν εἴπον τῷ Πρίγκηψ de La Tour, δτὶ ήμερη πεπιεσμένος δτὶ εἴαν τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης μᾶς ἐκοινοποιεῖτο ἀνευ τροποποιήσεως, ιδίως ὡς πρὸς τὸν οὐδετερότητα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑπτανησίου καὶ τῆς ναυτιλίας, ἡ 'Ἐλληνικὴ Κυβερνήσεις δὲν γέμιζετο νὰ τὸ διάχθῃ οὕτος ὡς βάσιν διαπραγματεύσεων.

Ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῆς οὐδετερότητος, ὁ Πρέσβης τῆς Γαλλίας φεύγεται ἐπιθυμῶν ἔτεράς τινας τροποποιήσεως τοῦ ἐν τῷ Ἐπουργείῳ τῶν Εξωτερικῶν καταρτισθέντος σχεδίου Συνθήκης, π. χ. θεωρεῖ τὸ προοίμιον ὡς ἀλαττωματικόν· μοι ἔδωκε δὲ νὰ ἴνοντο, δτὶ κατὰ τὴν γνώμην του αἱ περὶ συντάξεων καὶ ἀποκηρυγμάτων δικτάξεις, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸ 'Ἐλληνικὸν ταμείον, πρέπει ν' ἀποτελέσσωσι ιδίαν Συνθήκην μεταξὺ 'Αγγλίας καὶ 'Ἑλλάδος ἀνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν δύο ἑτέρων Δυνάμεων.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

38.

Πρὸν τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 26 Δεκεμβρίου (7 Ιανουαρίου) 1863.

Μετὰ τὴν ἀναγέρησιν τοῦ τελευταίου Γαλλικοῦ Ἀτμοπλοίου εἰδον τὸν Πρέσβυτον τῆς Γαλλίας Κ. Βουρέ δτὶς μὲν διεβεβαίωσεν καὶ αὖτις, ἀλλ' ἡδη θετικῶς, περὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς εὑμενεστάτων διαθέσεων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλίας ὡς πρὸς τὸ 'Ἐπτανησιακὸν ζήτημα' μοι ἐπέδειξε δὲ, ἵνα δρη πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, τὴν τε τελευταίαν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν Ἐπουργοῦ Κ. Δρούεν δελούτ καὶ τὰς ὁδηγίας τούτου πρὸς τὸν αὐτόθι: Πρέσβυτον τῆς Γαλλίας Πρίγκηπα K. de La Tour d'Auvergne.

Αἱ ὁδηγίαι αὗται εἰσὶν ἀξιόλογαι καὶ τείνουσιν ἐντελῶς πρὸς ὑποστηρίξιν τῶν παρατηρήσεων καὶ ἀξιόσεων ἡμῶν.

Ο Κ. Δρούεν δελούτ λέγει πρὸς τὸν Κύριον Βουρέ δτὶ: ἡ Κυβέρνησις τοῦ Αὐτοκράτορος ἴστι ἐντελῶς διατεθειμένη εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν ταῖς περὶ συνάψεως Συνθήκῃς μιταῖς τῶν τριῶν Εὐεργετίδων Δυνάμεων καὶ τῆς 'Ἑλλάδος διαπραγματεύσεως, πᾶσαν εὐνοϊκὴν ὡς πρὸς ἡμᾶς τροποποίησιν ὡς πρὸς τε τὴν κατεδάφισιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων καὶ τὴν οὐδὲ ερότητα τῆς 'Ἐπτανησίου.

Παρετηρήθη προσέξει εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυτον τῆς Γαλλίας, δτὶ καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἡν θῆσλον ἀναγνωρίσει ἐπιμόνως τὴν ἀνδύκην τοῦ νὰ τεθῇ ἡ Κέρκυρα εἰς κατάστασιν οὐδετερότητος, οὐδεμίᾳ ὅμως ἀνάγκη παρίσταται τοῦ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ οὐδετερότης ὡς ἰσχύουσα μόνον ἀπέναντι τῶν ζένων Δυνάμεων, μένοντος τοῦ Βασιλέως τῶν 'Ἐλλήνων ἐλευθέρου εἰς τὸ νὰ τοποθετῇ ἐν 'Ἐπτανησῷ τὰς στρατιωτικάς τε καὶ ναυτικάς Δυνάμεις του, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀγαλαῖς τοῦ Βασιλείου του ἐπαργίας, ἀναλόγως τῶν συμφερόντων αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νήσων τούτων κατὰ πάστις ἐπιδρομῆς ἐκ μέρους τῆς 'Αλβανίας.

Εἶδον ὡσαύτως ἐπιτολὴν σπουδαίαν καὶ ἔξ ἐπισήμου πλῆγης διαβιβαῖοῖσαν, δτὶ ἡ Ρωσικὴ αὐτόθι Πρεσβεία διάκειται ἡδη εὐνοϊκῶς ὑπὲρ θυμῶν διατεθειμένη, καὶ παρέχουσαν μεγάλας ἀπλίδας, δτὶ ἐκ μὲν τῶν φρουρίων Κερκύρας μόνον τὸ Βίδο Ίσιως ἀνατραπή, εἰς τρόπον μόνον, ὥστε νὰ καθίσταται τοῦ λοιποῦ ἀκατάλληλον πρὸς πόλεμον, ἡ δὲ οὐδετερότης νὰ περιορίζῃ εἰς μόνην τὴν Κέρκυραν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν μέρη, ισχύουσα δὲ μόνον ἀπέναντι τῶν ζένων.

Τὰ δύο ταῦτα οὐσιωδέστατα Ἕγγραφα ἐνίσχυσαν οὐ μικρὸν τὰς προσδοκίας ἡμῶν. Ἀροῦ μάχης τοῦδε ἐκεῖσαμεν τοσοῦτον, νῦν τὰ περιορισθῶσι οὐσιωδῆς οἱ ἐπαγχθεὶς πρὸς ἡμᾶς δροὶ τῆς συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δὲν εἶναι ἔνας ἀπόθανον νὰ κερδίσωμεν περισσότερα ἔτι ἐξεκολουθοῦντες μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος, ἐπιδειξιότητος καὶ ἐπιμονῆς τὰς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων προσπεχείας ἡμῶν.

Γινόταντες οὖν τὰ ἀνωτέρω, προσπαθήσατε νὰ πλησιάσητε δύον τὸ δυνατόν τὸν Πρίγκηπα de La Tour d'Auvergne καὶ νὰ τὸν προτρέψητε νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δίκαια ἡμῶν δύον ἐνεστιν ἐνθέρμους, βεβαιοῦντες αὐτὸν δὲ τὴν Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐρίθεται μεγάλως εἰς τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργείας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Προσπαθήσατε δὲ συνάμα νὰ ἐλκύσητε δύον τὸ δυνατόν καὶ τὸν Κ. Βρουνώρ, πιθανοτες αὐτὸν ὕσσούτως δὲ τὴν Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἀναμένει μεγάλα ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως του. Μὴ παρεμελήσητε δὲ νὰ περιποιηθῆτε πρὸς τοῦτο καὶ τὸν Πρέσβυτον τῆς Πρωσίας, καθ' ἃ δὴ σᾶς ἐγράψαμεν.

‘Ο ‘Υπαρχής,

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

39. (Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 14/26 Δεκεμβρίου 1863.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6/18 Δεκεμβρίου ὑμετέρου Ἕγγράφου (α) μὲν προσκλήσατε νὰ ἐλθω εἰς ίδιαν συνεννόσην μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Πρωσίας ἵνα πάσια αὐτὸν νὰ δοκιμήσῃ ἡμᾶς εἰς τὰς περὶ τοῦ Ἰονίου ζητήματος διεπραγματεύσεις.

Ἡ ἀπὸ 2/14 Δεκεμβρίου ἔκθεσίς μου περιέγραψε θεοῖς ὑμῖν προχθές, ἐν αὐτῇ δὲ παρεπεμπήσατε πόσον ἀντιθέτοι τῶν ἡμετέρων ἐλπίδων εἰσὶν αἱ τοῦ Κόμητος Βερντόρρ διαθέσεις.

Κατοι δημοσίᾳ ἐνδιαφέρεται εἰς τὸ Ἰονίον ζητήματα, πλείστοι λόγοι διαθέτουσι τὴν Πρωστικὴν Κυβέρνησιν ἵνα συμβαδίσῃ μετὰ τοῦ Ἀνακτοβουλίου Βιέννης.

Αἱ μεταξὺ Πρωσίας καὶ Αὐστρίας σχέσεις οὐδέλλως εἰσὶν ἀληθῶς ἐγκάρδιοι· ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου ἐν τοῖς πολυπληθέσι ζητήμασιν ἀπέρι ἀπὸ κοινοῦ ὄφελουσι νὰ λύσωσι, δεσπόρωσιν οὕτως εἰπεῖν ἐν εἴδος ισολογισμοῦ ἀμοιβαίων παραχωρήσεων. Δίδουσα τὴν Αὐστρία, ἀνευ ίδιας ζημίας, τὸν συνδρομὴν τος ἐν τῷ Ἰονίῳ ζητήματι, ἡ Πρωσία ἀποκτᾷ τίτλον ἵνα ζητήσῃ παρέκεινης ὡς ἀντάλλαγμα, ἐν τοι γάλλῳ ζητήματι, ὑπηρεσίαν ἀνάλογον.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ἔνισις τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα τὸν πηγὴν της ἐν τῇ καταλύσει τῆς Βαυαρικῆς δυναστείας, πάντη δυσμενῶς θίωστήθη ἐν Γερμανίᾳ, ἐν σπιγγῇ πρὸ πάντων καθ' θνὸν ὁ λαός ἦν τεργεγεγερμένος κατὰ τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Δακνιμαρκίας Οίκου. Όθεν πάντα δρον σμικρύνοντα τὴν ἐκ τῆς προστήσεως τῶν Νήσων ἀξίαν, ἀσμενοὶ καὶ μετ' ἀντιπορίτου χαρᾶς ἀποδέχονται οἱ Γερμανοί.

Ἀλλως τε ὁ Πρέσβυτος τῆς Πρωσίας ἀνύκει εἰς πολιτικὴν μιρίδα ἀπαρτεσκομένην εἰς τοὺς νεωτερισμοὺς, ίδιας ὡς πρὸς τὴν πίστιν τῶν Συνθηκῶν. Κατ' αὐτὸν ἡθελεν εἰσθαι διάθεριον παράδειγμα νὰ προδῶται αἱ Δυνάμεις εἰς διεπραγματεύσεις περὶ τροποποιήσεως τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, πρὶν δὲ ἔτι αὐτὴν ἀνταλλαγῇ.

Η αὐτὴ παρατήρησις ὡς πρὸς τὸ ὄφελόμενον σέβας εἰς τόσῳ πάνδημον διεθνῆ πρᾶξιν οἷς ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου μολ ἐγένετο ὅπο τοῦ Βαρδώνος Βρουνώρ καὶ τοῦ Κόμητος Αππονού. Άλλ' εἰς τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸν ἀντέταξα δὲ τὴν Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἡτον ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς δεκτικὴ τροποποιήσεων. Δυνάμεις αὐτῆς προσεκαλούμεθε νὰ συνομολογήσωμεν πρᾶξιν συμπληρωματικὴν, ἡ δὲ πρόσκλησις αὗτη ἐγοργεῖ ἡμῖν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσωμεν οἵτις εἴχομεν παραποτήσεις, ἐπιβάλλουσα συγχρένως ταῖς Δυνάμεσι τὴν τίθικην ὑποχρέωτιν νὰ λάβωσι σπουδαῖως ὑπόδημα τὰς ἡμετέρας ἀντιρρήσεις καὶ ικανοποιήσωσιν αὐτὰς ἐὰν οἵσι σπουδαῖσι. Εὑργοῦσσαι ἀλλως αἱ Δυνάμεις, μὲν προσερέφεροντο πρὸς ἡμᾶς χείρον ἢ δὲ πρὸς δορυάλωτον χώραν.

Ὀπωρεδόποτε, καίτοι οὐδέλλως ἐλπίζω τὴν ὑποστηρίξειν τοῦ Πρέσβεως τῆς Πρωσίας, δυσενεστὴν τῆς εἰς Δονδίνον ἀρίζειώς μου, ν' ἀνανείσω τὰς μετ' αὐτοῦ προσωπικὰς σχέσεις μου δὲς ὀλονὲν καλλιεργῶ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(α) “Ορε αὐτὸν ἀνωτέρω ὑπ’ ἀρ. 19.

40.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 19/31 Δεκεμβρίου 1863.

Ἐρθασε τέλος ἡ ἀπάντησις τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν τριῶν Ἕγγυητριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκην. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργοὶ εὑρίσκεται ἐν Οστρόνη, παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ, αἵρεν δὲ μόνον θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Pembroke Lodge. Μίστε κατὰ τὴν συνέντευξιν, ἃς σκοπεύω νὰ λάβω μετ' αὐτοῦ ἅμα ἐπιστρέψῃ, θὰ μάθω ἀκριβῶς πῶς ἔθεώρησε τὸ Ἀγκατοβούλιον Βιέννης τὰς συνδιαλλακτικὰς διαθέσεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις ἥμαθον παρὰ τοῦ Βαρώνος Βρουνώφ, δὲν ἐπισκέρθην σήμερον, δτὶ αἱ νέαι ὁδηγίαι τοῦ Κόμητος Ἀππονού ἐπιτρέπονται ἵνα ἡ μετά τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη τῶν τριῶν Δυνάμεων συνταχθῇ εἰς τρόπον ἵκανοποιοῦντα ἐν μέρει τὰς ἀπαιτήσεις μας. Καθὼ μοὶ εἴπεις δὲ Βαρών Βρουνώφ, δὲ Κόμητος Ἀππονού εἴναι διατεθειμένος νὰ φανῇ ἀρκούντως συνδιαλλακτικός ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ζητήματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔσσορχλιζωνται ὑπὸ τῆς Συνθήκης καὶ ἐν τῷ μελλοντι τὰ πλεονεκτήματα, δὲν μέγρι τοῦδε ἀποῆλαντι ἡ Ἐταιρία τοῦ Λόρδου.

Ἄλλος ἐπειδὴ δὲ Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας δὲν μοὶ εἴπε τίνες ἦσαν αἱ παρτχωρήσεις εἰς ἡς ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἡτοι μητὸν συναινέσῃ, ἀλλὰς δὲ θεωρεῖ τὸ ζητημά τὸ Βαρών Βρουνώφ καὶ ἄλλως τὸ Ελληνικὸν Ἕθνος, οὐδολως ἀπίθανον, δταν μάθωμεν αὐτὰς, νὰ μὴ τὰς εὑρώμεν δσον ἐπιθυμοῦμεν συνδιαλλακτικάς.

Οφεῖλω τοσούτον μᾶλλον νὰ λάμω τὴν παρατήρησιν τούτην, ἐφ' δσον δὲ Βαρών Βρουνώφ εἰς δὲν ἔξερασσε τὴν ἀλπίδα τῆς ὑπὸ τῶν πόντων Δυνάμεων ἴπογραφῆς πρωτοκόλλου, ἐπειγοῦντος τὴν Σ.νθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου, σφροδρῶς μὲν προέτρεψε νὰ μὴ φαντασιοκοῦ καὶ νὰ μὴ δίδω τὴ Κυβερνήσει μου ἀλπίδας ἀπραγματοποιήτους. Οἱ Πρέσβυες τῆς Ῥωσίας, σύμφωνος ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼ μοὶ εἴπε, μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας, φρονεῖ δτὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν Δυνάμεων οὐδόλως ἐπιτρέπει αὐτὰς νὰ δάσωσι δείγμα τόσῳ τρανῷ δάσταθείας.

Οἱ Βαρών Βρουνώφ μοὶ ἀνέγνω ὡσαύτως τὴν ὑπὸ αὐτοῦ γενομένην Γαλλιστὶ μετάφρασιν τοῦ Ἀγγλικοῦ κειμένου τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκης. Συνόδευσε δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πλειστῶν παραγγράφων διὰ παρατηρήσεων πλήρους ἐπιδοκιμασίας. Οὐχ ἡτοι ἐράτη παραδεχόμενης τροποποιήσεις τινὰς ὡς ἐφικτάς.

Οταν μάθω παρὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ τὰς ἀληθεῖς διαθέσεις τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, θέλω ἐλαύνεις συνέντευξιν μετὰ τοῦ Κόμητος Ἀππονού.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

41.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 22 Δεκεμβρίου (3 Ἰανουαρίου) 1863.

Ἐλαθον σήμερον συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ εἰς Pembroke Lodge.

Δὲν είχεν οὐτος πρόχειρον τὸ ὑπόμνημα δι' εὸν ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπίντα εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλικῆς ἀλλὰ μοὶ εἴπεν δτὶ αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ ἀγκατοβούλιου Βιέννης περιεστρέφοντο χυρίως εἰς τὰς τροποποιήσεις τὰς ἐπὶ τοῦ περὶ ἀμπορίου καὶ Ναυτιλίας δρόμου. Εἰ καὶ δὲ Λόρδος Ρῶσσελ θεωρεῖ συνδιαλλακτικός τὰς διαθέσεις τῆς Αὐστρίας, οὐχ ἡτοι δὲ δσων μοὶ εἴπε συνάγεται δτὶ ἐν Βιέννη ἐπι-

μένουσιν ήνα ή οὐδετερότες ή υποχρεωτική ού μόνον ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων, ὅλλα καὶ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸς κατ' ἐπανάληψιν μοὶ ἔξεδῆλωσεν διτὶ θέλει ἐπιψέναι, ἵνα ὁ υποχρεῶν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων δρός τοῦ ἀνεγνωρίσκῃ καὶ διατηρεῖν τὴν οὐδετερότητα, διατηρεῖθεν ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων. Θεωρεῖ ὡς ἀρκούσαν δι' ἡμᾶς παραχώρησιν τὴν παράλειψιν οἰαζθήποτε μνείας ὡς πρὸς τὰς Δυνάμεις ἃς ἐπιτέτραπται τῷ Βασιλεῖ νὰ μεταχειρίζηται ἐν ταῖς νήσοις. Μὲν δεδομένης δὲ διτὶ οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Φωστίας ἡσαν ὡς πρὸς τοῦτο μετ' αὐτοῦ σύμφωνοι, τοῦθ' διπέρ αδύνατων νὰ πιστεύσων ὡς πρὸς τὸν πρῶτον. Ἀπίντησα διτὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δυνάμεθα νὰ υπογράψωμεν τὴν Συνθήκην. Ἀλλ' ἕνασις τότε δέν γίνεται, εἴπεν δὲ Λόρδος.

Ἀλλ' ἔτιν ἔφαντι ὡς πρὸς τοῦτο ἀκαμπτος δὲ Λόρδος Φῶσσελ, ἔδειξε διάθεσιν νὰ περιορισθῇ η οὐδετερότης εἰς μόνην τὴν Κέρκυραν. Μοὶ υπεροχέθη δὲ νὰ μελετήσῃ ἐκ νέου τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἄρθρον τοῦ σχεδίου, ἵνα ἔτην πράγματι υπεχρέου τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν πλειότερον ἢ διτὶ ἐνόσουν, νὰ διορθίσῃ δὲν αὐτὸν ἐν ἀνάγκῃ.

Μοὶ εἶπε συγχρόνως, διτὶ τὴν 25 Δεκεμβρίου (6 Ιανουαρίου) συνέρχονται οἱ πληρεξόδους τῶν τριῶν Ἕγυπτοτριῶν Δυνάμεων ἵνα συσκεφθῶσι περὶ τοῦ υποβληθησομένου τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσι σχεδίου Συνθήκης. Όλεν δηλπίζει νὰ δυνηθῇ νὰ μοι δύωσῃ ἑγκαλίως ἀντίτυπον τοῦ κειμένου διπέρ γενήσεται καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν παραδεκτὸν, ἵνα διαβιβάσω αὐτὸν τοῖς Ἀθήνας διὰ τοῦ προστοχοῦς ταχυδρομείου. Άφοῦ λάβω τὰς ἐπὶ τοῦ κειμένου τούτου διδηγίας μου, θὰ γίνη ἡ πρώτη μετὰ τῶν Πληρεξούσιων τῶν τριῶν αὐλῶν καὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος συνδιάσεωφις.

Οἱ Λόρδος Φῶσσελ μοὶ ἀνήγγειλεν διτὶ χθὲς ἀντελλάγη ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἐλαχίστην δὲδειξε διάθεσιν ἵνα συνεννοθῇ μετὰ τῶν συναδέλφων του πρὸς υπογραφὴν πρωτοδόλου ἐπεξηγούντος αὐτῆν. Ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν σύσκεψιν τῆς 25 Δεκεμβρίου (6 Ιανουαρίου) τὰ πράγματα θὰ διευκρινισθῶσι καὶ οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ πρακτέου.

Καὶ σήμερον καὶ ὅλοτε πολλάκις δὲ Λόρδος Φῶσσελ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ παραπονεθῇ μετὰ πικρίας κατὰ τῆς ἀγχοτοτίας τῶν Ιονίων νήσων ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Οσάκις τῷ ἔλεγον διτὶ δι'. αὐτῶν ἡ ἐκείνων τῶν παραχωρήσεων θὰ ἔχερδιζον τὸν κοινὴν γνώμην ἐν Ἐπτανήσω, μοὶ ἀπέντα διτὶ οὐδεμίᾳ παραχώρησις δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρρόην ἐν αὐτῇ, διτὶ τὰ πάντα περιμορφώντο, τὰ πάντα ἔδιδον ἀφορμὴν εἰς συκοφαντίας. Οἱ παράδειγμα μοὶ ἔφερε τὴν διαγωγὴν τινῶν Βουλευτῶν Ιονίων τὴν ἐπαύριον ἔτι καθ' ἣν ἡ Βασιλισσα τέλεσθωσε τὴν πρόθεσιν Αὐτῆς νὰ ἀρῃ τὴν Πρεστασίαν. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Λόρδου Φῶσσελ, αἱ ἔκφρασθεῖσαι τότε δυσπιστίαι δὲν ἡσαν εἰλεκτρίνες, διπὼς δὲν θὰ ὀντινεῖται εἰς πᾶν νέον δείγμα εύνοίας τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰς νήσους.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

42.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1863 (7 Ιανουαρίου 1864.)

Διὰ τῆς ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου (3 Ιανουαρίου) ἰκείσεως μου ἀνήγγειλα ύμιν διτὶ δὲ Λόρδος Φῶσσελ προύτι. Ήτο νὰ δῆλη χθὲς εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τῶν Πρέσβεων Γαλλίας καὶ Φωστίας διπὼς συνεννοθῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ υποβληθησομένου ἡμῖν σχεδίου Συνθήκης. Οἱ Λόρδος Φῶσσελ ἐθεώρει εὔκολον τὴν συνεννόησιν καὶ μοὶ εἶπεν διτὶ εὐθὺς μετὰ τὴν συνέντευξιν αὗτοῦ μετὰ τῶν Πρέσβεων, θὰ διέταπτεν ἡ ἀντιγραφὴ ἡ Συνθήκη καὶ θὰ μοὶ ἐπεμπειν ἀντίτυπον αὗτῆς ἵνα τὸ διαβιβάσω εἰς Ἀθήνας δὲ τὸ ταχυδρομείου τῆς παρούσης ἀστέρας.

Ἐπιειδὴ οὕτε χθὲς τὸ ἐσπέρας οὔτε σήμερον τὴν πρωταν εἶχον λάβει τι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑξωτερικῶν, μετέντην εἰς αὐτὸν πρὸ ὀλίγου ἵνα μάθω τὸ αἴτιον. Οἱ Λόρδος Φῶσσελ εύρεται εἰς τὴν ἔσοχὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας αὖτιν μόνον πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ, δι' 8 ὥρων τὸν ὑφυπουργὸν Κ. Αμπανδ, δοτικοὶ μοὶ εἶπεν διτὶ δὲ Λόρδος Φῶσσελ τὸν ἐπεφόρτισε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ διτὶ τὸ κείμενον τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης δὲν ἀπερατίσθη εἰσέτι, καὶ διτὶ δὲν ηδύνατο οὕτω νὰ κοινοποιήσῃ ἡμῖν ἔτι.

Μετέβην παρὰ τῷ Πρέσβει τῇ; Γαλλίας ἵνα μάθω τὰς λεπτομερεῖας τῆς χθεσινῆς συνεντεύξεως, ἀλλ' εἶρον αὐτὸν ἀπόντα. Εἶπε δὲ μοι μάνει κατέδε νὰ ὑπάγω σήμερον εἰς Richmond, δρεῖλαν γ' ἀναβάλω μέχρι τοῦ πρωστήρους ταχυδρομεῖου τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίας.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

43

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Δονδίνων.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 3/15 Ιανουαρίου 1864.

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης ἔμμονάδος, ἐπὶ τρεῖς ὥλαις ἡμέρας καθυστερήσαντος, ἐλά-
βομεν τὰς ἀναφορὰς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 37—40.

Ἡ ὥπ' ἀριθ. 23 ἦν μνημονεύετε ἐν τῇ ὥπ' ἀριθ. 38 δὲν περιῆλθε ποτὲ εἰς χεῖρας ἡμῶν, ὥστε ἀγνωστον ἦμεν ὅτο τὸ περιεχόμενον αὐτῆς δτε κατ' ἐπανάληψιν σᾶς προστρέπομεν νὰ προσπαθήσητε νὰ ἐφαλεύσητε ὑ-
πὲρ ἡμῶν τὸν αὐτόν Πρέσβυτον τῆς Πρωσίας ἐπὶ τοῦ Ἐπτανησιακοῦ ζητήματος.

Κατανοοῦμεν βεβαίως τοὺς παρ' ὑμῶν ἐκτιθεμένους λόγους, ἔνεκα τῶν δροίων ἡ Πρωσσία διατίθεται μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ποστερήσῃ τὰς προτάσεις τῆς Λύστρας. Άλλο διπωσθήποτε ἐπειδὴ ἡ Δύναμις αὗτη οὐδὲν ἔχει ἔδιον συμφέρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, δὲν πρέπει ν' ἀπαυδήσωμεν προσπαθοῦντες ἵνα τὴν ἐφαλκύσωμεν δεον τὸ δυνατὸν ὑπὲρ ἡμῶν πρέπει ἐτομένως νὰ ἔξακολουθήσητε ἐνεργοῦντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ κατά δύναμιν.

Σᾶς ἐγγράψαμεν προηγουμένως δτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς γνωστοποιήσητε δροῖα πλεονεκτήματα ὑπὲρ τῆς Ἀτμοπλοίκης ἡταίριας τοῦ Loyd ἀξιοῦ ἡ Λύστρα ἐν Ἑλλάδι. Τιενθυμίζοντες ὑμῖν καὶ ήδη τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἀναμένομεν δεον οὕπω τὴν ὑμετέραν ἀπάντησιν.

Διὰ τοῦ πρὸ μικροῦ σήμερον ἀφιχθέντος Γαλλικοῦ, ἐλάβομεν καὶ τὰς τελευταῖς ὑμῶν ἀναφορὰς ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 40—44.

Ο 'Υπουργός,
II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

44.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONIAS, τὴρ 27 Δεκεμβρίου 1863 (8 Ιανουαρίου 1864.)

Διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομεῖου ἐγγωστοποίησα ὑμῖν δτι τὸν προτεραίαν εἰχον συνέλθει ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείῳ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Δυνάμεων ἵνα συμφωνήσωσιν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, προσέθηκα δ' δτι ἡ σύσκεψις αὗτη δὲν ἀπέληκεν εἰς ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα.

Σήμερον εἰμὶ εἰς στάσιν νὰ συμπληρώσω τὰς εἰρημένας πληροφορίας.

Γινώσκετε ἐκ τῆς ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου (3 Ιανουαρίου) ἐκθέσεώς μου δτι ὁ Λόρδος Νόσσελ μοι εἰχε βητῶς εἰπεῖ δτι ἐπέμενεν ἵνα διὰ τῆς Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεωθῇ διὰ τῆς Συνθήκης ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ τηρῇ τὴν οὐ-
δετερότητα, δτι δ' ἀφ' ἔτέρου εὐδιάθετος ἦν νὰ περιορίσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τὰ παραχρήματα αὐτῆς. Μοι ὑπεργίθη ὁσαύτως νὰ ἐκφράσῃ σαφῶς ἐν τῷ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἀρθρῷ, τὸν ιδέαν δτι αἱ ὑποχρεώ-
στις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔκτεινονται πέραν τῶν ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν δριζομένων προθεσμιῶν.

Αἱ ἐπενεγχθεῖσαι τροποποίησεις εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν τριῶν Πληρεξούσιων εἰσὶ οὐμφανοὶ πρὸς τὰ λεχθέντα μοι ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ.

Η οὐδετερότης περιωρίσθη εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τοὺς Παξοὺς, τὸ δὲ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἅρθρον ἔγεντο σαφέστερον διὰ τῆς προσθήκης ἐπειγοντικοῦ παραγράφου.

Οἱ Πρέσβυτες τῆς Γαλλίας, ἐνεργῶν ἐπὶ τῷ βάσει τῶν ὁδηγιῶν τοῦ, ἐπειδόμενοι ἐν τῇ Συνθήκῃ ὅτι ἡ οὐδετερότης ὑπεγρέψει μόνον τὰς ἔνας δυνάμεις, ἀλλὰ μὴ γενομένης διεκτῆς τῆς προτάσεως αὐτοῦ, ἀδέσποτης ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του πρὶν ἡ συνανέση εἰς τὴν ἐνεστῶσαν σύνταξιν τοῦ περὶ οὐδετερότητος ἅρθρου.

Διὰ πρὸς τὰς συντάξεις καὶ σποζημιώσεις ἀπερασίσθη ὅτι μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτῶν θὰ μνημονευθῇ ἐν τῇ Συνθήκῃ, ἐπιφυλαττομένη; τῆς Ἀγγλίας νὰ συνομολογήσῃ συγχρόνως μὲ τὴν Συνθήκην, εἰδικὴν περὶ τούτου μετὰ τῆς Ἐλλάδος οὐμβασιν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προχθεσινῆς συνδιασκέψεως ἔχοντος τοῦ Κυβερνήσεων Αὔστριας καὶ Πρωσίας, μὲ θεοφανοῖς ὅτι δὲ η Εθνική ἀππονήσι οὐδέλλως ἐξ αὐτῶν εὐχαριστήθη καὶ ἐτομάχεται ν' ἀντικρούσῃ τὰ ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἀποφασισθέντα ἐν διδραστικαὶ τῆς Λύλης του, φρονῶν ὅτι αὗτα παρεβλάπτουσι δικαιώματα ἀπέρι ἀκτήσατο ἡ Αὔστρια δυνάμεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου.

Ἀντικρόνῳ καὶ γὰρ τὸ περὶ οὐδετερότητος ἅρθρον ἐπιμένενον ἵνα διευκρινευθῇ ὅτι ἡ οὐδετερότης μόνον τὰς ἔνας δυνάμεις ὑποχρεῖται. Θέλω ὥσπερ τῶς, εἰ δυνατόν, προσπελθεῖσι, νὰ ἐπιτύχω τὴν τροποποίησιν τοῦ προσιμίου τῆς Συνθήκης.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

45.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1863 (11 Ιανουαρίου 1864).

Ο τελευταῖς ταχυδρόμοις τῶν Αθηνῶν ἐβράδυνεν ὥστε σήμερον μόνον ἐλαῖον τὰ ὑμέτερα ἔγγραφα τῆς 19/31 Δεκεμβρίου.

Περιέμενον ἀνυπομόνως τὰς ὑμετέρας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχέδιον τῆς Συνθήκης ἵνα αὕτω δυνηθῶ νὰ κοντοποιήσω αὐτὰς τοῖς Πληρεξούσιοις πρὶν ἡ συνταχθῆ τὸ δριστικὸν σχέδιον. Όθεν ἀμα λαβὼν σήμερον τὸ πρωτ τὸ ἀπὸ 19/31 Δεκεμβρίου ὑμέτερον ἔγγραφον μετέσπει τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ, διὸ εὖρον εἴκαστον καὶ ἔσχον μετ' αὐτοῦ μακράν συνδιάλεξιν.

Λαβὼν ἀνὰ γείρας τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης, τῷ ἀνεκοίνωσα τὰς ὄντιέρθησις ὑμῶν κατὰ τῶν ἐξῆς φράσεων τοῦ προσιμίου. Οὗπό τινας δρου: ἐν τῇ μνεοθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους καὶ παρακατιὸν εὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους. εἶ δὲν ἐλάσουν τέρας κατὰ πρῶτον τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ περὶ τοῦ προσιμίου, διὸς γινόσκετε ἐκ τῶν προγενεστέρων ἀναφορῶν μου. Άλλ' ἐπανέλαβον αὐτῷ σήμερον τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν νὰ μὴ γίνη ἐν τῷ προσιμῷ μνεία τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, προσθεῖσις ὅτι ἐάν ἡ σύνταξις αὐτοῦ καθίσταται ἀναπόρευκτον τὴν μνείαν αὐτῆς, ἡ δυνάμεις ἴσως νὰ εὐχαριστηθῶμεν διὰ μόνης τῆς ἀπαλείψεως τῶν δύο ἀνωτέρω φράσεων.

Ο Λόρδος Ρῶσσελ ἐφάνη διατεθεμένος νὰ παραδεχθῇ τὴν ἡμετέραν αἴτησιν.

Ἐλλόντες εἰς τὸ δεύτερον ἅρθρον, ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς νέας αὐτοῦ συντάξεως περὶ ἡς εἶχον οἱ Πληρεξούσιοις ἀσχοληθῆ ἐν τῇ συνδιασκέψει αὐτῶν τῆς 25 Δεκεμβρίου (6 Ιανουαρίου). Ο Λόρδος Ρῶσσελ, ἀπανεῖδεν εἰς τὰς παρατηρήσεις μου, εἶπεν διτὶ δὲν ἐθεώρει εὐλόγους τὰς ὑμετέρας ὄντιέρθησις κατὰ μέτρου διπερ οἱ Βελγαὶ ὡς εἰεργέστημα ἀπεδέχοντο. Προσεπάθησα νὰ τῷ καταδεῖξω τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς οὐδετερότητος, διὸς τὴν ἐννόουν ἐν Βελγίῳ, καὶ ἐκείνης δην ἰθέλησαν νὰ ἐπιβάλωσιν ἡμῖν. Ή οὐδετερότης τοῦ Βελγίου, εἶπον, ἀπέβλεπε μόνον τὰς ἔνας δυνάμεις, οὐδαμῶς δὲ τὴν ἐγχώριον Κυβέρνησιν, ἐνῷ δὲ οὐδετερότης τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου περιώριζε τὰ ἐν ταῖς νήσοις δικαιώματα τῆς Κυβερνήσεως. Ο Λόρδος Ρῶσσελ ἀπεκρίθη διτὶ ξειλλεὶς νὰ ἐξείληψῃ, κατὰ κοινὴν τῶν πάντες δυνάμεων συγκατάθεσιν, δι περιοριστικὸς τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων δρος, ὥστε δὲ οὐδετερότης δὲν εἴχε πλέον τὸν ἀνωτέρῳ χαρακτῆρα. Παρετίθεται τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ἰ-

πουργῷ ὅτι νοῦ μὲν ἡ περιοριστικὴ διάταξις δὲν περιελαμβάνετο ἐν τῇ ἡμέτέρᾳ Συνθήκῃ, οὐδεμία δμως πρᾶξης τὴν κατήργησεν ἐν τῇ πρώτῃ, αἱ δὲ Δυνάμεις ήδύναντο νὰ ἐπικαλεσθῆσοι κατόπιν τὴν ἔρμηνεσαν τῆς λέξεως οὐδετερότης σύμφωνα πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἵνα διαμφισσόπτησοι τῷ Βασιλεῖ τὸ δικαιώματος τοῦ πέμπτου εἰς τὰς νήσους διας οὐδελεθωρήσει ἀναγκαῖας δυνάμεις. Ήξέφρασε δὲ τὴν γνώμην ὅτι αἱ Δυνάμεις ὥρειλον νὰ τροποποιήσωσι, διὰ δημοσίου ἐγγράφου, τὸ περὶ οὐδετερότητος ἄρθρον τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἀναγνωρίζουσαι ὅτι παρητοῦντο τῆς περιοριστικῆς τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων διατάξεως, καὶ διὰ τὰ δικαιώματα ἀπερ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ ἔχεται ἐν ταῖς νήσοις, εἰσὶ πάντη δμοια ἔκεινοις ἕτινα ήδύνατο νὰ ἔχεισθη ἐν οἰαδίποτε ἀλλῃ ἐπαργάᾳ τοῦ Βασιλείου Του, οὗτοις ὥστε ἡ οὐδετερότης μόνον ὡς πρὸς τὰς ἔνας Δυνάμεις νὰ ἔχῃ ὑποχρεωτικὰς συνεπειάς. Οἱ Λόρδος Ῥώσσελ μοὶ ἐδηλώσεν ὅτι δὲν ἔδύνατο πλέον νὰ τροποποιήσῃ τὸν νέαν τοῦ ἄρθρου σύνταξιν ἀλλ' οὐχ ἡττον μοὶ ἐφάνη ἀμφιρρέπης. Ήξηγῶν μοὶ τοὺς λόγους δι' αἵς ὥρειλον νὰ ἔπιμειν εἰς τὴν τελευταῖαν σύνταξιν, μοὶ εἴπειν ὅτι πᾶσαι ἐκ μέρους του παραχώρησις ἔδιδεν θητὸν ἀφοροῦν νέων ἀκαιτήσεων, καὶ ὡς παράδειγμα ἀνέφερεν ὅτι εἴπετε τῷ Κυρίῳ Σκάρλετ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εὐχαριστηθῆ περιορίζομένης τῆς οὐδετερότητος εἰς τὴν Κέρκυραν. Τῷ ἀπίστησα ὅτι διὰ τούτου βεβίως ἦνοείτε οὐδετερότητα τὰς ἔνας μόνον ὑποχρεοῦσαν δυνάμεις.

Οἱ περιορισμὸς τῆς οὐδετερότητος εἰς τὰς νήσους Κερκύρας καὶ Παξῶν θὲ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἐνδεχομένην συναίνεσιν τῆς Αὔστριας εἰς Ἑγγραφόν τι ἐπεξηγηματικὸν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, διέτι ἡ Δυνάμεις αὗτη θεωρεῖ ὡς προσδολὴν κατά τὰς ίδιας αὐτῆς ἀξιοπρέπειας καὶ ὡς ὀλέθριον διὰ τὴν πίσιν τῶν Συνθηκῶν νὰ τροποποιήσωσιν αἱ τρεῖς Δυνάμεις μόναι, καὶ ἀνευ τῆς συναίνεσσας αὐτῆς καὶ τῆς Πρωσσίας, ἐν ταῖς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμβάσεσιν αὐτῶν, τὰς διατάξεις τόσῳ προσφάτου Συνθήκης. Μέντος τούτου, καὶ μετὰ τόσην ἀντίστασιν, προτιμᾷ νὰ συμμετάσχῃ μετὰ τῆς Πρωσσίας τροποποιήσεων ἀναποφεύκτων, ἢ νὰ ἴδῃ αὐτὰς γινομένας δεκτὰς μεθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀντιρρήσεις καὶ εἰς τὸ πείσμα τοῦ δικαίου της. Οἱ Πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Γαλλίας οὐδαμῶς θεωροῦσι συνάδον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν πάντα Δυνάμεων νὰ τροποποιήσωσι διὰ μιᾶς πράξεως Συνθήκην μόλις ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖσαν, διὸ ἀντὶ ἐπεξηγηματικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, θέλουν νὰ γίνῃ μνεῖα ἐν τῷ περὶ οὐδετερότητος ἄρθρῳ ὅτι διὰ εἰς μόνης τὰς δύο νήσους περιορισμὸς τῆς οὐδετερότητος ταύτης ἔγένετο τὴν συναίνεσι τῆς Αὔστριας καὶ τῆς Πρωσσίας.

Τὸ κατ' ἔμμ τὸ προτιμότερον θεωρῶ τὸ ἐπεξηγηματικὸν πρωτόκολλον, τὸν δὲ γνώμην ταύτην ἀνεκοίνωσα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ, λέγων ὅτι οὗτοι δίδεται ικανοποίησις τις τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀποδεικνύεται εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι αἱ κατὰ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἀντιρρήσεις Λύτου ἐπήνεγκον τὴν τροποπόίησιν τῆς Συνθήκης ταύτης διὰ μεταγενεστέρας πράξεως. Οἱ Λόρδος Ῥώσσελ ἔξετίμησε τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐπεξηγηματικοῦ πρωτοκόλλου, μένει δὲ νὰ θιωμεν ἐν οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας παραδεχθῶσιν αὐτό.

Γινώσκετε ἐκ τῆς προηγουμένης ἀναρροφᾶς μου τὰς ὑπὸ τῶν τριῶν Πληρεξουσίων ἐπενεγθείσας τροποποιήσεις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ 3 ἄρθρου αἵτινες εἰσὶ σύμφωνοι πρὸς τὰς ἡμέτέρας παρατηρήσεις. Οἱ τρίτη παραγραφὸς δὲν ἔκλεισθη ἀλλ' ἔπηγήθη, διὸ ἐπανέλαβον τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχεισθη. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς τροποποιήσεις ταύτας σοβαρόταται προχύπτουσι δυσχέρειαι. Η Αὔστριακὴ Κυβέρνησις, στριζομένη ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου δικαιωμάτων αὐτῆς, δισχυρίζεται ὅτι αἱ τροποποιήσεις αὗταις οὐδόλως δύνανται νὰ τὴν παραβλάψουσιν, ἔχεισθαι δὲ νὰ συνταχθῇ πρωτόκολλον ἀναγνωρίζον ὅτι τὰ δικαιώματα αὐτῆς μένουν ἀπαραμείωτα. Προτίνει δὲ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ διάταξις δι' οἱ ἔνεστάσις κατάστασις θέλει ἔχακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπέναντι σόλων τῶν ἔνων Δυνάμεων μέγρις οὐ νέα μεθ' ἔκάστης αὐτῶν Συνθήκη ἀντικαταστήσῃ τὴν προϋπάρχουσαν.

Τὰς δυσκολίας ταύτας ἔγειρε η Αὔστρια χάριν τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λόρδου, ἡς αἱ ζημίαι, καθὼν ὑπολογίζει διό τοις Κόμης Ἀππονού, θ' ἀνέτανον εἰς ἔνδικοντα χιλιάδας λιξῶν στερλινῶν, ἀν ἐπτερεῖτο τῶν πλεονεκτημάτων, ὃν σήμερον ἀπολαύει ἐν ταῖς Νήσοις.

Η περὶ τοῦ Λόρδου Σύμβασις ἔλεγεν, ἡ δὲ Αὔστριακὴ Κυβέρνησις δισχυρίζεται ὅτι δὲν ἀνενέωσεν αὐτὴν, βεβαία οὖσα ὅτι ήδύνατο νὰ τὸ πρᾶξη ἀμα οὐδελεν, ἐνῷ σήμερον η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἵσως διατεθειμένη νὰ συναίνεσῃ εἰς Σύμβασιν τόσῳ ἐπωφελῇ.

Οἱ πρὸς τὸ περὶ λατρείων ἄρθρον 4, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοὶ εἴπειν ὅτι ἀροῦ ἔγένοντο ἐπιφυλάξεις ὑπὲρ τῆς Καθολικῆς Θρησκείας, ἐπρεπε νὰ γίνωστιν τοικάδει: καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων. Τῷ παρέστησα ὅτι τὸ ἄρθρον τούτο περιείχε μόνον λέξεις καὶ διὰ τὸν ἐπιθυμητὸν ἦν ἵνα μηδὲν μείνῃ ἐν τῇ Συνθήκῃ ἐμφαίνον τὴν ὑπερβολὴν διαφόρου ἐν ταῖς Νήσοις νομοθεσίας ἢ ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλεύει, τούθ διπερ ἀπέδινεν εὐχερότατον εἰς τὰς Δυνάμεις ἄροῦ ἡ περὶ θρησκευμάτων Ἑλληνικὴ νομοθεσία εἶναι μᾶλλον τῆς Ιονίου ἐλευθέριος.

Ο Λόρδος 'Ρώσσελ συνήνεσε νά διατείχη δύο συγερώδες ἐκ τῆς Συνθήκης τὸ ἀρθρον 5 ἀφορῶν εἰς τὰς προστεθουμένας τῇ βασιλικῇ χορηγίᾳ 10,000 λιρῶν. Η συναίνεσις αὐτοῦ περιττὸν καθίστα νά προτείνει τὴν προσθήκην τοις συμπληρωτικοῦ παραγγράφου ὃν μοι ὑπεδείξατε ἐν περιπτώσει καθ' ἓν ἀπαράδεκτος θ' ἀπέβαινεν ή παράλειψις.

Η εἰς τὸ ἀρθρον 7 προσθήκη τῆς παρ' ὑπὸν προτεινομένης ἐπεξηγήσεως ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν συμφωνητικῶν ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Λόρδου 'Ρώσσελ. Άλλα καὶ ἔνταῦθη ὑφίστανται ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας αἱ αὐταὶ δυσχέρειαι οἷαι καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀρθρον 3.

Διὰ προγενεστέρας ἀναφορᾶς μου ἐγνωστοκοίσα ὑμῖν, ὡς πρὸς τὰς συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις, διτὶ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν μόνον καθιερωθήσεται ἐν τῇ Συνθήκῃ, αἱ δὲ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διίδιας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας Συμβάσεως σὸν τῇ Συνθήκῃ συνομολογηθησομένης. Εἶπον τῷ Λόρδῳ 'Ρώσσελ διτὶ ὡς πρὸς τὰς συντάξεις ἐπιθυμητὸν ἵτο νά παραλειφθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι ἐν τῇ Συνθήκῃ ἐν ἥ δρακεν νά καθιερωθῇ σαφῶς ἡ ἀρχὴ αὐτῶν. Τῷ ἀνέρερον δὲ τὰς ἡμετέρας ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀποζημιώσεων. Ο Λόρδος Φώσσελ οὐδόλως μοι ὑπέκριψεν ὅπόσον ὁ ἴδιος ἀμφίβολες περὶ τοῦ δικαίου τῶν εἰς αἱ αὐταὶ ἀδίδοντο ὑπαλλήλων, ἄλλα μοι εἴπεν διτὶ ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ συνήθεια τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων δοσοὶ ἐστερούντο τῶν θέσεων αὐτῶν ἐνεκα καταργήσεως ὑπορεσίας μὴ οὕτως ἐκ τῆς φύσεως τῆς προσκαίρου. Οὐχ' ἔττον ἀνεγνώρισεν διτὶ ἡ συνήθεια αὕτη δὲν ἥτον εἰς οἶους τοὺς τόπους ὑποχρεωτική. Θρεπίλω, μοι πρεσβύτερεν ὁ Λόρδος Φώσσελ, νά μὴ ἀρήσω ἀπροστατεύσαντος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῖς, νά ἐπιβλέψω ἵνα δικαιοσύνη ἀποδοθῇ αὐτοῖς. Οὐδὲν πλέον ἐπιθυμῶ.

Συνέστησα θερμῶς τῷ Λόρδῳ Φώσσελ νά ἐπισπεύσῃ δοσοὶ ἔνεστι τὸ τέρμα τῶν διαπραγματεύσεων, δίδων ἀρ' ἔντος αὐταὶ δραστηριωτέραν ὀθησιν καὶ παραδεχόμενος ἀπὸ τοῦδε τὰς παραχωρήσεις ἀνει τῶν ὁποίων ἀδύνατον ἀπεβαίνειν ἡμῖν νά ὑπογράψωμεν τὴν Συνθήκην. Ο Λόρδος Φώσσελ μὲν ἔβεβαίσει, διτὶ καὶ αὐτὸς ἐπεθύμησε σφόδρα νά διευθετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταῦτη, διτὶ αἱ διαπραγματεύσεις ἔβαινον δραστηρίας, καὶ αὖτον περιέμενε τὴν ἐπὶ τοῦ νέου σχεδίου ἀπάντησιν τῆς Γαλλίας, ἄλλ' ὅτι αἱ ἀπαντάσεις τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσίας ἡδύναντο νά δροδύνωσιν. Ής ἐκ τούτου δὲν ἥλπιζε νά μοι κοινοποιήσῃ τὸ δριστικὸν σχέδιον πρὸ τῶν μέσων τῆς προσεγγίζεις ἔθδομάδος, ἐν καιρῷ Ἰωας διὰ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐπισύστης Πέμπτης.

Αὔριον θὰ λάβω συνέντευξιν μετὰ τῶν Πρέσβεων Γαλλίας, Ρωσίας καὶ Αὐστρίας.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

46.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν 'Υπουργὸν Κ. ΙΙ. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1863 (11 Ιανουαρίου 1864.)

Ἐν τῇ σημερινῇ μετὰ τοῦ Λόρδου Φώσσελ συνεντεύξει μου τῷ ἐκεινοποίεσσα τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ 19/31 Δεκεμβρίου ὑμετέρου ἐγγράφου ὡς πρὸς τὸν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας.

Ο ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὅπουργὸς μὲν διεσεβαίσει διτὶ οὐδόλως ἥρετο ἐτὶ ἡ κατεδάφισις, λέγων μοι διτὶ ἀπεκόμιζον τροφὰς καὶ ἐνίργουν προστοιμασίας τινὰς δι' ἀναχώρησιν, ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν κατεδάφισιν θὰ πρέσσωι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς μετὰ τῆς 'Ἑλλάδος Συνθήκης.

Ἡς πρὸς δὲ τὴν ὑμετέραν αἴτησιν τοῦ νά κοινοποιεῖθῶσι τὰ σχέδια τῆς κατεδάφισεως εἰς τὴν 'Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρὶν ἡ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν, ὁ Λόρδος Φώσσελ ἀπῆγεται μετὰ τίνας ἀπαρεκείσις διτὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑφειλε νά κοινοποιήσῃ αὐτὰ καὶ τῇ Αὐστριακῇ Κυβέρνησει ἥτις ἐδίκαιαιοῦτο νά διετάσῃ δὲν τὰ εἰρημένα σχέδια ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὸ πνεῦμα τῆς συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Παρετίρκωσα τῷ Λόρδῳ Φώσσελ διτὶ ἡ ὑμετέρα ἐπιθυμίας ἡ. Μέντος καὶ διτὶ ἀδίκιας αὕτη τὸν δυσκρέσεις ἐφ' ὃ μοι ἀπῆγεται διτὶ δὲν ἡδύνατο εἰσέπι νά κοινοποιήσῃ τὰ σχέδια ὡς μὴ δυτα ἔτοιμα. Εὔτησα νά μοι τὰ κοινοποιήσῃ ὅταν ἔτοιμασθῶσι. Χωρὶς ν' ἀρνηθῆ, ὑπεξέργυε τὸ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

47.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 30 Δεκεμβρίου 1863 (11 Ιανουαρίου 1864).

Ἀνεκοίνωσε σήμερον τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ τὸ παρεχόμενον τοῦ ἀπὸ 19/31 Δεκεμβρίου ὑμετέρου ἔγγράφου ὡς πρὸς τὴν μέσην τοῦ Ευρίου Σχάρλετ, γενομένην ὅμιν πρότασιν περὶ ἔξουδετερώσεως τῆς Ἐλλάδος ἀπάσης.

Οὐ λόρδος Ρῶσσελ μ' ἐθεῖται σε διτὶ ὁ σκοπός του δὲν ἂν πρέπει τι ἀπαρέσκον ὅμιν, ἀλλ' διτὶ ὅποι θληθείσται αὐτῷ τῆς ιδέας ταύτης ὑπό τίνος, οὐδέλλος νὰ μάθῃ τὴν ὑμετέραν γνώμην. Άμα διμας ἀποκρούωμεν αὐτὴν, οὔτε καν λόγος πλέον θὰ γίνη περὶ τούτου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

48.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 30 Δεκεμβρίου 1863 (11 Ιανουαρίου 1864.)

Διὰ τοῦ ἀπὸ 19/31 Δεκεμβρίου ὑμετέρου ἔγγράφου προσκαλοῦμαι νὰ γνωστοποιήσω ὅμιν ἐν αἰ τῷ ὑπὸ στοιχ. Β. Πίνακι τοῦ 8 ἀρθροῦ τοῦ Σχεδίου τῆς Συνθήκης δριζόμεναι ἀπό την πρώτην ἀπαξική πληρωθῆ ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἢ ἐν τῷ ποσὸν αὐτῶν θέλει πληρώνεσθαι ἐνιαυσίως.

Οὐδένα δισταγμὸν ἀφίνει ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀρθρον 8, διότι ἐν αὐτῷ λέγεται διτὶ τὸ εἰρημένον ποσὸν ἀναβαίνει εἰς λίρας στερλίνας 3,272:12:0 κατ' ἓτος, δπως προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου ὑπὸ στοιχ. Β. Πίνακος. ε

Συμμορφούμενος, ἐν τούτοις, κατὰ γράμμα πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐπιθυμίαν, ὀφελήθην ἐκ τῆς σημερινῆς μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ ὄμιλας μου περὶ τῶν συντάξεων ἵνα τῷ ἀπευθύνω ἐν παρόδῳ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν. Μοὶ ἀπεκρίθη διτὶ θεοχίας τὰ εἰρημένα ποσὰ θὰ ἴηται πληρωτέα κατ' ἓτος.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

49.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 31 Δεκεμβρίου 1863 (12 Ιανουαρ. 1864).

Ἄπειθῶν ἐκοινοποίησα σήμερος τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης ὑμετέρας παρατηρήσεις εἰς τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Εἰς τὸν Πρέσβειν τῆς Γαλλίας ἀνηγγέλθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως του ἡ συναίνεσις αὐτῆς εἰς τὴν νέαν σύνταξιν τοῦ περὶ οὐδετερότητος ἀρθρου. Τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον μοὶ ἀνέγνω δι Πρίγκηψ de La Tour. Ο Κ. Δρουέν δε λαυτ δικαιολογεῖ τὴν συναίνεσιν ταύτην, λέγων διτὶ ἡ ἔξουδετέρωσις, δπως ἐκτίθεται ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ, μόνον τὰς ξένας δυνάμεις ὑποχρεοῦ. Παρεπήρωσ τῷ Πρίγκεπι διτὶ οὐσιῶδες ἡτο νὰ ἐκφρασθῇ σαφῶς ἡ ιδέα αὐτῆς, διότι δοσι ἔλασον μέρος ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν θίνοντο νὰ ἐννοῶσι τὸ ἀρθρον δπως καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβερνήσεις, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐν Ἐλλάδι καὶ Ἕπτα-

νήσωρ δὲν ήδύνατο νὰ τὸ ξελάβῃ σύτω. Οἱ Πρίγκηψ φρονεῖ δὲ πρέπει ν' ἀρχεσθῶμεν εἰς τὴν σύνταξιν ταῦτην. Τὸν ἑβεβίωσα δὲν δὲν δυνάμεθα. Τὸν εἶδον ἐκ νέου τὸ ἑσπέρας, κατόπιν συνεντεύξεως ἵνα ἔσχε μετὰ τοῦ Λόρδου 'Ρωσσελ, καὶ μοὶ εἶπεν δὲν οὐδόλως ἔστιν ἀδύνατον νὰ γείνῃ νίκα τις τροποποίησις σύμφωνα πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν μας.

Ἀνεκόνωσα τῷ Πρέσβει τῆς Γαλλίας τὰς ὑμετέρας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, τῷ ἀμίλητος δὲ ἐκ νέου περὶ τοῦ ἐπεξηγητικοῦ πρωτοκόλλου τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Άλλὰ προτιμᾷ νὰ γείνῃ ἐν τῷ ἅρμαφ μνείᾳ τῆς συναινέστεως τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς οὐδετερότητος εἰς τὰς δύο νήσους, καὶ, εἰ δυνατὸν, ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν δὲν ἡ οὐδετερότης οὐδόλως παραβλάπτει τὸ δικαιώμα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὸν διοικεῖν τὰς νήσους δικαῖας τὸ ἐνοτεῖ καὶ τοῦ στέλλειν ἐν αὐταῖς δοσὶ ἀν τῇδε δυνάμεις.

Άλλ' ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς Καθολικῆς θρησκείας, διὸ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας εἶναι ἀκατάπτειστος. Οὐδεμίον ὡς πρὸς αὐτὰ δέχεται τροποποίησιν καὶ μὲ προτρίπτει θερμῶς νὰ παραιτήσῃοι οιανδήποτε ὡς πρὸς τοῦτο ἀξίωσιν.

Οἱ Πρέσβεις τῆς 'Ρωσσίας οὐδεμίαν τῶν ὑμετέρων παρατηρήσεων ἐπεδοκίμασσον. Φρονεῖ δὲν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμίᾳκει μεταβολὰς ἀνεν πρακτικοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλ' ἵνα φανῇ μόνον δὲν ἐτροποποίησε τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Ἐκ τῶν τριῶν Πληρεξουσίων, αὐτὸς μόνον ἀντέτεινεν εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρ. 5 ὡς πρὸς τὰς 10,000 λίρας τὰς προσθετέας τῇ Βασιλικῇ χορηγίᾳ. Ἐὰν ἐξακολουθήσοντες ὕστεις, εἶπε, οὐδὲν πλέον θὰ μείνῃ ἐκ τῆς Συνθήκης. Οἱ Βαρώνοι Βρουνώφ φρονεῖ ἐξ ἐναντίας δὲν ἐπρεπε ἡ Συνθήκη νὰ ἔναι λεπτομερεστέρα ὡς πρὸς τὸ ἀντικαίμενον τῆς ἐνώσεως. Ἐπειδύμει τούλαχιστον εἰδικὸν ἄρθρον νὰ κανονίσῃ τίνες ἀρχαὶ θὰ ἔσονται ἀρμόδιοι ν' ἀσχοληθῶσι διὰ τὰ κατόπιν περὶ ἐνώσεως μέτρα. Διότι ἡ Συνθήκη ἔθετε μὲν τῆς ἐνώτεως τὴν ἀρχὴν, δὲν ὀρίζειν δύμας πᾶς αὐτῇ θίει πραγματοποιηθῆ. Εἴπον αὐτῷ δὲν τοῦτο ἐγίνωσκον καλλιστα ἐν 'Ελλάδι καὶ ἐπτανήσῳ, δέστιν αἱ ίόνιοι Νῆσοι θέλουσιν ἀποστεῖλει εἰς τὴν θένθοσυνέλευσιν τοὺς Πληρεξουσίους των, ήτις, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ προσθίαινεν εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο χωρῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν θρησκείαν ἀφορῶντος ἄρθρου διὸ Βαρώνοι Βρουνώφ μοὶ εἶπεν, δὲν ἀφ' ἡ τὰ δικαιώματα τῆς καθολικῆς θρησκείας ἀνερέροντο, ὥφειλε νὰ ἐπιμείνῃ ἵνα γένη μνείᾳ καὶ τῆς 'Ἑλληνικῆς Θρησκόζου Εκκλησίας ὡς ἐπικερατούσης. Ἐπὶ τοσοῦτον δ' ὥφειλε νὰ ἔναι προσεκτικός ὡς πρὸς τοῦτο, καθόσον ὁ ἴδιος ήτο διαμαρτυρούμενος.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

50.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν 'Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 31 Δεκεμβρίου (12 Ιανουαρίου) 1864.

Ἐκοινωποίησα ὑμῖν, διὰ τῆς ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου ἐκθέσιῶς μου, τὰς ἀντιφέσεις τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν τροποποίησεων, δις αἱ τρεῖς Δυνάμεις προτίθενται νὰ ἐπιτρέψωσιν ἐπὶ τῶν δικαίωσιν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Μίς πρὸς τὸν οὐδετερότητα συναινεῖ ἵνα ἡ διάταξις περὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, θὰ ἔναι ἐπιτετραμψένον τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει νὰ μεταχειρίζηται ἐν ταῖς νήσοις ἀπαλειφθῇ ἐκ τῆς νέας Συνθήκης ἀλλὰ σφοδρῶς ἀνθίσταται εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς οὐδετερότητος εἰς μόνας τὰς νήσους τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, διότι ὁ περιορισμὸς αὐτος θὰ ἀπειλεῖ ῥπτὴν παρέβασιν τῶν δικαίωσιν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Η Αὐστριακὴ Κυβέρνησις θωρεῖ δὲν αἱ τρεῖς Δυνάμεις συνωμολόγουν τὸν περιορισμὸν τοῦτον ἐν τῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκῃ αἵτων, θὰ παρεβίαζον τὰς ἀπέναντι τῆς Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας ὑποχρεώσεις των, ἡ δὲ διαγωγὴ τῶν ὡς πρὸς αὐτὰς θὰ ἔναι ἀδικαιολόγητος. Η Αὐστριακὴ Κυβέρνησις προτιμᾷ ίσως νὰ συναινέσῃ ῥητῶς εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον μᾶλλον, ή νὰ τὸν ἴδῃ γινόμενον δεκτὸν, ἐναντίον τῶν δι-

καιωμάτων, ἅπερ τῇ χορηγεῖ ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου, καὶ μεῖδι δὲν αὐτῆς τὴν ἀντίστασιν. Οἱ πληρεζόουσιοι τῶν τριῶν Δυνάμεων προστείναν, ἵνα κατορθώσῃ συνενόσοις τις, νὰ γείνη μνεῖα ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς Συνθήκης ὅτι ὁ περιφρισμὸς οὗτος γίνεται τῇ συναινέσσι τῶν δύο ἀλλων Δυνάμεων, περιμένουσι δ' ὡς πρὸς τοῦτο ἀπάντησιν ἐκ Βιέννης καὶ Βερολίνου.

Ἡ ἀντίπραξις τοῦ Ἀνακτοβούλιου Βιέννης κατὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας διατάξεων εἶναι πολὺ σπουδαιοτέρα. Ἀποφασισμένον εἶναι νὰ διατηρήσῃ τὰ πλεονεκτήματα ἀτικαὶ ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἔχοργησε τῇ ἑταῖρᾳ τοῦ Λόδηδ καὶ ἔχειται ἵνα αἱ Δυνάμεις ὑπογράψωσι. Πρωτόκολλον, δηλοῦν τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς Αὐστρίας, ἢ νὰ προστεθῇ τούλαχιστον εἰς τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἄρθρον παράγγερφος ἀσφαλίζουσας εἰς τὰς ὑπαρχούσας Συνθήκας ἀπασχεν αὐτῶν τὴν ισχὺν μέχρις ὅτι διὰ νέων ἀντικατασταθῶσι.

Τοιαύτης οὖσης τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων καλὸν ἔθεωρησα νὰ λάβω συνέντευξιν μετὰ τοῦ Κόμητος Ἀππονού.

Μετ' ἑγγίσεις τινας ἀς ἐδώκαμεν ἀλλήλοις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὡς ἀκούτερο, εἴπον τῷ Κ. Πρεσβευτῇ τῆς Αὐστρίας ὅτι γινώσκων πότον σπουδαῖον ἔθιώρει ἡ Λύλη του νὰ διατηρήῃ μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Ιήσων τὰ πλεονεκτήματα, ὃν ἡ ἑταῖρα τοῦ Λόδηδ μέχρι τοῦδε ἀπῆκανεν ἐν αὐταῖς, ἐφρόνον δι τὴν ἀνύμεθισθισιν νὰ καταλήξωμεν εἰς συνενόσησιν τινα μετὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην, προβαίνοντες τὸ ἑρ' ἦμιν εἰς τινας ὑπὲρ τοῦ Λόδηδ παραχωρήσεις, ἔχαιτούμενοι δὲ ὡς ἀνταλλαγὴν νὰ παρατηθῇ ἡ Αὐστρίας τῶν περὶ οὐδετερότητος ἀπαίτησεών της. Προσέθηκε δὲ αὐτῷ δι τὴν ὑμετέραν γνώμην καὶ δι τοῦ μοὶ ἀπηντήσατε δι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσεις ἃν εὑδιάθετος νὰ φανῇ ἀλευθέριος εἰς τὴν ἑταῖριαν τοῦ Λόδηδ, ἀλλ' δι τοῦδεν θετικὸν ἡδύνασθο ἔτι νὰ μοὶ εἴπητε πρὶν δι τὴν ὑμετέραν συναδέλφων. Συμπεραίνων εἴπον δι τὸ ἀνάλογον ἡ Αὐστριακὴ Κυβερνήσεις ἡσπάζετο τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκρροσθεῖσαν ἰδέαν, τὸ καλλιτερον θὰ θέτο νὰ δώσῃ ὀδηγίας τῷ Βαρώνῳ Τέστα ἵνα διαπραγματευθῇ καὶ συνομολογήσῃ ἐν Αθήναις τὴν περὶ τούτους συμφωνίαν. Ο Κόμης Ἀππονού ἀπήντησεν δι τὸν πιστεύει νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ Κυβερνήσεις του ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος, ἵνα οὕτως ἔξασφαλίσῃ διδένει τὰ τοῦ Λόδηδ προνόμια, διότι ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἔξασφαλίσει διδένει αὐτά. Ο Κόμης Ἀππονοῦ ἐπέμενεν ὡς πρὸς τοῦτο, διδ καὶ εἴπον αὐτῷ δι τὸν ἡδύναντο γίως νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν περὶ οὐδετερότητος διάταξιν δι τὴν ἑταῖρας ἀπαγόρευσίσι τὴν εἰς χειρας ἔντης Δυνάμεως μεταβιβασιν διοκλήσου ἡ μέρους τῆς νάσου Κερκύρας καὶ τῶν παραπτυμάτων αὐτῆς, εἴτε δι τὴν εἰσαγείας παραχωρήσεως, εἴτε διὰ Ειαίας καταλήψεως. Ο Πρεσβεὺς τῆς Αὐστρίας φρονεῖ δι τὴν Κυβερνήσεις του δι τὸν θὲ συναινέσση εἰς τοιαύτην τροποποίησιν ἡτον δριώς ἐτοιμος νὰ μεταδῶσῃ τὴν ἰδέαν μου εἰς Βιέννην καὶ μὲ παρεκάλεστο νὰ ἔκθεσω αὐτὴν ἐγγράφως ἀλλ' ἔτοιμην ἀνταγόνως ἐπὶ τῷ λόγῳ δι τοῦ οὐτων θὲ μετεβάλλετο δι χαρακτήρα τῆς κοινοποιήσεώς μου, ἡτοις μόνον ἀσκόπει νὰ διευκολύνῃ ἀπ' εὐθέας τινα διαπραγμάτευσιν μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Βιέννης καὶ τῶν Αθηνῶν, ἐὰν ἡ πρώτη εἴχε πρὸς τοῦτο διάθεσιν. Ο Κόμης Ἀππονοῦ ἐπέμενε κατ' ἐπανάληψιν νὰ τῷ ἀπειυθύνω δι αἰτέραν ἐπιστολὴν, προφασοῦμενος δι τὸν ἡδύναντο νὰ ἐκφέρεται τὴν ἰδέαν μου ἐπίσης εφώς ὡς ἔγω, ἀλλὰ καὶ ἐκ δευτέρου ἀπήντησα δι τὴν εἰσαγείαν.

Διμήνος χθὲς τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ δι τὸν ἐσκόπουν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Κόμητα Ἀππονοῦ, καὶ ἔκτησε ἵνα ἐν περιπτώσει καθ' ἓν ἡ Αὐστρία συνχίνεσσι νὰ παρατηθῇ τῶν περὶ οὐδετερότητος ἀξιώσεων της, νὰ συναινέσῃ καὶ ἡ Ἀγγλία. Ο Λόρδος Ρώσσελ ἀπεκρίθη, δι τὸν δὲν ἐπέμενεν δι τὴν Αὐστρία, τὸ κατ' αὐτὸν, οὐδὲν ἔκτει.

Αἱ πειραίμεναι ἐν τῇ ἔκθεσι μου ταύτῃ πληροφορίαι χρησιμεύουσι ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν ὑποβληθεῖσάν μοι ἀρώτησιν ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα ἀπερὶ δι τὴν Αὐστριακὴν Κυβερνήσεις ἐπεθύμει νὰ τῇ χορηγηθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Λόδηδ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητεῖ νὰ ἔξασφαλισθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πλεονεκτήματα ὃν μέχρι τοῦδε ἀπολαύεις ὡς πρὸς τὸ μεταξὺ τῶν Ἰονίων λιμένων ἐμπόριον καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον μεταξὺ τῶν λιμένων τούτων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Διεσχυρίζεται δι τοῦ Λόδηδ δι τὴν Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἐγγυᾶται αὐτῇ τὰ πλεονεκτήματα ταύτα, ἀλλ' ἀμφίβολον ἀποβάίνει ἐὰν εἰ ἀλλατούσιον ἀνόστατον νὰ δώσωσιν εἰς τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἄρθρον τὴν ἐννοιαν ἑρ' ἥς τὸ Ανακτοβούλιον Βιέννης στηρίζει τὰς ἀξιώσεις του, εἰ καὶ τὸ καίμανον τῆς Συνθήκης δίδει δυστυχῶς ἀφοροῦται εἰς τοιαύτην ἐμπνείαν. Εἴναι τὸ εἰρημένον ἄρθρον ὑφορπάσθη, οὕτως εἰπεῖν, τὸ δικαιώματα τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἀποβάίνει προβληματικόν, καὶ θὰ πραγμάτηση ἴσως νὰ τὸ ἔξασφαίσῃ δι τὴν εἰσαγείαν τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως.

51.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 9/21 Ταροναρέον 1864.

Οὐδὲν νεώτερον ἔχω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τούτου. Οἱ λόρδοι Ρῶσσοι μὲν προσεκάλεστον μεταβῶ αὔριον παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ταχυδρόμος τῶν Ἀθηνῶν ἀναχωρεῖ σήμερον δὲν θὰ δυνηθῶ πρὸ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου νὰ ἔχθεστο ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἡμετέρας συνεντεύξεως.

Θὰ ὀφεληθῶ ἐξ τῆς περιστάσιος ταῦτης ἵνα ἐπανειλημμένως ζητήσω νὰ κοινοποιηθῇ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸ σχέδιον τῆς κατεδαφίσεως τῶν ὄχυρων τάφων Κερκύρας. Τὸ σχέδιον τοῦτο πρέπει νὰ ἔναι σήμερον τετελεσμένον, ἐπειδὴ ὁ συνταγματάρχης Wynnne, δοτὶς εἶχε προσκληθῆ ἐνταῦθα ἵνα συμμετάσχῃ τῆς προπαρασκευῆς αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν ἡδη ἐπιστρέφειν εἰς Κέρκυραν. Διετάχθη δὲ νὰ ποιήσῃ ἐναρξῖν τῶν ἔργων τῆς κατεδαφίσεως, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀρχισῃ αὐτὴν τὴν κατεδαφίσιν πρὶν ἡ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησίν του. Οἱ συνταγματάρχης Wynnne φρονεῖ δὲι αἱ προπαρασκευαὶ αὗται θέλουσιν ἀποπερατωθῆ περὶ τὴν 8/20 Φεβρουαρίου.

Εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ ταῖς πληροφορίαις ἃς εὑπερστήθητε νὰ μοι δώσητε διὰ τοῦ ἐμπιστευτικοῦ ἐγγράφου τῆς 26 Δεκεμβρίου. (a)

Δὲν πρόκειται νὰ κατεδαφίσθωσι μόνον τὰ ὄχυρώματα τοῦ Βίδου, Ἑλενάντιας, ἀντὶ ἐπιψείνωσι φρονοῦντες ὡς σήμερον, καὶ τὸ φρούριον Ἀβραάμ δὲν θὰ μείνῃ ἄθικτον. Μὴ ἑτέρα εἰδησίς χρῆσι επιβεβαιώσεως. Απαρχούσθη τῷροντε νὰ περιορισθῇ ἡ οἰδητερότης εἰς μόνη τὰς νήσους τῆς Κυρκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπονοεῖται ἔτι δὲι ὡς ἀρραρά μόνον τὰς ξένας δυνάμεις.

Μοι συνιστᾶται νὰ ἔλθω εἰς στενάς σχέσεις μετὰ τοῦ Πρίγκηπος de La Tour d'Auvergne καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ ὡσαύτως τὴν ὑποστήριξιν τῶν Πρέσβεων τῆς Ρωσίας καὶ Πρωσίας. Γινώσκετε ἐκ τῶν ἐκθέσεών μου δὲι ἐνήργησα, ἀμα ἀφικόμενης εἰς Λονδίνον, σύμφωνα πρὸς τὰς ὑμετέρας συστάσεις. Μετὰ τοῦ Πρίγκηπος de La Tour d'Auvergne ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ἀνωτέρου καθίκοντος ἢν τοσοῦτον μᾶλλον εὐχερής καὶ εὐχάριστος, δοσον ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας αἰσίποτε ἐδείχθη εὐμενότατος πρὸς ἐμὲ, σπεύδων αὐτὸς πρῶτος νὰ μοὶ προσφέρῃ τὸν συνδρομὴν τοῦ.

Ἔσχον συνδιαλέξεις καὶ μετὰ τοῦ Πρεσβεῶς τῆς Πρωσίας περὶ τοῦ Ἰονίου ζητήματος, συνεπειά δὲ τῆς ὑμετέρας ἀπὸ 6/18 Δεκεμβρίου διαταγῆς, ἔθεωρος καθίκον μου νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ ἐντονώτερον. Μοι ἐφάνη δὲι, οὕτω πράττων, ἀν δὲν ἐπειδύγχανον ἀλλο, θὰ ἐδίδον τούλχιστον τῷ Κόμητι Bernstorff δεῖγμα τῶν πρὸς τὴν αὐλὴν αὐτοῦ διαθέσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησεως. Οὐδὲν ἐπισκεψάμενος αὐτὸν τῷ εἴπον δὲι διετάγηται νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐπισήμως τὴν μεσιτείαν αὐτοῦ πρὸς ἔξομαλισμὸν τῶν δυσγερειῶν ἢς παροστάζειν ἡ διάπολις Συνθήκης εὐχέρετου. Ο. Κ. Πρέσβυς τῆς Πρωσίας δομενος ἐλέξατο τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην εἰπών μοι δὲι, ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ, τὸ μόνον ζήτημα πρὸς ἐμένενται ἢν ἡ διατήρησις τῶν δικαιωμάτων ἀπερ προέκυπτον ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν.

Ἐγγιωστοποίους ἡδη ὑμῖν δὲι ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀπόφασιν νὰ ἐπιφυλάξῃ ἐκτῆ διὰ πρωτοχόλου εἰδικοῦ τὰ πλεονεκτήματα ἀπερ ἡ εἰρημένη Συνθήκη τῇ ἔχορήγει. Εἰδον δὲν μέρος τοῦ σχεδίου τοῦ πρωτοχόλου τούτου, ἡ δὲ μόνη παραχώρησις ἢν ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης κηρύττεται ἐτοίμη νὰ παρατεχθῇ εἶναι νὰ διατηρήθωσι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, μέχρι τῆς διαπράξεως νέας μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἐλλάδος Συνθήκης πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν μετὰ τῶν Ἰονίων νήσων συμβάσεων αὐτῆς. Εν τῷ σχεδίῳ τοῦ πρωτοχόλου τούτου ἡ Πρωσικὴ Κυβέρνησις προσέθηκε παραγγραφὸν δι' ἣς ἐπιφυλάττη ἐκτῆ τὰς μετὰ τῶν Ἰονίων νήσων συνθήκες τῆς δικαιωμάτα. Παρετήροσα τῷ Κόμητι Bernstorff δὲι οὐδὲν πρακτικὸν ἔχει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Κυβέρνησις του, διὸ ἀναφελεῖς ἡσαν αἱ ἐπιφυλάξεις αὗται, καὶ τὸν παρεκάλεστα ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Αὐλὴν του. Μοι πρὸς τὰ λοιπὰ ὁ Κόμης de Bernstorff, μοι εἴπεν δὲι ἡ Αὐλὴ του θὰ ἐδέχετο τὰς προτάσεις τῆς Βρετανικῆς Κυβέρνησεως ἢν αἱ τροποποιήσεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου δὲν

(a) Ὁρα αὐτὸν ἀνωτέρω ὥπερ τὸν ἀρθ. 38.

είναι πολυπλοκεῖς καὶ γίνωσιν δεον ἔνεστι μετ' εὐλαβεῖς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ὑπογραψάν τὴν Συνθήκην Δυνάμεων.

Διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐκθέσεών μηδὲν ἔμεται ὑμᾶς εἰς στάσιν νὰ κρίνετε πῶς διάκειται ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας· οὐδεμίαν πρωτοβουλίαν λαμβάνει ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν γένει δικαὶος ὅταν πρότασις τις εύνοει προτείνεται ὑπό τινος τῶν δύο ἀλλων Δυνάμεων, δὲν τὴν ἀποκρούει.

Άλλ' ἐνῷ ἐπιθιώκων τὰ ἐπωφελθῶν ἐκ τῶν συμπαθεῶν τῶν Πρέσβεων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, οὐδόλως ληγεμονῶ διτὶ ὁ κύριος μοχλὸς τοῦ ζητήματος ἔστιν ἡ Ἀγγλία, καὶ διτὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Λόρδου Παλμερέσθνος καὶ Λόρδου Ῥώστελ νὰ θεραπεύσωσιν ἐν μέρει τὸ ἐπαγγέλμα τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ὅφελομεν ίδιως τὰς παραγωρήσεις διε μέλλομεν ν' ἀποκτήσωμεν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

52.

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, εἰς Δονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 16/28 Ἱανουαρίου 1864.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 12/24 Ἱανουαρίου, ἐλάβομεν τὰς διέ τοῦ καθιστερήσαντος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσας ἑδομάδος σταλείσας ἀναφοράς ὑμῶν.

Λι δι' αὐτῶν διδόμεναι πληροφορίαι ἐνίσχυσαν ήδη εἰς τρόπον θετικώτερον τὰς διοτίς εἶχομεν ἐλπίδας, περὶ οὐσιωδῶν τροποποιήσεων τῶν ἐπαγγθῶν δρῶν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Εἴμεθα δέδιοι διτὶ ἡ δρὴ κρίσις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ, ίδιως, αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοσοῦτον εὑμενεῖς διαθέσεις τῶν τριῶν Εὐεργετίδων, ἥθελον μεγάλως συντείνει εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν απουδαίων λόγων καὶ παρατηρήσεων διε ὑπέβαλομεν αὐταῖς.

Συμπεραίνετε, έβδαιώς, μὲ ὄποιαν ἀνυπομονησίαν τὸ κοινὸν, ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ, ἀνέμεν τὴν ἀριξιν τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ή Κυβέρνησις ἐθώρησεν, ἐπομένως, ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ δημοσίεις νέζιν τινὰ περὶ τῶν εὐαρέστων εἰδήσεων, διε δι' αὐτοῦ ἐδόθησεν διδοῦ καὶ κατὰ τὴν συνεδρίσειν τῆς 13/25 Ιανουαρίου ἑδωκα εἰς τὴν Εθνοσυνέλευσιν τινάς περὶ τῆς προδόσου τῶν διαπραγματεύσεων πληροφορίας, αἵτινες εὐτρέστησαν οὐ μικρὸν καὶ καθηκούμενον ἐπαισθητῶς τὰ πνεύματα.

Σᾶς διακρίνω ὡς ἀντίγραφον τῆς ἀγορεύσιας μου ταύτης.

Σήμερον ἐλάβομεν καὶ τὰς τοῦ γαλλικοῦ τῆς τρεγούστης ἑδομάδος ἀναφοράς ὑμῶν.

Βεβδαιώς, τὸ μέτρον τοῦ νὰ καθιερωθῶσι διέ εἰδικοῦ πρωτοκόλλου αἱ εἰς τινὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἀποφασισθῆσαι ὑπὸ τῶν τριῶν Εὐεργετίδων Δυνάμεων τροποποιήσεις ἔστι τὸ ταχικώτερον καὶ τὸ καταλληλότερον. Άλλ' ἀν ἀπαρέσκη τοσοῦτον εἰς τὴν Αὔστριαν, ὥστε νὰ ἐπιμένῃ αὕτη προτιμῶσα τὸ ἔτερον μέτρον, ήτοι τὸ νὰ μνημονευθῇ ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκῃ διτὶ αἱ τροπολογίαι ἀπεφεσίσθησαν τῇ προηγουμένῃ συνεινέσαι τῆς Αὔστριας καὶ Πρωσσίας, δι' ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται ἀδιάφορον, καὶ ἐπιμυροῦμεν νὰ ἐπιμείνητε δεον ἔνεστι εἰς τὴν διέ εἰδικοῦ πρωτοκόλλου ἑγγύησιν· τότε δὲ μόνον νὰ μὴ ἀντιστῆτε περαιτέρω, ἀλλὰ ν' ἀρκεσθῆτε νὰ γενῇ ἐν τῷ σχεδίῳ ἡ μνεία περὶ ἡδονῆς ἀνωτέρω, ὅταν ἀπολύτως ἐπιμείνητε εἰς τοῦτο ἡ Αὔστρια. Μὲν τοιαύτη περιπτώσει, ἡ μνεία αὗτη πρέπει νὰ ἐπιμείνητε εἰς τὸ νὰ καταχωρισθῇ σφρῶς ἐν τῷ σχεδίῳ.

Μὲν καὶ ἐν ταῖς ὀδηγίαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς κατόπιν σταλείσιν ὑμῖν ἐγγράφοις εἴς ὑπεδείξαμεν, ἡ οὐδετερότης τῶν Ιονίων Νήσων, οὐ μόνον περιττὴ δλῶς καθίστατο, ἀλλὰ καὶ προσδικητικὴ ἐράνετο πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἥμιν ἀξιοπρέπειαν, καὶ τὴν ἐνωσιν τῶν Ιονίων νήσων καθίσταται ἀδύνατον, καὶ δλῶς πρωτοφανῆς ἐπαρουσίαζετο καὶ καθιεροῦτο ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Τοιαύτην λοιπὸν οὐδετερότητα ἡν ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν. Άλλ' ἀν αἱ Δυνάμεις θεωροῦσαι ἔστιτάς κατὰ τοῦτο δεσμευμένας διε τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δὲν δύνανται νὰ ἔχαλείψωσιν ἔντελῶς τὸν δρὸν τοῦτον ἐν τῇ νέᾳ μεθ' ἡμῶν συνθήκῃ,— μολοντὶ ἡ ιστορία παρουσιάζει ἀπείρους περιστάσεις καθ' ἀρρένων συνθηκῶν προσφέτων ἐπροποποιήθησαν μετ' οὐ πολὺ οὐσιωδῶν καὶ ἀνετράπησαν διὰ νέων συνθηκῶν,— δυνάμεις νὰ δεχθῶμεν τὸν ὑπὸ αὐτῶν προτεινόμενον δρὸν τοῦ νὰ περιορισθῇ ἡ οὐδετερότης εἰς μόνας τὰς νήσους τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, καὶ ἀπέναντε μόνον τῶν ἔνων Δυνάμεων, μενούσης πάντη ἐλευθέρας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ διελέγη ἐν

αύταις τάς στρατιωτικάς δυνάμεις της ως ήδη λε πέται διαθέτει και εἰς διποιονδήποτε ἀλλο μέρος του Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Η ἑκ μέρους ἡμῶν παραχώρησις αὕτη ἔστιν οὐσιωδεστάτη τὴν κάμνομεν δὲ καὶ διότι ἐκτιμῶμεν τὰς πρὸς ἡμᾶς εὔνοικάς διαθέσεις τῶν Εὐεργετίδων Δυνάμεων, τὰς δύοις θέλομεν ν' ἀπαλλάξωμεν τῆς δυσχερείας εἰς ἣν αὕτη εὑρίσκονται ἔνεκ τοῦ Κητήματος τούτου, καὶ ἵνα μὴ πιρατείνωμεν περισσότερον τὴν λύσιν Κητήματος ὅπερ τοπούτον ἐνδιαφέρει τὴν ἔρδαιναν τῆς νέας τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἄλλ' ἵνα ἡ περιωρισμένη αὕτη οὐδετερότης ἀποδῆ ἀνεκτή καὶ καταστοθῇ παραδεκτά, πρέπει νὰ σαρκυνθῇ ἀρκούντως διτι ἀφορδὲ μόνον τὰς ξένας Δυνάμεις καὶ δὲν ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περιορισμοὺς οἷοι ὄριζονται ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου. Η ἐν τῇ νέᾳ Συνθήκῃ αὐτοσάλησις τῶν τοιούτων περιορισμῶν, δὲν ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησεως τὰ δικαιώματα ἀναμφισθῆται, μενούσις ἐντελῶς φυσταθῆτον κατὰ τοῦτο τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ητο, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δικανταὶ νὰ γρηγορεύσῃ, εἰς τὸν θέλοντα ν' ἀμφισθῆται αὐτὰ ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς ἐργανεία τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων Συνθήκης.

Εἶναι ἀληθὲς διτι ὁδαμοῦ, ἐν τοῖς περὶ διεθνοῖς δικαιου συγγράμμασιν ἀτινα διετρέξαμεν, ἀπηντήσαμεν ὅτι ἡ οὐδετερότης Κράτους τινος, η ἐνδιαφέρει τοῦ Κράτους τούτου περιορίζει τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτικῶν η ναυτικῶν δυνάμεων τὰς δύοις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ἐν αὐτῷ. Ἀν λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δὲν θέλομεν ἴσως διτάσσει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διά γενικῶν ἐκφράσεων οὐδετερότητα τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν ἀλλ' ἀπέναντι τῆς Συνθήκης ταῦτα, καθίσταται ἀναπόδεικτος ἔξηγησίς τις διδομένη διά τρόπου ἐπιστήμου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κόμης Ρώσσελ σᾶς εἶπεν διτι, οὗτοι διαγραφούμενοι τῆς οὐδετερότητος ἐν τῇ νέᾳ Συνθήκῃ, δὲν πιριορίζεται ποσῶς ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις εἰς τὴν κίνησιν τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς, ἀν δυσκολεύονται αἱ Δυνάμεις νὰ δώσωσι τὴν τοιαύτην ἔξηγησιν ἐν τῷ σώματι τῆς Συνθήκης, ἃς τὴν δώσωσι τούτους, εἴτε διά γεριστοῦ πρωτοκόλλου, εἴτε καὶ δι' ἔγγράτου τινὸς πρὸς ἡμᾶς διακονώσεως. Ἀν δὲ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο εὑρώσωι δυσκολίας, δύνανται, φρονοῦμεν, νὰ παραδεχθῶσι ἑτερόν τι μέτρον, καθ' ἡμᾶς, καταλληλότατον. Ἐν τῇ διασκέψει ητοις θέλει λάβει χώραν μεταξὺ ὡρῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων πρὸς συγκέντην τοῦ νέου σχεδίου, νὰ ζητήσητε ὑμεῖς νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίαστως καὶ τῆς διασκέψεως, διτι ἐννοεῖται διτι ἡ οὐδετερότης ἰσχύει μόνον ἀπέναντι τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ διτι δὲν συνεπάγεται οἰουδήποτε περιορισμὸν ὡς πρὸς τὰ μίσα τῆς διοικήσεως η τὰς στρατιωτικάς δυνάμεις. Ἄς δύναται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρίζηται ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰς ἥρθεισας νήσους. Τὸ μέσον τοῦτο θεωροῦμεν ἡμεῖς καταλληλότατον προσπαθήσατε ἐπομένως νὰ γενῇ δεκτὸν ἐν ἀποτυχίᾳ σαρραστέρων καὶ ἐπισημοτέρων δικαιοφορίσεων, καθότι διπαρδήποτε μία ἔξηγησίς τοῦ δρου τῆς οὐδετερότητος ἴστιν σύναπόδεικτος πρὸς ἀπορυγήν περιπλοκῶν εἰς τὸ μέλλον.

Η πρότασις τῆς Αὔστριας τοῦ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῇ νέᾳ Συνθήκῃ διτι αἱ μέχρι τοῦδε μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ίονίων ισχύουσαι συμφωνίαι περὶ ναυτιλίας καὶ τῶν προνομίων τοῦ Lloyd, θέλουσιν ἔξακολουθεῖσι ισχύουσαι καὶ μετά τὴν ἐνωσιν, μεχριστὸν συναρθῆ νέα περὶ τούτων συνθήκη μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ισοδυναμεῖ μὲ τὴν διαιώνισιν τῶν ἀωτέρω συμφωνιῶν καὶ δεσμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς πρὸς σύμβασιν νέας συνθήκης διαπραγματεύσεις τῆς, καθότι ἀρκεῖ εἰς τὸν Αὔστριαν τὸ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλαχίστην τροποποίησιν η νὰ μὴ δεχθῇ τὸν ἀλέχιστον νεωτερισμὸν ἵνα καταστήσῃ ἀνέρικτον οὐνθήκη καὶ καθιερώσῃ τὰς πολαιάς εἰς τὸ ἐπάκειρον. Εἶναι καλὸν λοιπὸν νὰ ἐμμείνητε εἰς τὸ νὰ μείνῃ ἐντελῶς κατὰ μέρος τὸ τοιοῦτον δηλαδὴ νὰ μὴ καταχωρισθῇ ἐν τῇ συνθήκῃ. Τότε μόνον δυνάμειθε νὰ δευθύνωμεν τὴν τοιαύτην πρότασιν, δηόταν ῥητῶς διτι ἐν τῇ συνθήκῃ διτι αἱ μέχρι τοῦδε ισχύουσαι μεταξὺ Αὔστριας καὶ ίονίων νήσων συνθήκαι περὶ ναυτιλίας κλπ. Θέλουσιν ἔξακολουθίσαι ισχύουσαι καὶ μετά τὴν ἐνωσιν ἐπὶ τρεῖς η ἔξι μῆνας η καὶ ἐν ἑτο, ἐντὸς τῆς δύοις προθετικαὶ η Ἑλλὰς καὶ η Αὔστρια, δύνανται νὰ συνεννοηθῶσιν δύοις συνάψισι νέων συνθήκην. Η ἑκ μέρους ἡμῶν παραχώρησις αὕτη ἔστι τοσοῦτον μᾶλλον σπουδαῖα καθόσον, ὡς καὶ ίμεις αὐτοὶ γινώσκετε, η προθεσμία τῶν μεταξὺ τοῦ ίονικοῦ κράτους καὶ τῆς Αὔστριας συνθήκων ἐλπίζειν ηδη.

Δύνασθε, ἐν τούτοις, νὰ διαβεβαιώσκετε προφοικῶς καὶ αὖθις τὸν Κύριον Πρέσβυτον τῆς Αὔστριας, διτι ἀν Κυβέρνησις του φανῆ, κατὰ τὰς λοιπὰς τροποποίησεις τῶν δρων τῆς συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ητον δίσκολος, θέλει εὑρει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἴκοσιν εἰς τὸ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ Lloyd.

Περὶ τοῦ ἀδρόυ τοῦ σχεδίου δὲν ἔχομεν ηδη τὶ νὰ σᾶς προσθέσωμεν ἀν δὲν κατορθωθῇ ν' ὅφαιρεθῇ ἐντελῶς, ἀς συνταχθῇ δμας εἰς τρόπου ὥστε νὰ μὴ φρίγηται διτι ἐν Ἑλλάδι η λατρεία τῶν ξένων θρησκευμάτων δὲν ἔχακολουθεῖ τὰ ήναι αἰσφαλῆς ἀνευ συνθήκων.

Μετ' εὐχαριστίας ἔγνωμεν δτι ὁ Κόμης Ῥώσος παρεδέχθη εύμενῶς τὰς ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 5 καὶ 7 περὶ συντάξεων καὶ μισθῶν παρατηρήσεις ἡμῶν.

Καθόσον ἀφορᾶ τὸ ἀντικείμενον τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων, ἐπειδὴ τοῦτο ἀφέθη ἐντελῶς εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Ἀγγλίας, ἀναμένομεν μετὰ πεποιθίσεως δτι θέλει αὕτη τὴν ἐνεργήσει εἰς τρόπον διστοιχίας ἡ Ἑλλάδος αἱμοπρέπεια νὰ προσβληθῇ, οὔτε ἡ φιλιτικὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐπτανήσων νὰ ἔγγειχθῇ οὐσιώδεις, οὔτε ζημία μεγάλη νὰ ἐπέλθῃ· ἡ δὲ πεποιθήσις ἡμῶν αὕτη ἐρείστεκε οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν εύνοεικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαθέσεων τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ Λόρδου Ῥώσος εἰπόντος δτι, οὔτε τὴν κατεδαφίσιν τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων, οὔτε τὴν οὐδετερότητα θεωρεῖ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὡς ἀναγκαῖαν εἰς τὴν Βίρωπαικὴν εἰρήνην.

‘Ο ‘Τπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

53.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 15/27 Ιανουαρίου 1864.

Ἀπόδρητον. Οἱ πληρεξόδιοις τῶν πέντε δυνάμεων ὑπέγραψαν, τὸν δευτέραν, πρωτόχολλον δι'οὐ παραδέχονται τὸν περιορισμὸν τῆς οὐδετερότητος εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τοὺς Παξοὺς καὶ τὴν παράλειψιν τοῦ περὶ ἐνόπλου δυνάμεως περιορισμοῦ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

54.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 24 Ιανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1864.

Ἄθες μόνον ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ 15/27 Ιανουαρίου χρυπτογραφικὸν ὑμῶν τηλεγράφημα.

Ἐπειδότης αὕτη προτίθεται ἐκ τῆς πρὸ μικροῦ διακιπείσκης τηλεγραφικῆς μεταξὺ Καλλιπόλεως, Χίου καὶ Σύρου συγκοινωνίας.

Ἐκ τούτου ἐπιβεβαιώθη δτι ἡδη εὐχαρίστως εἶχομεν μάθει· ἐκ τηλεγραφήματος, λαρφέντος πρὸ μιᾶς ἑδομάδος ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σεάρλετ, δτι δηλαδὴ διὰ πρωτοχόλλου τῶν Πληρεξούσιων τῶν πέντε Μεγάλων δυνάμεων περιωρίσθη ἡ οὐδετερότης· εἰς μόνον τὴν Κέρκυραν καὶ τοὺς Παξοὺς, καὶ ἀπερασίηθη νὰ μὴ δριεθῇ ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη περιορισμός τις ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις ἃς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ἥπιθεισας δύο νάσους.

Ἐπιμυητὸν εἶναι, ὡς παρεπηρήσαμεν ἡδη, νὰ σαφνωσθῇ, τὸ μέρος τοῦτο εἰκρινέστερον δι' ιδίου πρωτοχόλλου, ἢ τούλαχιστον νὰ καταχωρισθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν πυσκέψεων ὑμῶν καὶ τῶν Πληρεξούσιων τῶν τριῶν δυνάμεων, δτι ἐννοεῖται δτι ἡ ἐξουδετέρωσις αὕτη δὲν θέλει ἀφορᾶ εἰμὶ τὰς ζένας δυνάμεις, ἢ ὅτε δὲν συνεπάγεται οὐδένα περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν διοικητικὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβέρνησεως, ἢ ὡς πρὸς τὴν κύνησιν τῶν δυνάμεων τῆς, καθ' ἀπό τῆς ὑπεδείξαμεν ἐν ταῖς τελευταῖς ἀπὸ 16/28 Ιανουαρίου διδογίαις.

Οὐδέλλως ἀμφιβάλλομεν δτι θέλετε καταβάλει πρὸς τοῦτο πάσταν ἐφικτὴν προσπίθειαν, καὶ ἐπίζομεν δτε ἐπὶ τέλους εἰς δυνάμεις θέλουσι συναίνεσι εἰς ἀξίωσιν τοσοῦτον εὐλογον καὶ δικαιον.

Μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἀργίχθη ἔτι τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον ὅπερ ἀπὸ χθὲς περιμένομεν· στερούμεθα ἐπομένως τῶν ἀναφορῶν ἃς δι' αὐτοῦ έβαλίως μᾶς ἐπέμψατε.

‘Ο ‘Τπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

55.

(Μετάφρασις.)

Πρός τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Ιανουαρίου 1863.

Οἱ λόρδοι Ρώσσελ μοὶ ἔγνωστοποίησεν, ἐν τῇ σημερινῇ μετ' αὐτοῦ συνδιαλέξει μου, διὰ οἱ Πληρεξόδους τῶν πόνιας Μεγάλων Δυνάμεων θὰ συνέλθωσι τὴν προσεχῆ δευτέραν ἵνα συνεννοθῶσι περὶ τῶν παραχωρήσεων διὰ ηδύνατο νὰ κάμωσιν ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ήδην συμφωνήσασι, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνδιασκέψεως θὰ ἀναγραφῆ ἐν πρωτοχολλῷ. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ θέλουσι μόνον δυνηθῆ οἱ πληρεξόδοι: τῶν τριῶν Λύλων νὰ μοὶ κοινοποιήσωσι τὸ σχέδιον νῆς Συνθήκης.

Οἱ περιορισμὲς τῆς οὐδετερότητος εἰς τὰς νήσους τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν κατέστησεν ἀναγκαῖον τὸ πρωτόχολλον τοῦτο, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Λύλων Λύστρίας καὶ Πρωσίας· διὸν ἔθεωρος καθῆκόν μου νὰ ἐνεργήσω νὰ γενηθῆ ὁσαύτως ἐν αὐτῷ μνεία διὰ κατὰ κοινὸν συνεννόησιν τῶν πόνιας Λύλων ἢ περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐν ταῖς νήσοις Ἑλληνικῶν δυνάμεων διάταξις: τοῦ ἀρθρου δευτέρου τῆς 2/14 Νοεμβρίου δὲν θέλει συμπεριληφθῆ ἐν τῇ μεταξὺ Ἐλλάδος καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων Συνθήκῃ. Τὸ πρῶτον, εὑρίσκον πολλὰς ὡς πρὸς τοῦτο ἀντιρρήσεις. Οἱ λόρδοι Ρώσσελ Ἐλεγον διὰ δρεῖλομεν ν' ἀρκετῶμεν εἰς τὴν ἡμετέρᾳ Συνθήκῃ παράλειψιν τῆς εἰρημένης διατάξεως, καὶ νὰ μὴ ζητῶμεν νὰ γενηθῆ μνεία διὰ νὰ παράλειψις αὕτη ἔγενετο ἐκ προμελέτης, ἀλλ' εὖρον αὐτὸν σήμερον κλίνοντα μᾶλλον νὰ παραδεχθῆ τὴν ἡμετέραν ἀπαίτησιν.

Αἱ ἔγερθεισαι ὑπὸ τῆς Λύστρίας δυσκολίαις ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἀρθρον πολλὰ παρέσχον πράγματα τοῖς πληρεξούσοις τῶν τριῶν Δυνάμεων. Εἴσοδον τὴν τεμὴν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν διὰ τῶν παρέλθοντων ταχυδρόμων διὰ Λύστριακὴν Λύλην ἀξιοῦ νὰ διατηρήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὲρ τοῦ λόρδος τὰ πλεονεκτήματα ὃν σήμερον ἀπολαύει. Εἰς μόνον δρον συναντεῖ ν' ἀποδεχθῆ τὸν ἔξην: ἡ ἐνιστῶσα τῶν πραγμάτων κατάστασις νὰ διαρκέσῃ μεχρισοῦ αἱ Λύλαι Ἐλλάδος καὶ Λύστρίας συνομολογήσωσι: νέαν Συνθήκην.

Οἱ λόρδοι Ρώσσελ ἀντετρότεινε νὰ μὴ διαρκέσῃ νὰ σημερινὴ κατάστασις πέραν τῶν πόντων κατὰ μέγιστον δρον ἀλλὰ κρίνων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κόμπτος Ἀππονύς ἐκδηλουμένων διατίθεσων, θεωρῶ θεοβαίνων τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συμβιβαστικοῦ αὐτοῦ δρον ὑπὸ τῆς Λύστριακῆς Κυβερνήσεως. Τότε δὲ ἡ ἡμετέρα θέσις ἔσται δισχερής ἐνεκκ τῶν ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἐπιβεβλημένων ταῖς τριστ Δυνάμεσι ὑποχρεώσεων.

Συνεμίλησα μετὰ τοῦ λόρδου Ρώσσελ καὶ περὶ ἀλλων τινῶν διατάξεων, ιδίως δὲ περὶ τῆς τῶν ὑπαλλήλων ἀποζημιώσεως, καὶ ἔξέρρασε τὴν ἀλπίδα διὰ Η Βρετανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνεδέχητο τὴν δαπάνην ταύτην. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ιδίας ταύτης ἀνέφερον πολλὰ ἐπιχειρήματα ἀπέρ περιττὸν θελεν εἰπεῖ: ν' ἀπαριθμήσω ἐνταῦθα. ‘Ο λόρδος Ρώσσελ οὐδὲν θέλεται νὰ μοὶ ὑποσχεθῆ’ θὰ ἐπανέλθω διως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, οὐ μόνον παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τισιν ἀλλοις ὑπουργοῖς.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

56.

(Μετάφρασις.)

Πρός τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Ιανουαρίου 1864.

Τὸν πέμπτην σήμερον τῷ λόρδῳ Ρώσσελ τὴν ὑποδηληθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ ἐμοῦ αἴτησιν ὡς πρὸς τὰ σχέδια τῶν ἐν Κερκύρᾳ κατεδαφίσεων, ὑπαίνετο βόμβεος δὲ τὴν ἀναχωρησιν τοῦ Συνταγματάρχου Wynnse, ἐξ οὗ συνήγαγον διὰ αὐτὰ ήσαν θεοβαίνων ἔτοιμα, ἐκτίπτα νὰ μοὶ κοινοποιήσωται. Οἱ λόρδοι Ρώσσελ ἐδισχεράσανεν ἐπὶ τούτῳ, μετά τινα δὲ δισταγμὸν μοὶ εἶπεν διὰ δὲν ηδύνατο νὰ κοινοποιήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσει τὰ ῥυθόντα σχέδια,

διότι ἄλλως θὰ ὑπεχρέου τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ τροποποιήσῃ αὐτὰ, ἐνῷ ὁ Συνταγματάρχης Βύρων διετάχθη νὰ προσῆῃ εἰς νέας ἔρευνας, ὡς πρὸς ἓν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει προμαχώνων. Ὁ Λόρδος Φώσσελ φίλητε καὶ ἐπειθύμει νὰ μὴ ἐπεκταθῇ, μετὰ τὰς νέας ἔρευνας, τὸ ἔργον τῆς κατεδαφίσεως, ἵτις κατὰ τὸ στρατιωτικὸν σχέδιον περιλαμβάνει τὸ γηπέδον τοῦ Βίδου καὶ τὸ φρούριον Ἀβραάμ. Δὲν ηδύνατο οὐχ ἥττον νὰ δεσμεύσῃ τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν.

Παρέστησα τῷ Λόρδῳ Φώσσελ διτὶ ἀδύνατον ἤν νὰ δοθῇ εἰς τὴν κατεδάφισιν πλειοτέρα ἕκτασις, ἀφοῦ τὸ ἀνωτέρῳ σχέδιον ἐγένετο τοῖς πάσι γνωστόν. Τὸν παρεκάλεσε τὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ἀξιοδίων ἀρχῶν καὶ μοι κοινοποιήσῃ αὐτὸ διτὶ τάχιον. Εν πᾶσι παριπτώσαι, εἴπον αὐτῷ, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις αὐδόλως δύναται νὰ προσῆῃ εἰς κατεδαφίσεις πρὶν ἢ γείνει ἡμῖν ἡ ἀνωτέρῳ κοινοποίησις ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ἔζητησε.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

57.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 15/27 Ιανουαρίου 1864.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων συνθήλθον προχθὲ; ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, καὶ ὑπέγραψεν πρωτόκολλον ἐμμαίνον τὴν συναίνεσιν αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς οὐδετερότητος εἰς τὰς νήσους τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν καὶ τὴν παράλειψιν, ἐν τῇ μετὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκῃ, τῆς περιορίζουσης τὰς ἐν ταῖς νήσοις Ἐλληνικὰς δυνάμεις διατάξεως. Τὸ πρωτόκολλον περιέχει ὀσπέτως σημείωσιν τοῦ ἐν τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ καταχωρισθυσομένου περὶ τῆς οὐδετερότητος ἀρθρου.

Δὲν ἔχω τὸ καίμενον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, διπέρ μοι ἀνεγνώσθη ἀπορρήτως παρὰ τοῦ Πρίσβεως τῆς Γαλλίας, λέγοντος διτὶ εἶναι εὐχαριστημένο; ἐκ τῆς συντάξεως αὐτοῦ. Κατ αὐτὸν, ἡ σύνταξις αὗτη ἐκφράζει σαρῶς τὴν ἰδέαν διτὶ ἡ οὐδετερότης μόνον τὰς ξένας δυνάμεις ὑποχρεοῖ, ἀφοῦ μόνον περὶ τῶν πλευραντικάτων αὗτῆς γίνεται ὡς πρὸς ἡμῖς λόγος. Εάν δέ τοι περιλαμβάνει τῶν Ελλήνων ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρημένην οὐδετερότητα, τοῦτο σημαίνει διτὶ δρεῖται νὰ καταστήσῃ αὐτὴν σεβαστὴν ἐκ μέρους τῶν ξένων Δυνάμεων.

Ἡ Αὔλη τῆς Αύστριας δὲν ηθέλησε ν' ἀποδεχθῇ, ὡς πρὸς τὰ κεκτημένα ὑπὸ τοῦ ξένου ἐμπορίου καὶ τῆς ξένης ναυτιλίας προνόμια, τὴν συμβιβαστικὴν πρότασιν τοῦ Λόρδου Φώσσελ περὶ τῆς πενταετοῦς αὐτῶν παρατάσεως, φοβοῦμαι δὲ μὴ διὰ τῶν Δυνάμεων οὐδὲν κατορθώσωμεν παρ' αὐτῇ ὡς πρὸς τοῦτο.

Σήμερον τὸ πρωῒ ἔξαπτέσται λα ὑμῖν ταλεγράφημα ἀναγγέλλον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου. Ἐν αὐτῷ προσθήκη τὴν λέξιν εἰς ἀπόρρητον εἰ διότι τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον δὲν ἐκοινολογήθη, μοι ἀνεκοινώθη δὲ ὑπὸ τῶν βρετανῶν τῆς ἔχεμυθίας δρον.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

58.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 15/27 Ιανουαρίου 1864.

Προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Φώσσελ νὰ μεταβῶ αὔριον, τὴν 4 μετὰ μετεμβρίαν, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείον, ἵνθι θέλω εὑρει συντηγμένους τοὺς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Δυνάμεων οἵτινες θέλουσι μοι κοινοποιήσει τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης.

Τὸ ταχυδρομεῖον ἀναγωρεῖ αὐτὸν, ἀλλὰ θὰ ἔναι κεκλεισμένον πρὶν ἡ ἐπιστρίψω ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ μόνον διὰ τοῦ ὄκτων ἡμέρας μετὰ τὴν αὐτὸν ἀναγωροῦντος ταχυδρόμου θέλω διηνθῆ νά-
ποστεῖλω ὥμιν τὸ σχέδιον τῆς Συνθήκης ἔξαιτούμενος καὶ τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

59.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 16/28 Ιανουαρίου 1864.

Μόλις ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὀφελοῦμαι ἐκ τῶν ὀλίγων στιγμῶν αἰτίας μοι
μένουσι πρὶν ἡ κλειση τὸ ταχυδρομεῖον ἵνα διεβιβάσω ὥμιν τὰ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρώσσου ἐγχειρισθέντα μοι
τέσσαρα Ἕγγραφα, οἵτοι·

ἀ.) Τὸ Σχέδιον τῆς Συνθήκης·

β'.) Τὸ σχέδιον τῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας Συμβάσεως·

γ'.) Τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. Πρωτόκολλον τοῦ καὶ τὴν 13/25 Ιανουαρίου γενομένου ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν ὑπουργείῳ Συμβουλίου.

δ'.) Τὸ ὑπὸ στοιχ. Β. Πρωτόκολλον τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ο χρόνος μοι ὑπολείπεται δύος εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας. Άναμένω ἀνυπομόνως τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας.
Ο Λόρδος Ρώσσος ἀποστέλλει σήμαρον εἰς Ἀθήνας ὑπόλληλον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἵνα κο-
μίσῃ τῷ Κυρίῳ Σκάρλεττ τὸ Σχέδιον τῆς Συνθήκης καὶ δώσῃ αὐτῷ τὰς ἀναγκαῖας διασαφήσεις.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

60.

(Μετάφρασις).

ΣΧΕΛΙΟΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Tην 25 Ιανουαρίου 1864 (v.)

Προοίμιον.

Ἡ Αὔτης Μεγαλειότης ἡ Βοσίλισσα τοῦ Ἐνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας
ἔδηλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἐνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων, διτ., δύος ἐνώση τὰς νήσους μετὰ
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἣν πρόθυμος, ἐξερέφραζεν τοιαύτην εὐχὴν ἡ Ιόνιος Βουλὴ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν
προστασίαν τῶν νήσων τούτων, ητοι; εἶχεν ἀνατιθῆ εἰς τὴν Αὔτης Μεγαλειότητα διὰ τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 5
Νοεμβρίου 1815 (v.) μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Λούστρίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας
συνομολογηθείσας συνθήκης. Τὴς εὐχῆς ταύτης ἔδηλωθείσας διὰ φυρίσματος τῆς ῥήθεισης Βουλῆς, περι-
ψηφισε ἔκδοθέντος τῇ 7/19 Οκτωβρίου 1863, ἡ Αὔτης Βρεττανικὴ Μεγαλειότης συνήνεσε, διὰ τοῦ δρόμου 1
τῆς Συνθήκης τῆς συνομολογηθείσας τῇ 14 Νοεμβρίου 1863 (μεταξὺ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότων τοῦ Αὐτο-
κράτορος τῆς Λούστρίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος
πασῶν τῶν Ρωσσιῶν νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν ταύτην ὑπὸ τινας δρους ἐν τῇ μηνοθείᾳ Συνθήκη δια-
λαμβανομένους.

Αἱ δὲ Αὐτῶν Μεγαλειόττες, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Λούστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς
Πρωσίας, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, συνήνεσαν, διὰ τοῦ αὐτοῦ δρόμου καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς

δρους, νὰ παραδεχθῶσι τὴν παραίτην ταύτην, καὶ νὲ ἀναγνωρίσωσιν, μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, τὴν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῶν εἰρημένων νήσων.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρου 5 τῆς ἐν Δούδινῳ τῇ 13 Ιουλίου 1863 ὑπογραφείσης Συνθήκης, συνεργανήθη πρὸς τούτοις ὄμοφώνως μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, διτὶ αἱ ἴοντοι νῆσοι, δταν ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῶν τελεσθῆ, ὡς προσίδε τὸ ἀρθρον 4 τῆς αὐτῆς Συνθήκης, θέλουσι συμπεριληφθῆ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συνομολογηθεῖσῃ ἐγγυήσει ὑπὸ τῶν Αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ τῇ 7 Μαΐου 1832 ὑπογραφείσης συνθήκης.

Ἐπομένως, σύμφωνα πρὸς τοὺς δρους τῆς Συνθήκης τῆς 1/13 Ιουλίου 1863 καὶ πρὸς τοὺς δρους τοῦ ἀρθρου 5'. τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δι'οῦ αἱ Αὐλαι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῇ Γαλλίᾳς καὶ τῆς Ρωσσίας, ὡς δυνάμεις ἐγγυήτριαι ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐπερυλάξαντι νὰ συνάψωσι συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας, διτὶ ἡ ἐνωσις τῶν ἰονίων νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ καταστῇσῃ ἀναγκαῖας, αἱ ρήθεῖσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες ἀπεράσισαν νὰ προσθῶνται εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω μνημονεύσεων διατάξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων σγκατετεῖθη εἰς τὴν διάπλαξιν τῆς Συνθήκης ταύτης, αἱ ρήθεῖσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες διώρισαν πληρεξουσίους Αὐτῶν, οἵτοι· · · · ·

Ἄρθρον 1.

Η Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἐπιθυμοῦσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν εὐχὴν. ἢν ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν ἰονίων Νήσων ἐξέφρασεν ὑπὲρ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσεως των, συνήνεσεν, ὑπὸ τοὺς παρακατιὸν διαλαμβανομένους δρους, νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν τῶν νήσων τῆς Κερκύρας, Κεραλλονίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ιθάκης, Κυθήρων Παξῶν μετὰ τῶν παραρημάτων αὐτῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 5 Νοεμβρίου 1815 ὑπογραφείσης συνθήκης ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Ρωσσίας, συνέστησαν δι καὶ μόνον ἐκείθερην Κράτος ὑπὸ τὸ δυομά την Ἡνωμένη Πολιτεία τῶν ἰονίων Νήσων ε τεθὲν ὑπὸ τῶν ἀμεσον καὶ ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Αὐτοῦ.

Ἐπομένως, ἡ Αὐτῆς Βρεττανικὴ Μεγαλειότης, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ὡς ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην τῆς 7 Μαΐου 1832 ἀναγνωρίζουσι τὴν ἔνωσιν ταύτην, καὶ διακηρύττουσι διτὶ ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς τῶν δρίων τῶν διαγραφούμενων ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἀρ' ἐνὸς καὶ τῆς Ἰ. Πόλης ἀρ' ἑτέρου διαπραγματεύσης συμβάσεως τῇ 21 Ιουλίου 1832, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἰονίων Νήσων, ἀποτέλεσι· δι τὸν Κράτος Μητραρχικὸν, ἀνεξάρτητον καὶ Συνταγματικὸν, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Αὐλαι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ρωσσίας, δι τὴν διακηρύττησι τῶν Αὐλῶν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσσίας δι τοὺς τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ὡς καὶ τὰ σὺν αὐταῖς, μετὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσιν ἀπολαύσει τῶν πλεονεκτημάτων δικαιοχοῦς οὐδετερότητος.

Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται, τὸ καθ' ἔκυπτον, νὰ τηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα ταύτην.

Άρθρον 3.

Η ἔνωσις τῶν ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν θέλει ἐπέφερε μεταβολὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ παραχωρεύοντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἀλλοδαπῶν, δυνάμει Συνθήκων καὶ Συμβάσεων συναρθεισῶν ὑπὸ ξένων δυνάμεων μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς Προστάτιδος τῶν ἰονίων Νήσων. Πλέον αἱ ἐκ τῶν εἰρημένων συναλλαγῶν, ὡς καὶ ἐκ κανονισμῶν συνδεδεμένων πρὸς αὐτὰς καὶ σύμφων ἐν ἰσχύι, πηγαδίουσαι ὑποχρεώστεις διατηρηθήσονται καὶ ἀκριβῶς ἐφαρμοσθήσονται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἐπομένως ρήτως συνομολογεῖται διτὶ τὰ πλοιά καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν τοῖς ἰονίοις λιμέσοις, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ἰονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος υποστολία, ἔλουσι τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως καὶ ἔσονται ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ὡς καὶ πρὸ τῆς ἔνωσεως τῶν ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς διαπράξεως νέων Συνθηκῶν, ἡ Συμβάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κανονισθῶσι μεταξὺ τῶν

ένδιαφερομένων μεζῶν τὰ περὶ ἐμπορίας, ναυτιλίας καὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνῶν ζητήματα.

Ἄρθρον 4.

Η μετά τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῆς Ἰωνίας Νήσων οὐδαμῶς ἀκυρώσει τὰς ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσας νομοθεσίας τῶν νήσων καθιερωμένας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας ἐπομένως τὰ καθιερωθέντα θρησκευτικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ὑπὸ τοῦ Α', καὶ Ε'. κεφαλαίου τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ιονίων νήσων, καὶ ίδίως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐπικρατούσης ἐν ταῖς νήσοις, ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία τῆς λατρείας ἡ χορηγουμένη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, καὶ ἡ πλήρης ἀνεξιθρησκεία ἡ πρὸς τὰς ὅλας χριστιανικὰς κοινότητας ὑποσχεθεῖσα, διατηρήσονται καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ ισχύi.

Η εἰδικὴ προστασία, ἡ ἀγγυηθείσα πρὸς τὴν Καθολικὴν ἐκκλησίαν, δις καὶ τὰ πλεονεκτήματα διὸ αὐτῇ ἥδη ἀπολαύει, διατηρεύθησονται ἐπίσης καὶ οἱ εἰς τὸ δόγμα τοῦτο ὄντες ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύωσιν ἐν ταῖς Ιονίοις νήσοις τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῆς ἀ··αγνωρισθεῖσης ὡς πέδης αὐτοὺς ἐν Ἑλλάδi διὰ τοῦ πρωτοχόλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830.

Η ἀρχὴ τῆς ἀπολύτου ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἴσβτητος μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν διαφόρων δογμάτων, καθιερωμένη ἐν Ἑλλάδi ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοχόλου, θέλει ἐπίσης ισχύει ἐν ταῖς Ιονίοις νήσοις.

Ἄρθρον 5.

Ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἐθέσπισε, διὰ ψηφίσματος ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Οκτωβρίου 1863, ἵνα τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν προσδιορισθῇ ἐπησίως εἰς αὐξησιν τῆς ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Λύτου Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μῆνα ἐξ διαλειμμάτων καταβαλλόμενον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσιδημάτων τῶν Ιονίων νήσων, ἡ Λύτου Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ δεόντως τὸ ψήφισμα τοῦτο.

Ἄρθρον 6.

Η αὐτῆς Μεγαλειότης ὁ Βασιλισσα τοῦ Ἰωνίου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἡ Λύτου Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων καὶ ἡ Λύτου Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσιῶν συνεφάνησεν ὅπως περιττήσωσιν, ὑπὲρ τῆς Λύτου Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', ἐκαστος τέσσαρας χιλιάδες λιρῶν στερλινῶν ἐπησίως, ἐκ τῶν ποσῶν δι; τὸ Ἑλληνικὸν ταμείον ὑπεχειρώθη ν' ἀποτίνη ἐτησίως ἐκάστῳ αὐτῶν, δυνάμεις τῆς συμφωνίας τῆς ἐν ἀθήναις γενομένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῇ συμπράξει τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, κατὰ μῆνα Ιούνιον τοῦ 1860.

ΡΥΤΩΣ δρίζεται διτὶ τὰ τρία ταῦτα ποσά, ἀποτελοῦντα κεφάλαιον δώδεκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως, προσδιορίζονται εἰς προσωπικὴν προίκισιν τῆς Λύτου Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. πρὸς τῇ ἀνακτορικῇ χορηγίᾳ τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Κράτους δριζόμενη. Ή εἰ; τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον ἀνέβασις τῆς Λύτου Μεγαλειότητος οὐδὲμιζειν ἀλλὰς τε θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, δι; ἡ Ἑλλὰς συνῆψε διτὶ τοῦ δριμοῦ ΙΒ' τῆς Συμβάσεως τῆς 7 Μαΐου 1832 πρὸς τὰς δυνάμεις, τὰς ἀγγυηθείσας τὸ δύνειον, οὔτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ἢν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσεις ἀνέλαβε κατὰ τὸν Ιούνιον τοῦ 1860 μετὰ τὰς παρατάσσεις τῶν τριῶν Λύλων.

Άρθρον 7.

Η Λύτου Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ εἰς διάος Λύτου πόσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ συμβάσεις τὰς νομίμως συναφθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἰωνίας Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἡ ἐπ' ὄνδρα τοῦ τῆς Προστάτειδος Δυνάμεως τῶν νήσων, συμβάς τῷ Συντάγματι τῶν Ιονίων Νήσων, εἴτε μετὰ τῶν ζένων Κυβερνήσεων, εἴτε μετὰ ἑταῖριῶν ἡ ἑταῖρικῶν συλλόγων, εἴτε μετ' ιδιωτῶν, καὶ ὑπεχνεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἑταῖρεις ὑποχρεώσεις καὶ συμβόλαια καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτατιν, ὡσταν εἶχον συναφθῇ ὑπὸ τῆς Λύτου Μεγαλειότητος ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν καταγορίαν ταῦτων ὑπάγονται ίδιως τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ιονίων νήσων, καὶ τὰ εἰς τὴν Ίονιο· Τράπεζαν, εἰς τὴν θελασσίαν ἑταῖρίαν, τὴν ὑπὸ τὸ δνομα τοῦ Αὐστριακὸς Λόγου ο γνωστὴν, συμφώνως πρὸς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν τῆς 1 Δεκεμβρίου 1853, καὶ εἰς τὴν ἑταῖρίαν τοῦ ἀερόρωτος τῆς Μελίτης καὶ τῆς Μεσογείου, χορηγηθέντα πλεονεκτήματα.

Άρθρον 8.

Η Λύτου Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑπεχνεῖται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς διάος Λύτου:

1. Τὰς χορηγήθεισας συντάξεις εἰς Βρετανίους ὑπηκόους ὑπὸ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ συντάξεων ἰσχύοντας νόμους ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις.

2. Τὰς ὄφειλομένας ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ ἀτομά, διατελοῦντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἀπέρ τερηθήσονται τῶν θέσεών των ἐνεκα τῆς μετά τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν νήσων.

3. Τὰς συντάξεις, ὃν ἀπολούσουσι πολλοὶ ὑπήκοοι Ἰόνιοι, πρὸς ἀμοιβὴν ὑπηρεσιῶν προσγεγενεθεισῶν εἰς τὴν Ἰόνιον Κυβερνήσειν.

Εἰδικὴ σύμβασις, συνομολογηθησόμενη μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅπερι τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφόρων τούτων συντάξεων, καὶ κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσεως αὗτῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, θέλουσιν ἀποχωρήσει ἐκ τῆς χώρας τῆς Πινακένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων νήσων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ή πρότερον, εἰ δύνατόν, μετ' τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 10.

Η παροῦσα Συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, αἱ δέπικυρώσεις ἀνταλλαχθήσονται ἐν Λονδίνῳ ἐντὸς τῆς προθετικάς ἡδομάδων ἡ καὶ πρὸ αὐτῆς, εἰ δύνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων κτλ.

61.

(Μετάφρασις.)

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.

Την 28 Ιανουαρίου 1864 (v.)

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ηλικένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεννοθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἀγγλῶν ὑπηκόων καὶ ἀλλων συντεία τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς οὔτοι προσένεγκον τῇ Κυβερνήσει τῆς Ηλικένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων καθ' ὃν καιρὸν αἱ Νήσοι αὗται διετέλουν ὑπὸ τῶν Προστατῶν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, συνεφάνησαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν, καὶ διώρισαν ὡς Πληρεξουσίους των, ἡ μὲν Βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας τὸν ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν οἵτινες κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθένται ἐν καλῇ τάξει, συνεζώνησαν καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἐπόμενα ἀρθρα.

Ἀρθρον 1.

Ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους καιρούς ἔχοργηθησαν συντάξεις εἰς Ἀγγλους ὑπηκόους παρὰ τῆς Ἰονικῆς Κυβερνήσεως, καὶ νῦν δὲ πρόκειται νὰ δοθῶσι τοιαῦται, συνεπείᾳ τῶν ἐπικρατούντων κανονισμῶν ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις ὡς πρὸς τὰς συντάξεις· καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῶν εἰρημένων συντάξεων ἀναβαίνει κατ' ἕτος εἰς λίρας στερλίνας 7,403 θσελ. 3δην., ὡς ἐμφαίνεται ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Α. πίναξ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνομολογεῖ διτὸι ἀργαριφθεῶν αἱ δέκα χιλιάδες λιρῶν κατ' ἕτος, αἱ μνημονεύμεναι ἐν τῷ 5ῷ ἀρθρῷ τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συνθήκης μεταξὺ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γελλῶν καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ρωσῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ Βασιλίως τῶν Ἑλλήνων ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει ἀποτελέσται τὴν διευτέραν ὑποχρέωσιν, τὴν ἐπιβαρύνουσαν τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Κερκύρας καὶ τῶν λοιπῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ θέλει καταβάλλεσθαι εἰς ἔξαμηνιαίς δόσεις εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀγγλον Πρόξενον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διανέμηται ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὰ διάφορα πρόσωπα τὰ δικαιούμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω συντάξεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον κατέστη νὰ δοθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ ἀλλα πρόσωπα διατελοῦντα μὲν νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μέλλονταν ἐπολέστωσι τὰς θέσεις τῶν συνεπείᾳ τῆς μετά τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων, αἱ δὲ ἀποζημιώσεις αὗται συμποσοῦνται κατ' ἕτος εἰς λίρας στερλίνας 3,271 θσελ. ὡς ἐμφαίνεται ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Β. πίναξ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνομολογεῖ διτὸι τὸ εἰρημένον ποσὸν θέλει ἐπιβαρύνει τὰς εἰσοδήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ θέλει καταβάλλεσθαι καθ' ἓ-

ξαμνιαίας δόσεις εἰς τὸν ἐν Αθήναις Ἀγγλον Πρέσβυτον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διενέμηται ὥπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἀποζημιώσεων.

Αἱ διάφοροι αὐταὶ συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις ἀρξονται ἐπιβαρύνουσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησιν καὶ καταστῆσονται πληρωτέα παρ' αὐτῆς μετὰ τὴν παῦσιν τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ἐπὶ τῶν Ιονίων Νήσων καὶ εἰς τὸ ἔδης. Ἐπομένως αἱ πρῶται καταβολαὶ γενήσονται εἰς τὸν Ἀγγλον Πρέβενον, ἐν Κερκύρᾳ, καὶ τὸν Ἀγγλον Πρεσβυτήν, ἐν Αθήναις, δέκα ὡρέας πρὸ τῆς 31 Μαρτίου, ἢ τῆς 30 Ιουνίου, ἢ τῆς 30 Σεπτεμβρίου, ἢ τῆς 31 Δεκεμβρίου τῆς εἰδίνης παρεπομένης μετὰ τὴν ἀρσιν τῆς Ἀγγλικῆς ἔξουσίας ἐν τοῖς Ιονίοις Νήσοις. Εφεξῆς δὲ αἱ πληρωμαὶ θέλουν γίνεσθαι δέκα ὡρέας πρὸ τῆς λήξεως ἀκάστης ἐπομένης ἔξαυγνίας.

Ἐπειδὴ δὲ διάφοροι Ιόνιοι ὑπέκουοι λαμβάνουσι συντάξεις χορηγηθείσας αὐτοῖς δι' ὑπηρεσίας ὑπὸ τῷ κράτος τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως, ἢ Λ. Μ. δι Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναδέχεται ἵνα τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰρημένων συντάξεων ἀναγνωρισθῶσι πρὸς τὸν σκεπὸν τοῦ νὰ ἔχαχολουθήσωσιν αὐτοὶ δεόντως λαμβάνοντες αὐτάς. Οἱ ἐν Αθήναις Ἀγγλος Πρέσβυτος, ἀφοῦ λάθη κατάλογον τῶν τοιωτῶν συντάξεων παρὰ τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Α. Βρ. Μεγαλειότητος θέλει παραδώσει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐδεὶς Ιόνιος ὑπέκουος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τινὰ ἀπαίτησιν παρὰ τῆς Α. Βρ. Μεγαλειότητος ἐπὶ λόγῳ συντάξεως διδομένης νῦν αὐτῷ, ἐκτὸς ἂν ἡ σύνταξις αὗτη περιλαμβάνηται ἐν τῷ βρέθεντι καταλόγῳ.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Α'.

Προσωπα δικαιούμενα εἰς συντάξεις ἐκ τῶν προσύδων τῶν Ἱονίων Νήσων.

Ο νομικ.

Ποσόν.

Διρ. Στρ. σ.λ. δημ.

Baker, Έρβίκος	554.	3.	2.
Barr, E. F.	500.	0.	0.
Blair, Οὐλλιερ.	710.	0.	0.
Boyd, A. F.	416.	13.	4.
Cologan, J. B.	135.	0.	0.
Colthurst, Λοχαγὸς	97.	10.	0.
Falcone, Ιάκωβος	115.	6.	8.
Fraser, Σιρ J.	510.	0.	0.
Gisborne, T. J.	382.	10.	0.
Hatton, Κάρολος	80.	13.	9.
Hunter, Ιάκωβος	66.	13.	4.
Hunter, Ιωάννης	200.	0.	0.
Kirkpatrick, Ιωάννης	732.	10.	0.
Lawrence, Λοχαγὸς	150.	0.	0.
Marchis, Ιωάννης	39.	10.	0.
Peas, Θωμᾶς	30.	0.	0.
Raqueneau, Λοχαγὸς	351.	12.	3.
Reid, Λοχαγὸς	191.	12.	6.
Reid, Σιρ Ιάκωβος	710.	0.	0.
Reynolds, W. L.	238.	6.	8.
Stenhouse, Ρόβερτος	190.	13.	4.
Stevens, G. A.	29.	5.	0.
Stevens, Γεώργιος	135.	0.	0.
Stevens, Ρίχαρδος	158.	13.	4.
Thompson, Υπολοχαγὸς	16.	5.	0.
Wilson, J.	24.	0.	0.
Woodhouse, Ιάκωβος	637.	10.	0.
Δίρατοι στερλ.	7,403.	8.	4.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Β'.

Πρόσωπα ὃν αἱ ἀποζημιώσεις ἤρεα διπλεῖας τῆς θύσιος των εἰοὶ π.ηγαρίαι παρὰ τῆς
‘Ελλην. Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλον. Πρόσωπον.

Ο νε μ. α.

Π ο σ δ ν.

Λίρ. στ. δημ.

Baker, D ^r . B.	199.	6.	8.
Coccato, Στέλιος	25.	0.	0.
Colquhoun, Σίρ Ρ.	576.	13.	4.
Debiasi, Venerando	12.	2.	8.
Debiasi, Βικέντιος	13.	13.	0.
Dendin, Σταυρίδης	9.	2.	0.
Deverell, Οὐλίλιαμ	66.	13.	4.
D'Everton, Βεράν (Κάρολος Sebright)	283.	6.	8.
Forrest, Λοχαγός	60.	0.	0.
Guiffré, Dom	23.	8.	0.
Greenwood, Ιάκωβος	16.	13.	4.
Lane, Cecil	166.	13.	4.
Lazzaro, Σπυρίδων	11.	14.	0.
Minari, Βασιλείους	12.	2.	8.
Murray, Λοχαγός	150.	0.	0.
Montanini, Λοχαγός	37.	10.	0.
Ongaro, Άλεξιτος	18.	15.	0.
Paoli, Ruggieri de	12.	2.	8.
Permis, Φερδινάνδος	13.	13.	0.
Quinland, Ιάκωβος	60.	0.	0.
Sargent, Σίρ Κάρολος	576.	13.	4.
Sella, Salvatore	12.	2.	8.
Stegni, Ιωσήφ	13.	13.	0.
Torrini, Ματθαῖος	75.	0.	0.
Wodehouse, Συνταγματάρχης ἐντύμος Β.	250.	0.	0.
Wolf, Σίρ H. D.	576.	13.	4.
Λίραι στερλ.			3,272. 12. 0.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἐπικυριώσεων θάλει δύοτῇ εἰς τὰ κατωτέρω πρότισπα, ὡς ἀποζημιώσεις ἔνε-
κα τῆς ἀπωλεῖας τῶν θύσεων των, τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας των ἐπὶ ἐν έτος, ἢτοι:

Alexandre, Όμων	52	Λίρ.
Bulwer, Ερρίκος	300	»
Thomas	78	»
	430	»

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θάλει ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαγῆθη ἐν Λονδίνῳ συγχρόνως μετὰ τῆς ἀν-
ταλλαγῆς τῆς σημερινῆς Συνθήκης.

Πρὸς πίστωσιν κτλ.

(Μετάφρασις).

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Α'.

Τοῦ κατὰ τὸν 25 Ιανουαρίου 1864 ν. γενομένου ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὅπουργεώ
τῆς Ἀγγλίας Συμβουλίου.

Παρόντες :

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Αὐστρίας,
τῆς Γαλλίας,
τῆς Μεγάλης Βρετανίας,
τῆς Πρωσίας, καὶ
τῆς Ρωσίας.

Ο ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὅπουργός τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, συνεννοθεὶς μετὰ τῶν Πληρεξούσιων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἀνήγγειλεν διτὶ αἱ τρεῖς προστάτιδες Λύλατι φρονοῦσιν ἀπὸ κοινοῦ:

Α'. Οτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων ἢ ἡ Ἑλλὰς θέλει διατηρεῖ ἐν ταῖς ίσονοις Νήσοις, διποὺς διελαμβάνει τὸ ἀρθρον 2 τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου.

Β'. Οτι τὰ πλεονεκτήματα τῆς οὐδετερότητος ἀπέρι καθιεροῖ τὸ εἰρημένον ἀρθρον ὑπὲρ τῶν ἐπτὰ Νήσων, διαρροεθήσονται εἰς μόνας τὰς νήσους τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν ὡς καὶ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν.

Οὗτον πρὸς πραγματοποίησιν τῆς προθέσεως τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Συνθήκην τῆς 14 Νοεμβρίου Δυνάμεων, ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὅπουργός φρονεῖ διτὶ ἀρχεῖ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκη ἀρθρον συντεταγμένον οὕτως :

« Αἱ Λύλατι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας, ὡς ἔγγυήτριαι τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεων, διωκηρύττουσι, τῷ συναινέσαι τῶν Λύλῶν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας, διτὶ αἱ νήσοι τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ὡς καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν, θέλουσιν, ἀφοῦ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀπολαύσει τῶν πλεονεκτημάτων διηγεῖτος οὐδετερότητος. »

« Ή Αὐτοῦ Μεγαλειότης δι Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεούται, τὸ καθέαυτὸν, νὰ τηρῇ τὴν οὐδετερότητα ταῦτην. »

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας ἔδωκαν τὴν ἑαυτῶν συναίνεσιν εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω τροποποήσεις, ὡς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπὸ τῶν Πληρεξούσιων τῶν τριῶν προστατέων Δυνάμεων προτεινομένου ἀρθρου.

(Υπογ.) ΑΙΓΑΙΟΝΙ,
ΛΑΤΟΥΡ Δ' ΩΒΕΡΝ,
ΡΩΣΣΕΛ,
ΒΕΡΝΣΤΟΡΦ,
ΒΡΟΥΝΩΦ.

63.

(Μετάφρασις.)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Β'.

Τοῦ κατὰ τὴν 25 Ἰανουαρίου 1864 ν. γενομένου ἐν τῷ ἑπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείων
τῆς Ἀγγλίας Συμβουλίου.

Παρόντες:

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Αὐστρίας,
τῆς Γαλλίας,
τῆς Μεγάλης Βρετανίας,
τῆς Πρωσσίας, καὶ
τῆς Ρωσσίας.

Ο ἑπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Συγέσσων Ὑπουργές τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ἐναρξεῖν ποιούμενος τῆς συνεδρίασίως, ἀνήγγειλεν, διὰ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσσίας, συμφώνως πρὸς τὸ κείμενον τοῦ ἀρθρου 6 τῆς ἐν Λονδίνῳ τῇ 14 Νοεμβρίου 1863 διαπραγματεύσεις Συνθήκης, προχιταν ἥδη διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν συμφωνιῶν διεπικεκτήσης ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῶν Ιονίων Νήσων.

Οπως καταστήσῃ εὐχερεστέραν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης, ο ἑπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κατέδειξεν διὰ δέον νὰ συμπληρωθῶσι δι' ἐπεξιγγιτικοῦ Πρωτοκόλλου οἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 ὑπάρχοντες δροι, ἵνα διὰ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἔξηγήσεως, προληφθῇ πᾶσα φευδὴ ἐρμηνεία.

Ἐπεὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ παρέστησεν, διὰ τὰ χορηγηθέντα πλεονεκτήματα εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν, διὰ Συνθηκῶν συνομολογηθεισῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς προστάτιδος τοῦ Ιονίου Κράτους, δὲν εἶναι διηγεκτὸν ἄλλο ἔχουσι περιωρισμένην τὴν διάρκειαν. Ἐπομένων δέον ν ἀνανεωθῆσαι ἢ μεταρρύθμισθῶσι διὰ νέων κανονισμῶν, καθ' οὓς ἐποχὴν αἱ συμβάσεις, δυνάμει τῶν δοπίων τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα παρεχωρήθησαν, λέξας, μετὰ τὰς εἰθισμένας γνωστοποιήσεις.

Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ συντηνοθῇ μετὰ τῶν Εἴνων Δυνάμεων περὶ τῶν συναπτέων ἀπὸ κοινοῦ Συμβάσεων, πρὸς κανονισμὸν τῶν ἐμπορικῶν, τελωνιακῶν, ναυτιλιακῶν καὶ ταχυδρομικῶν ζητημάτων κτλ. εἰς τρόπον συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν. Ταῦτα ἐκθεὶς ὁ ἑπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς προσεκάλεσε τοὺς Πληρεξούσιους, ἐν Συμβουλίῳ συνηθροισμένους, νὰ ἀνακοινώσωσιν ἀλλήλοις τὰς ἐπὶ τῆς ἐραρμογῆς τῶν ἀρχῶν, διὰ ὑπένθαλεν εἰς τὴν ἔξέτασίν των, ἴδεις αὐτῶν.

Ο Κύριος Πρέσβευτὴς τῆς Αὐστρίας ἔξφρασεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεώς του, ὡς ἔξης: Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, συγχατανέσσασε εἰς τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἔνωσιν τῶν Ιονίων Νήσων, ἐνδιμιστεῖ δέον νὰ φροντίσῃ μετ' ἐπιμελείας, διὰ τοῦ μεταβολὴν αὐτῆς, ἢ εἰς τὴν πολιτικὴν θηρευτὴν τοῦ Ἑπτανησιακοῦ Κράτους ἐπιγενομένην, μηδέμως παραβλέψῃ τὰ εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς ὑπηκόους ἀσφαλισθέντα πλεονεκτήματα διὰ Συνθήκων καὶ Συμβάσεων συναρθεισῶν καὶ ἥδη ισχυουσῶν ἐν ταῖς Ιονίοις Νήσοις ὑπὸ τὴν Αγγλικὴν προστασίαν.

Πρὸς τοῦτο, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ίδιως προσεπάθεσε νὰ διαφυλάξῃ τὴν διατήρησιν τῶν νομίμων ἀπονεμετθεισῶν εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἔταιρίαν τοῦ Αὐστρίας προνομιῶν. Αἱ προνομίαι δὲ αὐταὶ κυρίως ἀφορῶσιν εἰς τὰς εὐκολίας τὰς χορηγηθεῖσας εἰς τὴν ναυτιλίαν τῆς ἔταιρίας τοῦ Αὐστρίας, συνίστανται δὲ ίδιως εἰς τὴν ἐλευθέραν λοιπωνίαν, κατὰ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν λιμενικῶν φόρων ἀτέλειαν, ὃν ἡ ἔταιρία αὐτῇ ἀπολαύει εἰς τοὺς Ιονίους λιμένας, δυνάμει τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως τῆς συνομολογηθείσης τῇ 1 Δεκεμβρίου 1853.

Ο μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος Ἐμπορικὴ Συνθήκη εὐδαιμῶς παραχωρεῖ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα εἰς τὴν Αὐστριακὴν ναυτιλίαν. Ἐκ τούτου δ' ἐπειταὶ διὰ ἐὰν τοῦ λοιποῦ τὰ Αὐστριακὰ ἀτμόπλοια, ἐρχόμενα εἰς τοὺς Ιονίους λιμένας, ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ισχύοντας κανονισμούς, ἐπαισθιτὴν ὑποστήσονται ζητίαν.

Πρὸς δὲ τούτῳ, τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀκτοπλοΐας εἰς μόνα τοῦ τόπου τὰ πλοῖα αὕτης ἐπιτετραχυμένης, δυνατὸν, δταν οἱ Ἰόνιοι λιμένες καταστᾶσιν Ἑλληνικοῦ, ν' ἀμφισβητήται, η Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος εἰ; τὰ πλοῖα τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λόρδου τὸ δικαιώματα τοῦ πλέον τακτικῶς, ὅπως ἡδη, μεταξὺ τῶν Ἰονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος.

Η παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 4 τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου π. ε. σκοπὸν εἶχε νὰ προλάβῃ τὸ ἀτοπον τοῦτο.

Η Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαιώματα ν' ἀπαιτήῃ τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἀρχαιμογήν τῆς εἰρημένης παραγγέλου ὑπὲρ τῶν ἀτοπολοῶν τῆς Ἐταιρίας τοῦ Λόρδου. Δυνατοί εἰν τούτοις, παραχωρησιν οὕτω ποιουμένη, ὅπως αἱ διατάξεις τῆς παραγγέλου ταῦτας μείνωσιν ἐν ἴσχυΐ μόνον μέχρι τῆς συνάψεως νέων ἐποχήμων Συμβάσεων η συμβολαίων πρὸς κανονονισμὸν τῶν ζητημάτων τῆς ἐμπορίας, τῆς ναυτιλίας, ὡς καὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἐπίσης τὸ Αὐτοκρατορικὸν μυστικοτυμβοῦλιον ἀ·αγωγήζει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ σύμφυτον παντὶ ἀνεξαρτήτῳ Κράτει δικαιώματα τοῦ αὐξάνειν ἢ ἀλλαττοῦν τὰ τελωνικὰ τέλη διὰ νόμου ἐξωτερικοῦ τοῦ Κράτους.

Ο Κύριος Πρεσβευτὴς τῆς Αὔστριας ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ παρεστήσῃ, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐλῆς του, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσὶς τῶν Ἰονίων Νήσων, οὐδὲμιν; δύναται νὰ παραβλέψῃ τὰ κεκτημένα ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Αὔστριας δικαιώματα, δυνάμει συνθηκῶν ἐν ἴσχυΐ ἡδη ὑπαρχουσῶν, ἐφόσον νέαι περὶ τούτων συμβάσεις διὰ συνομολογηθῶσι μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, μερῶν. Εἴθεωρεις δὲ ὅτι δύναται νὰ ἐπιμείνῃ τοσούτῳ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, δοφεὶ η Κυβέρνησις αὐτοῦ εἶχε τὸ ἀδιαριλνείκητον δικαιώματα νὰ ἐμπεινῇ ἀπλῶς εἰς μόνας τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 14 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου.

Ο Κύριος Πρεσβευτὴς τῆς Πρωσίας συνήνεσε πληρέστατα εἰς τὴν ἀνωτέρω δῆμωσιν, δεσμιῶν ἐπίσης, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐλῆς του, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσὶς τῶν Ἰονίων Νήσων οὐδὲμιαν δύναται νὰ ἐπαγγέγηρ ζημίαν εἰς τὰ κεκτημένα δικαιώματα ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Πρωσίας καὶ τῶν ἀλλαγῶν Κρατῶν τοῦ Γερμανικοῦ τελωνιακοῦ συνδέσμου (Zollverein) δυνάμει συνθηκῶν ἐν ἴσχυΐ ἡδη ὑπαρχουσῶν.

Ο ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς καὶ οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἔκριναν δρᾶς τὰ διασαρφεῖσις ταύτας, καὶ ἐξέρρεσαν τὸν σκοπὸν νὰ λάβωσιν αὐτὰς ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διεπραγματεύσεως, ἥν ἀνεδέξαντο.

Ἐπὶ τούτῳ, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐπετράπη, ἐν δυόματι τοῦ Συμβουλίου, ν' ἀνακοινώσῃ τὸ παρὸν πρωτόκολλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν.

(Υπογρ.) ΑΙΓΑΙΟΝΙΔ.
ΛΑΤΟΥΡ Δ'ΩΒΕΡΝ.
ΦΩΣΣΕΑ.
ΒΕΡΝΣΤΟΡΦ.
ΒΡΟΥΝΩΡ.

64.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγάνην.

ΕΝ ΑΟΝΔΙΝΩ, τιγ 17/29 Ιανουαρίου 1864.

Ἐξαπέστειλα ὑμῖν διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου τὰ ἐγχειρισθέντα μοι ὑπὸ τοῦ Λόρδου 'Ρωσεϊλ ἔγγραφα ἤτοι τὰ σχέδια τῆς Συνθήκης καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Συμβάσεως καὶ τὰ δύο πρωτόκολλα τῆς 25 Ιανουαρίου. Δέν ἐπέδρθατα νὰ προσθίσω τι περὶ τῆς μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ συνεντεύξεως μου.

Ο Λόρδος 'Ρωσεϊλ μὴ ἔδεχθη μόνος, μοι εἶπε δὲ ὅτι μοι λοιποῖσι τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα ἐν δυόματι αὐ-

τοῦ, καὶ τῶν συναδέλφων του τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας. Ἀνακεφαλαιών δος εἶχε πρᾶξις ὅπως πείσῃ τὴν Αὐστρίαν νὰ φανῇ συνδιαλλακτικωτέρα ἔχαιρεν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ του ὡς πρὸς τὴν οὐδετερότητα, καὶ ἔβρασε τὴν λύπην του διότι δὲν ἤδυνθη νὰ ἐπιτύχῃ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν ναυτιλίαν μοι ὑπέμνυτεν δποῖον εἶχε καταβάλει κόπους ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πρέστασιν περὶ τῆς πεντατοῦς μόνιον διαρκείας τῆς ἐνεστώσεως καταστάσεως, ἀλλά μοι εἴπεν, διότι δὲν ἤδυνθη νὰ ὑπερνικήσῃ τὸν ἄνθρωπον τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἐνόπιον τῆς ὁποίας ἐπὶ τέλους ἤναγκασθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἵνα λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτῆς ὡς πρὸς τὰς παραχωρήσεις τῆς οὐδετερότητος. Σενεμπερίσθην τὴν λύπην τοῦ Λόρδου Ρώσσελ διὰ τὸν ληφθέαν ἀπόφρασιν ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας ἥρθον καὶ τὸν ἔβεβαλον διότι δὲν δυνάμεις νὰ δεχθῶμεν τὸ ἄρθρον ὃπως εἰρίσκεται ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς Συνθήκης. Κατέμην γνώμην, εἶπον, ἀνταρέσυκτον ἦτον οὐ νὰ συνομολογηθῇ, συγγρόνως μετὰ τῆς Συνθήκης, καὶ Σύμβασις μετὰ τῆς Αὐστρίας περὶ τῆς ἑταίρειας τοῦ Λόρδου κατόπιν τῆς ὁποίας τὸ ἄρθρον ἀπέβασιν περιττόν, ή τοιλάχιστον νὰ τεθῇ περιοριστικὴ προθεσμία, ἀν οὐχὶ πλέον πέντε, δέσιο καὶ δέκα ή καὶ πλειστέρων ἐτῶ. Διότι ὑπασθήκοτε ἀ' ω. ατον ἥμιν ἀπέβανεν ὑπόποδεχθῶμεν τὴν διαιώνισιν τῆς προκειμένης ὑποχρεώσεως. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐγένοντο ἐν παρόδῳ, διότι πᾶσα μετέπειτα διαπραγμάτευσις ἀνεβλίθη μεχρισοῦ λαβότες γνῶσιν τοῦ σχεδίου μέσθοδίσοντες μὲ τὰς ὑμετέρας δόηγιας.

Ο Λόρδος Ρώσσελ μοι εἴπεν ὡσαύτως διότι δὲν ἀπέστησε τὸ περὶ τῶν προσθετέων ἐκ τοῦ Ἰονίου ταμείου τῆς Βασιλικῆς χορηγίας δέκα χιλιάδων λιρῶν στερελιών ἄρθρον, συνεπείᾳ τῶν παραστάσεων τοῦ Βαρώνος Βρουτώφ, διστις ἀπέμεινε νὰ διατερηθῇ αὐτό. Εξέρρεσε ἐπὶ τούτῳ τὴν λύπην μην εἰς τὸν Λόρδον Ρώσσελ καὶ παρετίρησε αὐτῷ διότι ἐάν ή ἀπόφρασις αὕτη ἦναι ἀμετάκλητος ἐπρεπε νὰ προστεθῇ παράγραφος ἀνάλογος τῷ ὅπερ τῆς Ιονίου Βουλῆς φηρεσθίντι, ἀμφαίνουσα διότι μετὰ τὴν ἔνωσιν ή ὅπερ τῆς Συνελεύσεως Ψηφισθείσα Βασ. χορηγία θέλει διὰ νέου νόμου αὐξῆσθαι κατὰ δέκα χιλιάδας λιρῶν πληρωτέας ὅπερ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου. Ο Λόρδος Ρώσσελ ἀπήντησεν διότι δὲν ἐρρίνει νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστοιχος ὡς πρὸς τοῦτο.

Θέλετε παρατηρήσει διότι τὸ προσόμιον δὲν ἔτροποποιήθη κατὰ τὴν ὑποδειγμέσθεισάν μοι ἔνωσιν ἐν τῷ απὸ 19/31 Δεκεμβρίου ὑμετέρῳ ἔγγραφῳ. Βεβαίως ἐν ταῖς νέαις μου δῦγιας θέλει μοι δοθῆ διαταγὴ νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὑπάρχει δέλπις διότι η ὑμετέρη ἀπιθυμία νὰ ἔχειται φθῆ πᾶσα μνεία τῶν ὅρων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου θέλει εἰσακούσθη.

X. ΤΡΙΚΟΤΗΝΗΣ

65.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν 'Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 20 Ιανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1864.

Ὥρελγίθν ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Λονδίνον τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος ἵνα Ἐλθω μετ' ὑτοῦ εἰς συνδιάλεξιν ὡς πρὸς τὸ Ίονιον ζήτημα.

Ο Κ. Γλάδστων ἔξερράσθη προδρώτατα κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ Ίονίου ζητήματος, θεωρήσεις πρὸς τοὺς ἀλλοις ὡς τερατώδη τὴν ἀξιώσιν αὐτῆς νὰ θέτῃ δρους πρὸς δρεῖς τοῦ Λόρδου. Εξ ὅλων τῶν ἀπιναρυόντων τὴν ἔνωσιν τῶν Νήσων δρων, διά μόνος εὔλογος, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κ. Γλάδστωνος, εἶναι η τῆς ἀξουμετερώσεως τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ἀλλ' ἐφ' ὅτον θεῖταις η ἀξουμετερώσεις αὗτη δὲν θέλει τὸ παράπαν περιορίζει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Παρεκάλεσα τὸν Κ. Γλάδστωνα νὰ λαλήσῃ εἰς τοὺς λόρδους Ρώσσελ καὶ Παλμερτῶνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ περιορισθῶσιν ἔτι μᾶλλον αἱ σκοπούμεναι κατεδάφισεις. Μοι ἀπεκρίθη διότι ἐάν ἔξεργτο ἀτὸ αὐτῶν, οὐδεμίαν θὰ ἐπραττον κατεδάφισιν, διότι ἐθεώρει τὸ μέτρον τοῦτο ὡς παράλογον ἀλλ' ὅτι τὸ ζήτημα ὑπεξέρευγε τὴν ἀρμοδιότητά του. Οὐχ ἡτον ἐάν παρουσιάσῃ περίστασις, θέλει ἔκρράτει τὴν γνώμην του ὡς ἀνωτέρω.

Τῷ ἀλληλοις ὡσαύτως περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῷ οὐπαλλήλων δος δὲν ἐδικαιοῦντο εἰς σύνταξιν, παρ-

καλέσας αὐτὸν νὰ καταλογίσῃ εἰς θάρος τοῦ ἀγγλικοῦ ταμείου τὴν προκαμμένην δαπάνην. Ο Κ. Γλάδστων ἀπεκρίθη ὅτι τὸ Κοινοβούλιον διὸ θὰ ἐπεψήριζε τὴν ἱπὲ τούτῳ πίστωσιν· ἀλλ' ἔφρόνει ὅτι τὸ ἐκ ταύτης ποσῶν ηδύνατο νὰ ἐλαττωθῇ συνομολογουμένου ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως θὰ παύῃ ἀμα ἐκεστος δικαιοῦχος ἐδέχετο ἐμμισθον θέσιν παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐλάλησα προχθὲς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸν λόρδον Παλμερστῶν· ὃστις μοὶ ἔδωκε τὴν αὐτὴν ώς, ὁ Κ. Γλάδστων ἀπάντησεν.

X. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

66.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικοπῆν, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρουαρίου) 1864.

Χάρες περὶ τὸ ἐσπέρας ἀφίχθη τὸ τῆς τρεχούστης ἐνδομάδος Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον κομίσαν καὶ τὰ Ἕγγραφα τοῦ τῆς παρελθούσης, ὅπερ ἐντελῶς καθυστέρησε.

Δι' αὐτοῦ ἐλάσσον τὰς ἀναφορὰς ὑμῶν ὡς καὶ τὰ κοινωνικέστερά της ἀρχές συθηκῶν καὶ τὰ ἐντυπωτικά πρωτοκόλλων.

Δὲν εἶχομεν θεοφίως σήμερον διὸ τὸν ἀποτιμένον ὄλικὸν καιρὸν ἵνα ἔξετάσωμεν μ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν τῶν σπουδαίων τούτων Ἕγγραφων τὰ καθ' ἔκαστα, καὶ φέρομεν ἐν λεπτομερεῖς τὰς σκέψεις ὑμῶν· καὶ ὅμως ἐπειδὴ κατεπείγει μεγάλως ἡ δραστικὴ λύσις τοῦ σιναροῦ τούτου ζητήματος; καὶ μετ' ἀνυπολογίσιας περιμένει ταύτην τὸ τε κοντὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπτανήσου, διότι κατὰ μέρας ἐξ αὐτῆς ἐξηρτεῖται ἡ δραστικὴ τῶν πραγμάτων ὑμῶν ἀποκατάστασις, ἡ Κυβέρνησις δὲν γέθεται οὐδὲ ἐπὶ μίαν ἐνδομάδαν νὰ διαδένη τὴν ἀποστολὴν τῶν πρὸς ὑμᾶς δραστικῶν ὁδηγιῶν.

Ἀν εἶχομεν καιρὸν ἔτι νὰ συζητήσωμεν, ἀ· ἡ ἐλαχίστη ἀκριβὴ δραδύτης δὲν ἔχειν ἐπικίνδυνον νὰ δώσῃ χάραν εἰς ἀκαταλογίστος εἰσιτηρίας, γέλομεν θεοφίως ἐλθειν εἰς πολλὰς ἀναπτύξεις ἐπὶ διαφόρων δρῶν τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καὶ ἐσμὲν πεπειρόμενος ὅτι ἐπὶ τέλους γέθεται πιέσαι τὰς δυνάμεις περὶ τοῦ ὄθοῦ καὶ τοῦ δικαίου τῶν αἰχμῶν ἥμων. Ἀλλά χάριν ἀλλοιον σπουδαιοτάτων ἑθνικῶν συμφερόντων ἀναγκοῦμεθα νὰ παραλείψωμεν τινὰ δευτερεύοντα ζητήματα ἐκ τῶν ἐν τῷ σχεδίῳ, καὶ νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν ἔρευναν ὀλίγων τινῶν, τῶν σπουδαιοτέρων, καὶ τῶν δυνάμεων, εἴτε νὰ επινεφύσισιν, γενούμενων δεκτῶν ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, τὸ Ἑλληνικὸν Ἕθος, ἢ νὰ φέρωσιν ἀνωμαλίας εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν νομοθεσίαν αὐτοῦ.

Δυστυχῶς δὲν εἶχετε λάβει τὰς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) ὁδηγίας ὑμῶν πρὶν ἡ σῆς κοινωνικῆς τὸ σχέδιον, καθότι γέθετε εἰσθαι εἰς θέσιν ν' ἀντικρούσῃς τὰς διατάξεις περὶ ὧν ποιοῦμεις ἔγονον ἀνωτέρω καὶ γέθετε ίσως ἐπιτύχεις καὶ αὐτῶν τὴν τροποποίησιν.

Ἄγχόμειοι εἰς τὸν προσειμόν παρατηροῦμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦ νὰ μηνχωνεύωνται ἐν αὐτῷ οἱ δροὶ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, ἐνῷ οὐσιωδῶς οὗτοι μετερρυθμίσθησαν, ἡτον δλως περιττὸν διὰ τοὺς ἀλλους, ἐνῷ ἡμεῖς τὸ θεωροῦμεν καὶ ἐπιβλαθῆς καὶ ἐπιέξμιον, καθόσον μάλιστα τιμῆς δὲν δυνάμεθα ν' ἀναγγειωθίσωμεν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου (1 Ιανουαρίου) ἡμετέρῳ Ἕγγράφῳ σᾶς παρατηρήσαμεν, ἀλλους δρους, ἢ τοὺς ἐν τῇ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν Μεγάλων δυνάμεων Συνθήκη ὁρίζομένους. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπιψείνητε δῆλαις δυνάμεις ν' ἀρχιερέης ἢ φρέσις εἰπό τινας δρους ἐν τῇ μηνηθείσῃ συνθήκῃ ὁρίζομένους. Τὸ λοιπὸν τοῦ προσειμού δύναται νὰ μείνῃ ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ Α'. ἀρθρου οὐδὲ, οὐ παρατήσοιν ἔχομεν. Περαιτούμεθα πάσης περαιτέρω παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ Β', μετὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 13/25 Ιανουαρίου.

Τὸ ἀρθρον Ζον παρουσιάζει ἀληθῶς τὴν μεγαλητάν δυσκολίαν, καὶ δσσον ἀν αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διευκολύνωμεν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος περὶ οὐ ἐν οὐδὲ φύσιστον, δὲν δυνάμεθα δημως ν' ἀποσιωπήσωμεν δτι ἡσει εἰναι συντεταγμένον τὸ ἀρθρον οὐ μόνον παραδίδονται οἱ γενικοὶ κανόνες τῶν δικτυων συμφωνιῶν, οὐ μόνον ἐπιβλλεται δέσμευσις σκληρά καὶ αἰώνιος οὐτως εἰπεῖν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς τὰς δυνάμεις, μεθῶν συνέθετο οἰκεδήποτε συμβάσεις ἡ Ιονικὴ Κυβέρνησις, καθότι οὐδαμῶς ὄριζεται ἐν τῷ ἀρθρῳ δτι

αι συγκάσεις ανται θέλουσιν ἔξακολουθεῖ νὰ ισχύωσι καὶ μετὰ τὴν ἑνωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν μόνον τὸν ἐν αὐταῖς δριζομένων προθεσμῶν.

Πρὸς όντικρουσιν τῶν δρων τοίτων τοῦ ῥηθέντος ἀρθρου οὐδὲν ἄλλο καταλληλότερον ἐπιχείρημα τίθυνάμεθα νὰ φέρουμεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ αὐτοὺς ἔκεινους τοὺς λόγους δι' ᾧ ὁ Κόμης Φῶσσελ ὑπεστήριξε τὴν ἀρχὴν, ἢ μητὶς ἀξιοῦμεν, καὶ οἵτινες εἰσὶ καταχωρισμένοι ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς 25 Ἰανουαρίου. Δυστυχῶς τὸ συμπέρασμα τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἐστὶν ὅλως ἀντίθετον τῶν ὡπὸ τοῦ Κόμητος Φῶσσελ ἐκτείνειτὸν ἀργῶν, καὶ ἀποροῦμεν ἀλτηθὲς πῶς αἱ Δυνάμεις ἀπεράσισαν νὰ ὑποσχεθῶσι τὴν ὑποστήριξιν τῶν τοσοῦτον ἀπαδουσῶν πρὸς τὴν λογικὴν ἀξιώσεων τῆς Λύστριας Κυβερνήσεως. Οἱ πρὸς ὑπεστήριξιν τῶν τοσοῦτων ἀξιώσεων ἀναφρόδυμενοι ὑπὸ τῆς Λύστριας λόγου εἰσὶ τοσοῦτον ἀδεινεῖς, ὅστε οὐδὲ συζητήσεως σπουδαῖας καθίστανται ἐπιδεκτικοί. Οὐδὲν ἄλλο παρατηρεῖ τις ἐν τοῖς λόγοις οὓς ἔξεπεν ὁ Πρέσβυτος τῆς Λύστριας, εἰμὴ τὸν σκοτὸν τοῦ ἀνταλλακῆ τὴν εἰς τὴν ἑνωσιν τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναίνεσον τοῦ διὰ τερατώδους προνομίου τὸ ὅποῖον πρωτοράντες ὅλως παρουσιάζεται εἰς τὴν ιστορίαν τῶν διειδῶν σχέσεων καὶ συμφωνιῶν. Ή καθιέρωσις τῆς εἰς τὸ ἐπάπειρον ἰσχύος συνθηκῶν προσωρινῶν καὶ μάλιστα ἐκτινευσῶν ἥδη, ὡς θεωρούνται, εἶναι ὑποχρέωτις σκληροτάτη ἡ δυσκόλως θέλομεν δυνατὴ νὰ ὑποτέλει. Πρέπει ἐπομένως νὰ τὴν ἀντικρύσσουτε ἰσχυρῶς καὶ νὰ προσπαθήσῃ τὸ ἀρθρον τοῦτο νὰ συνταχθῇ κατὰ τὴν ἑνωσιν τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) ἡμετέρου ἐγγράφου. Ήθελομεν ἐν ἀπολίτιψι ἀνάγκη, προτιμήσει, οἰανδήποτε παράτασιν προθεσμιῶν, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἐτη ἀκόμη, τῆς ἀρίστου ἰσχύος. Δύνασθε ἀπομένως νὰ δεχθῆτε τὴν ἔξακολούθησιν τῆς ἰσχύος τῶν μετὰ τῆς Ιονικῆς Κυβερνήσεως συμφωνιῶν τοῦ ἀρρένος καὶ πέραν τῶν πεντε ἑτῶν, ἂν παρατηρήσῃτε ὅτι οὕτω δύναται νὰ κατορθωθῇ ἡ τροποποίησις τοῦ ἀρθρου, ἐπὶ τῷ δρῷ δμως τοῦ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ἡ ἔντησης ὅτι ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τὰς μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων Συνθήκης ἡ ισχὺς αὐτῶν διαρκεῖ ἐφ' δύον χρόνον ὅριζεται ἡ διάρκεια ἐκάστης τούτων.

Ἄν τυχον ἀπασαὶ ὑμῶν αἱ προσπάθειαι ἀποδῶσιν ὅλως μάταιαι, πρέπει τότε νὰ ζητήσοτε ν' ἀπαλεῖσθῇ ἐντελῶς τὸ ἀρθρον 3 ἀπὸ τῆς Συνθήκης, καὶ ἀνὴρ Λύστριας φρονῇ ὅτι ἔχει δικαιώματα κακτημένα δυνάμεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου ἃς διεκδικήσει αὐτά.

Καὶ τοι θεωροῦντες ὅλως περιττάς τὰς διαιτάξεις τοῦ ἀρθρου 4 δι'οὓς οἵτις ἔξεπεν μετὰ ἄλλων ἐγγράφων λόγους, παρατούμεθα πάσης παρατηρήσεως ἐπ' αὐτοῦ.

Καλὸν εἶναι νὰ προσπαθήσῃτε νὰ ἔξαλειρθῇ τὸ ἀρθρον 5 ὡς ὅλως περιττὸν καὶ μὴ τεῖνον εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἴκ τὸ νὰ θέτῃ μόνον εἰς ἀμφιβολίαν τὸν ἀπόλυτον καὶ ἐντελῆ συγχώνευσιν τῶν δύο χωρῶν. Βεβίως μετὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἐπτανήσου ἐν μόνον ταμείον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου θὰ ὑπάρχῃ καὶ ὑπ' αὐτοῦ μόνου θά διδούται εἰς τὸν Βασιλέα ἡ ἐπιχορήγησις Του, αὐξηθοομένη ἀναμφιβολως μετὰ τὴν ἑνωσιν κατὰ 10,000 λίρας Ἀγγλικάς. Αὖτις η Ἀγγλικὴ Κυβερνήσεις ἐπιμενεῖ ἀπολύτως εἰς τὴν τάρσον του, μὴ παρατείνητε τὴν ἀντίστασιν ὑμῶν προσπαθήσατε μόνον τότε νὰ γένη δεκτὴ ἡ προσθήκη ἐν τῷ ἀρθρῷ αὐτῷ ἡ παρ' ὑμῶν προτεινομένη διὰ τῆς ὑπ' αριθ. 62 καὶ ἀπὸ 17/29 Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς σας, καὶ τὴν ὅποιαν προσθήκην ὁ Κόμης Φῶσσελ παραδέχεται, ὡς οἵτις εἰπε, δηλαδὴ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἀρθρον εἰς παράγραφος ὅριζων ὅτι μετὰ τὴν ἑνωσιν ἡ ἀνακτορικὴ χορήγησις, ἡ ἥδη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθεῖσα, θέλει αὐξῆσθη διὰ νόμου μὲ τὸ ἀνωτέρῳ ποσῶν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν εἰς βάρος τοῦ ταμείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 6 καὶ 7 δὲν ἔπιφρομεν παρατηρήσεις καλὸν μόνον εἶναι νὰ προσπαθήσῃτε ν' ἀφαιρεθῇ εἰ δυνατόν, ἡ τελευταῖα παράγραφος τοῦ 7 ἀρθρου ὡς ὅλως περιττή, καθότι ἐνῷ συμφωνεῖται ὅτι ὅλως ἐν γένει τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς συμφωνίας δοσες συνέβετο ιομέμως ἡ Ιονικὴ Κυβερνήσεις μετὰ Κυβερνήσεων, Ἐπαιριῶν, ἡ ἀτόμων ἀναδέχεται καὶ ἀναγνωρίζει ἡ Ἑλληνικὴ, τίς ἡ ἀνάγκη νὰ μνημονεύωνται ίδιας τινὲς τοιαῦται συμφωνίας;

Τὸ ἀρθρον 8 δὲν ἔχει παντελῶς χώραν ἐν τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ. Τὰ περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων κανονισθήσονται δι' ιδίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλης Βρετανίας Συμβάσεως. Επειδὴ διὰ λόγους οὓς ἔκτιθέμεθα ἐν ιδίῳ ἐγγράφῳ καθίσταται ἀδύνατον νὰ παραδευθῶμεν τινὰς δρους τοῦ σχεδίου συμβάσεως τοιαύτης οἷςν ἔκοινοποίησεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσεις, δὲν δυνάμεθα ἥδη νὰ συνινέσωμεν εἰς τὴν παράδο/ὴν τοῦ 8ου ἀρθρου. Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητήσοτε ἐπιμένεις ἡ τὴν ἀπόλειψιν αὐτοῦ, ἡ τὴν τροποποίησιν του εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὅριζηται μόνον ὅτι καθ' ὄσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις ἡ ἄλλας ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως, ταῦτα κανονισθήσονται δι' εἰδικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλης Βρετανίας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖτε ὅτι ἐπὶ τριῶν χυρίων ἀρθρων ἔπιφρομεν σπουδαῖας παρατηρήσεως καὶ αὐτῶν χυρίων τὴν τροποποίησιν ἐπιθυμοῦμεν, ἵτοι ἐπὶ τοῦ προοιμίου, ἐπὶ τοῦ 3ου ἀρθρου καὶ ἐπὶ τοῦ 8ου.

Άμα λοιπὸν λάβητε τὰς παρούσας ὁδηγίας, πρέπει νὰ ἐπισκεύσητε τὰς μετὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων διεπραγματεύστεις ὑμῶν καὶ νὰ συζητήσητε τὰ διάφορα ἀντικείμενα, περὶ ὃν ὁ λόγος ἀνωτέρω δρεῖτε νὰ ὑποστηρίξητε καὶ ζητήσητε μετ' ἔκιμονδες τὴν τροποποίησιν τῶν τριῶν κυρίων δρῶν.

Ἄν δέρον ἔχαντες εἴπεις καὶ τὰς ἀνεργείας, παρατηρήσητε καὶ πεισθῆτε διτὶ ἀξένατον ἀπολύτως καθίσταταις νὰ κατοθίσητε τὰς ὅποιας ἐπιζητοῦμεν μεταβολὰς, πρέπει νὰ ἐνταμώσητε ίδιως ἐνακαντον τῶν τριῶν πληρεξουσίων, καὶ προσπαθήσητε νὰ πληρορορθήσητε ἀντὶ ὑπάρχει ἡλπίς τις ἵνα μᾶς παραχωρήσουσιν αἱ προτεινόμεναι τροποποίησεις· ἀν δὲ καὶ οὗτοι ἐν ταῖς ιδιαιτέραις συναττέξεται σὲς ἀπελπίσωσι, τότε ἡ Β. Κυβέρνησις ἐν ἀποφύγῃ πάσαν παράτασιν τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος; Ήτες δύναται πολυειδῶς ν' ἀποδημήσητε εἰς τὰ ἑθνικὰ συμφέροντα, σὲς ἐπιτρέπετε νὰ ὑπογράψητε τὴν Συνθήκην ὡς ἔχει τὸ υποδηλωτὸν ὑμῖν σχέδιον, ἔκτος διατάξεως τοῦ ἀρθρου 8, τοῦ ὅποιου δρεῖτε ἀνενδότως νὰ ζητήσητε ἡ τὴν ἔξαλειψιν ἢ τὴν τροποποίησιν κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα ἀνωτέρω λόγον.

Ἄν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ μὴ συγκατατίθεμένη, νὰ ὑπογραφῇ Συνθήκη ἀνευ τοῦ θρίσου, δύνασθε μὲν ν' ἀναβάλλετε ἐπὶ τίνας ἡμέρας τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης καὶ νὰ γνωστοποιήσητε εἰς τοὺς λοιποὺς πληρεξουσίους ίδιως, διτὶ εἰσθε ἀπομονωμένοις νὰ ὑπογράψητε αὐτὴν ἀνευ τοῦ θρίσου, διπερὶ οὐτὲ καὶ τὸν ἀντίτιτον ἔχει μὲν αὐτὴν, νὰ τοὺς παρακαλέσητε δὲ νὰ μετολαβήσωσι παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβέρνησει νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τοῦτο περιεστότερον, παριστῶντες αὐτοῖς διτὶ εἶναι ἀδίκον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὑπὸ τοσούτῳ ἀναγκῶν περιεστοχύμενον, νὰ ὑποχρεωθῇ οὗτος εἰπεῖν ν' ἀναθεγθῇ ἀνεκενδότως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς; Ἐξένυκτος ἡ συζητήσεως τοιαῦτα βάσω.

Ἀν δὲ καὶ ἡ τῶν δύο ἑτέρων πληρεξουσίων μετολάβησις ἀποδῇ ἀκάρπος, σᾶς ἐκφράσωσι διτὶ οὗτοι τὴν γνώμην διτὶ πρέπει νὰ δεχθῆτε τὸν δρόμον ὡς ἔγει, ὑπογράψητε τὴν Συνθήκην καὶ μετὰ τοῦ θρίσου, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ διτὶ καθόσου ἀφορᾶ τὰς λεπτομέρειας τῆς χωριστῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας συμβάσεως καὶ τὰ πρόσωπα περὶ ὃν ὁ λόγος ἐν αὐτῇ θέλουσι γείνει κατόπιν διεπραγματεύσεις· ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη δύναται νὰ μνημονεύθῃ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς τελευταίας ὑμῶν συνιδριάσεως μετὰ τῶν τριῶν πληρεξουσίων.

Άμα ὑπογράψητε, πρέπει νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλλετε πάραυτα διὰ τοῦ τελεγράφου, γνωστικούσυντες; ὑμῖν συιάμα διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου καὶ τὰς μεταβολὰς ἐν περιελήφθει, διτὶ γέλαστε τούτον ἐπιτύχει.

‘Ο ΤΠΟΥΡΓΟΣ,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

67

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρουαρίου) 1864.

Διεξήλθομεν μετὰ προσοχῆς τό τα προσώπια, τὰ δύο ἀρθρα καὶ τοὺς πίνακας τοῦ σχεδίου τῆς εἰδικῆς συμβάσεως διπερὶ μοι ἐπέμψατε καὶ θίτις ἀφορᾶ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἔξαστράλισιν τῆς πληρωμῆς, εἰς διαφόρους Ἀγγλιοὺς ἐν Ἐπτανήσῳ ὑπηρετήσαντας, συντάξεων καὶ ἀποδημιώσεων.

Καὶ καθ' ὄσον μὲν ἀφορᾶ τὰς συντάξεις, ἀφοῦ αὐταὶ στηλίζονται ἐπὶ τόρων καὶ ἡμεῖς ἀπ' ἀρχῆς εἰπομένει διτὶ περαδεχόμεθα νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγνωρίσεως ἐκ μέρους ὑμῶν τῶν κατὰ τοὺς; ἐν ισχύι ἐν Ἐπτανήσῳ νόμους ἀποιευθεῖσῶν συντάξεων, δὲν ἔχομεν ἀλλο τι ν' ἀντιτάξωμεν εἰμὴ διτὶ ήτον περιττὸν νὰ συνομολογηθῇ πρὸς τὸν σχοτὸν τοῦτον σύμβασις εἰδικὴ, μνημονεύσοντα τῶν ὑπομάτων τῶν συντάξειςύχων, ἵνῳ τὰ δινόμετα δόλων τῶν τοιούτων εἶναι θεσμοὶ καταγγεγραμμένα εἰς τὰ διδύλια τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, καὶ ἵνῳ οὗτοι δὲν ἔχουν, ἀπαξὲ τῆς ἀρχῆς καθεστησης ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ, ἡ νὰ περουσιάζουν ἔκαστοτε τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τοὺς τίτλους τῶν διπερὶ λαμβάνωσι τακτικῶς τὴν σύντάξιν τῶν. Προκειμένου λοιπὸν νὰ μὴ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τῆς καθεστησης ἐν τῷ ἀρθρῷ γῆς κυρίας Συνθήκης, ἀνάγκη πάσα τότε, ἀν ἐπιμένῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ καταχωρισθῶσι φυτῶν ὄντων δικαιούχων εἰς εἰδικὴν σύμβασιν, νὰ γράψωμεν εἰς τὴν Ἐπτανήσον καὶ προσκαλέσωμεν τὸν ἔκειστον ἡμέτερον Γεν. Πρόξενον νὰ ζητήσῃ οὗτος καὶ λάβῃ ὑπὸ τῆς Ἰονικῆς Κυβέρνησεως σημείωσιν ἀκριβῆ τῶν τε προσόπων τῶν δικαιουμένων νὰ λαμβάνωσι σύντάξιν καὶ τῶν τίτλων, ἐφ' ὃν αὐταὶ στηρίζονται, ἵνοι τῶν νόμων ἡ ἀλλαγὴ ισχὺν νόμου ἔχοισσιν πρὸς τοῦτο διετάξεων ἀλλως τε γένεσθαι μεγάλην εὐθύνην ἐρ' ὑμῶν πα-

ραδεχόμενοι, άνευ τῆς ἀνωτέρω ἔξαριθμώσεως, κατάλογον ἐντυπον ὄνομάτων καὶ ποτῶν σημαντικῶν καὶ ὑπογράφοντες αὐτὸν ἐν συνθήκῃ καταχωρισμένων. Τὸ πρῶτον βεβαίως τὸ ὅποιον, δταν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης, ὑποβάλλωμεν πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν Συνελεύσιν καὶ ζητήσωμεν τὴν κατὰ τὸ σύνταγμα ἡμῶν ἀπαιτουμένην συγκατάθεσιν τοῦ σώματος τούτου, ἀναπληροῦντος τὴν σήμερον τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, τὸ πρῶτον, λέγομεν, δταν θέλουσι μᾶς εἶπει εἶναι ἐπὶ τίνων τίτλων καὶ ἔγγραφων ἐπισήμων στεριχθίητες, παρεδίχθηκεν τὰ τε ὄνόματα καὶ τὰ ἀντικροῦ ἀυτῶν ποσά ὡς ἀναφισθήτητε. Ήσπεύσαμεν λοιπὸν νὰ γράψωμεν περὶ τούτου τὰ δέοντα πρὸς τὸν ἡμέτερον Γεν. Πρόδημον.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις η ἔπιχορηγήσεις τὰς ὁρίζομένταις ὑπὲρ προτώπων διαφόρων Ἀγγλῶν διατελούντων μὲν ἡδη ἐν ὑπήρεσίᾳ εἰς τὴν Ἐπτάνησον, μελλόντων δὲ ν' ἀπολέσωσι τὰς θέσεις των ὡς ἐκ τῆς ἐνώσιας καὶ ἀμέσως μετ' αὐτὴν, ἔπιχορηγήσεις αἵτινες τείνουσι νὰ ἔξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ὄηθέντας ὑπαλλήλους ισθίους τὴν μισθοδοσίαν των καὶ νὰ ἐπιβαρύνωσιν οὕτω τὸ ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ ὄγκοντος ἐπίστον ποσὸν λιρῶν στερλινῶν 3,271, ἀφοῦ ἡδη τοῦτο θέλει ἐπιβαρυθῆναι μὲ ποσὸν συντάξεων, πρὸς μὲν Ἀγγλους ἵκ λιρῶν στερλινῶν 7,403, πρὸς δὲ Ιονίους μὲ ποσὸν ἀλλο εἰσέτι ἀγνωστον εἰς ἡμᾶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ, λέγομεν, τὰς τοιαύτας διαρκεῖς ἀποζημιώσεις καὶ ἔπιχορηγήσεις, ἀμέσως δτε τὸ πρῶτον ἐλάθομεν γνῶσιν αὐτῶν, πολλὰς καὶ σκουδιάσας, ὡς ἐνθυμεῖσθε θεοτάτης, ἐπεφίρουμεν παρατηρήσεις, καὶ ὑμεῖς εἰς αὐτὰς ἀπαντῶντες μᾶς ἐθίσσωστε δτε αἱ παρατηρήσεις μας ἔκει· αἱ ὑποβληθείσαι εἰς τὸν Κόμητα Ράωνον, τῷ ἀρχηγὸν ἐντύπωσιν, καὶ δτε σᾶς εἶπεν ἐπὶ τέλους δτε εἰς ἀγαγεῖ τὴν πρότασιν ταῦταν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πράξῃ πᾶν δτε, τι ἡτον εἰς αὐτὸν δυνατὸν ὑπὲρ τῶν περὶ δων ὁ λόγος ὑπελλήλων. Ἰπεθέτομεν λοιπὸν μετὰ τὴν τοιαύτην πρὸς ὑμᾶς ἐξῆγησιν τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου δτε δὲν θέλει καταχωρισθῆναι πλέον αὐτὸς ὁ ὅρος εἰς σχέδιον Συνθήκης προτεινόμενον εἰς ἡμᾶς. Ἐπαγκαλαιμένομεν λοιπὸν καὶ ἡδη νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν νὰ φέρητε ἐκ νέου ὑπὲρ δικαιολόγησης τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιμένῃ εἰς τοιαύτην ἀπαίτησιν. Ἀλλως τε διπόταν δ ἀντιπρόσωπος τῆς προστασίας ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἐπτανήσου τοὺς δρόμους ὑπὲρ τοὺς ὄποιους ἐκτίρυτεν οὕτη δτε δέχεται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν Ἔνωσιν, οὐδαμοῦ αὐτῶν ὑπάρχει δτε ὥφειλεν ἡ Ἐπτάνησος ν' ἀποζημιώσῃ, δι' ισθίου παραχωρήσεως τοῦ μισθοῦ των, τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πολιτείας ἔκεινης; Ἀγγλους ὑπαλλήλους. Δτε, τι λοιπὸν τότε δὲν ἐχετίθη οὕτη ἀπεφασίσθη, πῶς ἡμεῖς ν' ἀναλάβωμεν ἡδη καὶ νὰ καθιερώσωμεν, χωρὶς νὰ ἔκτειθῶμεν διατερρογὴν καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς Ἐπτανήσον;

Μέχρις οὐ λοιπὸν λάβωμεν ἐκ Κερκύρας τὰς πληροφορίας τὰς ὁποιας ἔκειθεν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ζητοῦμεν ἀμέσως σῆματρον περὶ τῶν συνταξιούχων Ἀγγλῶν, θέλει παρέλθει ὁλόγος χρόνος, καθ' διν προσποθήσατε καὶ ὑμεῖς ν' ἀποσύρῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσεις τὴν περὶ τῶν διαρκῶν ἀποζημιώσεων πρότασιν καὶ γράψετε μας μὲ πρῶτον περὶ τούτου. Τα ζητήσατα δὲ ταῦτα παντελῶς δὲν καλύπτουσι τὴν πρόσδοσην τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὴν συνομολόγησιν τῆς κυρίας Συνθήκης.

Ο 'Υπουργός,

II. ΔΕΛΙΤΓΙΑΝΝΗΣ.

68.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 1/13 Φεβρουαρίου 1864.

Κατόπιν τῶν ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερημηνίαν ἡμετέρων ἔγγραφων, σᾶς πέμπομεν ὡδε το πληρεξύδιον τοῦ Βασιλέως, δυνάμει τοῦ δποίου, θέλειε ὑπογράψει τὴν μεταξὺ τῶν τριῶν Εὐεργετίδων συνάμενην καὶ τῆς Ἑλλάδος Συνθήκην περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου.

Κρίνομεν δὲ ἐν τούτοις ἐπάναγκες νὰ προσθίσωμεν εἰς δσα χθὲς σᾶς ἔγγραφαμεν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ ἀποζημιώσει διαφόρων ὑπαλλήλων Ἀγγλῶν ἐν Ἐπτανήσῳ ἀξιώσεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, δτε ἐκτὸς τῶν ἀλλων λόγων τῶν ἔκτιθεμένων ἐν τοῖς χθεσινοῖς ἔγγραφοις πρέπει νὰ παρεστήσετε καὶ τοὺς ἀκολούθους.

Οι ὑπάλληλοι ὑπὲρ δων ζητεῖται τὴν σήμερον ὡς ἀποζημιώσαις διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν θέσεων των διασποριῶν πρὸς αὐτοὺς ἀπότισις τῶν μισθῶν, οὓς μέχρι τοῦδε λαμβάνουσιν, οὗτε ισθίος, ήταν εἰς τὰς θέσεις ταύτας, οὗτε τὸν νικομισμένον χρόνον ὑπηρεσίας ἔχουσιν ἵνα δὲν δοσι δικαίωμα συντάξεως.

Δι. λοιπὸν γενὴ δεκτὸς περὶ ἡμῶν ὁ ὅρος τῆς εἰς αὐτοὺς ἀπονομῆς διοκλήσου τοῦ μισθοῦ των, οἱ ὑπάλ-

ληλοιούτοι τίθενται ἀναμφίβολως εἰς θέσιν πολλῷ κρείττονα τῆς τῶν συναδέλφων αὐτῶν τῶν ἔχόντων κακτημένα τὰ πρὸς σύνταξιν προσόντα, καθότι οὗτοι μὲν, οἱ πλείονες ὑπερεσίας ἔχοντες, θέλουσι λαμβάνει σύνταξιν κατωτέρων διεθνίων τοῦ κυρίου μισθοῦ των, ὡς ἀπανταχοῦ γίνεται, ἐνῷ οἱ πρότοι, οἱ οἵτον ὑπερετήσαντες, θέλουσι λαμβάνει ἰσοβίως ὀλοσυγέρῃ τὴν μισθοδοσίαν των.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωμαλίας θν παρουσιάζει τὸ τοιοῦτον μέτρον, καθίσταται δὲς ἄδικον, καὶ ἐπιβαρύνει ἄνευ λόγου ἴσχυροῦ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος ταμεῖον.

Ἐλπίζομεν διτὶ ἡ ἀνωμαλία αὕτη καὶ ἡ ἀδίκια παρατηρούμεναι παρ' ὑμῶν θέλουσιν ἐπιφέρει ἐντύπωσιν εἰς τὸν Δόρδον Ἐνοσοῦ καὶ εἰς τοὺς Πληρεζουσίους τῶν δύο διλλων Δυνάμεων, εἰς οὓς πρέπει νὰ κοινοποιήσει ἀκριβῶς, καὶ μεθ' δὲς τῆς προσποκούστης λεπτότητος, τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαπργματεύσεις ὑμῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ἄπουργοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

'Ο 'Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

69.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 1/13 Φεβρουαρίου 1864.

Καθόδον ἀφορῇ τὸ σχέδιον τῆς καταδιχίσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων περὶ ὃν ὁ λόγος ἐν τῇ ἀπὸ 10/22 Ιανουαρίου ὑμετέρᾳ ἀναφερᾶ, σᾶς παρατηροῦμεν διτὶ καὶ τοι τῆς ὑποθέσεως ταῦτας ἀνατεθείσης ἐντελῶς εἰς τὴν διάχρισιν καὶ ἔκτιμοις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, πρέπει οὐχ ἡττον νὰ καταβίλητε πᾶσαν προσπίθειαν ἵνα περιορισθῇ ἡ κατεδάφισις, ἀν δηναρίους ἀνάγκη νὰ γενή τι τοιοῦτον, εἰς μόνον τὸ Βίδον. Θέλετε παραστήσεις εἰς τὸν Δόρδον Ἐνοσοῦ διτὶ ἀφ' ὅτου τὸ κοινόν ἐν Ἑλλάδι ἐπληροφορήθη διτὶ ἡ Ἀγγλία μόνη δύναται νὰ πράξῃ ὡς πρὸς τοῦτο διτὶ διαδεκτοί, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν τοῦ διτὶ μικρά τις κατεδάφισις θέλει γενῆ εἰς μόνον τὸ Βίδο, η δὲ πεποίθησις αὐτὴ ἐποχύθη διτὶ μᾶλλον μετὰ τὸν χαρακτῆρα διτὶς ἐδόθη εἰς τὴν ἔξουδετέρωσιν τῆς Κερκύρας, ἔξουδετέρωσιν δητὶς καθιστῷ πλέον δὲς περιττὴν καὶ ἀνωμελῆ οἰανδήποτες κατεδάφισιν φρουρίων, καθ' ὅτον μᾶλιστα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν οὐ μικρὸν εἰς τὴν διεκτήρησιν τῆς οὐδετερότητος ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν ὑποχρέωσιν μᾶλλον νὰ λάβῃ, διτὶ τῆς συνθήκης, διτὶ Βασιλεὺς; τὸν 'Ελλήνων τοῦ νὰ καταστῇ δῆλον, αὐτὴν σεβαστὴν ἀπένναντι τῶν ξένων.

Ἄν λοιπὸν τὸν σύμβολον ἡ κατεδάφισις παρεκταθῇ καὶ ἐπὶ διλλων φρουρίων, ἐκτὸς τοῦ διαχού τοῦ Βίδου, θέλει προξενήσεις ἐντύπωσιν δύσμηνταν.

'Ο 'Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

70.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον..

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 1/13 Φεβρουαρίου 1864.

Μετὰ τοῦ Πρέσβετος τῆς Γαλλίας Κ. Βουρὲ ἕσχον μακρὰν συνδιάλεξιν περὶ τῶν αὐτῶν διαπργματεύσεών μας, ἐράνη σύμφωνος πρὸς τὰς σκέψεις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ τρίτου διήρθρου τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, μὲν διεβαίνωτε δὲ διτὶ ἔγραψε κατὰ τὴν ἐννοιαν τούτων εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, καὶ μοι ἐξέρρασε τὴν πεποίθησιν τοῦ διτὶ αὐτῆς θέλεις ἴσχυρῶς ὑποστηρίξει τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν ὡς δικαιάσεις. Μετέληπτα μετ' αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ διήρθρου 8, καὶ κατὰ τοῦτο ἐράνη συμμεριζόμενος ἐντελῶς τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν, καὶ μοι ὑπερχέθη νὰ γράψῃ καὶ περὶ τούτου πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του. Ἐλπίζομεν ἐπομένως διτὶ θέλετε ἔχει πλήρη τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Πληρεζουσίου τῆς Γαλλίας, μεθ' οὐ πρέπει ιδίως νὰ συνεννοθῆτε ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀντικειμένων τούτων.

'Ο 'Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

71

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λογδίνον.

EN ATHNAIE, τὴρ 1/13 Φεβρουαρίου 1864.

Σήμερον ἔλαθον σπουδαίεν καὶ μαρτὶν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας Κ. Σκάρλετ τῷ παρέστησε πόσον ἀδίκος καὶ τερατώδης ἐστὶν ἡ ἀξίωσις ἢν προσκαθεῖ ἡ Αὐστρία νὰ καθιερώσῃ ἐν τῷ 3 ἀρρεφῷ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καὶ τῷ ἔξεργασε τὴν ἀπορίαν μου διὰ τὴν ὑποσχεθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ καὶ τῶν Πληρεξούσων τῶν ἐξέργων δύω Δυνάμεων κατὰ τοῦτο ὑποστήριξιν, ἐνῷ ὁ Γεώργιος Λόρδος Ρῶσσελ κατεδίκασε τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν διὰ τῶν ἐκτιθεμένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς 25 Ἰανουαρίου λόγων, καὶ τῷ ἀνέπτυξα δόλους τοὺς λόγους καὶ δῆλα τὰ ἐπιχειρήματα, ἃτινα σᾶς ἴζεθέσαμεν ἐν ταῖς ὑπὸ χθεσὶν ἡμερομηνίαιν σταλεῖσσαις ὑμῖν δόηγίαις.

Ο. Κ. Σκάρλετ ἐφάνη ἀγανακτῶν οὕτως εἰπεῖν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀδίκου δῆλως καὶ παραλόγου ἀξίωσεως ἐπιμονὴν τῆς Αὐστρίας: ἔξεργασε πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τῶν λόγων οἱ; ὑπέβαλον αὐτῷ, καὶ μέθεβαίσσεν διτὶ καὶ ἔγραψεν ἥδη καὶ θέλει: γράψει καὶ σήμερον τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ κατὰ τὴν Ἑννοιαν αὐτοῦ. Ο. Κ. Σκάρλετ οὐ μόνον ἐφάνη ἐπιδοκιμάσας τὸ μέτρον τῆς μαχρᾶς προθεσμίας ἢν παρεγώ: θάσμεν εἰς τὰς ἥδη ισχυνόσας συνθήκας τῆς Αὐστρίας μετὰ τῆς Ιονικῆς Κυβερνήσιως, ἀλλὰ καὶ εὐχαριστήθη ἀκούσας παρέμοιο διτὶ ἀφίνομεν εἰς τὸν Λόρδον Ρῶσσελ νὰ δρίσῃ οἰανδήτωτε ἔθελε νομίσει ἀρκοῦσαν καὶ εὐλογον προθεσμίαν, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀφαιρεθῇ ἡ ἐπ' ἀδριστὸν ισχὺς τῶν συνθηκῶν, ητις ἐπιθάλλει εἰς τὴν Ἑλλάδα τερατώδεις ὑποχρεώσεις καὶ εἴτις ἀνέκουστος εἰς τὰ χρονικὰ τῶν διεθνῶν σχέσεων. Μὲνίσχυσε δὲ εἰς τὸ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐκρράζων μοι τὴν πεποίθησιν διτὶ ἐπὶ τέλους ὁ Λόρδος Ρῶσσελ. θέλει κατορθώσει τὴν παραδοχὴν τῆς.

Ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν δῆλα ταῦτα ἵνα βιθμίσητε ἀναλόγως τὰς αὐτόθις ἐνεργείτε ὑμῶν, καὶ εἴπητε εἰς τὸν Λόρδον Ρῶσσελ διτὶ ἀντὶ τῆς ἐνεστώσης συντάξεως τοῦ 3 ἀρρεφού προτὶ μῶμεν νὰ παραχωρήσωμεν οἰανδήποτε προθεσμίαν δρίσῃ πρὸς τοῦτο ἡ ἔνοχότης τοῦ.

Δηλίγοσα μετὰ τοῦ Κ. Σκάρλετ καὶ περὶ τοῦ ἀρρεφού θου, καὶ τῷ παρέστησα τὸ ἀδίκον τοῦ θάρους διπερ δι' αὐτοῦ μᾶς ἐπιθάλλεται, λαθόσον ἀφερῆ τὴν ισοδίως ἀπονομὴν τῶν μισθῶν τῶν ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ ὑπαλλήλων Ἀγγλῶν, ἀναπτύξας αὐτῷ τοὺς ἐν ταῖς ὁδηγίαις ὑμῶν ἐκτιθεμένους λόγους. Ο. Κ. Σκάρλετ καὶ τοις μὴ δυνάμενος νὰ ὑποστηρίξῃ ισχυρῶν τὰς δικαίεις τοῦ ῥιθέντος ἄρθρου, ἔξεργασε δῆμως τὴν γνώμην διτὶ δὲν συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀμφισσηγή τέσσον αφερῶς τὰ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ζητούμενα, καὶ νὰ δυστρεπτήσῃ κατὰ τοῦτο τὴν εὐεργύτιδα ταύτην Δύναμιν, παρῆς δυνάμεθα πολλὰ ἀλλα πλεονεκτήματα νὰ ἔλπισωμεν. Εἶπον τῷ Κ. Σκάρλετ διτὶ ἔχοντες κατὰ τοῦτο θερεῖαν εὐθύνην δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν τοὺς ισχυροὺς λόγους οἵτινες ἀποκρούονται τοιαύτην δικαίαξιν: ἀλλ' δει περὶ πολλοῦ ποιούμενοι ἀλτιθῶς τὸν εἶνοιαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ηδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν μᾶλλον, ἀντὶ τῆς ισοδίου ἔξακολουθήσεως τῶν μισθῶν τῶν περὶ ὅν ὁ λόγος ὑπαλλήλων Ἀγγλῶν, μίαν πρὸς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν ἐφ' ἀπαρέστητης προθεσμίας. Ο. Κ. Σκάρλετ δὲν ἀπέκρουσεν ισχυρῶν τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ τοι δὲ μὴ ὑποσχεθεῖς δι: θέλει τὴν ὑποστηρίξει, εἰρί θέβαιος διτὶ θέλει γράψει περὶ τούτου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ.

Ἄν λοιπὸν ἀποδῆ ἀδύνατον νὰ παραιτησῃ ἐντελῶς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τὴν δικαίαξιν τοῦ ἀρρεφού θου, κατὰ τὸ ἀφορῶν τῆς μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων μέρος, προτείνατε τὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθεμένα, καὶ προσκαθήσετε δύσην τὸ δυνατόν νὰ γενῇ αὗτη παραδεκτή.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

72.

Πρὸς τὸν Κύριον Ν. Βιτάλην, Γενικὸν Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
ἐν Κερκύρᾳ.

EN ATHNAIE, τὴρ 1 Φεβρουαρίου 1864.

Προσκαλεῖσθε νὰ ζητήσητε παρὰ τῆς Ιονικῆς Κυβερνήσιως καὶ μᾶς πέμψητε διτὶ τάχιον κατάλογον ἀκριβῆ τῶν προσώπων δσα δικαιοιοῦτας ἐν Ἐπτανήσῳ νὰ λέβωσιν ἡ καὶ λιμενάνουσιν ἥδη σύνταξιν, ὡς καὶ τοὺς

τίτλους ἐφ' ὃν αἱ τοιαῦται συντάξεις στηρίζονται, ἢτοι τοὺς νόμους ἢ ἀλλας ισχὺν νόμου ἔχοντας διατάξεις.

Ἐπιθυμοῦμεν δὲ προσέτι νὰ προσπαθήσομεν νὰ λάβητε καὶ μᾶς διαβιβάσσοτε κατάλογον τῶν Ἀγγλῶν δισοι τὴν σῆμαρον διατελοῦσιν εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν ἐν Ἑπτανήσῳ, νὰ σημειωῦται δὲ δισον οἵτινες ἐν τῷ καταλόγῳ διαχρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἔκάστου.

Τὰ ἀνωτέρω Ἕγγραφα μᾶς ἀνογκαιοῦται μεγάλως, διὸ καὶ ἐλπίζομεν δτι θέλετε προσπαθήσαι νὰ λάβητε καὶ μᾶς διαδιβάσσοτε ταῦτα τὸ ταχύτερον.

‘Ο ‘Υπουργός,

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

73.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN AONIAS, τὴρ 5 Ιανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1864.

Ἐλαῖον σίμερον τὸ ἀπὸ 16/28 Ἰανουαρίου ὑμέτερον Ἕγγραφον.

Αἱ ἐκθέσεις μου μεθ' ὃν τὸ εἰρημένον Ἕγγραφον διεσταυρώθη καθ' ὅδον ἀναζέρουσι τί ἐγένετο ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ ὑποδεικνυόμενα ζητήματα. Σήμερον ἔχετε διὰς τὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα εἰς ἀπόληπτο τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος.

Οἱ πρὸς τὸ ξένον ἁμπόριον καὶ τὴν ξένην ναυτιλίαν προτείνεται παράτασιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐπὶ τρεις ή ἕξ μῆνας ή καὶ ἐπὶ ἓν ἡτος ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων μου ἐμάθετε ὡδη δτι διάρδος Ρῶσσαλ ἐπρότεινε τῆς σιωπηρῆς ἐμοῦ συνεινέτε πενταετῆ παράτασιν, ἢν ἐπιμόνως ἀπέκρουσεν ή Λαστρία.

Πρέπει λοιπὸν η νὰ προστρέψωμεν εἰ; Ἐτερόν τινα συνδυατμὸν, η νὰ προτείνομεν μακροτέρων προθεσμίαν.

Χαίρετε ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ ἡς ἔτυχον παρὰ τῷ Λόρδῳ Ρῶσσαλ αἱ ὑμέτεραι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7 τοῦ πρώτου σχεδίου. Οἱ πρὸς τὸ ἀρθρον 5 γινόσκετε ἐκ τῆς ἀπὸ 17/29 Ἰανουαρίου ἐκθέσεως μου δτι δὲν ἀπολείρθη συνεπεία ἐνστάσεως τοῦ Βαρώνος Βρουνώρ, ἀλλ' ὁ Λόρδος Ρῶσσαλ εἶναι εὐδιάθετος νὰ τὸ τροποποιήσῃ κατὰ τὸν ὑφ' ὑμῶν ὑποδεικνυόμενον τρόπον.

Εἶναι ἀληθὲς δτι διάρδος Ρῶσσαλ φρίνεται ἔκτιμῶν τὰς ὑμετέρας περιτηρήσεις ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων ζητουμένας ἀποζημιώσεις, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς δτι πάντοτε μοι εἴπε, διποτε εἴχον τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ ὑμῖν, δτι δὲν ἰδύνετο νὰ τοὺς ἐγκαταλείπῃ καὶ δτι δῷρειλε νὰ ἐπιμείνῃ νὰ δοθῇ αὐτοῖς δικαιοσύνη.

Αἱ ἐνέργειαι μου ἵνα αἱ ἀποζημιώσεις αὗται ἐπιβαρύνωπι τὸ ἀγγλικὸν ταμείον δὲν πιστεύω νὰ ἐπιτύχωσι;

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

74.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 16 Φεβρουαρίου (v) 1864.

Αριθμένω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσσω εἰς τὴν Γ. Ε. τὸ συνημμένον ὑπόμνημα, δπερ ἔξηγει τοὺς ὄρους ὑφ' ὃς η Μεγάλη Βρετανία δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς τῶν Ιονίων Νήσων προστασίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγὼ ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ πέμψω ὑμῖν ἀντίτυπον τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν προστατίδων διυλέμεων Συνθήκης, ὡς καὶ τῆς Συνθήκης τῆς συνομολογητέας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγάλης

Βρετανίκς, ήτις μετά τῶν ὕστερων συνημμένων πρωτοκόλλων ἀπαρτᾶται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περὶ προσαρτήσεως τῶν Ιονίων νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα διεπραγματεύσεων.

Ἐξαιρουμένου τοῦ ὑπὸ στοιχ. Γ'. συνημμένου πρωτοκόλλου, ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τούτων διεῖσθαι σαν ἀναμφισβόλως εἰς τὴν Υ. Ε. παρὰ τοῦ Κ. Τρικούπη, καὶ ἐλάχθησαν περὶ ὑμῶν εἰς σκέψιν.

Η. Γ. Ε. γινώσκει ἅρα ἐντελῶς τοὺς περιεχομένους ἐν αὐτῇ δρους ὡς καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ παρεχθῇ αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις τῆς Βασιλίσσης.

Τούτων οὕτως ἔχοντων πιστεύω, διτὶ η. Γ. Ε. θὰ δυνηθῇ νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἐπιτίμως καὶ ἀνεβολῆς ὅτι αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι ἔδοθησαν εἰς τὸν Κ. Τρικούπην, διποὺς δευτῆρης τὰς προτεινομένας συμφωνίας, ὑπογράφων ἀμφοτέρας τὰς "υνθήκας.

Εἰμὶ κ. ι.

Π. Κ. ΣΚΑΡΑΛΕΤ.

75.

(Μετάφρασις.)

(Συνηγγένειος ἀριθ. 74).

ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

Ἄφ' ἧς ἐποχῆς κατὰ πρῶτον συνελήφθη ἡ Ἰδέα τῆς παραχωρήσεως τῶν Ιονίων νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢντος πάντοτε ὡς ἔβδομον, διτὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲ ἡδύνατο ν̄ ἀπελλαγῇ τῆς προστασίας, τὴν ἀνέλαβε συνεπείᾳ πανδίκων διεθνῶν συμφωνῶν, εἰρηνὴ διὰ Συνθήκης μετά τῶν ἀλλοι Δυνάμεων, ὡρ' ὃν ἡ προστασία ἀντεῖθη αὐτῇ, διτὶ δὲ αἱ Δυνάμεις αὐται, αἵτινες δι' εἰδίκοις λόγους ἀνέθηκαν τὴν προστασίαν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, εἰχον δικαίωμα ν̄ ἀξιώσωτιν διποὺς μὴ παρορθῶντιν ἐν τῇ νέᾳ συμβάσει τὰ εἰδικὰ συμφέροντα, εἰς ὃν τὴν ἀσφάλειαν ἀπέβησεν ἡ Συνθήκη τοῦ 1815.

Ἡ Δίναμις ἡτοις ἡν πιθανώτατον νὰ προσθίλητῇ ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἀδριατικῷ μεταβολῆς τῆς κυριότητος ἢν ἡ Αὔστρια καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ἡ τε Ρωσία καὶ ἡ Πρωσία ἀπὸ χοινοῦ ἐπεζήτεσαν ἀμφότεραι σύμβασιν, ἀσφαλίζουσαν αὐτὴν ἀπὸ τῶν κι.δύνων, οὓς ἐροεῖτο ἐκ τῆς τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβεῖσσας.

Ἡ Αὔστρια διὰ πολλοὺς λόγους ἦν ἐναντία εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς ἐνεπτώστης καταστάσεως· ἐφοβεῖτο μὴ προελθῃ κίνδυνος δι' αὐτὴν πολιτικῆς ἐκ τῆς εἰς Ἐπερόν τι Κράτος παραχωρήσεως φρουρίου ὁχυροῦ ὡς ἡ Κέρκυρα, καμένου ἐν αὐτῷ τῷ αὐλίῳ τῶν Θαλασσῶν αὐτῆς μεθορίων, καὶ δ.ναρμένου ἐν τῇ ἐνεπτώσῃ αὐτοῦ καταστάσει, ν̄ ἀποβῆται διὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρτήσεως τῶν Ιονίων νήσων ἐν αἷς ἡ ναυτιλία αὐτῆς ἀπῆλανεν εἰδίκον προνομίων, καὶ διὰ τοῦτο ἡ οὐπαρίξις ὡς χώρας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτήτου καθίσταντο μνατόν εἰς τὰ Αὔστριακά πλοῖα νὰ μετέρχονται· τὸ ἐμπόριον ἐν τοῖς λιμέσοις τῶν δύο ἐπικρατεῖσιν ὡς μεταξὺ τῶν ξένων ἐπικρατεῖων ἐν γένει, ἵνῳ μετά τὴν συσσωμάτωσιν τῶν νήσων μετά τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, τὸ τοιούτον ἐμπόριον ἡδύνατο νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοὺς συνήθως ἐπιβαλλούντους εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν.

Οὗτοι ἡσαν οἱ κυριώτεροι λόγοι οἵτινες ἔσχον, ὡς φρίνεται, ἐπιβρόσην ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς Αὔστριας κατὰ τὰς προηγηθείσας τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου δ.απραγματεύσεις, καὶ οἵτινες ἔσοιδησαν αὐτὴν εἰς τὸ νὰ κερδίσῃ τὴν σύμπραξιν τῶν δύο Δυνάμεων πρὸς ἐπίτιμην τὴν συμβάσεως ἢν ἐπεθύμει καὶ τὴν ἀπήτησεν ὡς δρον τῆς εἰς τὴν συνθήκην συμμετοχῆς αὐτῆς.

Ἐπιμένως ἡ Συνθήκη αὕτη δὲν ἔτοι διατάσσει νὰ συναρθῇ ἄλλως εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ καταχωρισθέντας δρους, ἥτοι ἡ τὴν κατεβάσειν τῶν ἐν ταῖς Ιονίοις νήσοις φρουρίων, δ'. τὴν καθιέρωσιν τῆς τῶν νήσων τούτων οὐδετερότητος ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων ἀλλαμβανούσαν νὰ τηρήσωσι μὲν πρὸς ἀλλήλας τὴν τοιαύτην οὐδετερότητα, ν̄ ἀσφαλίσουσι δὲ αὐτὴν διὰ τῆς ἐπ.δο.ῆς περιορισμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς πρὸς τὰς ναυτικὰς καὶ στρατιωτικὰς Δυνάμεις, ἃς θὰ ἡδύνατο νὰ διατηρῇ ἐν αὐταῖς, ἀφοῦ συσσωμάτωσι μετά τοῦ Βασιλείου, καὶ γ'. τὴν διτηναὶ διάρκειαν τῶν εἰδίκων ἐμπορικῶν προνομίων, ὃν ἀπολαύει τὸ Λύττεριακὸν ἐμπόριον ἐν ταῖς νήσοις.

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δραίλει νὰ ἐκλεῖῃ διοῖν θάτερον ἢ νὰ παραδεχθῇ τοὺς δρους τοίτους, ἢ νὰ παρα-

τηθή τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἔγκαταλίπῃ τὴν ἐπὶ τῶν Ιονίων νήσων προστασίαν, ὅπως αὗται συσσωματωθῶσιν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἀλλ' οὐσοι καὶ ἀνέραις οἱ ὄροι ἐπαγγεῖς, τὸ καθ' ὑμένας εἰχομενὸν ἀμφισβολίαν, ὅτι πορετικῶν οὐδὲν μέγα βάρος, οὐδὲν ἐνόχλησιν θὰ παρεῖχον οὐτοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲν δεῖξαί τοιούτον βάρος μὴ ἀντισυκούμενον πλεύσιτα τὸ παραγόμενον προσκύνοντος διά τὸ Βασίλειον ἐκ τῆς αὔξεσσας τῆς χώρας, καὶ ἐκ τῶν πόρων οἵτινες θὰ παρήγοντο ἐκ τῆς εἰς αὐτὸν προσαρτήσεως τῶν Ιονίων νήσων.

Οὐδὲν δέ τον ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ζωηρῶς ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπελεγράψῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ μετριασμοῦ τῶν ἐπιβεβλημένων διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου δρων εἰς τὴν παρεγγραφοῦσιν τῆς 'Ἐπτανήσου, προσεπάθησεν ἀμα τῇ διαπράξει τῆς συνθήκης ταύτης νὰ πεσῃ τὴν Λύστρεικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς συγκατατεθῆ εἰς τινὰς τροποποιήσεις τῶν ὄρων οὓς ἔθετο, καὶ οἵτινες ἐθεωρήθησαν ὡς οἱ ἐπιβλαβέστεροι διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς 'Ἑλλάδος.

Ἀνωρελᾶς δὲν ἡ ἀπόσπειρα τοῦ νὰ πεσῃ τις τὴν Λύστρεικὴν Κυβέρνησιν νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὄχυρωμάτων τῆς Κερκύρας.

Η κατεδάφισις τῶν ὄχυρωμάτων τούτων, ὡς ἐπιμόνως ἀπηρτήθη ἀπ' ἀρχῆς τῶν διαπραγματεύσεων, καὶ ὡς ὠρίσθη διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου, ἐτέθη παρὰ τῆς Λύστρας ὡς ὄρος ἀπεραίτητος τῆς συγκαταθέσσως αὐτῆς εἰς οἰανδήποτε τροποποίησιν τῶν ἀλλων ἕπτρων τῆς Συνθήκης ὡς πρὸς τοῦτο δὲ η Λύστρος ὑπεττοίζετο ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Ἀλλὰ τοῦ ὄλικοῦ τούτου ἀντικειμένου κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτῆς ἀσφαλισθέντος, ἡ Λύστρικη ἡν διληγότερον ἐναντία εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ τροποποιήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰ δύο ἀλλα τούτων ἐπέμεινεν ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι ταῖς προηγούμενας τῆς Συνθήκης τοῦ Νοεμβρίου.

'Επομένως μετὰ πολλὴν διαπραγμάτευσιν ἡ Λύστρικη ἐπεισθῇ ν' ἀρκεσθῇ εἰς διέταξιν τινὰ, δι' οὐδὲν τῆς καθ' ἓν πᾶσαι αἱ Ἰννοι νῆσοι περιελαμβάνοντα ἐν τῇ Ζώνῃ τῆς οὐδετερότητος, οἱ νῆσοι Κέρκυρα καὶ Παξοὶ μετὰ τῶν διαφόρων αὐτῶν παρατημάτων διακηρύζονται οὐδέτερας παρήγησε δὲν ἐντελῶς τὸν ἐν τῇ Συνθήκη τοῦ Νοεμβρίου περιεχόμενον περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θαλασσίας καὶ τῆς κατὰ ξηρὰν στρατιωτικῆς δυνάμεως, δὲν δὲν ἡ 'Ἑλλάδει εἰς τὸ μέλλον νὰ διατηρῇ ἐν ταῖς νήσοις.

Ἐάν ἀνελογισθῇ τις τὴν γεωγραφικὴν τῆς Λύστριας θέσιν ὡς πρὸς τὰς Ιονίους νήσους, καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐν τῷ ἀδριατικῷ συμφερόντων αὐτῆς πιθατεῖ, διὰ αὗταί εἰσι μεγάλαι παραχωρήσεις ὑπὸ τῆς Λύστριας ὑπὲρ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ εἶναι δλῶς μάταιον νὰ ἐλπίσῃ τις, διὰ η Λύστρια δὲ πιοθῇ νὰ συγκατατεθῇ εἰς μείζονας παραχωρήσεις.

Η Λύστρικη συγκατατεθῇ πρὸς τούτοις εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν διετάξεων τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου, διὰ τὴν ἐκποδὼν πᾶσαι ἐνστοις διακρέμην νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἐνεργείας τῆς 'Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν συμβάσεων, καθ' ὃς τὸ μετὰ τὸν Ιονίου νήσου Λύστριακὸν ἐμπόριον ἀπολαύει εἰδικῶν προνομίων.

Δυνατὸν νὰ παρατηρήσῃ τις, διὰ η Μεγάλη Βρετανία ἡδύνατο νὰ παρίθῃ τὰς ἀπειτήσεις τῆς Λύστριας, καὶ νὰ μὴ θεωρήσῃ ὡς ἀνεγκαίαν τὴν εἰς τὴν Συνθήκην συμμετοχὴν αὐτῆς.

Ἀλλ' εἴναι περιττὸν νὰ καταδικηθῇ ὁ χίνηνος τῆς 'Ἑλλάδος ἐξ η Λύστρικη διεμφεύγετο κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν νήσων καὶ διεκρύπτειν, διὰ δὲν θεωρεῖ ἐκεῦτην ὑπόχρεων διά τινας συμβάσεως οὐδὲ ἀνεγνώριζε τὴν κυριότητα τῆς 'Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν νήσων.

Η 'Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πατεύσεται, διὰ ἐλπίζεται, διὰ η Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐπρᾶξε πᾶν διὰ τὸ οὐδένα: ο, ὡς εἶχον τὰ πράγματα, διὰ πληρώση τὰς ἐπιθυμίας τῆς 'Ἑλλάδος περὶ τὸν ἀντικειμένου τούτου καὶ διὰ πατεστήσης δοσονοίον τε ὥγδιμον τὴν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ἑλλάδος ἐνωσιν τῶν νήσων διὰ τὸν δὲν εἶναι δλῶς μάταιον νὰ προσδοκῇ διὰ δύναται ἡδη νὰ προτεθῆσαι νέατε τινὰς τροποποιήσεις τῶν διετάξεων τῆς Συνθήκης τοῦ Νοεμβρίου εἰς διὰ δὲν δημόνατο νὰ συγκατατεθῇ η Λύστρια.

Ἐπειδὴ η Μεγάλη Βρετανία δὲν ἡδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ μόνη ἐπὶ τῆς ὑποθήσεως ταύτης, ἀλλ' η· ἀντιγκάλως διδεμένη διὰ προϋποχούσων συμβάσεων μετ' ἄλλων δυνάμεων, η μονη αἰτεσίς ήτις ὑπελείπετο αὐτῇ δὲν νὰ παραδεχθῇ τοὺς δρους, εἰς οὓς αἱ ἀλλατικαὶ δυνάμεις ἡδύναντο νὰ συγκατατεθῶσιν, η νὰ παραιτήσῃ ἐντελῶς τὸ σχέδιον τῆς ἐνώσεως τῶν Ιονίων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ἑλλάδος.

Η Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν δημένειν ἀληθῆ ζῆλον διὰ τὴν εὐηγερίαν τοῦ 'Ἑλληνικοῦ Βασιλείου η σεβασμὸν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Ιονίου Κράτους, ὡς ἐξερράσθησαν ὑπὸ τῆς Ιονίου Βουλῆς, ἐάν παρήγει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς τοῦ νὰ ίδῃ τὸ Ιονίου Κράτος συσσωματούμενον μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ἑλλάδος. Ἀλλὰ δὲν ἡδύνατο νὰ τύχῃ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐάν δὲν ἡδύνειν ὡς πρὸς τινὰ εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τοὺς φίδους τῶν

διλλων Δυνάμεων, ον δη συγχατάθεσις ήν ἀναπόρευκτος πρὸς τοῦτο. Εἰδελπιστεῖ δὲ η Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, δτι η 'Ελληνικὴ, οἰανθήποτε καὶ ἀν ζωθίνθη θλίψιν ἐπὶ τοῖς δροῖς οἵσι συνεπάγεται η μετὰ τῆς 'Ελλάδος ἔνωσις τῶν ιονίων νήσων, πεισθήσεται μετ' ἀπαθῆ σκέψιν, δτι τὸ δρελος δπερ η 'Ελλὰς χαρ- παθήσεται ἐκ τῆς εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Βασίλειον προσθήκης ἀξιολόγου καὶ σημαντικῆς χώρας, καὶ ἐκ τῶν πόρων οἵτινες παραχθήσονται ἀπ' αὐτῆς, ἀντισταθμίσει πληρέστατα πᾶσαν φρινομέτην τραχύτητα ἐν τοῖς δροῖς περὶ ἣν ἀρτι ο λόγος.

76.

(Μετάφρασις).

(Συνημμέρον ἀριθ. 74)

ΣΤΟΙΧ. Γ'.

Πεφυλαγμένον πρωτόκολλον τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν 'Υπουργείω τῆς Ἀγγλίας
συγχροτηθέντος Συμβουλίου τὴν 25 Ἰανουαρίου 1864 ν.

Παρόντες·

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Αὐστρίας,

τῆς Γαλλίας,

τῆς Μεγάλης Βρετανίας,

τῆς Πρωσίας, καὶ

τῆς 'Ρωσίας.

Τπογράφων τὸ σημερινὸν Πρωτόκολλον (ὑπὸ Στοιχ. Α') ὁ πληρεξούσιος τῆς Αὐστρίας ἐδηλώσατο, δτι η συναίνεσις τῆς Αὐλῆς του ἐξηρτυτο ἐκ τῆς δοθησομένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τελείας συγχατάθεσις εἰς τὸ ἐπεξηγητικὸν πρωτόκολλον (ὑπὸ Στοιχ. Β') καὶ εἰς τὰς αιτήσεις τῆς Αὐστριακῆς Αὐλῆς ἐπενεγκείσας τροποποιήσεις ἐν τοῖς δρόμοις 3 καὶ 7 τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ τῶν Ἕγγυητριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἐλλάδος διαπραγματεύμένης Συνθήκης.

ΑΙΓΑΙΟΝΓΙ.

ΛΑΤΟΥΡ Δ' ΩΒΕΡΝ.

ΡΩΣΣΕΑ.

ΒΕΡΝΣΤΟΡΦ.

ΒΡΟΥΝΩΦ.

77.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἔντιμον ΙΙ. Κάμπελλ Σκάρλετ, Πρεσβευτὴν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Ἐλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7/19 Φεβρουαρίου 1864.

Δαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀντιγγείλω ὑμῖν δτι ἐλαβον τὴν ἀπὸ 4/16 τρέχοντος ὥμετέραν διακοίνωσιν μετὰ τῶν συγχρημάτων αὐτῆς καὶ ἐπιφυλάττομαι ν' ἀπαντήτω δσον οὕπω εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην ἀνακοίνωσιν.

Δέξασθε κλπ.

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

78.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Δονδίνου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7/19 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐλάδομεν διὰ τοῦ τῆς τρεχούσης ἔνδομαδός Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τὰς ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 68—70 ἀναφορὰς ὑμῶν.

Συγχρόνως σχέδιον δὲ ἐν Ἀθήναις Κύριος Πρέσβυς τῆς Μεγάλης Βρετανίας μᾶς ἀπηύθυνε διὰ διαχοινώσεως ἑγγράφου τὰ σχέδια τῶν συνθηκῶν καὶ τρία πρωτόκολλα συνοδεύοντα ταῦτα δι' ὑπομνήματος δι' οὐ παρίσταται διτὶ ἡ Ἀγγλία δὲν τίδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπ' αὐτῆς ὑποσχεθεῖσαν ἐνωσιν τῆς Ἐπτανήσου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν λοιπῶν τεσσάρων Μεγάλων δυνάμεων, διτὶ αἱ τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ὅτοι ἡ Αὐστρία, ἡ Πρωσία καὶ ἡ Ρωσία δὲν συγκατατίθεντο εἰς τοῦτο ἄνευ τῶν δρων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου, καὶ διτὶ, διὸ τῶν προσπάθειῶν αὐτῆς ἵνα ξαναποιήσῃ, δοσον ἔνεστι, τὰς περαστάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατωρθώθη ἡ τροποποίησις τινῶν ἐκ τῶν δρων τούτων, καθόσον ἀφορᾷ ιδίως τὴν οὐδετερότητα, ἀλλ' διτὶ οἱ λοιποὶ εἰσὶν ἀναπόφευκτοι καθότι ἀλλιώς ἡ ἐνωσις ἦν ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ προτρέπει δὲ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνητικὴν νὰ παραδεχθῇ ἀνυπερβέτως τὸ προταθέν σχέδιον, καθότι ἀνέρικτος καθίσταται πάσα ἀλληλή τροποποίησις τούτου, καὶ ἐπομένως πάσα τῆς Ἐπτανήσου ἐνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ ὑπομνήματι γίνεται ίδιως λόγος περὶ τῶν προνομίων τοῦ Λόδη, καὶ παρίσταται ἡ πρὸς τοῦτο ἐπιμονὴ τῆς Αὐστρίας ὡς ἀκράδαντος. Τὸ ὑπόμνημα δὲ συνοδεύεται καὶ μὲν ἀντίτυπον πρωτοχόλλου ὑπὸ στοιχ. Γ'. διπερ ὑμεῖς δὲ, μᾶς ἐπέμψετε, καὶ ἐν φρήτῳς καταγωρίζεται διτὶ, καθ' ἀρχήν ἀδηλωτῶν ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐστρίας, ἡ εἰς τὴν ἐνωσιν συγκατάθεσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ γίνεται ἐπὶ τῷ ἀμετατρέπτῳ δρῷ τοῦ νὰ γενῇ δεκτὸν ἀνευ τροποποιήσεως; τινὲς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ συμπέρασμα τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πρωτοχόλλου καὶ αἱ τῇ αιτίᾳ τῆς Αὐστρίας ἐπενεγχθεῖσαι εἰς τὰ ἀρθρὰ 3 καὶ 7 τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης τροποποιήσεις.

Τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διαχοινώσῃ καὶ τῷ ἑπομένῳ ἐκτιθέμενα δεικνύουσιν διτὶ τὸ κοινοποιηθὲν ἡμῖν σχέδιον συνθήκης ἐστὶν δριστικὸν καὶ ἀμετάτρεπτον.

Μ' ὅλα ταῦτα ἡμεῖς φρονοῦμεν διτὶ ἡ δριστικὴ αὕτη πρόσκλησις τοῦ νὰ παραδεχθῶμεν καὶ ὑπογράψωμεν τὸ εἰςημένον σχέδιον, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποδειλιάσῃ καὶ ἀποτρέψῃ τοῦ νὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν προσέτι ἐξηκτὴν προσπάθειαν διπώς ἐπενεγχθῶσιν ἔτι τινες τροποποιήσεις, καθ' ἀρχήν ἀδώντες διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου ὀδηγγίας, ίδιως δὲ ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῶν προνομίων τοῦ Λόδη καὶ τῶν συντάξεων τῶν Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων.

Οφείλετε ἐπομένως νὰ ἐφρύγηστε μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὰ ἐν ταῖς τελευταίαις ἡμένων διδογίαις ἐκτιθέμενα, καὶ νὰ συμμορφωθῆτε ἀκριβῶς πρὸς αὐτά, μόνον δὲ, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀφοῦ ἔχειτε λόγον διατί τὰς προσπάθειας καὶ ἐνεργειας καὶ ὅλα τὰ μέσα ὡς ἡθέλετε κάμει πρὸς τοῦτο χρῆσιν, οφείλετε ἐν παντελῇ ἀπελπισίᾳ, νὰ ὑπογράψητε τὴν συνθήκην καθ' ἀρχήν ἐνετελλαμεν ὑμῖν.

Η ἀξίωσις τῆς Αὐστρίας ὡς πρὸς τὰ προνόμια τοῦ Λόδη μᾶς φαίνεται ὑπέρογκος ἡ μᾶλλον τερατώδης. Εἶναι πικρὸν δι' ἥματος τὸ νὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ἔχετε φαίνεται εἰς τὴν Αύναμιν αὐτὴν αἰώνιως προνόμια ἀτεναὶ εἰσὶ καθιερωμένα διὰ συνθήκης μικροτάτης διαρκείας, καθότι ἡ μεταξὺ τῆς Ἰονικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Αὐστρίας Συνθήκη ἡς μᾶς διιδίβαστε πρὸ μικροῦ ἀντίτυπα διέρκειαν ἰσχύος πέντε μόνον ἑτῶν.

Τοιοῦτος δρός ὡς σᾶς παρεστήσαμεν ἡδη ἐστὶν δλῶς πρωτοφανῆς καὶ παράδοξος εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις προτιμῶμεν μᾶλλον πολυετῆ τῆς Αὐστροϊονικῆς Συνθήκης διάρκειαν, δοσον μεχρά καὶ ἀν προσδιορισθῇ αὕτη, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ τείνωσιν ἀπασαὶ ὑμῶν αἱ προσπάθειαι. Διν ἀπελπιζόμεθα ἐντελῶς ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων προσπάθειῶν καθ' δοσον καὶ δι Πρέσβυτος τῆς Γαλλίας Κ. Βουρέ μᾶς ὑπεσχεθῆ νὰ προτρέψῃ τὴν Κυβερνητικὴν του ἵνα μᾶς ὑποστερίξῃ, καὶ αὐτὸς δι Κ. Σκάρλετ μᾶς εἰλευν ὑπεσχεθῆ νὰ γράψῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνοικιαν πρὸς τὸν Αόρδον Φῶσσελ, καθάδη ἡδη σᾶς ἐγράψαμεν.

Η αὐτὴ προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῇ καὶ ὡς πρὸς τὰς Ἀγγλικὰς ἀποχριμιώσεις. Τὸ έδαφος διπερ τὸ σχέδιον τῆς Ἀγγλοελληνικῆς συνθήκης μᾶς ἐπιβάλλει ἐστὶ μέγα καὶ δυσανάλογον, μὴ δικαιιολογούμενον δὲ παντάπαιδιν ὑπὸ τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης.

Ἄν δὲν δυνηθῆτε ν' ἀποφύγητε ἐντελῶς τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν, προσπάθεστε τούλαχιστον νὰ περιορι-

οθή ή απαίτησις εἰς ἀποζημίωσιν ἐφ' ἀπαξίᾳ ὠρισμένην καὶ πληρωτέαν κατὰ προθεσμίας. Πρὸ πάντων δὲ πρέπει ἀποδύτως νὰ προσπαθήσῃ τε ν' ἀναβληθῇ ή ὑπογραφὴ τῆς τοιαύτης Συνθήκες ἵνα ὡμεν εἰς στάσιν νὰ ἔξεται σωμέν καὶ συζητήσωμεν τὰ δικαιώματα τῶν πρὸς τοιαύτην σύνταξιν προτεινομένων προσώπων. Δὲν ἐλέπομεν παντάπαιοι τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συναφθῇ καὶ ὑπογραφῇ η Συνθήκη αὗτη συγχρόνως μὲ τὴν γενικήν, ἥτις ἔστιν ὅλως ἀνεξάρτητος αὐτῆς. Ἐλπίζουμεν νὰ ἔχετε πῆδες τοῦτο τὴν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν τῶν δύο ἀλλοιούς πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Ο 'Υπογράφει,
II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

79.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἔντιμον Π. Κάμπελλ Σκάρλετ Πρέσβευτὴν τῆς Λύτης Βρετανικῆς
Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδι.

EN ATHENAIΣ, τὴν 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Ἀναγγεῖλας ὑμῖν, διὰ τῆς ἀπὸ 7/19 τοῦ τρέχοντος διακοινώσεως μου, τὴν λῆψιν τῶν διαφόρων ἑγγείων
διπερ εὐηρεσινθῆτε νὰ μοι διαβιβάσητε διὰ τῆς ὑμετέρας ὑπὸ χρονολογίαν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑμῶν, ἐπιφυλαξάμενην ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰς παρατετάσεις, δις ἡ ἀνάγκησις τῶν ἑγγράφων τούτων καὶ ἴδιως τοῦ ἱπομνήματος, διὸ ἐξηγοῦνται οἱ ἀναγκάσταντες τὴν Μεγάλην Βρετανίαν λόγοι νὰ συνάψῃ τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 θερίου 1863, ἡ οποίη συνέβη τοῦ Βασιλέως.

Ἐπιλεγρῶν στόμερον τὸν ὑπόσχεσίν μου ταύτην, θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ παρατηρήσω εἰς ὑμᾶς ἐκ προσομίων, Κύριε Πρέσβευτά, δις τὰ ἐν τῷ ἱπομνήματι τούτῳ περιεχόμενα ἐπιχειρήματα δὲν ισχυσαν νὰ κλονίσωσι τὴν πεποίθησιν ἣν ἀπ' ἀρχῆς ἡ τοῦ Βασιλέως Κυβέρνησις ἐσχημάτισε περὶ τοῦ ἀνωρελοῦς καὶ τοῦ ἀτόπου τῶν ἀπαχθῶν δρῶν οὓς ἡ Συνθήκη τῆς 2/14 Νοεμβρίου θίκειν εἰ; τὴν πραγματοποίουν τῇ; τῶν Ἰονίων νήσων ἐνόσσως μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸν ἡμέτερον ἐν Λονδίνῳ Πληρεξούσιον ὁδηγίαι ἐπέταττον αὐτῷ νὰ ἐφελκύσῃ τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν σχέσεων ἱποργοῦ τῆς Λύτης Βρετ. Μεγαλ. ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανορθωτικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Ο Κ. Χ. Τρικούπους δὲν ἡμέλησε νὰ συμμοσφωθῇ πρὸς τὰς ὁδηγίας ταῦτας εὐχαρίστως; δὲ εἰδούμεν, ὅτι αἱ παραστάτεις ἡμῶν ἐτυχον παρὰ τῷ Λόρδῳ Ράσσελ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς.

Ἄλλα δὲν δύναμαι ν' ἀποκρύψω ὑμῖν τὴν ἄκρην λύπην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασ.λέως θὺλ τὸ μετὰ σπουδῆς ἐγένετο ἡ διαπράξις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 θερίου πρὸ τῆς εἰς Λονδίνον ἀφίξεως τοῦ ἡμετέρου Πληρεξουσίου.

Η Κυβερνητικὴ τῆς Λύτης Μεγαλειότητος φρονεῖ, ὅτι οἱ λόγοι οὓς οὗτος κατὰ διαταγὴν αὐτῆς ἐξέθηκε πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀνωρελοῦς, τοῦ ἀτόπου καὶ τοῦ ἀδίκου προσέτι τῶν διατάξεων περὶ κατεδαφίσεως τῶν φρουρῶν τῆς Κερκύρας, περὶ οὐδετερότητος τῶν Ἰονίων νήσων, περὶ περιορισμοῦ τῶν κατὰ Εηράν καὶ Θάλασσαν δυνάμεων δις ἡ Ἑλλάς θὰ δύναται νὰ διατηρῇ ἐν αὐταῖς, περὶ διηγεικοῦς διαρκείας τῶν μεταξὺ τοῦ Ἰονίου Κατάστους καὶ τῶν ἔνων δυνάμεων συναφθεῖσῶν συμβάσεων θὰ είγον ίσως ἐπιφέρονται ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πληρεξουσίων, ἔτιν ἐν κακῷ ἀνεκοινοῦντο αὐτοῖς.

Τόσω δὲ μᾶλλον πιθανὸν εἶναι δις ἡ τοιαύτη ἀμοιβαία τῶν φρονημάτων διακοίνωσις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων αἵτινες προγνήθησαν τῆς διαπράξεως τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 θερίου ἐδύνατο νὰ ἐπιγάγῃ τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα, δισφ δις θραδύτερον παρεστήσαμεν τὴν Κυβερνήσει τῆς Λύτης Βρετ. Μεγαλ. ὥποσον κυρίως οἱ περὶ κατεδαφίσεως τῶν φρουρῶν τῆς Κερκύρας, περὶ οὐδετερότητος τῶν Ἰονίων νήσων καὶ περὶ περιορισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἣν ἡ Ἑλλάς θὰ ηδύνατο νὰ διατηρῇ ἐν αὐταῖς, δροὶ ήσαν δυσάρεστοι διὰ τὴν Ἑλλάδα, η Μεγάλη Βρετανία γενναιοεργόνως εἰργάσθη δροὶς ἐπιφέρη, ἀν μὴ τὴν ἐντελῆ παραδοχὴν τῶν δικαιῶν ἡμῶν ἀπατήσαιν, τούλαχιστον τὴν τροποποίησίν τινῶν ἐκ τῶν δρῶν τούτων.

Άλλ' ή 'Ελληνική Κυβέρνησις δὲν γίνεται νὰ υποπτεύσῃ, διτι τοιοῦτοι δρός; Θὰ τῇ ἀποβάλλοντο διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 θερίου.

Οὔτε αἱ πρὸς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ιονικὴν Βουλὴν γενόμεναι ἀνακοινώσεις, οὔτε ή γλῶσσα τοῦ Κ. Ἑλλιοῦ ἐν Ἀθήναις, οὔτε ή τοῦ Λόρδου Φώσσελ αὐτῷ, εἰτε ἐν τῇ ἑγκυκλίῳ ήν ἀπείθησε πρὸς τὰς ὑπογραφάσεις τῆς Συνθήκης τοῦ 1815 Δυνάμεις, εἰτε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, δὲν προεκάνυσον, διτι η οὐδετερότης τῶν Ιονίων νήσων καὶ η κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας ἔμελλον νὰ προταχθῶσιν ὡς δρός απαραίτητος τῆς τῶν νήσων τούτων μετὰ τῆς 'Ελλάδος ἐνώσεως.

Ἄπ' ἐναντίξ ἡ Α. Ε. ἐπερω-ηθεῖσα ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων πιστὶ τῶν φρουρίων τούτων καθαρῶς ὑπέδειξεν διτι δὲν ὑπῆρχε πρόθεσις περὶ κατεδάφισεως αὐτῶν, ἀλλ' διτι η 'Ελλὰς θὰ συνεδουλεύστο μόνον νὰ πράξῃ τοῦτο.

Οὐεν μεγάλη ὑπῆρχε καὶ ἐν 'Ελλάδι καὶ ἐν ταῖς Ιονίοις νήσοις η θλίψις ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν κοινῶν ἐπιδών, διτι ἐγνώσθησαν αἱ διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 θερίου.

Ἐχρειάζετο ὅλη η δημοτικότης ὑφ' ἡς δὲ νέος Μηγάλης περιεστοχίσθη ἀμα ἄλλων ἐν 'Ελλάδι, ἐχρειάζετο η τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ πεποίθησις εἰς τὰ εὑμενῆ αἰσθήματα τῆς τε Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν δύο ἑτέρων Εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, δπως κατευνασθῆ μὲν η ἀπελθοῦσα εἰς τὰ πνιγματα τῶν ἀνθρώπων ταραχή, ἀποσθηθῆ δὲ διαμένος νὰ πραξέληῃ ἐκ τούτου κινδυνος ὑπὸ τὴν ἐπιψίν τῆς διατηρήσεως τῆς ήσυχίας τῆς 'Ελλάδος καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθόλου.

Οἱ πάντες εἶπον καθ' ἁυτοὺς, διτι η Μεγάλη Βρετανία, ητις ἐν λόγῳ βεβίωται τὴν εἰρηνικὴν καὶ συντηρητικὴν τῆς 'Ελλάδος πολιτείαν μετὰ τὰ εὑμέντα τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου 1862, ὡς καὶ τὸ εὐγενὲς αἴσθημα ὑφ' οὐδὲ η 'Ελληνικὸς λαὸς δρμώμενος εἶγεν ἐνθουσιωδῶς; ἐμπιστευθῆ τας τύχας αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλόπαιδα Ἀλφρέδον, ἀπεράσις νὰ παραιτήσῃ τὸν προστατεύειν τῶν Ιονίων νήσων, δὲν θὰ κατέλιπνεν ἀτελές τὸ ἔργον αὐτᾶς.

Τὸ ὑπόμνημα διπερ μολ ἐκοινοποιήσετε πειράται ν' ἀποδεῖξῃ, διτι η Μεγάλη Βρετανία ἐπιθυμοῦσα δρός η μετὰ τῆς 'Ελλάδος ἐνωσις τῶν Ιονίων νήσων περιβληθῆ τὴν κύρωσιν πατῶν τῶν ὑπογράψασῶν τὴν Συνθήκην τοῦ 1815 Δυνάμεων τηναγκάσθη νὰ παραδειχθῆ τοὺς δρόους, οὓς η Αύστρια, μία τῶν Δυνάμεων τούτων ὑποστηρίζουσα παρά τε τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Φωσίας, ἔθηκεν εἰς τοῦτο.

Οἱ περὶ ὃν δὲ λόγος δρός ήσαν ἐν πρώτοις, η κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας, θεωρούμένων ὑπὸ τῆς Αύστριας ὡς ἐπικινδύνων διά τε αὐτὴν καὶ διὰ τὴν ήσυχίαν τῶν διμόρων Θωμανικῶν ἐπαρχιῶν, ἐν πασαδίδοντο ἀνέπαφα εἰς τὸν 'Ελλάδα, δεύτερον δὲ η οὐδετερότης τῶν Ιονίων νήσων καὶ η διγνεκτὴς διάρκεια τῶν μεταξὺ τοῦ Ιονίου Κράτους καὶ τῶν ξένων Δυνάμεων συναρθεισῶν συμβάσεων.

Ἀπέχω τοῦ νὰ πραγματευθῶ ἐνταῦθα περὶ τοῦ κινδύνου δετις θὰ προέκυπτε διὰ τὴν 'Ελλάδα κατὰ τὸ ὑπόμνημα, ἐκν η Αύστρια διεμαρτύρετο κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν Ιονίων νήσων εἰς τὴν 'Ελλάδα, καὶ ἐκαὶ διεκήρυξεν, διτι δὲν έθεώρει ἔχυτὴν ὑπόγρεων νὰ τὴν σεβοθεῖ δυνάμει διεθ. οὓς τινος συμβάσεως.

Βεβαίως ὑπὸ τὴν πρακτικὴν ἐπιψίν εἶναι ἀναμφισβήτητος η ἀξία τῆς παρά τῆς Αύστριας ἀναγνωρίσεως τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως.

Άιλ' ἐὰν τυχὸν η Αύστρια προέταττεν ἀξιώσεις ἀσμβιβάστους πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν τε γενναιῶν προθέσεων τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν πανδήμως ἐκφρασθέντων πόθων ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων καὶ τῶν Ιονίων, τὸ καλῶς η κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον, η η ιδιοτροπία τῆς Δυνάμεως ταύτης η διλῆπτις τινός, ἐπρεπεν ἀρά γε νὰ καταστῇ ἐμπόδιον ἀνυπέβριλητον;

Ο ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸς τῆς Α. Βρετ. Μ. ἀνεγνώρισεν οὐ πρὸ πολλοῦ εἰς ἄλλους λαοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὀστεν ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴ ἀνήκωσιν η εἰς ἑαυτούς.

Ἄρα γε θὰ ἐδισκολεύετο ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ αὐτὸ δικαίωμα καὶ εἰς τοὺς Ιονίους καὶ καθ' ἣν έτι περίπτωσιν ἀνθίστατο εἰς τοῦτο η Αύστρια; Ή τοιαύτη δὲ ἀντίστασις η καὶ η διαμαρτύρησις τῆς Δυνάμεως τούτης θὰ ἐδύνατο νὰ κατισχύσῃ τοῦ δικαιώματος; Έπειρ ὁ Ιονικὸς λαὸς εἶχε καὶ ἔχει τοῦ νὰ ἔμειται ἐλεύθερος, ἀροῦ ἀπεξ η Μεγάλη Βρετανία εἶχε διακηρύξει, διτι ην πρόθυμος νὰ παραιτήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν Ιονίων νήσων προστατεύειν αὐτῆς πρὸς δρελοῖς τῆς 'Ελλάδος; Άλλ' η πλήρης καὶ ἐντελής τοῦ δικαιώματος τούτου ἐξάσκησις συνεπάγεται ἀναγκαῖος τὴν διατήρησιν τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας, ἀπερ οἱ κάτοικοι τῆς χώρας θεωροῦσιν εὐλόγως ὡς τὴν ὀραιοτέραν αὐτῶν ιδιοκτησίαν.

Πλὴν η παρατήρησις αὐτὴ ἡδη δὲν ἔχει εἰμὴ θεωρητικὴν ἀξίαν, καθὸ εἰς τὸ παρελθόν ἀναφεριμένη. Διὸ περιττὸν κρίνω νὰ ἐνδιατερίψω πειρασθέτον εἰς αὐτῶν.

Δὲν θεωρῶ ἐπίστης ἀναγκαῖον νὰ ἐξετάσω ἐὰν η κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας ηναι πρᾶξης σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ ζῆτεμα τοῦτο ἔλύθη οὐ μόνον ἐν ταῖς Ιονίοις Νήσοις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ.

Η μὲν Βουλὴ τῶν Ἐπτανησίων ἀποχρώντως ἀπέδεξε, τὰ δὲ κυριότερα δργανα τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου δὲν ἔδιστασαν ν' ἀναγνωρίσωσιν, διτὶ τὰ φρούρια ταῦτα εἰσὶν οὐ ἀποκλειστικὴ ιδιοκτησία τοῦ Ιονικοῦ Κράτους, ἀλλάματι τοῦ ὅποιου κατὰ μέγα μέρος ἀνηγέρθησαν καὶ ἐπωποίησθησαν.

Θά περιορισθῶ μόνον εἰς τὴν ἔξτασιν τοῦ ζητήματος ἐάν η κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκίρας ἦν ἀληθῶς μέτρον ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν διόρθων ἐπαρχιῶν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Η ἀδυναμία τῆς Ἑλλάδος ὡς εὐρωπαῖκον Κράτους ἀντιτάχθη ὡς λόγος, διὸν δὲν ἐπρεπε νὰ παρεδοθῶσιν αὐτῇ φρούρια τοσοῦτον ὁχυρὰ ἕπερ δὲν θὰ γίνεται νὰ φύλαξῃ καὶ ἀπερ περιεργόμενα εἰς χιλίας ἀλλου τινὸς γίνεται νὰ καταστᾶσι λίγαν ἀπικένδυνα διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εύρωπης ἐν γένει καὶ τῶν γειτόνων αὐτοκρατοριῶν τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρκίας ιδίως.

Ἐργάτη ἐπίσης ἡ πόλη ἀλλοὶ ἔποφιν διτὶ η Ἑλλὰς ἔξουσιάσιων φρουρίων τοιοῦτον οἷον η Κέρκυρα γίνεται νὰ δρυτεῖ εἰς ἐπιχειρήματα ἔχθρικά κατὰ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ηπείρου καὶ Θεσσαλίας.

Δὲν διετάζω νὰ εἴπω διτὶ έσφαλον ὑπάρχοτέρχες τὰς ἐπόψεις δοσι ἐμεγάλυναν ὑπερμέτρως τοὺς διυκτιμένους νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ὑπάρχεως τῶν φρουρίων κινδύνους.

Ἀναμφισβήτητον εἶλαι, διτὶ τὰ φρούρια ταῦτα καὶ ἐάν κατείχοντο ὑπὸ ισχυροῦ τίνος Κράτους, θὰ ἐγρηγορίαν τῶν μέσον ἀμύνης μᾶλλον ἢ ἐπιθίστως. Π Ιστορία τῶν μεγάλων πολέμων Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἀποδεικνύει τοῦτο.

Εἶναι οὐχ ἡττον ἀληθὲς, διτὶ η κατοχὴ τοῦ φρουρίου τῆς Κερκίρας εἶναι σπουδαιοτάτη διὰ μεγάλην τινὴ καυτικὴν δύναμιν, ἡτις θὰ εἴχεν ἀνάγκην αὐτοῦ δπως αὐτὴ δύναται πάντοτε ν' ἀποκρούσῃ τὴν ἀπόπειραν ἀλλοὶ τινὸς δυνάμεως, ἡτις τυχὸν γίνεται νὰ τὰ ἔξουσιάσῃ ήνα εὐκολύνη τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἔχθρικῶν αὐτῆς προθέσεων εἴτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος αὐτῆς, εἴτε κατὰ τῆς Τουρκίας η τῆς Αὐστρίας.

Η Ιστορία μᾶς διδάσκει, διτὶ ἡ Μελίτη ἣν ἄμεινον περρουρκμένη ὑπὸ τῶν ἴπποτῶν αὐτῆς, ἐάν τὰ ὁχυρώματα αὐτῆς ἦσαν κατὰ τὸ 1798 ἐν η κατεστάσει εἰρίσκονται σήμερον, Ναπολέων ο Λ'ος οὐδέποτε θὰ γίνεται νὰ τὴν καταλάβῃ διὰ τοιμηρᾶς ἀφόδου, καὶ μάλιστα καθ' θην ἐποχὴν η Ἀγγλία η τινὴ κατάθλασταν.

Η κατοχὴ τῆς Κερκίρας εἶναι σπουδαιοτάτη οὐ μόνον ἐνεκκ τῶν φρουρίων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνεκκ τῆς θέσεως αὐτῆς εἰς τὸ στόχιον τοῦ Ἀδρίανου.

Ἐκ τούτου ἐπεται, διτὶ ἐν περιπτώσει πολέμου ἔκάτερος τῶν διαμαχομένων θὰ ἐπιθιώῃ ἀναμφισβόλως τὴν κατάληψιν τοιαύτης στρατηγικῆς θέσεως.

Τὸ συμφέρον ἀρά τῆς Εύρωπης ὑπαγορεύει ήνα μὴ η νῆσος αὐτη τυγχάνῃ ἐπτερυμένη τῶν ἀπαντουμένων ἀμυντικῶν μέσων διὰ τὴν ἀπόχρουσιν αἰφνιδίας τινὸς προσβολῆς.

Ἐάν, δ μὴ γένοιτο, ἔκραγη πόλεμος μεταξὺ τῶν μεγαλῶν καυτικῶν τῆς Εύρωπης δυνάμεων η μία εἰς αὐτῶν νὰ νομίσῃ ἀπαραιτητον τὴν κατάληψιν τῆς Κερκίρας καὶ τοις οὐδετέρας.

Δὲν θὰ ἡτο τοῦτο τὸ πρώτον παραδειγμα παραβιάσεως τῆς οὐδετερότητος τόπου τινος.

Οὐοία θὰ ἡτο τότε τῆς Ἑλλάδος η θέσις; Δὲν θὰ συγχωνέσο μεγάλως τὴν προσβολὴν ταύτην τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν παραδίασιν τῆς χώρας αὐτῆς; Δὲν θὰ εύρισκετο ἀναγκασμένην ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὸν πόλεμον, ἀποκρούσουσα τὸν κατακτητὴν, ἀπαραλλάκτως ὡς καὶ ἀλλα μικρὰ πράτη εὑρίσκεται ἀναγκασμένη νὰ πράξωσι τοῦτο; Ὁποιον θίλιερὸν δίλημμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τὴν πατρίδα ήμων;

Άλλα τὰ ἀτοπα ταῦτα θὰ ἔξελιπον ἐάν τὰ ὁχυρώματα τῆς Κερκίρας παρεδίδοντο ἀνέπαρχα εἰς τὴν Ἑλλάδα ητις θὰ ἐρρόντιζε νὰ φρουρήσῃ αὐτὰ διάποχρώσκει στρατιωτικῆς δυνάμεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστήῃ ἀδύνατον τὴν ἔφοδου ἀλωσιν αὐτῶν.

Ἄφ' ἑτέρου δὲ, η καθαίρεσις τῶν ὁχυρώματων τούτων δὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ εἰς τὸ μέλλον ἐκείνους δοσι ἀπῆγκεσιν αὐτῶν, διότι κατόπιν η Ἑλλάς δύναται νὰ τὰ ἀνεγέρῃ, εἰς τρόπον ὥστε η καθαίρεσις δὲν θὰ εἴχει ἄλλο ἀποτέλεσμα η νὰ προσέλθῃ τὴν ἔθνος ἡμῶν φιλοτιμίαν καὶ νὰ γείνῃ εἰς ημᾶς πρόξενος χρηματικῆς ζημίας.

Είπον άνωτέρω, δτι έμεγαλύνθη καθ' υπερβολὴν ὁ δυνάμενος νὰ προκύψῃ κίνδυνος διὰ τὸν Τουρκίαν ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατοχῆς τῶν φρουρίων τούτων.

Καὶ διτοὺς ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας δύνανται πολλῷ εὐκολώτερον νὰ προσβληθῶσι διὰ ξηρᾶς ἢ ἀπὸ τῆς Κεραύρες.

Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς εἰναι δὲν δύναται ν' ἀπαρνηθῇ τὸ παρελθόν αὐτῆς, δὲν εἶναι παράτυλμος, καὶ τοῦτο ἀπέδειξε διὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ ἔρεῖς.

Οὕτως ἡ καθαίρεσις τῶν φρουρίων τῆς Κεραύρες, εἶναι μέτρον ἀναφρελές καὶ ἀδίκον ὑπὸ τε τὴν πολιτείαν ἐποψίν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ δικαίου.

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἥλπιζε πάντοτε δτι ἡ Αὔτης Βρετ. Μεγαλειότης ἀναγνωρίζουσα τὸ ὄρθιὸν τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσων, αἵτινες ἐν καιρῷ ὑπεβλήθησαν αὐτῇ διὰ τοῦ Κ. Τρικούπη, θὰ εὐηρεστείτο νὰ εἰσαχου- σῃ πάσας τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εὐχὰς ἡμῶν πρὸς τὸ συμφέρον οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἴσηρρηπίας.

Ἀπόφασις τόσῳ εὐμενῆς ἐκ μέρους αὐτῆς, ἐν ᾧ θὲτο νέον εὐεργέτημα προστιθέμενον εἰς δσα τῇ δρεπλομεν ἥδη, θὰ ἔχηλειρε τὴν ἀλγεινὴν ἀντίπωσιν, ἵν τὰ περὶ κατεδαφίσεως σχέδια ἐνεποίησαν εἰς τὸ ἔθνος. Δυστυχῶς μανθάνομεν δτι αἱ ἔργασται ἥχισαν ἥδη, καὶ δτι δὲν περιορίζονται εἰς τὴν Πτυχίαν, ἐνῷ μόνον δὲν οὐσιωδῶς περιωρίζετο κατὰ τὴν ἔκτελεσιν τὸ δυσάεστον τοῦτο μέτρον, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ηδύνατο νὰ ὑποφέρῃ μετὰ μείζονος ὑπομονῆς τὴν θλίψιν ἢν θεόμενος ἡσθάνθη δῆμα μαθῶν τὴν τοσούτον ακληράν ταύτην ἀπόφασιν.

Μετὰ τὴν παρὰ τῶν Πληρεξούσιων τῶν πάντες μεγάλων δυνάμεων ὑπογραφήν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 13/25 τοῦ παρελθόντος Ιανουαρίου περιττὸν ἀποδίδει νὰ πραγματευθῇ ἐν ἐιτάσι περὶ τοῦ θέματος τῆς οὐδε- τερότητος.

Ο ἐν Λονδίνῳ Πληρεξούσιος ἡμῶν εἶχε διαταγθῆ νὰ παραστήσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς οὐδετερότητος τῶν νήσων τούτων διπὼς ἀρχικῶς εἶχεν ὄρισθη διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 2/11 Νοεμβρίου 1863 πρὸς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος τελείαν αὐτῶν ἔνστιν.

Εὐχαρίστως εἴδομεν, δτι αἱ περὶ τούτου παραστάσεις ἡμῶν, ὡς καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς Μεγάλης Βρετα- νίας ἐπίκνεγκον τὸν περιορισμὸν τῆς οὐδετερότητος εἰς μόνας τὰς νήσους Κέρκυραν καὶ Παξούς.

Τὸ καθ' ἥρας; προσύμως θὰ ἐσερούμεθα καὶ τῶν της τοιαύτης οὐδετερότητος ὑποτιθεμένων πλεονεκτημάτων.

Μεταβαίνων εἰς τὸ ζήτημα τῆς διενεκοῦς διαρκείας τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ιονίου Κράτους καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, δὲν δύναμαι ν' ἀποκρύψω ὑμῖν, Κύριε Πρεσβευτά, δτι ἡ ἀξίωσις τῆς Αύστριας προύξενησεν ἡμῖν μεγίστην ἐπιληξίν.

Διὰ τοῦ ἀρθρου 3 τῆς Συνθήκης ζητεῖται νὰ ἐπιβιληθῇ ἡμῖν ἀληθῆς δουλεία.

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως τόσῳ μᾶλλων ἐλυπήθη διὰ τοῦτο δσφ εἶχε λόγους νὰ πιστεύῃ, δτι διάφορος εύντεξις τοῦ εἰρημένου ἀρθρου θὰ προστιθέτω.

Οἱ λόγοι ἐφ' ὃν ἡ Αύστρια στηρίζει τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς εἰσὶ τόσῳ ἀσθενεῖς, ὥστα δὲν εἶναι δεκτικοὶ σπου- δαῖς συζητήσεως.

Οπως καταπολεμήσωμεν τὰς διεκτάξεις τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ συζεύκου ἀρκεῖ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς αὐτὰς παρα- τηρήσεις, ἀς ὁ Κόμης Φέντσελ ἐξέφρασεν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἵν τὸ πρασπίζομεθα καὶ αἵτινες περιέχονται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς 13/25 Ιανουαρίου.

Δυστυχῶς τὸ συμπέρασμα τοῦ πρωτοκόλλου εἶναι ἐκ διαιρέτου ἐναντίον πρὸς τὰς τεθείτας ἀρχὰς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ἄποργου τῆς Α. Βρ. Μεγαλειότητος.

Ο, τι δὲ μολ ἐφάνη παραδόξον εἶναι δτι τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀντιφέσκει πρὸς τὴν διδομένην περὶ τούτου διαβεβαίωσιν ἐν τῷ ὑπαρμήματι.

Ἀληθῶς ἐν αὐτῷ λέγεται, δτι «ἡ Αύστρια συγχατετέθη ἐπίσης εἰς τὸ νὰ τροποποιηθῶσιν οἱ ὄροι τῆς Συν- οι θήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου εἰς τρόπον ὥστε νὰ διασκεδασθῇ πᾶσα ἐνστασίας ἵτις θὰ ηδύνατο ν' ἀντιταγθῇ ο κατὰ τῶν δρων τούτων ὡς περιορίζοντων τὴν εἰς τὸ μίλλον ἐνέργειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετά ο τὴν ληξίν τῶν συμβάσεων, δι' ὃν τὸ Αύστριακὸν ἐμπόριον ἀπολαύει εἰδίκῶν προνομίων ἐν ταῖς Ιονίοις ο Νήσοις, »

Ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε τὸ γράμμα οὔτε τὸ πνεῦμα τῶν δρῶν τῆς Συνθήκης ἵν προτκαλούμεθα νὰ ὑπο- γράψωμεν δὲν εἶναι τοικύτα.

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν ηδύνατο ἡ ν' ἀποκρούσῃ δλαῖς δυνάμεσι τὴν τοιαύτην τῆς Αύστριας ἀξίω- σιν, καὶ προσεκάλεσε τὸν ἐν Λονδίνῳ Πληρεξούσιον αὐτῆς νὰ ζητήσῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρθρου 3.

Διέταξεν ἐπίσης αὐτὸν νὰ ζητήσῃ τὴν τροποποίησιν καὶ ἀλλων τινῶν δευτερυγάτων τῆς Συνθήκης δρων.

Άνακοινών ύμεν τ' ἀνωτέρω δὲν ἀμφιβάλλω, διότι ή Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐμπνευμένη πάντοτε ὑπὸ τῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθημάτων ἔσται πρόθυρος νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν τὰς παρεστάσεις τοῦ Πληρεζουσίου ὑμῶν καὶ νὰ ἀποπεῖσῃ τὸ πέρας τῶν ἀρχαρχίων διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης.

Πέπεισμαι ἀπίστος καὶ διὰ ὑμεῖς θὰ εὐχεστηθῆτε νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Δέξασθε κατα.

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

80.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONAINΩ, τὴν 5/17 Φεβρουαρίου 1861.

Δευτέρῳ τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν διὰ διλαβοῦ τὰ δύο μῆνα 24 ἡκ.ουαρέου (δι Φεβρουαρίου) ὑμέτερα ἔγγρωτα.

Αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ Ιονίου ζητήματος διεκόπηται μεχρισοῦ μοι περιέλθωσιν αἱ ὑμέτεραι ὀδηγίαι ὡς πρὸς τὸ τῆς Συνθήκης Σχέδιον, μέσοδοιοῦται δὲ μετὰ σπουδῆς προπαρατευαζῶν τὴν δδὸν ώστε νὰ γίνωστι δεκταὶ αἱ δινεκροτάσσεις ἢ η Κυβέρνησις; τοῦ Βασιλέως; θέλι: Βεβαίως θεωρήσει: ἐπάνταγκες νάντιατάξῃ εἰς κίτρο.

Οὐσιώδες ζήτημά ἔστι τὸ περὶ ἀμπορίου καὶ ναυτιλίας, ἀσμενοῦ δὲ παρετίρησα διότι η αἴσιωσις τῆς Λίστρικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποκτήσῃ δύναμιν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου διη·εκῇ πλιονεκτήματα ἐθεωρήθη ὑπέρμετρος ὑπὸ πάντων. Οὗτο ποὺς φρονεῖ καὶ ὁ Λόρδος Παλμαρτέων.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

81.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN KERKYRA, τὴν 3/15 Φεβρουαρίου 1861.

Δευτέρῳ τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν διότι ὁ γενικὸς ἀφοπλισμὸς δῶν τῶν δύχυρωμάτων προχωρεῖ ἐνταῦθε ταχέως, ὑπολογίζουσι δ' διότι τὸ δέρος τῶν κανονίων καὶ ἀπαντος τοῦ ἀποκεμισθητομένου ὄλικοῦ ἀναβαίνει εἰς ἕβδομακοντα χιλιάδες τόνων, διὸ καὶ περὶ τὰ πεντήκοντα μεγάλα φορτηγά πλοῖα ἀπειτοῦνται πρὸς ἀποκόμισιν αὐτοῦ.

Ο ἀφοπλισμὸς τῶν φρουρίων τῶν ἑτέρων Νήσων ἐγένετο ὠστάτως κατ' αὐτάς.

Τὰ πάντα προητομάσθησαν ὡδὲ πρὸς κατεδάφισιν τῶν δύχυρωμάτων τοῦ Βίδου. Ή φρουρὴ μεθ' ἀπάστις τῆς ἀποσκευῆς αὐτῆς ἔγκαττειται τὸ νησίδιον τοῦτο, καὶ λέγεται διότι σήμερον τίθεται ἡ οχριδακοπούτεις ἐν ταῖς ὑπονύμοις δι' ὃν πρόκειται ν' ἀνακτρεπώσιν ἐκ βάθους τὰ δύχυρωματα αὐτοῦ.

'Ο Γεροκός Πρόξενος,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

82.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λογδίουν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐκ Κερκύρας μανθάνομεν ὅτι ἡ ἀπό τινις ἡδη χρόνου ἀρξαμένη τοῦ Βίδου ἀρόπλιτις ἐπεκτείνεται, οὐχί μόνον ἐπὶ τῶν λοιπῶν τῆς νήσου ὁχυρωμάτων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως συμπεριλαμβανομένης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀπάντων τῶν ἐν ταῖς δίλαις Ιονίοις νήσοις ὁχυρωμάτων.

Ἄν ἡ εἰδῆσις αὕτη ἔναις βεβαίᾳ, τὸ μέτρον τοῦτο ἀπάλις ὅλως πρὸς τὰς ἐν γένει παραδελεγμένας ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων ἀρχάς, καὶ ἀνεξαρτήτων; πάσον; σκέψεως ἐπὶ τῶν ἐν Ἐπτανήσεων χρυσθέντων καὶ διμοσιευθέντων περὶ τῆς καταστάσως εἰς ἣν εἰρίσκοντο, καθίσσον ἀρρεφῆ τὸν ὄπλισμόν, τὰ ἐν τοῖς διαρρόεις νήσοις φρούρια, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνετέθη, ἡ πρωτασία τοῦ τίκου τούτου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀ·εξαρτήτως, λέγω, πάσκες τοιαύτες σκέψεως, τὸ αἰσθητικόν δικαίου καὶ ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπάθεια ὑπαγορεύουσι τῇ Κυβερνήσει τῆς Μεγάλης Βρετανίας τὴν παραίτησίν της ἀπὸ παντὸς τοιούτου μέτρου.

Διαδίκει τῷ δύντι καλῶς νὰ ἐννοήσωμεν καὶ τὸν ἀρόπλισμὸν καὶ τὴν ἐντελῆ ἀπογύμνωσιν παντὸς φρουρίου εἴτε προμαχώνος ἢ ὁχυρώματος οἰουδήποτε, ὅπόταν ταῦτα εἰσὶ καταδεδικασμένα εἰς τελείων κατεδάφισιν ἢ καθείρεσιν, ἀλλ' οὐδὲ βεβαίως τὴν ἀρόπλισιν τῶν φρουρίων ἢ ὁχυρώματων ἐκείνων ἀτινα πρόκειται νὰ μείνωσιν ἀνέπαφα, καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεσιν παντὸς τοῦ ὄλευσοῦ.

Σπεύσατε λοιπὸν νὰ ὑποβάλλετε τὰς παρατηρήσεις ταῦτα; εἰς τὸν Κόμη τὰ Ρόσσελ καὶ τὸν παρακαλέσοντε νὰ ἐνεργήσῃ διπλῶς ἡ Κυβερνήσεις τῆς Βασιλείου παρατηρή πρὸς χάριν μηκε τοῦ σχεδίου τοῦ γενικοῦ, ὃς φαίνεται, ἀρόπλισμον, σχεδίον, ὅπερ ἀν τῷ δύντι πραγματοποιήθη, πολυειδῶς ζημιώσει τὴν Ἑλλάδα.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γράω σήμερον καὶ πῦρ τὸν ἐνταῦθα προσθευτὴν τῆς Ἀγγλίας Κ. Σκάρλετ καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ ὑποβάλῃ καὶ αὐτὸς τὰ δίεντα εἰς τὴν Κυβερνήσιν του πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἡμετέρας αἰτήσεως.

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

83.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐντύμον Κύριον Π. Κάμπελλ Σκάρλετ, Πρέσβυτον τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Ἀρμένων τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν ὥδε μετάφρασιν ἐγγράφου ὅπερ ἀπευθόνω τῷ ἐν Λονδίνῳ ἡμετέρῳ Πλήρεζουσίω Κυρίῳ Χ. Τρικούπῃ προσκαλῶν αὐτὸν νὰ ὑποβάλῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἕξοχότητα τὸν Κόμη τα 'Ρόσσελ παρατηρήσεις τινάς καὶ παρακλήσεις ὡς πῦρ τὸν ἐνεργούμενον ἐν ταῖς Ιονίοις Νήσοις ἀρόπλισμόν.

Παρακαλῶ ὑμᾶς συνάμα, Κ. Πρέσβυτο, ἐν δύναμι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως, ἵνα εὑρεστούμενος χορηγήσῃ τὴν εὐμενή συνδρομήν σας κατὰ τὴν περίστοσιν ταύτην συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ἡμῶν παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ Κυβερνήσει.

Διέξαθε κτλ.

II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

84.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN KEPKTPA, τὴρ 7 Φεβρουαρίου 1864.

Ἄμα λαβόν τὴν ἀπὸ 1ης ἐνεστῶτος ὥμετέρων διαταγὴν ἐσπευσα νὰ παρεκάλεσω ἐπισῆμως τὸν Ἀρμοστὴν
τὰ εἰσαρτηθῆναι καὶ μοὶ προμηθεύσῃ τοὺς καταλόγους, περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ ἁνω ῥήθεισα διαταγὴ. Ή Αὐτοῦ
Ἑξοχότης μὲ παρεκάλεσε νὰ μεταβῶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καὶ μετὰ πάστος ἀδροφροσύνης μοὶ εἶπε προφορικῶς
ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργοῦ αἴτησιν, ὡς ἀλλοτε
ἐπὶ ἄλλων ὑποθέσεων μεθ' ὅλης τῆς προθυμίας μὲ συνέδραμεν. Άλλα προκειμένου περὶ διεθνῶν διακοινώ-
σεων, μοὶ εἶπεν, παρεκάλει τὸν Κύριον ὑπουργὸν ν' ἀποτελθῇ εἰς τὴν αὐτόθι Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν, διὰ
τοῦ μεσου αὐτοῦ προσκληθῇ ὁ ἐνταῦθι Ἀρμοστὴς νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Ἰονικῇ Κυβερνήσει.

‘Ο Γεριχὸς Πρέσεος,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

85.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN KEPKTPA, τὴρ 10/22 Φεβρουαρίου 1864.

Πρὸς τετσάρων ἡμερῶν ἡ κοινὴ γνώμη Βαθίως συνεκινήθη ἐνταῦθι ὡς ἐκ τῆς διαδοθείσης φήμης διτὶ ἡ συν-
ομολογηθησομένη μεταξὺ Ἐλλάδος καὶ Ἀγγλίας σύμβασις περὶ παραδόσεως τῆς Ἐπτανήσου περιέχει δῆθεν
διάταξιν ἐξασφαλίζουσαν συντάξεις εἰς τὸν Ἀγγλούς Τοποτυρητᾶς (Résident) τῶν νήσων, εἰς τοὺς δύο δι-
καστὰς τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου, εἰς τὸν πρῶτον γραμματέα τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ εἰς δύο ὑπαλλήλους τοῦ
γραφείου τοῦ. Ἀν τοῦτο ἡνιαὶ ἀλιθίες ὀφείλων νὰ γνωστοποιήσω τῇ Κυβερνήσει τοῦ Βασιλέως διτὶ κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ ἐν Ισχύτι Ιονίου Νόμου, οἱ Τοποτυρηταὶ ῥητῶς ἐξαιροῦνται τῆς κατηγορίας τῶν δικαιουμένων
τις σύνταξιν προτώπων, ὡς πρὸς δὲ τοὺς δύο δικαστὰς καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρμοστοῦ διτὶ δὲν συνεπλή-
ρωσκον οὗτοι τὸν πρὸς σύνταξιν ἀπαιτούμενον χρόνον ὕπαρξίας.

Οποις ἔλαθον τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσων ὥμεν διὰ τῆς ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου ἀναφορᾶς μού, ὁ Ἀρμοστὴς μὲ
παρεκάλεσε νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῷ ἵνα μοὶ εἶπῃ προφορικῶς διτὶ ἐλυπεῖτο μὴ δυνάμενος νὰ μοὶ χορηγήσῃ τὸν
καταλογὸν τῶν σύνταξιούχων εἰμὴ τῇ αἵτησι τοῦ προτεταμένου μου ὑπουργείου γενομένη διὰ τῆς διπλωμα-
τικῆς ὁδοῦ, δηλαδὴ μέτω τοῦ Κυρίου Σκέρλετ.

‘Ο Γεριχὸς Πρέσεος,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

86.

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHNAIS, τὶρ 14/26 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐλάδομεν διὰ τοῦ χθὲς ἀφιχθέντος Γαλλικοῦ τὴν ἀπὸ 5/17 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν ὥμεν.

Ἐχετε βεβαίως ἡδὲ τὰς τελευταῖς ἐπὶ τοῦ δριστικοῦ συεδίου τῆς Συνθήκης ὁδηγίας καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν
ὅτι ἐσπεύσετε νὰ ἐπαναλάβητε τὰς διαπραγματεύσεις κατὰ τὴν ἐννοιαν αὐτῶν.

Ἡ ῥήθεισα ἀναφορὰ ὥμεν ἐνισχύει τὰς πρὸς ἐπιτυχίαν προσδοκίας ὥμεν ὡς πρὸς τὸ 3 ἀρθρὸν τῆς Συνθήκης
τὸ ἀφορῶν τὰ προνόμια τῆς Επταρίας Λοῦδ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 7/19 μεσοῦντος ἡμέτερου ἑγγράφου σᾶς ἐγνωστοποιήσαμεν ἐν περιλήψει τὴν τελευταίαν πρὸς ἡμᾶς διακοίνωσιν τοῦ Κυρίου Πρέσβεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας περὶ τῆς πρὸς πραγματοποίουν τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου Συνθήκης καὶ τὸ συνοδεύον αὐτὴν ἕπεμβαται.

Σᾶς διαβεβαῖομεν ἡδη ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ἀπάντησιν ἣν ἐπέμφαμεν χθὲς πρὸς τὸν Κ. Σκάρλετ, ὁμοῦ καὶ ἀντίγραφον ἐτέρας πρὸς αὐτὸν διακοινώσας ἡμῶν δι' εὗ τῷ διεβιβάσαμεν, ἐν ἀντιγράφῳ, τὸ ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν ἡμέτερον ἑγγραφον πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ παντελοῦς ἀροπλισμοῦ διων τῶν κατὰ τὰς Ἰονίους Νήσους φρουρίων.

Οὐετανάττετο ἡ πρὸς τὸν Κ. Σκάρλετ ἀπάντησις ἡμῶν περὶ ἡς ὁ λόγος ἀνωτέρῳ, ἐλάθομεν, διὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυνημένης ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Γεν. Προξένου (α) τὴν εἶδον τοῦ διτὶ τὰ ἔργα τῆς κατεδαφίσεως ἡ; ξαντο καὶ ἔξακολουθοῦσιν ἐν Κερκύρᾳ εὑ μόνον εἰς τὸ Βίδο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ φρουρίου Ἀβραάμ καὶ ἐπὶ τῶν παραλίων ὅχυρωμάτων τῶν κατὰ τὸ ἄχρον τοῦ καλουμένου Νέου φρουρίου (Fort-neuf) κειμένων.

Δὲν ἡδυνθήμεν νὰ ἀποκρύψωμεν εἰς τὸν Κ. Πρέσβυτον τῆς Μεγάλης Βρετανίας τὴν ἐν τῇ διακοινώσει ἡμῶν ταύτη ἔκφρασιν τῆς ὁδυνηρᾶς ἐντυπώσεως ἣν ἐπέφερεν ἡμῖν τοιαύτη ἀποσοδόκητος εἰδῆσις. Λέγομεν ἀπροσδόκητος, καθότι πάντοτε ἡλπίζομεν μετὰ πεποιθήσεως διτὶ οἱ ἴπουργοι τῆς Μεγάλης Βρετανίας, οἵτινες ὀμολόγησαν οἱ ἰδίοι διτὶ, κατὰ τὰς ἐνδομέχους αὐτῶν πεποιθήσεις, δὲν ἐθεώρουν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τῶν ἐν Κερκύρᾳ φρουρίων τὴν κατεδάφισιν καὶ ὑπεροχήσαν διτὶ ἡδελον περιορίσει τούτην δεσον τὸ δυνατόν, ἀνεμνομεν, ἀπαναλαμβάνω, μετὰ πεποιθήσεως διτὶ ἡδελον περιστείλει αὐτῶν τὸ πολὺ εἰς μόνον τὸ ἐπιθαλάσσιον φρούριον τοῦ Βίδο, καθόσον μάλιστα ἔχοντες, διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, πλήρη πρὸς τοῦτο ισχὺν, δὲν ὑπερρεούντο νὰ δώσωσι λόγον τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πράξεων τῶν εἰς οὐδένα. Διστυχῶς ἡ τελευταία αὕτη ἀλπὶς ἔξελεπτε. Πρέπει, Κ. ἀπεσταλμένε, νὰ ἔκφραστε ἐπὶ τούτῳ τὴν βαθείαν τῆς Β. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους λύπην εἰς τὸν Αόρδον Φῶστελ καὶ τῷ παραστήσητε διτὶ ποτὲ δὲν ἀνεμένομεν τοικύτην ἐφαρμογὴν τῶν ἐπαγγθῶν δρῶν τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, οὐδὲ τὴν ἀναρξίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς κατεδαφίσεως πρὸ τῆς ὑπογ. αρῆς τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἐλλάδος Συνθήκης, καθότι, ὡς μᾶς ἑγράψετε, πολλάκις ὁ Αόρδον Φῶστελ σᾶς εἴπει διτὶ οὐδεμίᾳ ἔγασία κατεδαφίσεως θέλει τελεθῆ πρὸ τῆς συνεμολογήσεως τῆς εἰρημένης Συνθήκης.

Ἐπειδὴ δὲ πιθανέν νὰ προληπθῇ ἔτι, ἐν μέρει τούλαχιστον, ἡ πρόδος τῶν ἔργων τῆς κατεδαφίσεως ἐπὶ τοῦ φρουρίου Ἀβραάμ καὶ τοῦ Νέου φρουρίου, πρέπει νὰ παρακαλέσητε ἐνθέρμως τὸν Δόρδον νὰ ἐκδώσῃ, εἰ δυνατόν, τηλεγραφικὰς ὁδηγίας ἵνα καταπάνεσωσιν αὐτοῖς, παριστῶντες αὐτῷ διτὶ ἡ τῶν εἰρημένων φρουρίων ἐντελῆς κατεδαφίσις, ἐκτὸς τοῦ διτὶ ἐστὶν διως περιττή, θέλει ἀρήσει εἰς τε τὰς Ἰονίους Νήσους καὶ τὴν Ἐλλάδα ὀλόκληρην ἀνεξαλείπτους καὶ ὁδυνηρὰς ἐντυπώστεις. Δὲν ἀμριθῆλλομεν διτὶ θέλετε καταβάλλει πρὸς τοῦτο πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν.

Ἐν ἑτέρᾳ ἀναφορᾷ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Γεν. Προξένου θέλετε παρατηρήσει προσέτι δύο τινὰ λίσταν οὐσιώδην· δι. διτὶ διὰ φυτοῦ νόμου οἱ Ἀγγλοι διοικηταὶ τῶν διαφόρων τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους νίσσων ἀποκλείονται ἐντελῶς παντὸς δικαιώματος εἰς σύνταξιν καὶ διτὶ ἐτεροὶ τινες ὑπάλληλοι Ἀγγλοι δικτελοῦντες σύμερον εἰς τὸν ὑπηρεσίαν τῆς Ἰονίου πολιτείας οὐδόλως συνεπλέρωσαν τὸν χρόνον τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου δριζόμενον πρὸς σύνταξιν· δ. δὲ διτὶ διάρμοστῆς τῶν Ἰονίων νίσσων ἡρήθη νὰ μᾶς δώσῃ ἀμέσως τὸν παρ' αὐτοῦ ζητεθέντα κατάλογον τῶν συνταξιούχων, ἢ τῶν ἔχοντων δικαιίωμα εἰς σύνταξιν.

Θέλετε δὲ συνάμα πληροφοριθῆ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς διόσον συνελίγετε τὸ κοινὸν τῆς Ἐπτανήσου ἡ διαδοθεῖσα φύμη περὶ τοῦ διτὶ ζητεῖ ἡ Ἀγγλία νὰ ἀξαρχείσῃ ἵνα τὸν ὅποιον λαμβάνειν τὴν σήμερον μισθὸν ἐν ταῖς Ἰονίοις νίσσοις πρόσωπα οὐδὲν ἀπολύτως ἔχοντα δικαιώμα αὐδή εἰς ἔλαχίστην σύνταξιν.

Καθίσταται ἐπίνεγκες νὰ φέρητε ταῦτα εἰς γνῶσιν τοῦ Αόρδον Φῶστελ καὶ νὰ πεσποθήσῃτε νὰ πείσητε αὐτὸν νὰ παραιτήσῃ ἐντελῶς πᾶσαν τοιαύτην ἀδικαιολόγητον αξίωσιν.

Ἄλλο δὲ τοῦτο τοῦτο δὲν κατορθωθῇ, πρέπει τότε νὰ καταδείξητε αὐτῷ διτὶ τὸ πρᾶγμα χρῆσι καὶ μελέτης καὶ ἐρεύνης ἐμβριθοῦς καὶ διτὶ ἐπομένως πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἀρεύκτως ἡ συνεμολόγησις τῆς ιδιαιτέρας μεταξὺ Ἀγγλίες καὶ Ἐλλάδος συνθήκης ἵνα συνενοηθόμεν κατόπιν αἰτήσεως καὶ προσπαθήσωμεν νὰ εὑρωμεν ἐκ συμφώνου τινὰ καταλληλοτέρον καὶ δικαιότερον τρόπον λύσεως τοῦ ζητήματος.

Πρέπει δὲ ν' ἀναφέρετε τὰ δέοντα καὶ πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τῶν δύο ἐτέρων δυνάμεων, καὶ ζητήσητε κατ' ἐπανάληψιν τὴν φιλικὴν τούτων μεσολάβησιν παρὰ τῷ Αόρδον Φῶστελ τὸν τοσοῦτον δικαίων ταῦτα αξίωσιν ἡμῶν, ένεισιντες αὐτοῖς διτὶ ἀλλὰς καθίσταται δι' ὑμᾶς ἀδύνατον νὰ ὑπογράψωμεν τοιαύτην

(α) "Ορε αὐτὴν ἀνωτέρω ὑπὸ τὸν ἀρ. 81.

συνθήκεν καὶ μάλιστα τοσοῦτον ἐπενδυμένως, ἀπέννυται τῶν πληροφοριῶν αἵτινες μᾶς δίδονται σήμερον ἐκ Κερκύρας καὶ ἐνῷ στερούμεθα ὅλων τῶν στοιχίων ἔτιν εἰς ἡμᾶς ἀναγκαιότατα ἵνα ἔξετάνωμεν τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα ἑνὸς ἕκαστου τῶν προσώπων ὑπὲρ ὃν λύτεται τοιαύτη ἰσόθιος καὶ ὅλως ἀσυνήθης ἀμοιβῆ.

Ἐλπίζομεν δὲ οἱ πληρεῖσιοι τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων θέλουσι πρωτῇ εἰς τὴν καταρρανῶς δικαιοτάτην ταύτην ἀξίωσιν ἡμῖν, καὶ θέλουσι εἰς παρέξει πρὸς ὑποστήξειν αὐτῆς, ὅλων τῶν συνθρομήν, διέταν τοις παραστήσοντες ἴδιως δὲ τὸ περὶ ἡνὶ; ὁ λόγος εἰδικὴ τύχεσσις ἔστιν, ὡς εἰς ἐγράψαμεν ἡδη, ὅλως ἀνεξάρτητος τῆς γενικῆς, καὶ δὲ εἴναι λυπήρδην καὶ ἀσύμφρον μάλιστα, ὅρ' ὅλας τὰς ἐπόφεις θεωρουμένου τοῦ πράγματος, ν' ἀναβληθῆ ἢ δρεστικὴ συνομολόγησις ταύτης μόνον καὶ μόνον ἐνεκα τῶν ἀνυπεβλήτων δυνατοւλῶν αἵτινες καθίστωσι ἀνέφικτον τὴν εὑργερόν τῆς πράτης.

‘Ο ‘Ταυργάς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

87

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 14/26 Φεβρουαρίου 1864.

Εἶχον ὑπογράψει τὸ ἔτερον σημερινὸν ἔγγραφόν μου, δὲ ἐκλιπθῆν καταπειγόντως εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἵνα σπαντίσω εἰς ἐπερωτήσεις ἐπὶ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ζητήματος.

Ἔπακοδασας εἰς τὴν πρόσεκλησιν ταύτην τὸν τὴν Κύπρου Συνέλευσιν εἰς σροτοτάτην συγκίνησιν προσλθοῦσαν ἐκ τῆς διαδοθείσας σήμερον ἐξ ἴδιωτικῶν ἀλληλογραφιῶν φήμης τῆς ἐνάρξεως τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρῶν, καὶ τῆς ὑποχρεώσεως ἡτις ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν τοῦ ν' ἀναγνωρίσῃ ἀδεάς ἀπογημώσεις εἰς ὑπαλλήλους Ἀγγλίους οὐδὲν ἔχοντας εἰς αὐτὰς δικτιώματα.

Ἡ φήμη τῆς ἐνάρξεως τῶν πρὸς κατεδάφισιν ἔργων διέδιδε μὲν εἰδησιν δυστυχῶς ἀληθῆ, ἀλλὰ ἐθεωρίους καὶ ὑπερβολὰς, αἵτινες εἶχον παροξύνει τὰ πνεύματα ὅλη εἰς τὸν ἐσχατὸν θαμβὸν, καθίτι διεδόθη δὲ τοῦ μόνον τὰ φρούρια ὅλα τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαντά τὰ εἰς τὰς ἄλλας νήσους καλεῖσθαι.

Ἐσπενσεις νὰ διαφέύσω ὡς μὴ ἀληθῆ τὴν δυσάριστον ταύτην εἶδοσιν, καὶ προσεπάθησε νὰ καταπράθων ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν παρεξυμόδην, ἐκφράσας πάλιν τὴν ἀλπίδα τοῦ δὲ τὸ Ἀγγλικὴν Κυβέρνησις θέλει περιορισθῆ ὅσον ἔνεστι εἰς μόνην τινῶν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Κερκύρας τὴν καταστροφήν.

Ἡ ἀγδρευσίς μου αὗτη καὶ τοις εὐχαριστήσασα δύσκολον τοὺς πλείονας, δὲν ἥκεσσαν δύως ἵνα κατευνάσῃ τὴν δικαιίαν ἀδυνάτων τοῦ συνδόλου τῶν Πληρεξουσίων. Ἀλλ' ὅπερ ἔθεσε τὴν Κυβέρνησιν εἰς δυσχερεστάτην θίσιν, ἡτο ἴδιως τὸ ζήτημα τῶν ἀπογημώσεων τῶν Ἀγγλίων, καθότι ἡ έδασις τῆς τοιωτῆς ἀπογημώσεως ἡτον ἐγγελῶς ἀδικαιολόγητος.

Τινὲς τῶν Πληρεξουσίων ἀπήγονον ν' ἀπαγορευθῆ ἀπολύτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ νὰ παραδεχθῆ τοσοῦτον δρον. Δυστυχῶς δὲν ἥδυνάμην νὰ εἴπω τι ἐπεράξαμεν καὶ τι πράττομεν, καθότι αἱ περὶ τούτου διαπραγματεύσεις εἰσὶν ἐκκρεμεῖς ἀλλὰ μόλις κατωρθώθη νὰ μὴ προσῇ ἡ συζήτησις παρατέρω.

Πρέπει ν' ἀναφέρητε εἰς τὸν Αδρέδον ‘Ρῶσσελ καὶ τοὺς λοιποὺς Πληρεξουσίους τὸ ἀνωτέρῳ καὶ τοῖς παραστήσατε τὴν ἀνάγκην τὴν ἀναπόρευκην τοῦ νὰ ἀναβληθῆ ἀνυπερβέτω; ἡ μεταξὺ Ἐλλάδος καὶ Ἀγγλίας περὶ τούτου Συνθῆκε, καθότι ἀλλως καθίσταται ἀδύνατον ἀπολύτως εἰς ἡμᾶς νὰ ὑπογράψητε αὐτὴν ἥδη σὺν τῷ ἑτέρῳ.

Ο κτιρὸς καταπείγει καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχτανθωμεν σήμερον περισσότερον.

‘Ο ‘Ταυργάς,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

88.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἔντιμον Κύριον Η. Κάμπελ Σκάρλετ, Πρέσβυτον τῆς Αὐτῆς Ἰερουτικῆς
Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδi.

EN ATHENAIΣ, τὴν 17/29 Φεβρουαρίου 1864

Μεταξὺ τῶν δρων τοῦ σχεδίου τῆς μεταξὺ τῶν τριῶν Μαγάλιων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος; συνομολογηθῆσο-
μένης Συνθήκης ὡς πρὸς τὴν ἔνωσιν τῶν Ἰονίων νήσων, ὑπάρχει καὶ τὶς ὑπογραφῶν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρ-
νησιν ν' ἀναγνορίσῃ, ἐν τῷ μέλλοντι τὰς συντάξεις καὶ τοὺς μισθίους τούς; ήδη χορηγούθεντας εἰς διάρροια
πρόσωπα ἐν Ἐπτανήσαι. Συναισθανθεῖς τὴν ἀνάγκην νὰ συλλέξω ὡς πρὸς τοῦτο πληροφορίας τονῆς, προσεκά-
λεσσα τὸν ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος νὰ ζητήσῃ περὶ τῆς Λ. Β.Ε. τοῦ Ἀρμοστοῦ τῆς Ἐπτα-
νήσου ὄνομαστικὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων τῆς Ἰονίου Πολιτείας καὶ τῶν τίτλων ἐρ ἢν τὰ δικαιώμα-
τα κύτων στηρίζονται, συνάμα δὲ σημείωσιν τοῦ χρόνου τῆς υπέρεσίας ἐκάστου τῶν νῶν ἐν ἐνεργείαις Ἀγγίων
ὑπαλλήλων ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις.

Οὐ Κύριος Βιτάλης μοι ἔγνωστοποίησεν, εἰς ἀτάντην, διτὶ ὁ Ἀρμοστής, περὶ οὗ ἔσπειται νὰ ζητήσῃ τὰς ἀ-
νωτέρω πληροφορίας, δὲν ἔθεωρες δίον νὰ εἰσκούσῃ τὴν αἵτησιν ταύτην ἐπὶ λόγῳ διτὶ ἐπειδόμενος νὰ τῷ ἕ-
ποδηλωθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Οὐδὲν προστρέχω εἰς τὴν εὐμενὴ ὑμῶν μετιτέίνων, παρακαλῶν ὑμᾶς, Κύριο Πρέσβυτο, ἵνα τίθεστούμενο; Ζη-
τήσομε παρὰ τῆς Αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μαγάλου Ἀρμοστοῦ τὰ μνηθέντα ἔγγετρά καὶ μοι διαδί-
δόσομε αὐτὰ διτὶ τάχιον.

Ἐκρράζων ὑμῖν ἐκ προσιμίων τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίες μου, εἰμὶ κτλ.

Η. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

89.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Λαρίθιν διτὶ ἀτικοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν 'Υπουργὸν Κ. Π. Διλιγιάννην.

EN AONAINΩ, τ. ρ 10/22 Φεβρ. α. μ. 1864.

Ἐλασσον σκέμαρον τὰς ὑμετέρας διδηγίας τῆς 31 Ἰανουαρίου (α). Οὐ λόρδος; ἔμεσος μοι ἴεροδήλωτος [ητῶς διτὶ
δὲν ὑπογράψει τὴν κυρίαν Συνθίκην ἐν δὲν συνομολογήθωμεν συγγράμμοις; τὴν εἰδικὴν περὶ συντάξεων καὶ ἀπο-
ζημιώσεων Σύμβασιν, ἥν οὐδόλως ἔστι διατεθειμένος νὲ τροποποιήσῃ. Τὸ πρῶτον πρὶν τὰς κυρίας Συνθήκης
Συμβούλιον γενήσεται πιθανῶς τὴν προσεχὴν πέμπτην 13/25 Φεβρουαρίου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(α) "Ιδε αὐτὰ; ἀνωτέρῳ δὲν" ἀριθ. 66 καὶ 67.

90.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Αγρίθην δι' ατμοπλόου μέσω Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὅπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 11/23 Φεβρουαρίου 1864.

Οἱ Πρύγχηψ de La Tour d'Auvergne μοὶ εἶπεν δὲ: αἱ ἑνεστῶσαι ὁδηγίαι του οὐδεμίαν ἔπιτρέπουσιν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τροποποίησιν τοῦ Σχεδίου τῆς Συνθήκης, διὸ καὶ μὲ συνεδουλεύσεις νὰ μὴ ἔπισπεύσω τὴν συγκρότησιν τοῦ διπλωματικοῦ συμβουλίου μεγγοισσοῦ λόγη νέας ὁδηγίας. Φρονῶ καλὸν νὰ παρακαλέσω τὸν εὐθείας τὰς Κυβερνήσεις Παρισίου καὶ Πατρουπόλεως νὰ δώσουσι τοῖς ἐν Λονδί φ Πληρεξούσιοις αὐτῶν ὁδηγίας πρὸς παραδοχὴν τῶν ὅπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προτεινούμενων τροποποιήσεων.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

91.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλὴν δι' ατμοπλοίου μέσω Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Ἐλαύνον τὰ ὕψητα τηλεγραφίματα τῆς 10/22 καὶ 11/23 Φεβρουαρίου. Βαθίσατε κατὰ τὰς ὁδηγίας σας, ἀλλ' ἀναβάλλετε τὸ Συμβούλιον, ἐὰν τὸ θεωρῆτε ἀναγκαῖον. Τὴν ὑμετέραν συμβούλην εἴχομεν θέσαι προηγουμένως εἰς ἐνέργειαν, γράφομεν δὲ τὸν νέον εἰς Παρισίους. Η Πατρουπόλις κείται πολὺ μακράν. Ο Βαρών Βρουνάρ ἐστι διπλωμάτης διακεκριμένος καὶ ἔχει θεσμώς ὁδηγίας εὑρεῖας.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

92.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Αγρίθην δι' ατμοπλοίου μέσω Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὅπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Τὸ Συμβούλιον ἀπεράσπιστο σήμερον νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ Λόρδου Ρώτσαλ τὴν συναίνεσιν τῆς Αύστριας δπῶς προστεθῆ εἰς τὸ Σρθὸν 3 ἢ ἔξι διάταξις: εἰ τὰς εἰρημένας Συμβάσεις δρείλουσι νὰ συνυμολογήσωσιν ἐν δια-

το εγκατιλέσθαι δέκα πέντε έτῶν, καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Εἰς τὸ 5 ἀρθρὸν προτείθη ἡ τροποποίησις τῆς Ἰουνίου Βουλῆς (α). Αἱ λοιπαὶ ἡμῶν ἀπαιτήσεις ἀπεξῆφθησαν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

95.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπί τῶν Ἑξατερικῶν ‘Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Φεβρουαρίου 1864.

Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἀθηνῶν μόλις σήμερον ἔφθασε κομίσσων μοι τὰ ἀπὸ 31 Ιανουαρίου δύο ὥμετρα ἔγραφα περὶ τῶν σχεδίων τῆς Συνθήκης καὶ τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως.

Λμα λαβὼν αὐτά, μετέβην εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ἱκουργεῖον, ἵνα εἶρον τὸν Λόρδον Φώσσελ ἀσχολούμενον εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις. Ἐν τούτοις, ἴδωντιν νὰ εἴθω μετ' αὐτοῦ εἰς δραγεῖαν συνδιάλεξιν, καὶ ἀναβαλλόντες εἰς ἄλλην περιέργειαν νὰ διαλέσωμεν περὶ τῶν ἄλλων προτάσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, περιωρίσθημεν ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰδικῆς περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων Συμβάσεως.

Ἐξέθηκα τῷ Λόρδῳ Φώσσελ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοῦ 6 ἀρθροῦ τῆς κυρίας Συνθήκης, καὶ ιδίως πᾶν διαφορετικὸν νὰ διεπιτάξωμεν κατὰ τὰς ἀρχῆς τῶν ἀποζημιώσεων. Εἰς ἀπάντησιν μοι εἴπεν διτεῖρος καὶ δὲν ἔναι τὸ διεργάτης τῶν εἰρημένων ἀντιρρήσεων, ἐφρόνει διτεῖρος ἐξικνύουμεν ἐκτούς ίκαστα εὐγνώμονας πρὸς τὸν Ἀγγλίαν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ εἰνεργετύματι διπερ αὐτῷ ἔχοργεις ήμεν ἐγκαταλείπουσας τὰς Ἰονίους Νήσους, ἀντιτάττοντες ἐπιχειρήματα δικηγόρου κατὰ μέτρου, οὐδὲ σκοπός ήτο νὰ χορηγηθῇ δικαία ἀποζημιώσεις εἰς Ἀγγλους ὑπαλλήλους, οἵτινες χώρις νὰ πταίσωσιν κατ' οὐδὲν, ἀπόλλυτο τὸ στάδιον τῶν συνεπείᾳ τῆς περὶ παραχωρήσεως τῆς Ἐπτανήσου ἀποφάσεως τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως. Όθεν ὁ Λόρδος Φώσσελ ἤτως μοι ἐξεδηλώσει διτεῖρος δὲν ὑπογράψει τὴν κυρίαν Συνθήκην ἀν δὲν μοι ἐπιτραπῇ νὰ ὑπογράψω σὺν αὐτῇ τὴν εἰδικὴν Σύμβασιν.

Ἐλάλησε αὐτῷ περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων, ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν γέθλησεν οὔτε λόγος νὰ γειτη. Ἐφάνη ὁσαντώς ἐλαχίστην ἔχων διάθεσιν νὰ μὲν ἀκούῃ, διτεῖρος τὸν ἀντίτηταν ἐξεώρξει δίκαιον νὰ παύῃ ἡ τῶν ἀποζημιώσεων ἀπότοις διτεῖρος δικαιοῦχος; Ήθελε κατέχει: ἐτέραν ἔμμεσον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἔνωτέρω ὅμιλος ἐγένετο λίαν ἐσπευσμένως. Περαίνων τὸν λόγον, ὁ Λόρδος Φώσσελ μοι εἴπεν διτεῖρος διτεῖρος τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ συνέληῃ διποσεῖς λέξην ὑπὲρ τὰς ἄλλας προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐνδιμίζε δὲ διτεῖρος τὸ πρώτη συνεδρίασις δύναται νὰ λάβῃ χώραν τὴν προσεχῆ πέμπτην, ἀλλὰ μοι ἐπανέλαβεν διτεῖρος διτεῖρος οὐδεμιῆς περιπτώσει: θὰ ὑπογράψῃ τὴν κυρίαν Συνθήκην ἐπὶ σὺν αὐτῇ δὲν συνωμολογεῖτο ἡ συμπληρωματικὴ Σύμβασις.

Εἰς τῶν λόγων τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀπομονῆς του εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ πολλῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου ἀγγελθεῖσα πρόθεσις ν' ἀπευθύνεται τῇ Κυβερνήσει ἐπεφωτίσεις περὶ τῶν ἐν ταῖς Ἰονίους Νήσους ὑπαλλήλων, η δὲ Κυβερνήσεις ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ προσθέσῃ εἰς τὰς λοιπὰς δυσχερεῖας τοῦ Ἰονίου ζητήματος καὶ ἐτέρας ἐε τῶν φίλων τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων προελευσομένας.

Πρὶν λαλήσω τῷ Λόρδῳ Φώσσελ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, συνδιελέχθην μετὰ τοῦ Κ. Αρμανδοῦ. Ο Γενικὸς Γραμματεὺς ἡκροάσατο τῶν κατὰ τοῦ ὅγδου ἀρθρου καὶ τῶν τῆς Συμβάσεως δικτάξεων ἀντιρρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ πλειστέρας η ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ δισταρετικείας. Κατὰ τὴν γνώμην του πᾶσχε συντηρεῖς ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τῶν Συνταξιούχων προσκοτίθησαι δισταγμὸν περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ

(α) Ἡ Ἰόνιος Βουλὴ ἐν τῷ περὶ ἐνώσεως φυγίσματι αὐτῆς, προτίθηκεν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Μεγάλου Ἀρμεττοῦ, τὴν ἔκτην περὶ Βασιλικῆς χορηγίας τροποποιεῖσθαι· «Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καθεστῆ τὸ πρώτον δάραος ἐπὶ τοῦ Ἰονίου ταμείου, ἀλλὰ δὲν κατάλληλος εὐνταγματικὴ πρόνοια λαζαρεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς αὐτῆς αὐξήσεως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.»

χαρακτήρος τῶν συντάξαντων τὸν κατάλογον. Θεωρεῖ ὡσταίτως προβληματικός τὰς ἡμετέρας ἀντιρρήσεις κατὰ τὴν δργήν καὶ τὸν ποσοῦ τῶν ἀποχρημάτων.

Ἐπειδόθην νὰ καθηκουμένως αὐτὸν, προτάττων τὰς συνταχματικὰς ἀνάγκας αἵτινες ὑπερέβουν τὴν Κυβερνητικὴν νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἔφεσται, καὶ ἀποκριόντων πᾶσαν ἴθεν προσβλητικῆς προθέσεως. Άλλ' αἱ ἐξηγήσεις αὗτοι δὲν εἰναι εὐχαριστησαν.

Σήμερον ἡ αὔριον θὰ ἴδω τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας καὶ θὰ λάβω νέαν μετὰ τοῦ Δόρδου Πέλσαι τονόντευξιν πρὸς ἡ συγκροτήθη τὸ Συμβούλιον.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

94.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 11/23 Φεβρουαρίου 1861.

Μὴ δυνθεῖει νὰ ἴδω τὸν Πρίσβον τῆς Γαλλίας γθέει, ἀλλον εἰς συνέντευξιν μετ' αἷτοῦ σήμερον.

Οἱ Πρύγκηπες de la Tour D'Auvergne ἀκούσασες δύοικις θεαν αἱ δημογίαι μου μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔν αὐτῷ ἐπιτετραμένον νὰ δεγχθῇ οἰκυδηπότε τροποποίησιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης. Οἱ Κύριοι de la Tour ὅπως θλασσὸν τὴν πρᾶγμα νὰ γράψω θύμην καὶ ἀλλοτε, μοὶ ἐξέφρασε πάντοτε τὰς εὑμενεστήρας διαθέσεις ὡς πρὸς τὸ ἀντιτείμενον τῆς ἀνατεθέσεως μοὶ διαπραγματεύσεως. Ὅπο τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὄρμωμενος καὶ νῦν ὁ Κ. Πρίσβος τῆς Γαλλίας, μοὶ εἶπεν ὅτι ἐάν προσκαλείτο σήμερον εἰς Συμβούλιον, δὲν θὰ ἤδηντο, σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας του, νὰ ἀποστεχθῆ ἐν αὐτῷ τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι οὕτως ἔγραψαν τῶν πραγμάτων, ὅφειλον νὰ προσπαθήσω ν ἀναδηλωθῇ ἡ συγκρότησις τοῦ συμβούλιος μεχρισσοῦ λόγῃ νέας ὁδηγίας. Πρὸς τοῦτο φρονῶ καλὸν νὰ παρακληθῶσιν αἱ Κυβερνήσεις τῶν Παρισίων καὶ τῆς Πετρουπόλεως νὰ ἀποτελέσψωσι τοῖς ἐν λογδίνῳ Πληρεξούσιοις αὐτῶν ν ἀποδεχθῶσι τὰς προτεινομένας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τροποποιήσεις.

Κατὰ τὸν Κ. de La Tour d'Auvergne ἐάν τὸ Συμβούλιον συνάρχετο πρὸς ἡ προστομασθῶσι τὰ πράγματα, γῆλαντο ν ἀποδῆ ἀποθλαστὲς θυμῖν, ἐνῷ τὰν ἐλέμβανε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως του εἰνοῖκας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ ἡμέτερα συμπεράσματα, θὰ ἐσπευδεῖ νὰ συννενοηθῇ μετὰ τῶν δύο ἑτέρων Πληρεξούσιον καὶ οὕτως ἐξ προσεμίων θὰ καθίσταντο ὅσον ἔνεστι θετικώτερα τὰ ἀποτέλεσματα τῶν ἐν τῷ Συμβούλιῳ ἀπορρασισθησομένων.

ἴστησεν νὰ διαβιβίσω διὸν τηλεγράφης δι'οὐ ἀνικοίωσεν διὸν τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Πρέσβεως τῆς Γαλλίας. Άλλ' εἰπεῖν ὅτι ἐνηργήσατε θῆση ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρισίους, καὶ ὅτι δοσον οὕτως θ' ἀποσταλῶσιν τῷ Πρύγκηπι ὁδηγίας οἰας ἐπιθυμεῖ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

95.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 12/21 Φεβρουαρίου 1861.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου θυμέτερου ἐγγράφου μοὶ συνιστάτε, σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιχειρήμασιν ἀπεριχθομένοις κατὰ τὴν περὶ ἀνικούσιων ἀποχρημάτων, ἐνεκκ ἀπωλείας θύσεως, διατάξεως, νὰ ποιήσω χρῆσιν καὶ τούτου, ὅτι ἡ ισδίοις χορηγίας τῶν μισθῶν των εἰς τοὺς μήπω κτησαρένους τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα ὑπαλλήλους, θὰ ἦν ἀδικος καὶ θὰ ἐδίδε προσέστι ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐν τῷ θυμέτερῳ ἐγγράφῳ ἐκτιθεμένας ἀντιφάσεις.

Άλλ' έταν δὲν άπατώμει, δὲν δυνάμεθα νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν τοῦ νέου τούτου ἐπιγειρόματος, διότι αἱ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β'. πίναις ἀποζημιώσεις εἰσὶ, δικαὶος μὲν δένδεισαν, μικρότεραι τῶν μισθῶν, οὐκέ τὴν λαμβάνουσιν οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι.

X. ΤΡΙΚΟΤΗΣ.

96.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τῇ 12/24 Φεβρουαρίου 1864.

Μεταβάται σκέμασον ἔκοινοποίησα τῷ Βαρὸν· Βρουνῷ τὸς τροποποιήσεις δε; ή Ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης. Οἱ τρόποις καθ' ὃν ὁ Κ. Πρέσβης τῆς Ρωσίας ὑκράστατο τῶν ἡμετέρων προτάσεων μοὶ προσέχνησεν εὑάρεστον ἐκπλήξιν. Εἴπον αὐτῷ δὲ τοῦ γένες διὰ τοῦ τηλεγράφου παρεκάνησε οὐδὲς νὰ παρακαλέστε τὰς Κυβερνήσεις Παρισίων καὶ Πετρουπόλεως νὰ ἐπιτρέψωσι τοὺς ἐν Λονδίνῳ Πληρεξουσίοις αὐτῶν νὰ δεχθῶσι τὰς ἡμετέρας προτάσεις. Μοὶ ἀπεκρίθη δὲ τὸ καθ' ἐκτὸν εἶχεν ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ τὸν εὐδιάθετος νὰ ποιήῃ χρῆσιν αὐτῆς ὑπὲρ θύμων. Εἶναι ἀληθές δὲ δὲν μοὶ ὑπερεχθεῖ πολλὰ ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν προτάσεων μας, ἀλλ' οὐχ ἡτον ἀεδηλωτεν ἀληθὴ ἐπιθυμίαν νὰ διευκολύνῃ τὰς ἐνεργειας μας. Ενῷ ἀλλοτε πᾶσαν ἐκ μέρους θύμων ἀπαίτησιν ἔθεωρει ἀποκο, αἱ μόναι αὐτοῦ ἀντιξέργεις σύμερον ἐπηγάζον ἐκ τῶν ἐν τῇ φύσει αὐτῇ τῶν πραγμάτων ἔγκαιμηναν δυσχερειῶν. Οὕτως, ὡς π.δ. τὸ ἅρθρον 3, διε ἀνέπτυξα τοὺς λόγους δι' οὓς ἀδύνατον ἀπέβαινεν θύμιν νὰ παραδεχθῶμεν δικηνεῖς ὑποχρεώσεις, μοὶ παρετήρησεν δὲ τοὺς συνεμερίζετο τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἀλλ' δὲ δὲν ηδύνατο νὰ μοὶ ἀποκρύψῃ ὅποιας θ' ἀπέκτων δυσχολίας αἱ δυνάμεις ὅπως πείσωσι περὶ τούτου τὴν Αὐστριακὴν Κυβερνήσειν. Οἱ Πρέσβης τῆς Ρωσίας, ὡς καὶ ὁ τῆς Γαλλίας, ἐλαχίστην ἔχουσιν ἀλπίδα δὲ τὴν Αὐστρία δύναται νὰ ἐνδώσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Φρονοῦσιν δὲ αὐτὴ συνήνεγεν εἰς τὸ περὶ οὐδετερότερος Πρωτόκολλον τῆς 25 Ιανουαρίου ἵνα ἔξαστραλίσῃ τὰς προνομίας τοῦ Λούδη, καὶ δὲ τοῦ ἐπομένως θὰ ἔθεωρει ἐξὸν αὐτῇ νὰ μὴ παραδεχθῇ οὐδεμίαν νέαν προτασιν. Εἴ ταὶ μετὰ τοῦ Βαρδίνος Βρουνῷ καὶ τοῦ Πρήγκηπος de la Tour d'Auvergne ὄμιλαις μοὶ ἐποίησα ἐν παρόδῳ μνεῖαν δὲ αἱ ἀδηγίαι μοῦ μοὶ ἐπιτρέπουσι νὰ δεχθῶ τὴν δλοσχερῆ τοῦ τρίτου ἅρθρου ἀπάλειψιν· ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ Πληρεξουσίοι αὐτοὶ δεωροῦσι τὸ τοιοῦτον ὡς πάντῃ ἀπαράδεκτον. Η διδομένη μοι ἄδεια, διὰ τοῦ ἅρθρου 1/13 Φιλόρουαρίου ὑμετέρου ἀγγράφου, ὡς πρὸς τὸν πριστιρισμὸν μακρᾶς προθεσμίας, καθιστᾷ μόνον ἐφικτὴν ἐπιτυχίαν τινὰ.

Μή πρὸς τὸ δύδονον ἅρθρον, ὁ Βαρὸν Βρουνῷ μοὶ εἶπεν δὲ τὴν αὐτὴν πρωταν τῷ ἰδηλωσεν ὁ Λόρδος Ρώσος δὲ τοῦ οὐδαμῶν θελει ἀνέβατει ὡς πρὸς τὸ ζητήμα τοῦ ἀποζημιώσεων, καὶ δὲ τὴν Σύνθησις καὶ τὴν Συνθήκη πρέπει ἔξαπαντος νὰ συνυπογραφῶσιν. Μή ἐκ τούτου, ὁ Κύριος Πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας θεωρεῖ τὸ εἰργμένον ζητήμα ὡς τετελεσμένον.

Μετέβλημεν κατόπιν εἰς τὸ πέμπτον ἅρθρον, ἀσμενος δ' ἀγγέλλω θ. ἦν, δὲ τοῦ μετά τινας ἀδοιαισμούς, ὁ Κ. Βρουνῷ μοὶ εἶπεν δὲ τὸ θὲ συνήνει εἰς τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, ἐχε τὸν ἀβεβαίου δὲ τὸ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπεθύμει νὰ μὴ καταχωρισθῇ αὐτὸν ἐν τῇ Συνθήκῃ. Τῷ ἔδωκα τὴν διαβεβαιώσιν ταύτην. Άληθες, μετὰ τὴν ἀνωτέρω παραχώρησιν, ἔξερασε πάλιν δισταγμῆς τινας καὶ μοὶ ἔκτης δισταράσεις· ἀλλὰ δὲν ἀπέσυρε τὴν ὑπότυχον του.

Ἐπειδὴ τῇ αἰτίᾳ τοῦ Βαρδίνος Βρουνῷ εἶχε διατηρηθῆ ἐν τῇ Συνθήκῃ τὸ εἰργμένον ἅρθρον, εἰς οὐ τὴν ἀπάλειψιν εἶχε συναινέσαι ὁ Λόρδος Ρώσος, οὐδεμία ὑπολείπεται ἀμφιβολία δὲ τὴν οὔτερα αἴτησις γενήσεται δεκτὴ ἀριθμὸν ὁ Βαρὸν Βρουνῷ ἀποσύρῃ πᾶσαν κατ' αὐτοῦ ἀντίστασιν.

Η ζητουμένη ὑρίμων ἀπάλειψις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐνδόμου ἅρθρου φαίνεται ἀπαράδεκτος τῷ Κ. Πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας, διότι αὐτὴ πραγματεύεται περὶ τοῦ Λούδη, καὶ οὐδαμῶς θὲ συνεινέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν Αὐστρία. Καὶ τὴν Αγγλία δ' αὐτὴ, εἶπεν, ἐνδιαφέρεται ὡσαύτως νὰ ἔξαστραλίσῃ φητῶς τὰ δίκαια τῶν κοιτῶν ἐταιρειῶν.

Τὸ ζῆταις δπερ ιδίως συγκηνούμενον ἡνὶ ἡ ἀφάίρεσις τῶν ἀρχέσων τοῦ προσώπου, εἰπό τινας δρους δικαιοδοσίους ἐν τῇ Συνθήκῃ καὶ παρακατίδυ « ἵππος τοὺς αὐτοὺς δρους. » Οἱ Βαρὸν Βρουνὼφ μεγάλες ἔδισταζεν ὡς πρὸς τὴν ἀπάλειψιν ταύτην, μετέβλιψεν δὲ εἰς ἄλλο ὄντικείμενον χωρὶς νὰ μοὶ δώσῃ διεστικὴν ἀπάντησιν. Μὲ δρώτηντεν ἐὰν μοὶ ἡνὶ ἐπιτετραχμίνον νὰ υποχωρήσω ὡς πρὸς τοῦτο, ἐν περιπτώσει καθ' ἥν εὑρισκον ζωγρέν ἀντίστατιν. Ἀπίνιησα δὲ τοῦτο δὲν μοὶ ἐτετρέπετο.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

97.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπί. τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 12/24 Φεβρουαρίου 1864.

Συνεπείᾳ τῆς δηλώσεως τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ δὲν θὰ υπογράψῃ τὴν περὶ παραχωρήσεως τῶν Ιονίων Νήσων Συνθήκην ἐὰν σὺν αὐτῇ δὲν υπογραφῇ καὶ ἡ συμπληρωματικὴ Σύμβασις, θέλετε δεδομένης θεωρήσει ἀναγκαῖον νὰ μοὶ δώσητε ὁδηγίας περὶ τῆς Συμβάσεως ταύτης καὶ νὰ μ' ἐρεδιάσκητε μὲ τὸ ἀπαίτουμενον πρὸς υπογραφὴν αὐτῆς Πληρεξόδους.

Αὔριον θὰ ἔλθω εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ καὶ θὰ τῷ λαλήσω ἐκ νέου περὶ τῶν ἀποχρημάτων ἀλλὰ κρίνων ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ ἔχουσε τὰς παρατηρήσεις μου ἐν τῇ τελευταίᾳ ληφθεῖσαν συνεντεύξει, ἀλλαγήστηκεν ἐλλαγίδα ἐπιτυχίας τῆς νέας ταύτης ἀποκείρεται.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ὑμετέρου ἐγγράφου μὲ περιπτώσει καθ' ἥν ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀντέκρους τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως τοῦ ὄγδου ἀρθρου περὶ ἀποχρημάτων τῶν ἀπολυόντων τὰς θέσεις των ιπαλλήλων, νὰ προτείνω νὰ υπογραφῇ ἡ Ελληνικὴ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ αὐτοῖς, ἀντὶ ἐναυσίων ἀποχρημάτων, ὡρισμένον τι ποσὸν, πληρωτέον ἐφάπαξ ἢ κατὰ διαφόρους προθεσμίας. Οὐδὲμαδὲ ἔστιν ἀδύνατον ν' ἀποδεχθῇ ὁ Λόρδος Ρῶσσελ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δρῳ τὸ πάγιον αὐτὸ ποσὸν νὰ παριστῇ κατ' ἀναλογίαν τὸ κεφάλαιον τῶν ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ισοδίων προσέδων. Η ἀναλογία αὕτη, ὑπολογιζόμενη κατὰ τὴν ὑποτιθεμένην ζωὴν ἑκάστου ἀτόμου, τηνῳδὴ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ, εὑρίσκεται διὰ τῶν πινάκων οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς δῦνηγοι εἰς τὰς ἀνθρωπαραλιστικὰς ἢ διλλαχιας παραπλησίας φύσεις Ἐπιτροπίας. Οι πίνακες αὗτοι, γνωστοὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Νόρθφριπτον (Northampton Tables), προσήκοπτοι μέτριον τόκου καὶ οὐδεμίαν παρουσιάζουσιν ὡρέλειαν ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰς κεφάλαιον τῆς ἐνιαυσίας προσδόου (capitalisation de la rente). Ἐάν ἀντικαθιστῶντες ταύτην διὰ παγίου τινὸς ποσοῦ, δὲν ἔνοετε ν' ἀντιστοιχῇ τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς τὴν ἐνιαυσίαν πρόσοδον, ὁ Λόρδος Ρῶσσελ δὲν θὰ συναινέσῃ.

Πριμένα μετὰ τοῦ Βρεταννοῦ Βρουνὼφ περὶ τῆς ὑμετέρας προτάσεως, μὲ συνεδρίουσε δὲ νὰ μὴ ποιήσω περὶ αὐτῆς λόγον τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ διότι οὐδεμίας ἔστιν ἐπωρελής ήσην. Ἐάν τούτοις ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρη διαταγὴ εἴναι ἥπητ, θὰ τῷ λαλήσω, ἀποβλέπων ὅμως εἰς ἐφάπαξ ἀποχρημάτων κατ' ἀναλογίαν ἡτον ἐπιζύμιον τῶν ἐν τῷ ὑπὸ Στοιχ. Β'. Πίνακι ἐνιαυσίων ἀποχρημάτων. Ἐάν ὁ Λόρδος Ρῶσσελ ἀποκρύψῃ τὸν δρον τοῦτον, θὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ δικαίου τῆς διακοπῆς τῆς ἀποχρημάτως δοσάκις ὁ δικαιούχος λαμβάνῃ ἔμμισθον θέσιν ἐν τῇ υπερεσίᾳ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναχωροῦντος αὔριον τοῦ ταχυδρόμου τῶν ἀθηνῶν, δὲν θὰ προρίάσω ξενιας νὰ ἔκθεσω ὅμιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ συνδιαλέξεως μου. Ἐάν ἐπιτύχω παραχωρησίν τινα καὶ δὲν δυνηθῶ νὰ κοινοποιήσω ὅμιν αὐτὴν διὰ τοῦ ταχυδρόμου τούτου, θὰ σᾶς εἰδοποιήσω τηλεγραφικῶς.

Η Σύμβασις συνομολογηθήσεται εἰς γαλλικὴν γλώσσαν, διαβιβάζω δὲ ὅμιν ἀντίτυπον τῆς μεταφράσεως τοῦ κυρίου αὐτῆς ἀρθρου. Οἱ Βαρὸν Βρουνὼφ μετέφρασεν αὐτὸ διε πετέλει μέρος τῆς περὶ ἐνιαυσίας Συνθήκης.

Ἐν τῇ περιήγη παραχράφῃ τοῦ εἰρημένου ἀρθρου ὑπάρχει παραπομπὴ εἰς τὸ πέμπτον ἀρθρον τῆς Συνθήκης. Ἐπειδὴ πιθανὸν εἴναι νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν τοῦ ἀρθρου τούτου ἀπάλειψιν ἐκ τῆς Συνθήκης, δέον νὰ τροποποιήσῃ παράγραφος· δῆθεν σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ δώσητε τὰς ὁδηγίας σᾶς ἐπὶ τούτῳ.

Χρήσιο ὄντατως ὁδηγιῶν καὶ ὡς πρὸς τὸ ὄγδοον ἀρθρον. Αἱ τελευταίαι ὑμῶν ὁδηγίαι ὑποτίθηται δὲ τῇ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς Σύμβασις θὰ υπογραφῇ βραδύτερον· ἀλλ' ἡ σὺν τῇ Συνθήκῃ διάπραξις αὐτῆς καθίστασιν ἀναγκαῖας νέας ὡς πρὸς τοῦτο ὁδηγίας.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

98.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάνην·

EN MONSINA, τὴρ 12/24 Φεβρουαρίου 1864.

Οἱ Λόρδοις Ρώσοι προσεκάλεσσαν τοὺς Πρέσβεις; τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας νὰ συνέλθωσι μετ' αὐτοῖς ἐν Συμβουλίῳ αὐτοῖς μετὰ μετεμβούτων, ἵνα λάβωσιν ὑπὸψιν τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Μὲ προσεκάλεσσεν ὥσπετως νὰ μεταβῇ παρ' αὐτῷ, πρὶν δὲ συγχροτηθῇ τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον.

Διὸν ἐλπίζω νὰ ἐπιστρέψω ἔγκαιρως, ἵνα ἐκθέσω ὑμῖν λεπτομερῶς διὰ τοῦ παρόντος ταχυδρομίου τὰ τῆς συνεντεύξεως μου ταῦτα. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτοῖς τὴν πρωταρχίαν τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας, διεκπεραιώσομεν τὰ ἕγγραρφά μου, ἐπιφυλακτόμενος νὰ σᾶς γράψω αὐτοῖς ἐν ὅλογροις, ἐὰν μοι μείνῃ καιρός, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τε συνεντεύξεως μου καὶ τοῦ Συμβουλίου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

99.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάνην·

EN MONSINA, τὴρ 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Σήμερον μετὰ μισημέριν τὴλθον εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρώσοι μεθ' αὐτοῖς μετέβην εὐθὺς παρὰ τῷ Βαρδονὶ Βρουνώῳ, παρ' ω̄ εὑρομένῳ καὶ τὸν Πρίγκηπα de la Tour d'Auvergne. Τὸ συμβούλιον συγχλήθη παρὰ τῷ Κυρίῳ Πρέσβει τῆς Ρωσίας, διότι πάτιχων οὗτος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀναγκασμένος ἦν νὰ οἰκουμένη

Η ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ταχυδρόμου ἡγγίκειν, οὐδὲμιν ἐπιτρέποντα μοι νὰ διαλέξω ἐν λεπτομερεῖς περὶ τῶν γενομένων.

Οἱ Λόρδοις Ρώσοι ἐποίεισαν ἐναρξίν τῆς συνεδριάσεως, ἀναγγέλλων δὲ τὸ ἔλαθον τὰς δύνηγίας μου καὶ προσκαλῶν με ν' ἀνακοινώσω τῷ Συμβούλῳ οἵκεις εἶχον νὰ ὑπειδίλλω αὐτῷ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης παρατηρήσεις ἐν ὄνδρατι τῆς Κυβερνήσεως μου. Μέρισθη κατόπιν δὲ πρὶν δὲ λάβω δύνηγίας περὶ τῆς συμπληρωτικῆς Συμβάσεως ἡ Συνθήκη δὲν ἔθεντο νὰ ὑπογραφῇ. Οὐχ δέτον συντριψτήν νὰ προδῷ τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀντιρρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ν' ἀποφράγματος ἐπ' αὐτῶν, ἵνα τὰ πάντα ὁσαννατομα τὸν πρὸς ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης ἄμπεις αἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος; περὶ τῆς Συμβάσεως διεπραγματεύσεις ἀποπερατωθῶσι.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας ἀνέγνωσσε τότε μιγαλοφώνως, τὸ δὲ μετὰ τὸ ἄλλο, τ' ἔρθρο τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καγώδεις δὲ πειθαρχικῶν ἐν διαλληλημμάτων τὰς παρατηρήσεις τῆς Κυβερνήσεως, διστάκις ὁ Πρίγκηπος ἔρθανεν εἰς τὰ χωρία, εἰς δὲ αἱ παρατηρήσεις αὐτοῖς ἀπέβλεπον,

Ἐν πρώτοις ἐπιμόνως ἐξηγησάμεν τὴν ἀπὸ τοῦ προσιμίου ἀπάλτειψιν τῆς φράστας εἰς ὑπὸ τινας δρους ἐν τῷ μηνοθίστηρι Συνθήκης διαλληλημμάτων, οἱ Πρότοις δὲ Βαρδονὶ Βρουνώῳ μὲν ἀντέκουσται. Μετ' αὐτῶν ἐξέφερε τὴν αὐτὴν κατὰ τῆς ἡμετέρας προτάσεως γνώμην δὲ Πρίγκηπος de La Tour d'Auvergne καὶ κατόπιν αὐτοῦ ὁ Λόρδος Ρώσος. Η συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπῆρξε μακρά, οἱ δὲ Πληρεξόδοι δὲν ἔθελκαν νὰ ἐνδώσωσιν. Ἐπειδὴ δὲν εἴπον αὐτοῖς δὲ τὸ ἐπετρέπετό μοι νὰ ὑπογράψω τὴν Συνθήκην μετὰ τῆς ἀνωτέρω φράστας, μοι εἴπον ν' ἀνακοινώσω τῆς Κυβερνήσεως μου τὴν ἀπόφασίν των εἰν τῇ πληροφορίᾳ δὲ οὐδὲμιν προβεντο νὰ τροποποιήσωσιν αὐτὴν.

*Ω; πρὸς τὸ τρίτον ἀρθρον, ἐξήγειρας νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ προνομίαι ἐν μὲρος τοῦδε ἀπολαύσαι δὲ Λόρδο,

ἀπὸ τὰς εἰς μᾶλλον χορηγούσιες δυνάμεις ἑτέρων Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, καὶ αἱ μὲν τελευταῖς νὰ περιοριζόνται εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν δεῖχθείσις προθεσμίας, ὡς πρὸς δὲ τὸν Λόδον, ἐδήλωται διτὶ ἡ Κυβερνητικὴ ἔτοιμη νὰ συναντήσῃ εἰς οἰκείηποτε παράτασιν τῆς διακρίσεως τῶν προνομειῶν του θίσταν προτείνει τὴν Αὐστριακὴν Κυβερνήσειν οἱ τρεῖς Πληρεξούσιοι. Μετὰ μικράν συζήτησιν, οἱ Πληρεξόντες δὲ παρεδέξαντο τὴν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ Λόδου καὶ τῶν ἑτέρων δυνάμεις Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων δικαιευόχων. Άλλας συνήνισαν νὰ ἐπιφορτίσωσι τὸν ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν ἔπειρον τὴν Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος νὰ προτείνῃ τὴν Αὐστριακὴν Κυβερνήσειν, ἐν ἀνδρεστι τῶν τριῶν Λόδων, τροποποίησιν συνισταμένην εἰς τὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ τρίτου ἀρθροῦ προτίθενται μεῖς παραγγέλου, οὕτω πω; ὡς ἔγγιστα συντεταγμένης: « Αἱ εἰργμέναι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἑτῶν, ἢ τάχιν εἰ δικατόν. »

Τὸ πολείπεται νὰ θῶμεν ἐὰν ἡ Αὐστριακὴ Κυβερνητικὴ θέλῃ συναντήσαι εἰς τὴν τροποποίησιν ταύτων καὶ τὶ θέλουσι πράξαι αἱ τρεῖς δυνάμεις ἐν περιπτώσει ἀρνήσασαι.

Βγραφή ὡρίν χθὲς διτὶ ὁ Βαρώνος Βρουνώρ μοὶ εἶχεν εἰπεῖ διτὶ ἐποιμός ἡν νὰ συναντήσῃ εἰς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ πάρπτου ἀρθρου, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἐπεθύμει τοῦτο. Σήμερον ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐξέρεται ἄλλοις γνώμην, καὶ πρόστεινε νέαν τοῦ ἀρθρου σύνταξιν, ἥτις, εἶπεν, Ικανοποίει ἡμᾶς πληρίστατα. Τὴν γνώμην ταύτην ἀντέχουσα, προτείνας νὰ προτεθῇ ἡ ἐν τῷ φυρίσματι τῆς Ιονίου Βουλῆς περιγραμένη φράσις. Ὁ Λόρδος Ρώσσος ὑπετίθει τὴν πρότασιν μοι ἥτις οὕτως ἔγένετο δεκτή.

Μετὰ τὴν προτίθενται τῆς μυησείσης διατάξεως τοῦ ἀρθρου θὰ ἔχῃ ὡς ἔγγιστα οὕτω πως. « Ἡ Βουλὴ τῆς Ηγεμόνης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἔθεται, διὰ τοῦ ἀπὸ 7/19 Οκτωβρίου 1863 φυρίσματος αὐτῆς, διτὶ τὸ ποσδὴ δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν κατέτοις, εἰς μηνιαίας δόσεις, θέλει ἀπονεμηθῆ πρὸς αἵζεσιν τῆς ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον βάρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ιονίων Νήσων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ αὗτης αὐτὴ καταστῇ πληρωτές ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς τύπους. Όθεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἔκτελέσῃ δεδοτως τὸ εἰρημένον φύρισμα. »

Ἀναγινωσκομένου τοῦ ἔνδομου ἀρθρου, παρετάρησα διτὶ ἡ τελευταῖς παραγγεροῦς ἡν ἀχριστος; ἀλλ' οὐδεὶς Πληρεξούσιος ὑπετίθει τὴν πρότασιν μοι, ἐξ ἡς ὁ Λόρδος Ρώσσος ἔφαντη προτείνει.

« Οι πρὸς τὸ δγδον ἀρθρου, οἱ Πληρεξόντες ἐδήλωσαν διτὶ τὰ κατ' αὐτὸ ἐξήρτηντο ἐκ τῆς γεννομένης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας συμφωνίας περὶ συντάξεων καὶ ἀποτελέσσεων.

Τοιούτον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Συμβουλίου, διπερ δὲν τίθύνται νὰ ἀπολήγῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης, ἀρ' ἐνός, διότι σὺν αὐτῇ ἐπρεπε νὰ διαπραγμῇ καὶ ἡ Συμβασίς, ἀρ' ἑτέρου δὲ, διότι ἐπρεπε νὰ περιμένωμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Αὐστρίας. Εἴνι λόγω, ἐπὶ δύο μόνων ἀντικειμένων εἰσπούσθημεν, ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἀρθρον καὶ ὡς πρὸς τὸ πέμπτον. Αἱ ἀλλατί ήμενη παρατητήσεις ἀπερρίθησαν.

Ἐν τέλει τῆς συνθήκηστος ὁ Βαρώνος Βρουνώρ ἐδήλωσεν διτὶ ἐθεώρει τὰς γεννομένας ἀποράσεις ὡς ἀμετακλήτους, καὶ τὴν Συνθήκην ὡς λαβούσσαι τὸν ὅμιστικὸν αὐτῆς καὶ ἀνελλοίστον τύπον. Εἰς τοῦτο συνήνεσαν ἀμφότεροι οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ.

Ο Λόρδος Ρώσσος μὲ προσεκάλεσε μετὰ τὸ συμβούλιον νὰ μεταβῶ περ' αὐτῷ τὸ Σάββατον τὴν πρωταν, ἵνα μελετήσωμεν τὸ σχέδιον τῆς Συμβάσεως καὶ ἰδωμεν ἐὰν τίθύνται νὰ τροποποιηθῇ. Εἴνι τῇ συνεντεύξει εἰς ἡν εἰχον ἐλθει μετ' αὐτοῦ σήμερον προέτεινα τὴν ἀπότισιν ὀφισμένου ἑράκλει ποτοῦ ἀλλ' ὁ Λόρδος Ρώσσος ἀπήντησεν διτὶ ἡδυνάμεθα νὰ συνεννοθῶμεν κατόπιν μετὰ τῶν δικαιουόχων, ἐὰν ἀπολύτως τίθλωμεν ν' ἀποτίσωμεν ἐν κεραταίῳ τὰς ἴνικατίους χορηγίας (capitaliser la rente). Εὔμενόστατα δ' ὑκρόσαστο τῶν λόγων μου ὡς πρὸς τὸ λυστελλὲς τῆς διακοπῆς τῆς τῶν εἰρημένων χορηγιῶν ἀποτίσεως δοάκις δικαιούχος ἐλάμβανεν ἔμμισθον θίσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

100.

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρᾶλαον Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὶς 21 Φεβρουαρίου. (4 Μαρτίου) 1864.

Τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, ἀφιγμένην σημερον τὸ πρωΐ, μᾶς ἐφερε τὰς ἀπὸ 10 ἕως 13 Φεβρουαρίου ὑμετέρας ἀναφοράς.

Πρὸ τούτων εἶγονεν λόδια τὰ ἀπὸ 10/22 καὶ 11/23 κρυπτογράφηκά ὑμῶν τηλεγράφηκατα, εἰς ἃ σᾶς αποντίσκουν ἥδη διὰ τοῦ τηλεγράφου. Χθίς δὲ τὸ πρώτη ἔλέσθουν καὶ τὸ τό; 13/25. Διυτικὴ δὲ ὁ τηλεγράφος ἐστὶ διακεκομένος ἀπὸ Καλλιτόλεως, ὅπερ τὰ τηλεγράφηκατα, στελλόμενα δι' ἀτμοπλοίων ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτας, φθίνουν εἰς χειρας ὑμῶν πολλὰ βραχίων.

Ἐκ τῶν τελευτικῶν τηλεγράφημάτων τα καὶ ἀ-αφρόδιν ὑμῶν ἔγκλημαν εὑρίσκεται, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης, καὶ ἴδιας μάλιστα ἐπὶ τοῦ πρώτου, ἡμέτεραι ἐνστάσεις ἐλύθησαν ἦπι μόνιμον ὑπὸ τῶν πλαρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων, οἵτινες ἀπεράσισκον νὰ ὑποτετριξισιν αὐτάς, παρειπάγοντες εἰς τὸ σχέδιον τὰς παῖς τηλεγράφημάτων τροποκοινήσις. Ἐλυπθήσαντες δύναμις, οὐ μικρόν, διὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Λόρδου Ρόσσελ μὴ θέλοντος κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δεχθῇ ἡ καν νὰ συζητήσῃ μετ' ὑμῶν τὰς τοσοῦτον δικαιίας καὶ λογικάς ὑμῶν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 8 τοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τοῦ καυλένου τοῦ σ/βδίου τῆς ίδιας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης.

Σχῆς ἐγράψκουν ἥδη ὅποιαν δυσάρεστον καὶ λυπηρὸν ἐντύπωτιν ἐνεποίησαν εἰς τὸ κανόνι τῆς τε 'Ελλάδος καὶ τῆς 'Επτανήσου ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ σύνταξιν μὲν δι' ὑπελλήλους Ἀγγλον, οὐδὲν ἔχοντων τινῶν ἐξ αὐτῶν, κατὰ τοὺς Ίονίους νόμους, εἰς αὐτὰς δικαιώματα, ἀπογνωσίες δὲ δι' ἑτέρους μὴ διανύσσαντας, ἐν τῷ ὑπηρεσίᾳ τῶν Ίονίων νήσων, ἵσταντο χρόνον ὑπερσίκη, παρέχοντα αὐτοῖς δικαιώματα ἐπὶ συντάξει.

Η Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἀπέναντι κοι ἡς γνώμης τοσοῦτον σφροῦδες ἐφεραζομένην; καὶ τοισύτην ἡγεμονίας εὐρούσης ἐν τούτῃ τῇ Εθ.-οστινελέντει, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τοὺς ὅρους τῆς ιδιαιτέρης μετά τῆς Ἀγγλίας Συνθήκης πρὶν ἡ συζητήση αὐτοὺς ἐμπροσθῶς καὶ πρὶν ἡ ἔξιτάση δεόντως; τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προσόντα τῶν προσώπων ὑπὲρ ὃν ἀπειπεῖ ἡ Ἀγγλία συντάξεις τα καὶ ἀποζητείσσις οὐ μόνον τοισύτη ἐκ μέρους αὐτῆς διεγγαγή ἥτελε διεγείρει ἐναντίον της τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ ἥδεις δύοτες ἀφοροῦντες παρατηρήσεις λίσταν δυσαρέστους ἀλλως τε, καὶ ἡ συνειδητης αὐτὴ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως, καὶ ὡς δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὡς ιδιωτῶν, δὲν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ παραδεχθῶσιν συντάξεις τες βέρο; τοῦ ἔθνους ποτὲ ἀπίνα, ἀν δι' ἐν μεγάλον καὶ πλούσιον ἔθνος, ὡς ἡ Ἀγγλία, φάνενται μικρή, εἰς Κρήτας; δύος πτωχῶν, μικρὸν καὶ εἰς μιγάλας οἰκονομικάς δυσχερείας διακείμενον, εἰσιν ὑπέρογκα.

Λέγετε δι τὸ Λόρδος Ρόσσελ ἐφάνη λίσταν δυστητεμένος αἰσθάντας περ' ὑμῶν τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἔξετασθωσι; τὰ προσόντα τῶν περὶ ὃν ὁ λόρδος προτίσπων, καὶ δι τὸ Κ. ἀμύνθι ἐξέρρεστον, οὐ μόνον δυσαρέσκειαν, ἀλλὰ καὶ ἀγανάκτησιν, ὡς θεωρήσας τὴν ἀξίωσιν ταύτην προσβλητικὴν πόρος τὸν συντάξαντα τὸν κατάλογον τῶν ἀνωτέρω προτίσπων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ἀλλοθῆς τὴν τοιαύτην τοῦ Λόρδου 'Ρόσσελ καὶ τοῦ Κ. ἀμύνθι δυσαρέσκειαν διετέλεσθαι ἐθεωρησον τὴν ἀξίωσιν ταύτην ὡς προσβολὴν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας; Φρονοῦμεν διτι, ὅπόταν πρόκειται περὶ δαπάνης ἐπιβαρυνοίσης ὁ τωσδήποτε ἐν Κρήτος, ἡ ἔξιτάση πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατεδαινῇ ἥτη ἡ ἀπόλυτος αὐτῆς ἀνάγκη, ἐστιν ἀναπόρευτος, καὶ οὐδὲν δύναται παντάποτε νὰ προσβάλῃ τὸν προτείνοντα τὸν δαπάνην ἀλλως τε οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως ἔχουσι μεγίστην καὶ ἀπέναντι τῆς Εθνοσυνελεύσεως καὶ ἀπέναντι τοῦ 'Ελληνικοῦ ἔθνους εὐθύνην, καὶ δρεῖλουτι ἀναντιρρήστως; νὰ δύσωσι λόγον τῶν πράξεών των ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καταδεικνύοντες δείντως τὰ δικαιώματα τῶν προσώπων Ἰπέρ ὃν ἥδειον ἀποφασίσει τοιαύτην δαπάνην. Ἄν δὲν πρέπει τοῦτο, θέλουσι κατηγοροῦνται ἐπὶ ἀκηδείᾳ περὶ τὰ δημοσία συμφένοντα, ὅπερ βεβαίως θέλουσι προσπαθήσαι διλακτικοῖς διανομέσαι ν' ἀπερύγωσιν, ἀποδεικνύοντες διτι ἔξιντλησαν ὅλα τὰ μέτα διαδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσιν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων μας' δρεῖλουτι δὲ τοσοῦτον μᾶλλον νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἔρευναν, καθόσον ἔχοντες ὅπ' ὅμιν τὸν τελευταῖον περὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν ταῖς Ίονίοις νήσοις νόμον, τοῦ ἡ ἀρέθρος τοῦ ὅποιος σᾶς ἐπισυνάπτορος ἔσθε τὸ κείμενον, παρατεροῦσι δι τὸ διάφοροι κατηγορίαι δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ίονίου Κρήτους ἀποκλεῖνται σαρεῖστα τὰ παντὸς δικαιώματος πρὸς σύνταξιν.

Πρέπει, Κύριε ἀπεσταλμένε, νὰ ἔξηγήσῃς περῶς τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Λόρδον Ρόσσελ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πληρεξουσίους καὶ τοὺς παραστήσοντε δι τὸ δὲν δυνάμεθε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δεχθῶμεν τὸ κείμενον τοῦ σχεδίου τῆς εἰδικῆς Συνθήκης, ὡς ἔγει, χωρὶς νὰ συγκτήσωμεν αὐτὸ καὶ ἔξιτάσωμεν τὰ δικαιώματα τῶν εἰς αὐτῷ μηνιμονευομένων προσώπων· δι τὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γενῆ ἐπενδυμένως καὶ ἐπὶ τοῦ προχειροῦ, καθότι δὲν ἔχομεν τὰς ποδὲς τοιαύτην ἔλέσκοντας ἀναγκαιούσες πληροφορίας, τὰς ὅποιας μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωμεν μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ ἀρμοστοῦ τῶν Ίονίων νήσων, τὴν αγκαλιζόμενην νὰ ζητήσωμεν ἐπιστήμονας παρὰ τοῦ ἡ Αθήναις Κυρίου Πρέσβεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Θέλετε δὲ παρατηρήσαι δι τὸ δὲν εἶναι παντάποτον ἀναγκαῖον ν' ἀναβληθῇ ἡ κυρία Συνθήκη ἐνεκα τούτου, ἀλλ' δι τοῦ ὁ λόρδος Ρόσσελ ἐπιμένει ἀνενδότως εἰς τὸ

νὰ ευομολογηθῇ αὐτὴ συγγρίως μὲ τὸν εἰδικὸν, καίτοι τῆς ἐνεστώσεις καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἐν Ἑλλάδι, ἀπαιτούσες τὸν δοῦν ἔνεστι ταχυτάτην λόσιν τοῦ Κυπρίμαχος τῆς Ἐπτανήσου, οὐδέλλομεν προτιμήσει μικρὸν ἔτι ἀναβολὴν μᾶλλον ἢ νὰ παραδεχθῶμεν τὸ κείμενον τῆς εἰδικῆς Συνθήκης ἀνεξετάστως.

Γράφοντες διειπέντε τοῦ νὰ μετατραπῇ ἐντελῶς ἡ ἀξίωσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀξορῶσι τὴν ισόδιον ἀπονομὴν ὥρισμένων κατ' ἓτος ποσῶν εἰς ὑπαλλήλους Ἀγγλούς, οὐδέλλομεν προτιμήσει τὴν ἐφ-
έπειξ καὶ εἰς ὥρισμένης προθεσμίας ἀπότισιν ποσοῦ τίνος ἐν εἶδει ἀποζημιώσεως, διὸ τὸν διανοῦμεν πονιάτας νὰ μεταφέρωμεν τὸ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ σχεδίου τῆς εἰδικῆς συνθήκης προσδιοριζόμενον ποσὸν εἰς ἐν κερδαῖσιν ἀνάλογον, νὰ παραδεχθῶμεν δηλ. λογιστικῶς τὸ μέτρον τὸ λεγόμενον capitalisation de sommes payables annuellement, ἀλλὰ μόνον νὰ δισώμεν μάταιο διὰ παντὸς ἐν ποσὸν πολὺ κατώτερον ἐν εἶδει ἀποζημιώσεως ἀπερασίσμενον δὲ νὰ πράξωμεν τοῦτο ἵνα ἐνδιώσωμεν κατά τι εἰς μίαν ἀξίωσιν τοσοῦτον ἐπιμόνιας ὑποστηρίζομένην ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καίτοι μὴ ἐξειδομένην ἐπὶ τοῦ ἀπολύτου καὶ ἀ· αντιρρήτου δικαίου.

Ἀν ἐπρόκειτο νὰ παραδεχθῶμεν κατ' ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν, οὐδέλλομεν προτιμήσει ἕσως τὸν ἐν εἴδει συντάξεως καθ' ἔξαρνίν εἰς κατ' ἓτος πληροφορένην, καθότι ἡ σύνταξις, κατὰ τὰς γενικῶς παραδεδηγμένας ἀρχὰς, παύει αὐτοδικίας μὲ τὸν θάνατον τοῦ λιμβάνοντος αἰτήρα, ἡ καὶ μὲ τὸν εἰς ἑτέρην θέτιν διορίσμὸν τοῦτο.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξετε τὸ σύστημα τῆς ἑράπατος πληρωθησομένης ποσότητος ἐπὶ τῇ βάσει δε
la capitalisation. Άν δὲ ὁ Λόρδος Ρώσσος ἐπιμείνῃ εἰς τοῦτο, θέλετε παραστήσει τὸ ἀνωτέρω σύστημα καὶ θέλετε ἐπιμείνει εἰς τὴν ἔξτασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν διὰ τοιαύτας ἀποζημιώσεις προσδιωρισμένων προσώπων.

Δὲν ἔγγιμεν σήμερον καιρὸν νὰ ἀκταθῶμεν εἰς τοῦτο περισσότερον. ἐπὶ τοῦ παρόντος, θέλετε ἔξακολουθήτει ἐνεργοῦντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς εἰδικῆς Συνθήκης κατά τὰς δοθεῖσας ὑμῖν προηγουμένως διδηγίας καὶ κατά τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκτιθέντα. Ελπίζομεν νὰ ἔλαβεν καθ' ἄντα καὶ ὁ Κ. Πρέσβυτος τῆς Γαλλίας διδηγία; Ἰη;
σα; ὑποστηρίξῃ κατά τοῦτο.

Δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀποδειλιάσῃ ἡ νὰ σᾶς κλονίσῃ δι τρόπος καθ' δι ἀπέκρουσεν ἡ ἀποκρούς ὁ Λόρδος Ρώσ-
σος τὰς παραστάσεις ἡμῶν καθότι γινώσκετε ἐκ πείρας ὅτι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ αὐ-
τοῦ κατὰ πρῶτον καὶ αἱ περὶ οὐδετερότητος καὶ αἱ λαλῶν ἀντικειμένων τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου πα-
ρατηρήσεις ὑμῶν, καὶ δημος Ἡραδύτερην αὐτὸς οὗτος ὁ εὐγενὴς Λόρδος ὑπεστήριξε διατερόν καὶ εὐσῶδεις
τροποποιήσεις ἐπενεγκέστας εἰς τοὺς δρους τῆς ἀνωτέρω Συνθήκης καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ ἀκόμη περιστάσει, ἀφοῦ
μετὰ θημοῦ, ὡς παριστήτε, ἀπέκρουσε τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν ἐπὶ τῆς εἰδικῆς Συνθήκης, ἀφοῦ σαρδῶς ἐδηλώσεν
ὑμῖν ὅτι θεωρεῖ ταῦτα τὸ κείμενον ὡς ἀμετάτρεπτον, ἐδίχθη κατόπιν, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 13/25
Φεβρουαρίου ὑμετέρας ἀναρροφῆς, καὶ συνδιαλεγχθῆ καὶ συζητήσει ἐπ' αὐτῆς μεθ' ὑμῶν. Άλλως τε, μέχρις οὗ ληφθῇ
ἡ συνάίνεσις τῆς Αύστριας ὡς πρὸς τὴν προταθέσεων ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τῆς γενικῆς Συνθήκης προσθήκην, θέλει
παρέλθει χρόνος τις καθ' ὃν δυνάμεθα νὰ καταβάλωμεν πάσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν ἵνα τροποποιήσωμεν τοὺς
ὅρους τῆς εἰδικῆς Συνθήκης.

Ἐξακολουθήσατε λοιπὸν ἀδιστάκτως τὰς περὶ τούτου ἐνεργείας ὑμῶν καθ' δι ἐλάβετε κάθη καὶ λαμβάνετε
τὴν σήμερον, διὰ τῆς παρόστος, διδηγίας.

‘Ο Ταύρυγός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

(Σινηγγρίων ἀριθ. 100).

101.

Πρότη Σύνοδος τῆς ΙΑ'. Βουλῆς τῶν Ιονίων Νήσων.

Πρᾶτος ἀριθ. 3, Νέμος περὶ συντάξεων, τῆς 1/13 Ιουνίου 1857.

εἰδότον δι. Δὲν ἔγγιμεν δικαίωμα συντάξεως, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἡ Αὕτοι ἐξουσίας δο Λόρδο Μέγας
εἰδομενός, ἡ Αὕτοι ὑψηλότερη δο Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, καὶ οἱ ἐκλαμπότατοι Γερουσιασταί, δο Πρόεδρος
καὶ τὰ μέλη τῆς νομοθετικῆς Συνελεύσεως, οἱ τοποτηρυταί καὶ υπασπισταί τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ.«

102.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Δηρθὲν δί' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 16/28 Φεβρουαρίου 1864.

Οἱ Λόρδοι Ρῶσσοι μοὶ ἕγνωστοποίησεν δτὶ ἡ Λοστρία ἔδωκε τὴν ἔχουτας συναίνεσιν ὅπως καταχωρισθῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 ἡ ἔξης διάταξις εἴ τι αἱ νέαι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πάντες ἑτῶν, ἡ καὶ ταχύτερον εἰ δύνατόν. οἱ Ή Συνθήκη ὑπογράφεται ἅμα μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ὑπογράψω τὴν συμπληρωτικὴν Σύμβασιν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

103.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΚΕΡΚΥΡΑ, τὴν 17/29 Φεβρουαρίου 864.

Ιδὼν χθὲς τὸν στρατηγὸν διοικητὴν τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ, ἐπεισθην πληρέστατα, ἐκ τῶν διεκθειώσεων αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πληροφοριῶν δι'; ἔχορήγια διὰ προηγουμένων ἐπιστολῶν μου περὶ τῆς ἔκτασεως τῶν ἀποφασισθεῖσῶν ὑπὸ τῆς ἡν Αυτούντης Κυβερνήσεως; κατεδάφισαν. Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ στρατηγοῦ Γάρετ ἡ ἀκρόπολις μένει ὀλοσυγερῶς ἀθίκτος· τὸ νέον φρούριον, μετὰ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἥδη ἀποτελεῖσιν τῶν ἐπιθαλασσίων κανονοστοιχιῶν, οὐδεμίαν θὰ ὑποστῆ πλέον θλάσσην. Όις πρὸς τὰ ὄχυρά ματα τοῦ ὁρούς Λέρου καὶ τοῦ Βίδου, θέλουσι καθειρεθῆ ταῦτα ἐξ ὀλοκλήρου, ἡ δὲ κατεδάφισις αὐτῶν προγραπεῖ δραστηρίως οὕτως ὅτε ἐντὸς δύο εἰδομένων θὰ ἴναι τετελεσμένη.

Οὕτω ἡ κατεδάφισις περιορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς Προστατίς ἀνεγερθέντα ἔργα. Οἱ Κερκυραῖς λαὸς παρίσταται, μεθ' ὑπομονῆς φέρων τὸ ἀλγός, εἰς τὸ θλιβερὸν θέαμα τῆς ματαίκης καταστροφῆς, ἀνακράζων, εἰς πᾶσαν ὑπονόμου ἐκρήσιν Σήτω ἡ Ἰνωσίς!

Γνωστόν ἐστι γενικῶς σήμερον ἐνταῦθα δτὶ ἡ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐκκένωσις τῶν νήσων ἔσται τετελεσμένη τὴν 15 ἢ 20 Απριλίου (v). Όλα τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα ἐλήφθησαν· ἡ ἐπιθίβησις τοῦ θλικοῦ ἐξακολουθεῖ ἀκατεύστως, πλοῖα δὲ φορτηγὰ ἀφίκοντο χθὲς; ἵνα παραλάβωσι τὸ Ο Σύνταγμα ὅπερ ἀποχωρεῖ πρῶτον τῶν νήσων ἀπεργόμενον εἰς Ιαρμάκαν.

Ο Γενικὸς Πρόκερος,

N. ΒΙΤΑΛΗΣ.

104.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 13/25 Φεβρουαρίου 1864.

Σπεύδω νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν, εἰς ἀπόντητην τοῦ ἀπὸ 1/13 Φεβρουαρίου ὥμετέρου ἐγγράφου, δτὶ ἀδικληπτῶς ἐπιμένω παρὶ τῷ Λόρδῳ Ρῶσσοι εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ἐν Κερκύρᾳ κατεδαφίσεων εἰς μόνον τὸ νησί-

διον τοῦ Βίδου. Ἐλάλησα ὡταύτως τῷ Λόρδῳ Παλμερστῶν, τῷ Κυρίῳ Γλάζοτσι καὶ εἰς ἄλλα πρίσωπα
ἀτινὰ ἢ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συμβουλεύεται ἐτὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ περιθέ-
ξετο τὴν ἀρχὴν νέοις συμφορίαν τῆς πόλεως ἡτις θὰ περιέκυπτεν ἐκ τῆς μεταβολῆς εἰς σωρὸς
ἐρειπών τῶν ὀραιῶντων αὐτὴν ὄχυρωμάτων. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης θὰ σεβοθύνωσι τὴν ἀνρόπο-
λιν. Ἀπ' ἑναντίας, ἀπόφασιν ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ κατεδαφίσῃ τὸ φρούριον Ἀβραάμ. Παρετίρησα τῷ Λόρδῳ
Ρῶσσελ, ἀλλ' ἀγρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀνειπολέμοτος, ὅτι οὐδὲν ἐπρέπει νὰ κατεδαφίσῃ ἐπὶ τῆς νήσου
τῆς Κερκύρας, ὅτι δ' ἂν περιωρίζετο νὰ καταστήσεστιν ἀνεπικίνδυνον τὸ νησίδιον τοῦ Βίδου, ή ἐπὶ τοῦ Ἑλ-
λινικοῦ λαοῦ λυπηρὰ καὶ ἀναπόφευκτος ἐντύπωσις τῶν κατεδαφίστων, θὰ ἦτο μικρότερα ἢ ἐάν ἐβλεπον τὸ
ἔργον τῆς καταστροφῆς ἐκτεινόμενον μέχρις αὐτῆς τῆς πόλεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικείμενον τούτου δὲν θέλω πάντας ἐπανερχόμενος ἐνδιω τὰ κατεδαφίσια μήνη ἔτι ἀτελής.

X. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

105.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγάζ. ν.ν.

EN AONJINA, τ. χ 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1864.

Ἅδε τις, διαμένων ἐν Λονδίνῳ, θέλει καὶ μοι ἀγνωστοῖς σήμερον δτι εἰ ἐπιτολεῖ ἀς Ελαΐνην ἐκ Κερ-
κύρας ἀνήγγειλον αὐτῷ δτι ἡ κατεδαφίσις δὲν περιωρίζετο μόνον εἰς τὸ Βίδον καὶ τὸ φρούριον Ἀβραάμ, ἀλλ'
ὅτι ἐι ὑπονόμων συντρίποντο ὁχυρά την Εργα παρὰ τῷ νέῳ φρούρῳ. δτι θὲ μάλιστα ἐν Κερκύρᾳ ἐροῦνται
μή καθαιρεθῆ καὶ ὁχύρωμά της Ἀβραάμ.

Ο Λόρδος Ρῶσσελ, πρὸς δὲν ἐκοινοποίησε τὴν εἰδοτον ταύτην, μοι ἀπεκρίθη δτι δὲν πρέπει αὐτὴ νὰ γίνεται,
καὶ δτι κατὰ ἑπτάς ὁδηγίας, τὸ νέον φρούριον καὶ ἡ Ἀκρόπολις ὥριελον νὰ γίνωσται ἀνέπαφη.

X. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

106

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικοίτην, εἰς Λονδίνον.

EN ACHYLIS, τ. χ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Μόλις τὰς δοθείσας ὥραν ὥπο τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ διαβεβαιώσας, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 13/25 Φε-
βρουαρίου, καὶ 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) ὑμετέρων ἀνατιρέων περὶ τοῦ δτι τὰ ὁχυρώματα τοῦ νέου φρού-
ριον, ἐν Κερκύρᾳ, εἰδεμίζειν ἐμεῖλον νὰ ὑποπτῶσι ολάσην, καὶ δτι δὲν ἡταν ἀχριθεῖς αἱ περὶ τούτου δοθείσας
ὥραν ὑπὸ τινος Ἰόνος πληροφορεῖσι, διστυγῶς αἱ πληροφορίαις αὐταὶ εἰσὶν ἀληθέστατας, καθά ἐκ Κερκύρας
πληροφορούμεθα· συνάπτουμεν δὲνταῦθα πρὸς γνῶσιν εἰς αἴσθησις τοῦ ἔχοντος Γενικοῦ Προξένου
Κ. Ν. Βιτάλην. Μέγα μέρος τῶν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπάλξεων τοῦ νέου φρούριον ἐκηγορίσθησαν.

Ἄν ἀληθῶς, ὡς βεβαιοῦσι δό Λόρδος Ρῶσσελ, αἱ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀρχηγὸν τοῦ Ηγυγιανοῦ δοθεῖσας ὥρας μείνη ἐντελῶς ἀνέπαφον τὸ νέον φρούριον ἵσσαν τοσούτον θετικαὶ καὶ σαρεῖς, ἀπορίημεν πῶς δο ἀξιωμα-
τικός οὗτος ἐτόλμητο νὰ παρεθῇ αὐτᾶς, θεις χειρὶς κατατρεπτικὴν ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὸν λόγος ὁχυρωμάτων.

Πρέπει νὰ παραπονεθῆτε περὶ τούτου πυρθῶς εἰς τὸν εὐγενῆ Λόρδον καὶ τῷ εἰπῆτε δτι ἀνεμένομεν πάν-
τος νὰ μετριασθῇ μεῖλον ἢ νὰ ἐπαυξηθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπελλήλων της τὸ δευτέρη
τὰς καταστροφῆς.

‘Ο ‘Οποργύδε,
Π. ΔΕΛΙΓΡΙΑΝΗΣ.

107.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ‘Υπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴρ 15/27 Φεβρουαρίου 1864.

Σύμφωνα πρὸς ὁπαδούς ὅμιν διὰ τοῦ τελευταῖου ταχυδρομεῖον, ἔλθον σύμφερον εἰς συνέντευξιν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ ἵνα συνιέντεσθαι μεν τὸ σχέδιον τῆς συμπληρωματικῆς συμβάσεως καὶ ίδωμεν ἐάν το δεκτικὸν τροποποιήσεων πρὸς δρελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄφοιν ἐκ νέου ἀλάλυσα αὐτῷ περὶ τῆς ἐφάρπαξ ἀποτίσεως ωρισμένου τινὸς ποσοῦ, τοῦθ' ὅπερ δὲ οἱ Λόρδοις Ρῶσσελ δὲν παρεδέξατο, ἐπανηλθομένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὄποιον εἶχον θίξει κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμένη συνδιάλεξιν, τῆς διακοπῆς δηλαδὴ τοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαιώματος, ὥστε πρότωπον τι ἐξ τῶν ἐν τῷ πίνακι ἐλάμβανε παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ὑπηρεσίαν μόνιμον καὶ ἔχουσαν μισθὸν ἵσον τῇ ἀποζημιώσει. Ἐν ἀλλαις λέξει ἐξίτησα νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, οὓς πρόκειται ν' ἀποζημιώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ταμεῖον, ὃ αὐτὸς κανὼν ὁ ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ταμείου ἀποζημιουμένων ἕνεκα καταργήσεως θέσεως.

Διὰ τῆς ἀπὸ 13/25 Φεβρουαρίου ἐκβέσεως μου ἐγνωμονοπόίησα ὅμιν ὅτι οἱ Λόρδοις Ρῶσσελ εὑμενῶς ἔκροδοτο τῆς προτάσεως ταύτης. Σάμερον ἔχλινεν ἐτοι μᾶλλον νὰ δεχθῇ τοῦτον, καὶ θὰ ἔθεωρον τὸ πρᾶγμα τετελεσμένον, ἐάν δὲν μ' ἔδιδε νὰ ὑπονοήσω ὅτι ὀφειλει τὸ ὑπουργεῖται εἰς ὃν τὴν ἀρμοδιότητα μᾶλλον ὑπάγεται τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀλλ' ἐμβάλλει ἴδιος; ὡς πρὸς αὐτὸν εἰς δισταγμὸν τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸν καὶ τὸν καθιστῷ ἡτον πρόδημον εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην δὲ φίδος μὴ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνησιν ἐγείρῃ κατόπιν τὴν αξίωσιν νὰ διορισθῶσιν εἰς νέας θέσεις τὰ ἐν τῷ πίνακι πρόσωπα, ή μὴ περιέθη εἰς διειδέξις μετὰ τῆς Βρετανικῆς Πρεσβείας, ισχυριζομένη δὲ τὸ δεῖνα νὰ δεῖνα πρόσωπον ὑπάγεται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένην περίπτωσιν καὶ δὲν ἔχει πλέον τὸ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα, ἵνα δὲ η Πρεσβεία θὰ ὑπεστήῃ τὸ ἐναντίον. Οἱ Λόρδοις Ρῶσσελ μοὶ ἔδηλωσαν δὲι ἐάν συνήνει εἰς τὴν παραχώρησιν περὶ τοῦ τῷ ἀλάλυσα, ἐπρεπε νὰ γινώσκωμεν δὲι τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμενε πάντη ἐλευθέρα νὰ δώσῃ ή μὴ νέας θέσεις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, δὲι δ' ἔδηλωντο οὗτοι ν' ἀποποιήθωσιν αὐτὰς δημοσιαὶ τηρήσωσι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου ἀπαιτήσιν τῶν. Πρὸς δὲ, δὲ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸς θὰ ὑποβάλλῃ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβερνήσει καθ' ὡρισμένας ἐπογκάς τὸν κατάλογον τῶν δεχθέντων νέαν ὑπηρεσίαν προσώπων καὶ ἀπολεσάντων τὸ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα, δὲ δὲ κατάλογος οὗτος θ' ἀπετέλει πλήρη ἀπόδειξιν.

Οἰς ἀπόντυσιν εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ Λόρδοις Ρῶσσελ ἔλαβε περὶ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν ἀποικιῶν ὑπομνημάτιον ἐκηγοῦν ἐπὶ τίσι θάσεσιν ἐχορηγήθησαν αἱ ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεις, μοὶ ἔκοντοποίησε δὲ αὐτὸν ἵνα τὸ διαβιβάσω ὅμιν ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐπισυνάπτεται ὕδε.

Ἐν αὐτῷ ὅλεπτε δὲι δὲ ἀλάλυστος καὶ δὲ μέγιστος δρός τῶν πληρωτῶν ἀποζημιώσεων εἰσὶ τὸ διάτον καὶ τὰ τρίχα τέταρτα τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀποζημιουμένων ὑπαλλήλων.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

108.

(Συνηγγένειος αριθ. 107.)

(Μετάφρασις.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ.

Τὴρ 24 Φεβρουαρίου 1864.

Ἄλι ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Α'. Πίνακι συντάξεις εἰσὶν δὲ ἔκεινον δὲι οἱ κατέχοντες ὀδικαιοῦντο δυνάμαι τοῦ Νόμου ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ ἰονίου ταμείου, δὲ ἀπόγκειαν δυνάμεις αὐτοῦ καὶ δὲι ἀπολαμβάνουσι. Οἱ πλινθεῖσι τῶν εἰρημένων συντάξεις ὑπὸ πολλοῦ δῆῃ χρόνου λαμβάνουσι τὰς συντάξεις ταύτας.

Αι ἐν τῷ ὑπὸ Στεγ. Β'. Πίνκηι ἀποζημιώσεις εἰσὶν ἀμοιβαῖ πρὸς Ἀγγλους; ὑποκρίνεις μέλλοντας ν' ἀπολέσωται τὰς θύσεις των ὡς ἐκ τῆς μεταβιβάστικης τῶν νήσων. Ὕπελογίσθηται δ' αὐτὰ κατὰ τὴν ἐπομένην κλίμακα.

Χρόνος ὑπορρεοίας.	Ἀναλογία πρὸς τὸν μισθόν.
Ἄπὸ 5 μέχρι 10 ἑτῶν	1/3.
» 10 » 20 »	1/2.
» 20 » 30 »	2/3.
Ὕπεράνω τῶν 30 ἑτῶν	3/4.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ κλίμαξ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἀποζημιώσεις, ἕκτος ἔκστιν τῶν δύο Δικαστῶν Colquhoun καὶ Sargent καὶ τῆς τοῦ Γραμματέως Sir Ερρίκου Wolff. Ή πρὸς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ὑπαλλήλους ἀπονεμήθεισα σύνταξις ἔστι τὰ δύο τρίτα τῆς μισθοδοσίας των συμφώνων πρὸς τὴν ἐν χρήσει Ἀγγλίᾳ ἀναλογίᾳ διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους.

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ ΕΛΛΙΟΤ.

109.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 15/27 Φεβρουαρίου 1864.

Οἱ Λόρδοι; Ἐώσσει εἰς ἀρχὸν ἀξεπλάγη καὶ ἀλυπήθη μαθὼν ἐν τῇ σεμερινῇ μετ' αὐτοῦ συνδιαιλέξει μου, δτὶ δὲ Κύριος Σκάρλετ ἐκοινοποίησε τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἕκτος τῶν ὑπὸ στοιχ. Λ' καὶ Β' πρωτόκολλων τῆς 25 Ιανουαρίου, καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ στοιχ. Γ'. Πρωτόκολλον. Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς μοὶ εἶπεν δὲ τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο, ὑπογραφέν τῇ ἐπιμόνῳ τῆς Αὐστρίας αἰτίᾳ, δὲν ήτο προωρισμένον νὰ γείνῃ γνωστὸν τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει. Ποιοῦσα ἡ Αὐστρία διὰ πρωτόκολλου παραχωρήσεις τινᾶς ὡς πρὸς τὴν οὐδετερότητα, ἔφοβηθε μὴ πάθωσε τὰ συμφέροντά της σχετικῶς πρὸς τὸν Λόνδον, ἵνα αἱ παραχωρήσεις αὗταις δὲν ευδέσσοντο μετὰ τῆς περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας διετάξεως. Τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ. Πρωτόκολλον προτάθεν οὕτως ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἐγένετο δεκτὸν, ἀλλ' οἱ πληρεξόσιοι τῶν τριῶν Δυνάμεων πέπισμένοι δτὶ θὰ κατορθώσωσι νὰ κανονίσωσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ζήτημα, θεωρησαν ὡς ίκατα ἀδρόφρον νὰ παρουσιάσωσι τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸ εἰρημένον Πρωτόκολλον ἐν εἴδει ἀπειλῆς. Διὸ καὶ εἶχον ἀποφασίσει ν' ἀφίσωσιν αὐτὸ κατὰ μέρος, διότι μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Λόνδον, τὸ Πρωτόκολλον αὐτὸ οὐδεμίαν εἶχε πλέον ἀξίαν.

Οἱ Λόρδοι; Ἐώσσει ἀξέρεψε τὴν λύπην του διότι δ. Κ. Σκάρλετ ἐκοινοποίησε κατὰ λάθος τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσειν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

110.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 15/27 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐγνωστοποίησα ὑμῖν διὰ τῆς προχθεωνῆς ἀπὸ 13/25 τρέχοντος ἐκθέσεως μου καὶ διὰ τηλεγραφήματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν δτὶ τὸ Συμβούλιον δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν ἐκ τοῦ προσωμίου τῆς Συνθήκης ἀπάλεψιν τῶν ὑπαντιτομένων τοὺς δρόους τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου φράσεων. Ἐπειδὴ δὲ ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης ἐξ ἀνάγκης ἀνεβούμενη μεχρισσεῖ μοὶ ἐπιτραπῆ νὰ συμπληρωματικὴν Σύμβασιν, καὶ μέχρις οὐλ ὀσαύτως αἱ τρεῖς Δυνάμεις συνεννοθῶσι μετὰ τῆς Αὐστρίας ὡς πρὸς τὸ περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας ἀδρόν, θεωρητικῶν σύμφωνων πρὸς τὰς ὁδηγίας μου νὰ εἴπω δτὶ δὲν μοὶ ἐπετρέπετο νὰ παραιτηθῶ τῶν ἀν-

τιρήσεων ἀς διετύπωσα κατὰ τὴς συντάξεως τοῦ προσιμίου. Τῷ δόντι κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας, μόνιν γάριν τῆς ἀμέσου ὑπογραφῆς τῆς Συθήκης ἡδυνάμων νὰ ὑποχωρήσω ὡς πρὸς τὸ προχείμενον ζήτημα.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ κατέσυγον εἰς τὸ ἔδη; ἐπινόημα δέπερ, ἀν κατορθώτω νὰ γείνῃ παρὰ τοῦ Συμβουλίου δεκτὸν, ἔσται, φρενῷ, λυσιτελέστερον διήμερον καὶ αὐτῆς τῆς πρωταθείτης τροποποιήσεως τοῦ προσιμίου, ἵτις, ἀλλὰς τε, εἶναι τοῦ λοιποῦ ἀνέρικτος ἐνεκα τῆς ἀποφέσεως τῶν πληρεζουσίων νὰ μὴ μεταβάλωσι τὰς ὥπο τοῦ Συμβουλίου γενομένας ἀποφάσεις.

Οὗτον ἔξεργασα σήμερον τῷ Λόρδῳ Φῶστελ τὴν βαθειὰν λύπην μου ἐτί τῇ μὴ ἀποδοχῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας προτάσεως, ἐπιναλαμβάνων δ' αὐτῷ τὸ χωριότερον ἐπιχείρημα δί' οὗ ἐν τῷ εἰρημένῳ Συμβουλίῳ κατεπολέμησαν τὰς ἐντάξεις μου καὶ δέπερ ἐστὶ διτὶ τὸ προσίμιον δὲν ὑπεχρέου τὸν Βασιλέα, τὸν παρεκάλεσα νὰ συναινέσγενα τῇ ἔχηγος αὐτῇ δοθῇ διὰ Πρωτοχόλου. Οἱ Λόρδοι Φῶστελ ἀπεκρίθη ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἀντέτεινε, ἀλλὰ δὲν ἡδύνατο νὰ ὑποσχεθῇ τὸ αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς δύο συνεδέλφους του. Εἰ ζήτησε τότε νὰ μοι ὑποσχεθῇ τὴν ὑποστήξιν του διτὶ θὰ ὑπέβαλον εἰ; τὸ Συμβούλιον τὴν πρότασιν ταύτην, μοι τὴν ὑποσχέθη δὲ φτωῖς.

Μετὰ τὴν συνέντευξίν μου μετά τοῦ Λόρδου Φῶστελ συνέταξα τὸ σχέδιον τοῦ Πρωτοχόλου, ὅπως ἐπειδούσιν νὰ γείνῃ δεκτὸν παρὰ τοῦ Συμβουλίου, καὶ μετέβην παρὰ τῷ Πρέσβει τῆς Γαλλίας. Τὸ σχέδιον ἔχει ὡς ἔδη;

« Ό Πληρεζούσιος τῆς Ἑλλάδος προστείνε τὴν τροποποίησην χωρίων τινῶν τοῦ προσιμίου τῆς Συνθήκης, οἱ δὲ πληρεζούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Φραγκοφορίας παρετήρησαν αὐτῷ ὅτι τὰ ἐν τῷ προσιμίῳ ἔκτιθέμενα οὐδαμῶς ὑπεχρέουν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, διτὶ δὲ μόνον αἱ διὰ τῶν ἄρθρων τῆς Συνθήκης καθιερούμεναι διατάξεις εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Λότον Μεγαλειότητα.

« Ό Πληρεζούσιος τῆς Ἑλλάδος, παραδεξάμενος τὴν δήλωσιν ταύτην, ἔζητος νὰ καταχωρισθῇ ἐν πρωτο- κόλλῳ, οἱ δὲ πληρεζούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Φραγκοφορίας συνήνεσαν.

Ο Πρίγκηψ de La Tour d'Auvergne πρὸς δὴ ἀνεκοίνωσε τὸν δοθείσαν μοι ὑπὸ τοῦ Λόρδου Φῶστελ ὑπόσχεσιν, μοι ἔξεργασε τὴν ἀπορίαν του πῶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν ὑπουργὸς συνήνεσε νὰ ὑπογραψῃ Πρωτόκολλον τοιαύτης φύσεως· ἀλλὰ μοι προσέθηκεν ὅτι ἀφοῦ τοῦτο ἔγεινε, ἡδύνατο νὰ συναινέσῃ καὶ αὐτός. Ἐντούτοις διτὶ τῷ ἀνέγνων τὸ σχέδιον, μοὶ εἴπεν διτὶ τὸ Συμβούλιον δὲν τίθενται ν' ἀποδεχθῇ δήλωσιν τόσῳ γενικὴν, ὅτι δ' ἐκρέπε κατὰ πολὺ νὰ περιορισθῇ αὐτόν. Παρετέρητα τῷ Κυρίῳ Πρέσβει ὅτι τὸ πρωτόκολλον οὐδεμίαν εἴχε δι' ἡμᾶς αἴσιαν, καὶ ἡδύνατο μάλιστα ν' ἀποδῇ ἡμῖν ἐπιθλαστές, ἐάν τὸ ὡς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν δύναμιν τοῦ προσιμίου δήλωσις ἔγενετο ὀμφίσιος, ὥστε προτιμοτέρᾳ θὰ ἡτον ἡ σιωπὴ τῆς σταροῦς ἐκφράσεως τῆς ἐννοίας τοῦ πράγματος. Μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀρέκα τῷ Πρίγκηπι ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου μου ἵνα τὸ μελετήσῃ ἀνετώτερον καὶ μοὶ προτείνῃ κατόπιν οἵας ἀν ἔκρινεν ἀναγκαλας τροποποιήσεις. Ἐάν δὲ ο Πρίγκηψ τροποποιήσῃ τὸ σχέδιον καθιερώσῃ μόνον εἰδικὸν ὡς πρὸς τοὺς δρους τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου διτὶ τὸ σχέδιον ἐφαρμόζει γινικῶς ἐπὶ τοῦ προσιμίου, οὐδὲν θὰ ἔχω ν' ἀντείπω. Ἀλλ' ἐάν αἱ τροποποιήσεις ἔχωσιν ἄλλον χαρακτῆρα, θ' ἀποσύρω τὸ Πρωτόκολλον.

Ἀλλοθας, πρωτόκολλον κηρύττετο διτὶ ἡ ἐν τῷ προσιμίῳ μνείᾳ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου οὐδαμῶς ὑποχρεοῖ τὸν Βασιλέα, ἔχει μεγαλυτέρων βαρύτυπα ἢ ἡ προταθείσα καὶ μὴ γενομένη δεκτὴ ἀπάλεψις φράσεων, διότι καὶ μετὰ τὴν ἀπάλεψιν ταύτην τὸ προσίμιον ποιεῖ μνείαν τοῦ διορθου τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου διτὶ οὐ συνωμολογήθησαν οἱ δροι. Ἀλλ' ἵνα ἔχῃ τὸν αἴσιαν ταύτην τὸ Πρωτόκολλον πρέπει νὰ ἐφράζῃ τὴν περὶ τούτου ιδίαν ἀνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

III.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν "Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, την 16/28 Φεβρουαρίου 1864.

Ἐλαύον τὴν στιγμὴν ταύτην ἰδεῖτε·αν παρὰ τοῦ λέρου Φῶστελ ἐπιστολὴν διτὶ ἡ μοὶ γνωστοποιεῖ διτὶ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέντρος ἔδωκε τὴν συνίσταν της ὅπως καταχωρισθῇ, ἐν τῷ τρίτῳ ἀρέθρῳ τῆς Συνθήκης, ἡ διάταξις διτὶ αἱ νέαι συμβάσεις συνωμολογήθουσι την ἐντολή δέκα πέντε ἑταῖρον, οἵχαι τάχιον, εἰ δυνατόν.

Ο Λόρδος Ρώσσελ προστίθησεν ότι έταν μοι ἐπιτραπή εξ Ἀθηνῶν νὰ ὑπογράψω μετ' αὐτοῦ τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ὥπο δρους δυναμένους; νὰ γείνωσιν απὸ κοινοῦ δεκτοῖ, ἐντὸς ὅλγων ἡμερῶν τελειώνει τὴν ὑπόθεσι.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

112.

(Συνημμένος ἀριθ. 111.)

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην.

Chesham Place, τὴν 28 Φεβρουαρίου (ν) 1864.

Ἄσμενο, γνωστοποιῶ ὑμῖν ὅτι ἡ Λύστρικὴ Κυβέρνησις συναντεῖ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῷ τρίτῳ ἀρθρῷ τῆς ἁμετέρας Συνθήκης ἡ φρέσις «ὅτι αἱ νέαι Συμβάσεις συνομολογηθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἔτῶν, ἢ καὶ τάχιον, εἰ δύνατον.»

Ἐίναν δύνασθε νὰ λίθητε εξ Ἀθηνῶν τὴν ἀδειαν νὰ συνυπογράψητε μετ' ἔμοι τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ὥπο δρους καθησθῶντας τὴν συμφωνίαν ἴρικτην, ἡ ὅλη ὑπόθεσις δύναται ἐντὸς ὅλγων ἡμερῶν νὰ τελειώσῃ.

Ο πιστὸς ὑμῶν θεράπων

ΡΩΣΣΕΑ.

113.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγάννην.

EN AONASINΩ, τὴν 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Συναμμήτοι σήμερον ἐκ νέον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργοῦ περὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως. Ο Λόρδος Ρώσσελ μοὶ εἶπεν ὅτι ἐλάλησε τῷ Κ. Γλάδστωνι περὶ τῆς ἀπαλείας τοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαιώματος; δεῖξας οἱ ἀποζημιώμενοι ὥπαλληλοι ἐλάμβανον νέαν ὑπηρεσίαν.

Ο Κ. Γλάδστων, δπῶς γινώσκετε ἐκ τῆς ἀπὸ 20 ἵσιουαρίου (1 Φεβρουαρίου) ἀκθίσεώς μου, θεωρεῖ τοῦτο ὡς τὴν μόνην περιγράψειν ἣν ἡ δικαιοσύνη ἐπέτρεψεν ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Οὐτας ὁ Λόρδος Ρώσσελ μοὶ εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀπόφασιν νὰ τροποποιήσῃ ὡς πρὸς τοῦτο τὸ σχέδιον τῆς Συμβάσεως, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐφρόντιζεν πόστε αἱ νέαι διατάξεις νὰ συνταχθῶσιν εἰς τόσον πόστε ἡ Βρετανικὴ Πρεσβεία νὰ ἔχει μόνος δικαιοτής τῆς περιπτώσεως καθ' ἥν τὸ τῆς ἀποζημιώσεως δικαίωμα θὰ θεωρεῖτο ὡς πεπαχμένον.

Ἐπειδὴ δὲ οὐρδος Ρώσσελ ἀπέβλεπεν εἰς μόνην τὴν περιπτώσειν καθ' ἥν ἡ νέα ἔχεισθο; θίσις παρεῖχε τῷ ὥπαλληλῳ ἀντιμεσθίκαν ἀντλογον τῇ ἀποζημιώσει, παρετήρεται αὐτῷ ὅτι δεῖξας ἡ ἀντιμεσθίκα αὐτῷ δὲν ἔτον ἀντλογος, δὲν ἐπρεπεν ὁ ὥπαλληλος νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως ὄλοκληρον τὴν ἀποζημιώσειν, ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀποβάλλῃ ὄλοκληρον ταῦτην, ν' ἀποβάλλῃ μόνον ποσὸν εξ αὐτῆς ἀντλογον τῇ μισθοδοσίᾳ του. Εἰπόντες μοι τοῦ Λόρδου Ρώσσελ ὅτι θέλει ἔξετάσαι τοῦτο, ἔχειται νὰ ἐρχεμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ αὐτὸς κτινῶν ὥστανει δὲ ἀρχαῖος ὥπαλληλος αὐτοῦ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀποζημιώσειν του παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐλάμβανεν αὐτὴν παρὰ τοῦ Βρετανικοῦ ταμείου. Ο Λόρδος Ρώσσελ μοὶ εἶπεν ὥσαύτως δει: θέλει προσθέσαι διάταξιν ὡς πρὸς τὴν περιοδικὴν μείωσιν, συνεπτίᾳ τοῦ θενάτου τῶν συνταξιούγων, τοῦ ποσοῦ τῶν 7,403 λιρῶν, εἰς δὲ ἕδη ἀνέδεινον αἱ συντάξεις.

Παρεκάλεσα τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ καταχωρίσῃ ἐν τῷ Σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως τὰς νέας διατάξεις καὶ νὰ μοὶ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐγκαίρως ἵνα τὸ δικτύον τοῦ Λόρδου διὰ τοῦ μετὰ δύο ἡμέρας ἀναγγειοῦντος ταχυδρομεῖσθαι.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

114.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγάννην.

EN MONSIEU, τὴν 18 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1864.

Ἐλαθον δευτέραν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώτσελ συνδιέλεξιν περὶ τοῦ προσιμίου τῆς Συνθήκης, θίτις δὲν ἔ.οις ὡς ἡ πρώτη εὑάρεστος.

Οἱ Λόρδοις Ῥώτσελ μοὶ ἐδηλώσαν διτὶ μετὰ ὄφριμον σκέψιν δὲν ἔθεωρε: παραδεκτὴν τὴν περὶ ὑπογραφῆς ἐπεξηγητικοῦ Πρωτοκόλλου πρότισσί μου. Όμηλης περὶ αὐτῆς μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Γαλλίας, δοτὶς καὶ τοι μὴ ἐπιδικαιάζων τὴν πρότασιν, ἐκφράζει οὐχ ἄττον ἔτοιμος: νὰ μὴ τὴν ἀντικρούσῃ ἐάν οἱ Λόρδοις Ῥώτσελ τὴν παραδέχετο πρῶτος: ἀλλ' ὁ Βαρώνος Βρουνώρ ἐφάνη ἔχον στερεάν ἀπόρετην νὰ μὴ συναινέτῃ εἰς ταῦτα. Αἱ κατὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρωτοκόλλου γενόμεναι αὐτῷ ὑπὸ τῶν συναδέλφων του παρατηρήσεις, ἐκπεισοῦσαν τὸν Λόρδον Ῥώτσελ νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην διτὶ οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν διυλέμεων δὲν χρύναντο νὰ ὑπογράψωσι τιαύτης φύσεως ἔγγραφον γραφίαν νὰ παραδιάσωσι τὴν καλὴν πίστιν ἀπέ·αντι τῆς Αντερίζε.

Παρετήροισα τῷ Λόρδῳ Ῥώτσελ διτὶ δισφ ἢν ἡ μεγάλῃ ἢ λόπῳ μου βλέποντος: διποτυγγάνευτα συμβιβασμόν εὐάρεστον, μεγαλητέραν ἐι: γεθανόμην λόπτην ἔνεκα τῶν νέων δραδυτήτων εἰς ἀς ὡς ἐκ τούτου δινατὸν νὰ ἐκτεθῶμεν ἐξηγήσας δ' αὐτῷ ἐκ νέου τοὺς λόγους οἵτινες ἡνάγκαζον ἡμᾶς: νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῦ ζημίατος τούτου, τὸν παρεκάλεστα θερμῶς ὑπαναλάβη παρὰ τοὺς συναδέλφους του τὴν πρωτοβουλίαν λότεως δυ·αμέντος τὴ γενινὴ δεκτὴ εἴτε διὰ τῆς ἐκ τοῦ προσιμίου ἀπαλείψιας πάστος τῶν δρων μυσίας, εἴτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐνὸς πρωτοκόλλου. Μετὰ μικρὴν συγκέντησιν ὁ Λόρδος Ῥώτσελ μοὶ εἶπεν διτὶ θὲ προσπεκτήτη νὰ πάσσῃ τὸν Βαρώνον Βρουνώρ, νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ προσειάσω εἰς τὸ Συμβούλιον ἔγγραφον δῆλωσιν περὶ τοῦ προσιμίου.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, διτὶ εἶδον ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργοῦ, μοὶ εἶπεν διτὶ καὶ τοι στερεόμενος ὡς πρὸς τοῦτο δῆκητῶν, ἔθεωρε ἐξὸν αἰτῷ ν' ἀποδεχθῇ πᾶταν περὶ τούτου πρότασιν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργοῦ προερχομένην. Ἀλλ' ἐφρόνει διτὶ δὲν θὲ ἐπετύγχανον εἰς τὰς ἐνεργείας μου ἔνεκα τῆς ἀκραδάντου ἐνστάσεως τοῦ Βαρώνος Βρουνώρ δοτὶς σχρέστατα τὸ πρόγκεπτον τῷ Πρίγκεπι de La Tour d'Auvergne. Μετέβην ὡστότως παρὰ τῷ Βαρώνῳ Βρουνώρ, μεθ' οὗ δὲν ἔδυνθη νὰ συμβιβασθῇ, καθὼδ ἐπειγομένου νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Λόρδῳ Ῥώτσελ δοτὶς τὸν ἀνέμενε καὶ θέλει διεῖσις: τῷ λακήσει περὶ τούτου.

Οὕτως ποτέ ἄν ἡ, κατωρθώσαμεν τούλαχιστον νὰ ἐπανελέῖσωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν, μολονότι: εἶχε τὸ συμβούλιον κηρύξει τὴν ληξίν αὐτῆς, καὶ θίλω προσπεκτήσει: ν' ἔφεται ἀνοικτὴν τὴν δῆλο τῶν διαπραγματεύσεων μεχριστοῦ φέντεμεν εἰς ἀποτέλεσμά τι, ἢ μάχης οὐ ἀρθέτος τοῦ πρὸς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης πηγέζοις ἐκ τῆς παραπληρωματικῆς Συμβάσεως προσκόμματος, δινηθδ, σύμφωνα πρὸς τὰς δημογίας μου καὶ ἐν παντελεῖ ἀπελπισίᾳ, νὰ εἶπω διτὶ εἰμὶ ἔτοιμος νὰ ἐπιγράψω τὴν Συνθήκην ἀνευ τροποποιήσεως ἢ πρωτοκόλλου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

115.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN MONSIEU, τὴν 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) 1864.

Οἱ Λόρδοις Ῥώτσελ μοὶ εἶπε σύμερον, κατὰ τὴν ἐν τῇ Αὐλῇ παρονταῖσις, διτὶ ὁ Βαρώνος Βρουνώρ δὲν συνήντη εἰς τὴν ἐκ μέρους μου ὡς πρὸς τὸ προσιμίον δῆλωσιν ἢ ἐπρεπεν οὕτω νὰ παρατηθῶ.

Ἄροῦ ἐκ νέου ἔκουσα τὰς παρατηρήσεις μου ὁ Λόρδος Ῥώτσελ συνδιέλευθο μετὰ τοῦ Βαρώνος Βρουνώρ καὶ

έπανελθων πρός με μοι είπεν δτι ο Πρέσβυτος της Ρώσσιας έδεχτο δηλωσιν ότι μέρους μιων περιοριζομένην εἰς τὸ νὰ ποιήσω μνείαν τῶν διὰ τῶν δύο πρωτοκόλλων τῆς 25 Ιανουαρίου (ν.) ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ἐπὶ τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου.

Ο λόρδος Ρώσσελ μοι είπεν δτι θὰ μοι πέριψε, αὔριον σχέδιον τῆς δηλώσεως ταύτης. Δὲν ήρνθην νὰ λάβω τὸ σχέδιον τοῦτο, εἰπὼν ότι θὰ διαβιβάσω αὐτὸν τοῖς Λόγιοις, ἀλλ' ἔχω ἀπόρρησην νὰ μὴ ὑπογράψω αὐτό. Τούρντη προτιμότερον εἶναι νὰ σιωπήσωμεν ἢ νὰ ποιήσωμεν ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τίνων μόνον ἀντικειμένων, δίδοντες διὰ τοῦ πρόπου τοῦτο νὰ ὑποκειθῇ δτι παραδεχθεῖμεν τὰ ἀντικείμενα ἔκεινα ἐφ ὅν δὲν ἔγενετο ἐπιφύλαξις. Ἀλλὰ θὰ ἴδω αὔριον τὸν Βαρώνον Βρουννάφ ἵνα τὸν παρακαλέσω νὰ ἐπιτρέψῃ δτως ἢ μνεία τῶν πρωτοκόλλων γείνη ἐν αὐτῷ τῷ καιμάνῳ τοῦ προσογύρου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

116.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1864.

Ἔλθον σήμερον εἰς συναντεύξεις μετὰ τῶν Πρέσβεων τῆς Ρώσσικς καὶ τῆς Γαλλίκης καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργοῦ ἵνα κανονίσωμεν τὸ ἐς τῆς συντάξεως τοῦ προσιγκέου ζήτημα. Ο Βαρώνος Βρουννάφ εἶχε συντάξει τὸ σχέδιον τῆς δηλώσεως σύμφωνα πρὸς δοσα ἀνήγγειλκ 旱 19 Φεβρουαρίου (2 Μαρτίου) ἀναφορᾶς μου. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔπρεπε νὰ σταλῇ τῷ Πρέσβει τῆς Γαλλίας καὶ τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργῷ, ἀφοῦ δὲ ἐτύγχανε καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτῶν, νὰ μοι καίνοτοικένθη ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Παρετέρημα τῷ Βαρώνῳ Βρουννάφ δτι δηλώσεις μόνον τὰ πρωτόκολλα ὑπανιττομένη, ἀντὶ νὰ χρονικεύσῃ ὅπως προσεδόκων, γέδυνατο νὰ ἔχῃ ὅλως ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, καὶ τὸν παρεκάλεσα, ἐκν δὲν συνήνει νὰ ποιήσω δηλώσιν μὴ περιορίζουσαν τὰς ἐπιφυλάξεις μου εἰς μόνα τὰ πρωτόκολλα, νὰ συναντήσῃ τούλαχιστον ἵνα ἀντὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐγὼ ἐν δηλώσει τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, γείνη αὐτῶν μνεῖα ἐν αὐτῷ τῷ καιμάνῳ τοῦ προσιγκού. Ο Βαρώνος Βρουννάφ παραδέξατο τὴν τελευταίν ταῦταν πρότασιν, ἵνα δώσῃ, ὡς μοι εἴπεν, νέον διεγμα τῆς ἐπιθυμίας του νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Ο λόρδος Ρώσσελ καὶ ο Πρίγκηπ de La Tour d' Auvergne, παρ' οὓς μετέβην κατόπιν, συνήνεσαν πληρέστατα εἰς τὴν πρότασιν μου καὶ οὗτο γενήσεται μνεῖα τῶν πρωτοκόλλων μετὰ τὴν φράσιν εὐπό τινας δρους ἐν τῇ μνησθείη Συνθήκη διαλαμβανομένους. Ο δὲν δωρισσαν ἀκόμη τὰς προστεθησομένας λέξεις, ἀλλ' ἡ φράσις συμπληρωμένη θέλει ἔχει ὡς ἔγγιστα οὕτωσι. « Πό τινας δρους εἰν τῇ μνησθείη Συνθήκη διαλαμβανομένους καὶ ἐπεξηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεσέρων πρωτοκόλλων. »

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

117.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1864.

Ταῦτην τὴν στιγμὴν Ἐλαύνον παρὰ τοῦ λόρδου Ρώσσελ τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἀντιτολὴν του ἡς ἀντίγραφον διαβιβάζω 旱 μνεῖα ἐνταῦθα, μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ συνηγμένων ἀντιτύπων τοῦ σχέδιον τῆς Συνθήκης καὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως.

Τὸ ἀντίτυπον τοῦ σχέδιον τῆς Συνθήκης περιέχει τὰς ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς 13/25 Φεβρουαρίου ἀπορρασθείσας προποποίησις καὶ τὴν συνεπείᾳ τούτου συναίνεσιν τῆς Λόστρίας εἰς τὰς ὑπερβληθείσας αὐτῇ πράξεις.

Τὸ ἀντίτυπον τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως περιέχει νέννα δόθρον δι' οὗ καθιερώνεται αἱ συντελεῖ τῶν παραστάσεων μου γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρέινσελ παραχωρήσεις.

Τὸ προσόμιον δὲν συνεπληρώθη, ἐν τῷ συνηγμένῳ ἀντίτυπῳ κατὰ τὸν ὑποδειγμένα ἐν τῇ ὑπὸ χθεσιν ἡμερομηνίᾳ ἀναφορᾶ μου τρόπον, διότι ὁ περιέγων τὸ ἀντίτυπον αὐτὸν φάκελλος μοι ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρέινσελ πρὸ τῆς συνδιαλέξεως ἢν ξεχον μετ' αὐτοῦ σύμφερον.

Τοῦτο ἔχει τὸν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρέινσελ γενομένην ἐν τῷ ἐπιστολῇ του μνεῖν τῆς δηλώσεως ἢν ἐπρόκειτο νὰ παρουσιάσω εἰς τὸ Συμβούλιον. Άλλὰ κατὰ τὰ σήμερον τὴν πρωτίν αἰπερχομένην τὸν τριῶν Πληρεξουσίων περὶ συμπληρώσεως τοῦ προιμίου συνεφωνήσῃ ὅτι οὐδεμίαν ποιήσομαι δηλώσιν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

418.

(Μετάφρασις.)

Chesham Place τῇ 3 Μαρτίου 1864.

Φίλε Κύριε Τρικούπη,

Ἄποστελλω ὑμῖν ἀντίτυπα τῆς Συνθήκης καὶ τῆς εἰδικῆς συμβάσεως ὥπως θέλουσι προταθῆ ὑμεῖν ὑπὸ μὲν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἡ Συνθήκη, ὑπὸ δὲ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος; ἡ σύμβασις.

Προσδοκῶ ἵνα ἡ σύμβασις ὑπογραφῇ αὐθημερόν μετὰ τῆς Συνθήκης.

Οἱ Βαρὸν Βρουνώφ συνήνεσε νὰ ὑποβάλητε ὑμῖν δηλώσιν ὡς πρὸς τὸ προσόμιον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης. Ή δηλώσις αὕτη πρέπει νὰ συνταχθῇ οὕτως ὥστε νὰ γείνη δεκτή.

Πέποιθε ὅτι οὐδεμίχ πλέον δυσκολία δρίσταται.

Εἰπε καὶ

ΡΩΣΣΕΔ.

419.

Τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συνθήκης ἐπερ δρα ἀνωτέρω ἐν σελίδῃ 63 (α).

Προσίμιον. Ἡ τροποποιήσις τοῦ προιμίου δὲν ὀρίσθη ἐπειδὴ οὔτε περιέχεται ἐν τῷ κατὰ τὸν 3 Μαρτίου (v). ἀποσταλέντι τῷ Κ. Τρικούπῃ σχεδίῳ. Άλλὰ καθὰ συνάγεται ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὑπὸ τὸν ἀριθ. 116 καὶ ἀπὸ 20 Φ. Βρουνώφ (3 Μαρτίου) ἀναφορᾶς αὐτοῦ, κατόπιν τῶν λέξεων εἰνόπ τινας δρους ἐν τῇ μηκοθείῃ Συνθήκῃ διαλειμβανομένους δι' ὧν τελειώνει ἡ πρώτη τοῦ προιμίου παράγραφος, προστεθεῖται ὡς συνέχεια ἡ ἔτης ὡς ἔγγιστα φράσις εκαὶ ἐπεικηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.^a

Ἀρθρον 3. Ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀρθρου τούτου προστέθη ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ ἡ ἔτης παράγραφος. Εἴναιοτε ὅτι εἰς τὰς Συμβάσεις συναρθίσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἑτῶν, ἡ τάχιον, εἰ δυνατόν.

Ἀρθρον 5. Τὸ ἀρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ ὡς ἔτης: «Ἐπὶ Βουλὴ τῆς Ἀνωμένης Πολιτείας ὑπὸ τῶν ιονίων νήσων ἔθεστος, διὰ ψηφίσματος ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Οκτωβρίου 1863, ἵνα τὸ ποσὸν τῶν δέκα υχιλιάδων λιρῶν στερλινῶν προσδιορισθῇ ἐτησίως εἰς αὖτον τῆς Ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μῆνα ἐκ διαλειμμάτων κατεβαλλόμενον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ιονίων νήσων, ἐκτὸς ἡλικῆς πρέσβυτος κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς τύπους διὰ τὴν ἀπόστολον αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

ε) Κατὰ συνέπειαν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐρμηνεύσῃ δείντως τὸ ψήφισμα τοῦτο.

(α) Αἱ τροποποιήσεις αὗται ἔκγραψαν ἐκ τῶν ἐν τῇ τύθῃ ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Τρικούπη μηκοθείων σχεδίων Συνθήκης καὶ Συμβάσεως ἀπό την ἀποστολήν του αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ρέινσελ τῇ 3 Μαρτίου (v), καὶ ὡν ἡ διασχερής ἀνατύπωσις ἔνταῦθα δράσει εἰσθει μεταπονούσα.

Τροποκιτήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως; Επειδὴ δρα ὀντότερω ἐν σε: Ἡ: 66.

Ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ προστέθη τὸ ἔτης νέον ἅρθρον.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν ἴντερον ἑκάστου ἔτους ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Αὐτῆς Βρετ. Μεγαλειότητος θέλει παραδίδει τῷ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν ὑπουργῷ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατάλογον τῶν προσώπων ἀπερ δικαιούντων εἰς συντάξεις ἡπέκτυνησις συνεπείᾳ τοῦ προηγουμένου ἅρθρου. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου θὰ ἀφαιρένται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ προηγουμένου ἔτους τὰ ὄντατα τῶν τεθνεότων, ὡς καὶ τὰ ὄντατα ἑκάστων δοκιμάζοντο ὑπηρεσίαν περὶ τοῦ στέμματος τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ μισθῷ ἵσω πρὸς τὰς συντάξεις ἡ ἀποζημιώσεις ἢς δικαιούνται νὰ λαμβάνωσι. Πρὸς δὲ τούτης βέλουσιν ἐλαττονοῦσι αἱ πληρωτέαι συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις εἰς ἑτερα πρόσωπα, διὸ τὰ ὄντατα θὰ μένωσιν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ ποσὸν ἀνάλογον τοῖς ὀραιομένοις αὐτοῖς μισθοῖς συνεπείᾳ θέσσων ἢ; τυχόν κατατίχον εἰς τὸ περιθνάν καὶ διὸ ἡ μισθοδοσία ἓν μικροτέρα τῶν διδομένων αὐτοῖς συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων.

120.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Ἐλάδογεν διὰ τοῦ χθὲς ἀφιχθέντος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τὰς ἀπὸ 13 ἥως 20 Φεβρουαρίου ὑπετέρας ἀναρράς, ὡς καὶ πρὸ τονοῦ ἡμέρων τὸ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου τυλεγράφηκαν ἡμῶν, ἐξ οὗ κατὰ πρῶτον ἔγνωμεν τούχαρστως ὅτι ἐλίχθη ἡ συναίνεσις τῆς Λιστρίκης εἰς τὴν ὑπὸ τῶν πληρεζησίων τῶν τριῶν δυνάμεων ἀπορθεῖσαν προσθήκειν ἐπὶ τοῦ ἅρθρου 3 τοῦ σχεδίου.

Ἀφοῦ ἀπέβη ἀδίνα: ος ἡ ἐκ τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης ἑξάλειψις τῆς φράσεως εἰς ὑπὸ τίνας δρους κτλ. τούχαριστον εἶναι ὅτι ἀπεργασίσθη τοιλάχιστον νὰ προστεθῇ κατόπιν αὐτῆς ἡ ἐπομέ·η εἰς ἐξηγηθέντας διὰ τῶν κατόπιν ὑπογραφέντων πρωτοκόλλων εἰς τοῦ φάνεται ἀληθῶς ὅτι δὲν παραδεχόμεθα δλοὺς τοὺς ἐν τῇ Συνθίκῃ τῆς 2/14 Νοεμβρίου δρους, ἀλλὰ μόνον τοὺς δι' εἰδίκων πρωτοκόλλων προσδοκισθέντας.

Καθ' ὅσον ἀρρεπῇ τὴν εἰδίκην μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλίας Σύμβασιν, βεβαίως ἀν ἀποδῆγη ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ δ.τ. σὰς ἐγράψατεν ἐν ταῖς ταλαιπωταῖς ὑμῶν ὁδηγίαις, αἱ δύο ἐξηγήσεις εἰς ἡς ὁ Λόρδος 'Ρώσσος. συνήνεσται εἰνὶ κακοὶ καὶ ἀναργαλαῖ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρέπει, Κύριε Ἀπεσταλμένε, νὰ ἐξαντλήσωμεν διὰ ὅση δυνηθῶμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν μέσσ, ἵνα κατ φύωσιν τις ἀποτελεσματικώτερον.

Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν ἀπελπιζόμεθα ἔτι ἐντελῶς ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑπετέρων προσπαθειῶν βεβαίως ἂδην ὁ αὐτόθι Πρέσβυς τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ ἐλαβεῖν ὁδηγίας ἵνα σᾶς ὑποστηρίζῃ διὰ τῆς φιλικῆς περὶ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει μετολλασθῆσας του πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ὑπαναστηθῆ ἡ εἰδίκη συνθήκη ἐπὶ τίνα χρόνον, ἵνα ἰξετασθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν ἐν αὐτῇ προτεινομέ·ων προσώπων πρὸς ἀποζημίωσιν. δ.ὰ πᾶν δῆμος ἐνδεχόμενον, ἐπειδὴν πιθανὸν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπιμείνῃ ἀνινδότως αἱ γόνοι εἰς τὸ σχέδιον ἀμετάβλιτον τῆς Συμβάσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύγχρονον ὑπογράφτην αὐτῆς μετά τῆς κυρίας Συνθήκης, καὶ ἐπειδὴ τὸ μέγιστον ὑμικόν συμφέρον τῆς δυον ἔνεστι ταχυτέρας ἡ·ώσεως τῆς Επτανήσου μετά τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως ὑ·ἀναλάβῃ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς ἀναστολῆς τῆς ὑπογραφῆς τῆς κυρίας Συνθήκης, σᾶς ἐπιτρέπομεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δηλώστητε τῷ Λόρδῳ Ρώσσῳ ὅτι παραδεχόμεθα μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης καθ' ὅσον ἀρρεπῇ τὰ προτεινόμενα πρὸς σύνταξιν πρόσωπα, ἀλλ' ὅτι ζητεῖτε ν·ἀντικατασταθῆσιν αἱ τρεῖς πρώτοι παράγραφοι τοῦ Α' ἅρθρου τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως ὑπὸ τῶν ἔτης διατάξεων.

Considérant qu'à différentes époques des pensions ont été accordées à des sujets Britanniques par le Gouvernement Ionien, ou qu'elles vont être accordées actuellement, en conformité des règles établies aux Iles Ioniennes en matière de pensions, allocations dont le total s'élève à la somme de 7,403L. 8s. 4d. Sterling par an, d'après la liste A. ci-annexée;

Prenant également en considération la nécessité d'accorder des indemnités à certains individus actuellement au service du Gouvernement Ionien, lesquels perdront leurs emplois par suite de l'union

des îles à la Grèce, allocations dont le total s'élève à 3,272 £. 12s. Sterling par an, d'après la liste B. ci-annexée;

Sa Majesté le Roi des Hellènes s'engage à leur faire obtenir les dites pensions et indemnités d'après les lois Ioniennes en fait de pensions.

Il est entendu que les individus recevant les sommes indiquées sub lit : B. seront soumis à toutes les règles établies par les lois Ioniennes en matière de pensions, et que celui ou ceux parmi les individus dont les noms sont compris dans les deux listes sub lit : A. et B. qui accepteraient à l'avenir des places rétribuées au service de S. M. la Reine de la Grande Bretagne cesseront de toucher aucune indemnité ou pension de la part de la Grèce. (a)

Η τετάρτη παράγγελος τοῦ συζητού δίνεται νὰ μεῖνῃ ὡς τελευταῖς τοῦ Α'. ἄρθρου.

Δὲν πιστεύομεν ἐποχρόνῳ τὸν ἀνωτέρῳ τροποποίησιν ὁ Λόρδος 'Ρόσσελ, καθότι θέλειν εἰσθαι ἀρ' ἐνὸς μὲν ἀνώμαλον τὸ νὰ γίνηται εἰς τοὺς Ἀγγλους ἢ ἀπότοις τῶν συντάξεων ἄλλως ἢ ὅπως θέλει γίνεσθαι πρὸς τοὺς Ιονας, ἐνῷ καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου λαμβάνουσι συντάξεις, ἀρ' ἔτερον δὲ ἀδικον καὶ σκληρὸν οἱ μὲν ἔχοντες δικαίωμα ἀναντίρρητον, νὰ ὑπάγωνται εἰς κανόνα: κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον ὑποχρωτικοὺς, οἱ δὲ λαμβάνοντες ἀποζημιώσεις ἰσοβίτες, καὶ τοιούδεν ἔχοντες δικαίωμα εἰς σύνταξιν, νὰ μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς οὐδεμίαν ὑπογράμμων ἢ εἰς οὐδένα περιορισμὸν, ἀλλὰ νὰ ἔχασκολουθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὰς ἔκτακτος ταύτας καὶ παραδέξουσι συντάξεις εἰς οἰας δήποτε κοινωνικὴν κατάστασιν ἀν εὑρεθῶσιν εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων τροποποίησεων πρέπει προσέτει νὰ προσπαθήσῃς, εἰ δινατόν, νὰ προστεθῇ ἐν τῷ εἰδικῷ Συμβάσει διάταξίς τις δι' ἓς νὰ συμφωνῆται διτὶ δίνεται Ἐρεδύτερον νὰ γενῇ ἀναθιάρησις τῆς Συμβάσεως ταῦτας διὰ τὸν λόγον διτὶ ἐνικα τῆς μεγάλης ταχύτητος μεθ' ἃς συνομολογεῖται, ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ παρενθέφησαν λάθη, ἀτίνα καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπόληψίς ἀποτελεῖται νὰ διορθωθῶσι κατόπιν.

Τὰ ἀνωτέρω, Κύριε Ἀπεσταλμένε, εἰσὶ τὰ τελευταῖς ἀτίνα πρόκειται νὰ ζητήσωμεν, ἀν δὲν κατορθώσουσι μεγ' ἀνεβληθῆ, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ ὑπογραφὴ τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως ήνα ἔξετασθῇ ὠριμώτερον κατόπιν. Πιθανὸν δρως ἢ Ἀγγλικὴ Κυβερνήσεις ἐποχρόνῳ καὶ ταῦτα ἀνενδότως καὶ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς ἀξιώσεις μὲ μόνας τὰς δύο ἐλαφρὰς τροποποίησεις εἰς ἃς συνήνεστεν. Ἐν τοιούτῃ περιπτώσει θεοβασίων οἰανδήποτε ἀν ὥφελομεν αὐτῇ εὐγνωμοσύνην, δισυν δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν εὐχαριστήσωμεν, ποτὲ δὲν θέλομεν δεγχῆ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποζημιώσεως προσώπων οὐδὲν ἔχοντων δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἀν δὲν ἐπειγόμενα ἀπὸ τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην τοῦ νὰ φθάσωμεν δοσον ἐνεστὶ τάχιον εἰς τὸ τέλος τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου, ἐκ τῆς πραγματοποίησεως τῆς ὅποις χρέμαται ἢ ταχτοποίησις τῶν ἀστωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἀπέναντι τῆς μεγάλης οἰλάνης ἡτοις προσγίνεται εἰς τὰ ἔθνικὰ συμφέροντα ἐνεκκ τῆς παρατάσσεως τῆς ἐνστόσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἔθεωρόσαμεν προτιμότερον νὰ ὑποτεθῶμεν μίαν ζημίαν χρηματικὴν ἵνα θέσιμεν τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρήμενην ἀνωμαλίαν. Ἄλλως τε τὸ Ἑλληνικὸν Εθνος ὄλοκληρον ἀναμένει μετ' ἀνυπομονούσιας τὸ τέρμα τοῦτο, καὶ ἐκθύμηται σφοδρῶς ὑπὸκουρέης διτὶ ἡ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου ὄρετικὴ συνθήκη ὑπεγράφη τέλος.

(a) ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ. Ἐπειδὴ κατὰ διερόδους ἐποχὴς ἔχοργηθησαν¹ συντάξεις εἰς ὑπηκόους Ἀγγλους ὑπὸ τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως, πρόκειται δὲ καὶ νῦν νὰ χορηγηθῶσι τοιαῦται, σύμφωνα πρὸς τοὺς παραδεδεγμένους περὶ συντάξεων κανόνας ἐν τοῖς Ιονίοις Νόμοις, ὅλων δὲ τοῦτων τῶν συντάξεων τὸ ποσὸν ἀναθαίνει εἰς 7,403 λίρ. 8 σ. 4 δ. κατ' ἔτος, ὅπως ἐμφαίνεται ἐν τῷ συντηρένετο ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακι.

Διηρεύομέντης ὥσπετες ὑπὸδικήν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ χορηγηθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ πρόσωπα διατελοῦντα νῦν ἐν τῷ ὑπερεσίᾳ τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως ἀπερ θέλουσιν ἀποδέσσει τὰς θέσεις τῶν ποιετείᾳ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Νήσων, ἀποζημιώσεις δὲν τὸ ὀλικὸν ποσὸν ἀναθαίνει εἰς 3,272 λ. 12 σ. κατ' ἔτος, ὅπως ἐμφαίνεται ἐν τῷ συντηρένετο ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακι.

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑπογρεῖται νὰ ἐνεργήσῃ τὸν εἰς αὐτοὺς χορηγίαν τῶν εἰρημένων συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων κατὰ τοὺς περὶ συντάξεων Ιονίοις Νόμοις.

Ἐννοεῖται διτὶ τὰ πρόσωπα τὰ λαμβάνοντα τὰ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β'. Πίνακι ποσὸς θέλεται ὑποβληθῶσιν εἰς δύοις τοὺς καθιερωμένους περὶ συντάξεων κανόνας ὑπὸ τῶν Ιονίων Νόμων, καὶ διτὶ ἐξεινος ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν μητρικούσιούντων ἐν τοῖς δυοῖς Πίνακιν ὑπὸ στοιχ. Α'. καὶ Β'. δοσον θέλον δεγχῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἐμμίσθους θέσεις ἐν τῷ ὑπερεσίᾳ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, θὰ πάσσωσι λαμβάνοντες σύνταξιν ἢ ἀποζημιώσιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν σφροδρὰν καὶ δικαίαν ταύτην ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μῆνους, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις δὲν γένεται ν' ἀντισταθῇ περισσότερον, διὸ καὶ ἀπεράσις νὰ παραδεχθῇ μίαν ἔκτακτην χρηματικὴν δαπάνην ὥ μᾶλλον μίαν ζημίαν, περὶ τῆς νομιμότητος τῆς δούλως δὲν είναι πεπεισμένη.

Ἄν λοιπὸν ἄφοι ἔξαντλήσητε δλα τὰ ἐφικτὰ πρὸς ἀναβολὴν ἢ τροποποίησιν τῆς Συμβάσεως; μέσα, καὶ ἀπελπισθῆτε ἐντελῶς ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐνεργειῶν ὑμῶν, πεισθῆτε δὲ ὅτι οὐδὲ τὰς τοσοῦτον εὐλόγους καὶ δικαίας τροποποιήσεις ἀς σᾶς ὑπεδείξαμεν ἀνιστέρων είναι: Ἐλπίς νὰ δεχθῶσι, μὴ ἀναβάλλητε περισσότερον τὴν δριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ὑπογράψτε συγχρόνως μὲ τὴν χρίσιν καὶ τὴν εἰδικὴν ταύτην Σύμβασιν, ὡς ἔχει τὸ κείμενον αὐτῆς, μὲ μόνας τὰς παραδεχθέσεις ὑπὸ τοῦ Κόμητος Ρώσσελ τροποποιήσεις. Επὶ τούτῳ δὲ σᾶς στέλλομεν φόδε τὸ πρὸς ὑπογραφὴν τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως ἀπαιτούμενον πληρεξούσιον.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

121.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὅπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ATHNAIΣ, τὴρ 11 Μαρτίου 1861. (v)

Σπεύδω νὰ διατίθάσω εἰς τὴν ὑμετέραν ἔξοχότητα τὰ σχέδια τῆς προταθέσης Συνθήκης μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῆς ιδιαιτέρας Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐτροποποιήθησαν ἐν πνεύματι δυον οἷον τε εὐνοϊκῷ πρὸς τὰς παραστάσεις τοῦ Κ. Τρικούπη.

Ἴπάρχει ἐπίσης πρόθεσις τοῦ νὰ καταχωρισθῶσι λέξεις τινὲς ἐν τῷ προσιμῷ ἀναφερόμεναις εἰς τὰ κατόπιν ἀπὸ κοινοῦ γενόμενα πρωτόκολλα, ὡς προσθήκη εἰς τὰς μνημονεύσεις τῆς κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1863 συναρθέσης Συνθήκης λέξεις.

Ἀνακοινῶν ταῦτα τῇ Γ. Ε. ἔχω ἐπίσης ὁδηγίας νὰ σᾶς βεβαιώσω δτὶ διὰ τῶν τροποποιήσεων τούτων αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἔρθασσαν εἰς τὸ ἔσχατον δριον μεγρισοῦ ἐδύναντο νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ δτὶ οὐδεμία πλέον μεταβολὴ δύναται νὰ γείνῃ δεκτή.

Διετάγμην ἐπομένως νὰ προτρέψω τὴν Γ. Ε. νὰ πέμψῃ ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεγράφου ὁδηγίας εἰς τὸν Κ. Τρικούπην ὃπως ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην ἐν τῇ ἐνεστώσῃ αὐτῆς μορφῇ.

Δράττομας κλπ.

II. ΣΚΑΡΑΒΕΤ.

122.

(Μετάφρασις)

Πρὸς τὸν ἔντιμον Π. Κάμπελ Σχάρλετ, Πρεσβευτὴν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐν Ἑλλάδi.

EN ATHNAIΣ, τὴρ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Σπεύδω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν τὴν λῆψιν τῆς ἐπιστολῆς δι' ἣς μ' ἐτιμήστε σήμερον ἐξαποστέλλοντές μοι ἀντίτυπα τῶν σχεδίων τῆς Συνθήκης καὶ εἰδικῆς Συμβάσεως δυοῦ: ἐσχάτως ἐτροποποιήθησαν. Επὶ τῇ κοινοποίησει ταῦτα, σᾶς παρακαλῶ, Κύριε Πρέσβυτε, νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μου.

Ως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ḥν κατὰ διαταγὴν τῆς ὑμετέρας Κυβερνήσεως μοι ἐκφράζετε νὰ δώσω μόνι μάκεδοντας τῷ Κυρίῳ Τρικούπη τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς ὑπογραφὴν τῶν εἰρημένων Συνθηκῶν, διμολογῶ ὑμῖν εἰς

ἀπάντουν, Κύριε Πρέσβυτε, διτο τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸ Κυβέρνησις αὐτοῦ μέγιστον ἔχουσι συμφέροντα να τὸ ζῆται τῆς ἐνώπιως τῶν ιονίων νήσων, πρὸ πολλοῦ ἡδη χρόνου ἐκκρεμές, ἀποκερατωθῆ τέλος πάντων, διὸ καὶ διαβιβάζω σήμερον τῷ Κ. Τρικούπη τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁδηγίας, πεκοῖδες διτο τῇ εὑμενὶ ἀρωγῇ τῶν λοιπῶν πληρεξουσίων, θέλει ἐπέλθει πλέον τὸ ποθούμενον τῶν διαπορεγμάτων πάρα.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Δεξιόθε κ.τ.λ.

123.

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHNAIΣ, τὴρ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσωμεν διὰ τῆς παρούσης ἀντίγραφα τῆς ὑπὸ σημερινήν ἡμερομηνίαν διαχοιγόσσεως πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἐνταῦθα Πρεσβύτερου τῆς Ἀγγλίας Κ. Σκέρλετ, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπαντήσεώς μας.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

124.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHNAIΣ, τὴρ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Σᾶς ἕγράφαμεν ἡδη ὅποιαν ὁδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἔνεποιησεν ἐν Ἑλλάδι το καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ ὁ γενικὸς καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς Ιονίοις Νήσοις φρούρια ἀφοπλισμὸς, οὐ μᾶλλον ἡ ἐντελὴ τῶν φρουρίων τούτων ἀπογύρνωσις, καθότι οὐδὲ κάκον πυρίτιδος ἀφίνουσιν εἰς αὐτά.

Ἡδυνάμεθα κατέλιστα νὰ καταδεῖξωμεν διτο οὐδὲν εἰχον δικαιώματα οἱ Ἀγγλοι νὰ λάβωσι μεθ' ἐκυρωτῶν ἀναχωροῦντες οὔτε διὰ τὰ πυροβόλα, οὔτε διὰ τὰ ἐν τοῖς φρουρίοις πολεμοφόρδια :

α) Διότι ὅτε παρέλαβον τὰς νήσους αἵρον ἐν αὐταῖς καὶ πυροβόλα καὶ πολεμοφόρδια εἰς Ικανὸν ποσόν.

β) Διότι ἡ τελειοτέρα αὐτῶν ἐξόπλισις δὲν ἐγένετο μέντον δαπάνη τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ μετέσχεν αὐτῆς οὐ μερὸν καὶ ἡ Πολιτεία τοῦ Ιονίου Κράτους.

Ἀλλὰ δὲν θέλομεν τὴν σήμερον νὰ διεκδικήσωμεν τοιαῦτα δικαιώματα, οὐδὲ νὰ Ελθωμεν ἐνεκά τούτου εἰς πάλην διυστρεστον, μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἢ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὑμένειαν περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. Θεωροῦμεν δμος καλὸν νὰ παρακαλέσωμεν αὐτὴν ὑδεήτη τοιλάχιστον ἀκέρχιον τὸν ὄπλισμόν τῶν φρουρίων ἐκείνους ἀτικα δὲν κατεδαφίσθησαν.

Μία τοιαύτη πρᾶξις δικαιοιτάτη εἰς τὴν φύσιν της, θέλει προξενήσει καλὴν ἐντύπωσιν καὶ θέλει συντείνεις οὐ μερὸν εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ τὴν πικρίαν ἢν αἴστας τοτοῦτον θεότες συνγενέσθημεν ἐκ τῆς κατεδαφίστεως τῶν φρουρίων.

Σᾶς παραγγέλλομεν ἐπομένως νὰ ὅμιλησῃτε ἴδιας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τοῦ Δόρδου Ρῶσσα καὶ νὰ τὸν παρακαλέσητε νὰ κατορθώσῃ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἀνωτέρω ἡμῶν αἴτησις καὶ δοθῇ, ἐν καιρῷ, καὶ εἰ δυνατόν, διὰ τοῦ τιλεγράφου, εἰς Κέρκυραν διαταγὴ ίια μείνῃ ἀνέπαρος ὁ ὄπλισμὸς τῆς τε Ακροπόλεως καὶ τῶν παραλίων φρουρίων, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ὅσα δὲν ἀνετράπησαν, παριστῶντες αὐτῷ διτο τοιαύτη ἀπόφασις, ἐκτὸς τῆς καλῆς ἐντυπώσεως, ἢν θέλει προξενήσει εἰς τὸ κοινόν, θέλει εὐχαριστήσει ἴδιως τὴν Α. Μ. τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Βασιλέα.

Ἄναμένομεν νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃτε διτο ίδιας ἀναφορᾶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν περὶ τούτου ὄμετέρων ἐνεργειῶν.

‘Ο ‘Υπουργός,

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

125.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνου.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1864.

Ἄμα ὑπογράψυτε τὴν Συνθήκην ὡς καὶ τὴν εἰδικὴν Σύμβασιν νὰ μοι τὸ ἀναγγεῖλητε τελεγραφικῶς, καθὼς καὶ ἐν συντεταγμένων ὁδηγιῶν σας, κατωρθώσετε τινὰ πλέον τροποποίησιν, καὶ ποίηται.

‘Ο Τλονγρύδε,
II. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

126.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN KΕΡΚΥΡΑΙ, τὴρ 2/14 Μαρτίου 1861.

Προχθὲς ἔφθασε τελεγράφημα ἐκ Λονδίνου διατάττον, ὡς λέγουσι, νὰ μὴ προθῆσι εἰς κατεδαφίσεις ἐν τῷ νέῳ φρουρῷ. Ἡ διαταγὴ αὗτη ἔφθασε δύστυχῶς πολὺ ἀργά, ὥστε αἱ ἐπιθελόσσιοι κανονοστοιχίαι τοῦ φρουρίου τούτου εἶχον πρὸ τινῶν ἡδη τίμερῶν καθαιρεθῆ.

Οἱ συνταγματάρχης Wynn, πληροφορηθεὶς ὅτι νεθένον, ἡλθε πρὸς ἀπίστεψιν μια, δηλῶν δὲ περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου τούτου, μ' ἐβίβασσεν ὅτι τὰ πάντα τελεώνον πρὸ τῆς 15 Απριλίου, καὶ δὲ θ' ἀφήσωσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸν ἀναγκαῖον αριθμὸν πυροβόλων διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς χαρετισμούς.

Ο Γενιέδες Πρόξενος,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

127.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Ληφθὲν δι' ἀτμοπλοίου μέσῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩΙ, τὴρ 7 Μαρτίου (r) ὥρα 6 λεπ. 30.

Ἐλαθον τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου ὑμέτερον ἔγγραφον. Οἱ Λόρδοις Ράσσελ μοι ἐδήλωσαν ἐκ νέου, εἰς ἀπάντησιν, διὰ δὲν θὲν ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην ἀν σὺν αὐτῇ δὲν ὑπογραφῇ καὶ η σύμβασις. Ἐκτὸς τούτου ὁ Βαρόνος Βρουνιάνφ ζητεῖ, δπως ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην, νὰ δηλώσω δι' εἰδικοῦ πρωτοκόλλου ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀκτηλωθεῖσαν ἀργὴν διὰ οἱ νόμιμοι διάδοχοι τοῦ Βασιλέως θὰ πρεσβεύσω τὴν θρησκείαν τῆς Οἰκουμένου ἀνταποκριτικὴς ἐκκλησίας. Οἱ Λόρδοις Ράσσελ καὶ ὁ Πρίγκηπ de La Tour d'Auvergne ὑποστηρίζουσι τὴν αἵτινιν τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ρωσίας.

128.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλέν δι' ατμοπλοίου μέτρῳ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴρ 3/15 Μαρτίου 1861.

Μή δυσκολευθῆτε νὰ δώσητε δι' εἰδικοῦ πρωτοχόλου, ὡς ἔκ περισσοῦ, τὴν ὑπὸ τοῦ Βαρῶνος Βρουν-
άρφ ζητουμένην δῆλωσιν ὡς πρὸς τὴν θρητείαν τῶν διαδόχων τοῦ Βασιλέως ἵνα μηδὲν μέτρῃ πρόσκομψα πρὸς
ἀπογράφην παρὰ πάντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς δριστικῆς Συνθήκης περὶ ἀνάτασης τῶν Ιονίων νήσων.

Ο 'Υποργός,
Η. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

129.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Υπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN AONIASI, τὴρ 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1861.

Τὸ μόνον μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον πρόσκομψα πρὸς ἀμετον διάπραξιν τῆς Συνθήκης ἢν ἡ ἀκράδεντος ἐπι-
μονὴ τοῦ Λόρδου Ρώτσελ νὰ μὴ ἱπογράψῃ αὐτὴν πρὸ τῆς συνχρόνου ἅπογραφῆς; τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως. Άλλ'
ἢδη εἰς τὸ ἀντιτέρω πρόσκομψα προσετέθη καὶ ἕτερον, τὸ ἔτε;

Ο Βαρώνος Βρουνάρφ μοὶ ἔξειρρασεν ἀπ' ἀρχῆς τῶν διαπραγματεύσεων τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γείνῃ ἡ Συνθήκη
ἐκτενεστέρᾳ, παξεισαγομένων ἐν αὐτῇ νέων ἀριθμῶν περὶ διαφόρων ζητημάτων, τῶν μὲν πολὺμετανολένον περὶ
τοῦ τρόπου καθ' ὃν πραγματεποιηθήσεται ἡ ἁνωσίς, τῶν δὲ περὶ ἀντικειμένων ἐντελῶς ἀτζέτων, τῆς μετά τῆς
Ἐλλάδος ἁνωσίους τῶν νήσων. Ο Λόρδος Ρώτσελ δὲν ἔρανη ὑπὲρ τῆς ἴδετος τεύτης, καγὼ δὲ ἐκεπύχθην κατ'
αὐτῆς. ίδίως κατείχετο ὁ Βαρώνος Βρουνάρφ ὑπὸ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας νὰ γείνῃ ἐν τῇ Συνθήκῃ μνεῖς τῆς ἀρχῆς ὅτι
οἱ νόμιμοι καὶ προνόμοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου θὰ πρεσβεύσουν τὴν θρησκείαν τῆς Ορθοδόξου ἀνατολικῆς Εκ-
κλησίας. Άλλ' ἐπειδὴ ὁ Λόρδος Ρώτσελ δὲν ἦν εὐδιάλετος νὰ παραδεχθῇ νὰ παρεισαχθῶσι νέα ἀντικείμενα ἐν
τῇ Συνθήκῃ, ὁ Πρέσβυς τῆς Ρωσίας οὐδεμίαν ἐποιήσατο πόθε τοῦτο ἐπισήμως ἀπόπειραν. Περιωρίσθη μόνον
νὰ μοὶ εἴπῃ πόσον περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ Κυβερνητική του, καὶ ἐν τῇ συνεντεύξει ἦν μετ'
αὐτοῦ ἐσχόν τὸν παρελθοῦνταν πάμπτην μ' ἐπερόπτησε ν' ἀναποινώσω τῇ Ἐλληνικῇ Κυβερνήσει τίς παρεπ-
ρήσεις δὲ μοι εἴχεν ἐπὶ τούτῳ ἀπευθύνει, καὶ ίδίως ὅτι ἡ Ρωσικὴ Αὔλη ἐδικαιοῦστο ν' ἀναμένῃ τὴν διὰ τοῦ
Συντάγματος καθ' ἔρωτιν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀποδοχὴν τῆς ἀρχῆς τεύτης.

Ἐκτοτε ὁ Πρέσβυς τῆς Ρωσίας ἐνήργητος παρὰ τοὺς πληρεξουσίοις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ὅπως οὗτοι
συναντέσθωσιν ἵνα σὺν τῇ Συνθήκῃ ὑπόγραψῃ καὶ πρωτόχολον δι' οὗ διὰ πληρεξουσίος τῆς Ἐλλάδος νὰ δηλωτ
ὅτι ἢν ἐπιτετραμμένον αὐτῷ νὰ κοινοποιήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀποδοχὴν τῆς ἀντιτέρω ἀρχῆς.
Περὶ τούτου μοὶ ἐλάλησε σήμερον ὁ Βαρώνος Βρουνάρφ, λέγων μοι ὅτι ἡ δῆλωσις τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως
ὅτι δὲν θεωρεῖται ἐστητὴν ὑπόγραψεν καὶ ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Αἰρίου γέλοντα νὰ δώσῃ χώραν εἰς τὴν
ὑπόνοιαν ὅτι οὕτω πως φρονεῖ καὶ ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 13 Ιουλίου ὅτι ἡ Αὔλη Αὐτοῦ μεγίστην ἐδίδε
βαρύτητα εἰς τὴν ἐν τῷ ἑδόνῳ ἀρθρῷ τῆς εἰρημένης Συνθήκης μνημονευομένην ἀρχὴν διότε δὲν ἰδόνα: οὐ ν'
ἀφίσῃ νὰ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς αὐτὴν ὡς ἐλαχίστη ἀμφιβολία: ὅτι ἀληθὲς ἢν ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ
ψηφίσματος τῆς Ἐθνουσινελεύσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν τριῶν Αἰλῶν καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς ανιμερ-
πίας, ἐνεργοῦντος ὡς καθεδρόνος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἄλλ' ὅτι δὲν ὑπέρχεται ἀπ' εὐθίας ἀποδοχὴ αὐτῆς
ἢ μέρους τοῦ Βασιλέως τῶν Ἐλλήνων, τὸ δ' ἀποδοχὴν ταύτην καθίσταται μᾶλλον ἀναγκαῖαν ἡ διαγωγὴ
τοῦ Πρύγκηπος τοῦ Αὐγούστεμβούργου δειχνύουσα τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ὑπὸ τῶν κηδεμόνων ἀναλαμβανομένων

ὑποχρεώσεων· δτι οὐδαμῶς ἡμφισθῆται τὰς διαθέσεις τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' δτι ἡ Λύλη του δὲν γίδύνατο νὰ λησμονήσῃ δτι ἔξηπατήθη ποτὲ ὑπὸ τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς, δτι δ' ἀν δ Πρέγκηψ de Lieven, Πρέσβυτος τῆς Ρωσίας, ἐν Λονδίνῳ κατά τὸ 1832, δὲν ἔλαβε τὸ απαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς Αὐλῆς του προθέσεων, ὥρειλε τὸ καθ' ἐσυτὸν νὰ ὠρεληθῇ ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς πεῖσας, καὶ πράξῃ δ, τι δένον ὅπως ἀπαλλαχθῇ πάσις εὐθύνης· δτι δ' ἀλλως τε ἐπεθύμει νὰ θεωρηθῇ ἡ δηλωσις τοῦ Βασιλέως ὡς ἐντελῆς αἰθίρημπτος. Δὲν γίδύνατο ἐν τούτοις νὰ συναινέῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης, ἐὰν δὲν συνυπεγράφετο πρωτόκολλον διελαμβάνον κατ' ἔνοιαν τὰ ἔξις: εἰ ὑπογράφων τὴν συμερινὴν Συνθήκην ὁ πληρεξόδιστος τῆς Ἑλλάδος ἔδιλλωσεν δτι ἦν ἐπιτετραμένον αὐτῷ νὰ κοινοποιήσῃ τῷ Συμβουλίῳ δτι δ Βασιλεὺς Γεώργιος Α'. ἀπεδέξατο τὴν ἐν τῷ ἔνδιδμῷ ἀρθρῷ τῆς μεταξὺ τῆς Δανιμαρκίας καὶ τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας Συνθήκης τῆς 13 Ιουλίου 1863 περιεχομένην ἀρχήν, δτι οἱ νόμιμοι διάδοχοι τῆς Λύτου Μεγαλειότητος ὀρείζουσι νὰ πρεσβεύωσι τὴν θρησκείαν τῆς ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου θικελησίας.

Κατέδειξα τῷ Κυρίῳ Πρέσβυτος τῆς Ρωσίας τοὺς λόγους δ' οὓς ἔθεωρον ὡς πάντη περιττὸν τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον, ἐνῷ μαλιστα ἡν ἐπιβλαβής διὰ τὸν σκοπὸν δι' δι' τὸ ἔκτον. Ή ἐπελευσομένη βρεδύτης μεχριστοῦ λάβω δόηγιας ἐπὶ τούτῳ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Συνθήκης τῆς 13 Ιουλίου, ἡς συμμετέσχεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας, καὶ ἐκείνης τῆς 14 Νερίου, ἡς οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἀμείσως συμμετέσχεν ἡ 'Ελλάδη' ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν 'Ελλάδι ὄμοφωνίᾳ ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἀρχήν ἡ ἀποδοχὴ; αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν 'Ελλήνων, ὡς ἐμφαίνει ὁ τύπος τοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μ. δοθέντος ὄρκου· ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἡτις γίδύνατο ἐκ τούτου νὰ προσβληθῇ, ἰδίως ἐξ ἔραίνοντο ἐθειάζοντες οὕτως εἰπεῖν τὸν Βασιλέα ἡ ἐπιβάλλοντες αὐτῷ τὸ πρωτόκολλον ὡς ὄρον τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων Συνθήκης, τοιεῦτα ὑπῆρχεν τὰ κυριώτερα ἐπιγεγράμματα δι' ὧν προστεπάθησα, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, νὰ πείσω τὸν Βρετανὸν Βρουνώρ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀξίωσίν του. Κατορθώσας νὰ γενηγή ἡ πρότασις του δεκτὴ παρὰ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ θεωρεῖ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ πρωτοκόλλου ὡς ἴδιον θρίαμβον ὅντερ παντὶ οθένει θέλει ἐπιδιώξει.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατηρήσεων δις τῷ ἀπούθυνον, μοι εἶπεν δτι τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς μόνον ἐγένεται. Δὲν τὸν ἐμελλειν ἐάν τὸ πρωτόκολλον ἀνερέστο εἰς τὴν Συνθήκην, ἀλλ' ὥρειλε νὰ ἐπιμείνῃ ἵ·ε· ὑπογραφῆ αὐτὸ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ, καὶ πρότερον. Ἐκτὸς τούτου, ἐάν ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέντησις ἐπροτίμηται νὰ μηνμονεύσῃ τὸ φέρισμα τῆς Ἐθνονομασίας; δι' οὖς ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἀνακηρύχθη, ἀντὶ τοῦ ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης τῆς 13 Ιουλίου, δὲν ἀντέτεινε ὡς πρὸς τοῦτο.

Τὴν ἀνωτέρω ἀξίωσιν τοῦ Βρετανὸς Βρουνώρ ἀνάγγειλα ύμεν τηλεγραφικῶς καὶ περιμένω τὰς ὑμετέρας ὀδηγίας. Εάν παραδεχθῆτε αὐτὴν σᾶς παρακαλῶ νὰ μοι στείλητε σχέδιον δηλώσεως.

X. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

150

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1864.

Ἐχω τὴν τιμὴν τὸν ἀναγγεῖλω τὴν λῆψιν τοῦ ὑμετέρου χρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος τῆς 1 Μαρτίου (ν) ὡς καὶ τῶν ἀπὸ 13/25 καὶ 14/26 Φεβρουαρίου ὑμετέρων ἐγγράφων.

Ἀνεκοίνωσα τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γρουργῷ τὰς ὑμετέρας σκέψεις κατὰ τῆς συγχρόνου ὑπογραφῆς τῆς εἰδικῆς Συνδέσεως.

Ο Λόρδος Ρώσσελ παρεπονέθη μετὰ πολλῆς πικρίας κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπένναντι ἐκείνης τῆς Λύτης Βρετανικῆς Μεγαλειότητος. Μοι ὑπενθύμισεν πολι: θσην αἱ περιστάσεις ὑφ' δὲς ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν προστασίαν τῶν Ἰονίων νήσων, τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς συντηρητικῆς μερίδος, καὶ ἀπόσας τὰς δυσχερείας δὲς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε ν' ἀψηφίσῃ. Ή Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπ' ἀρχῆς ἐξεδήλωσεν ἐν ταῖς Βουλαῖς δτι οἱ ἐν ταῖς Νήσοις ὑπάλληλοι Ἀγγλοι θὰ ἀποκημαθῶσι, δὲς ὁ Λόρδος Ρώσσελ θεωρεῖ ὡς ἀχαριστίαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ

τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ διὰ τῆς ἀξιώσεως τῆς νὰ ἔξελέγῃ τὸν τίτλον τῶν δικαιούχων νὰ δειχνῇ πριν θλητικὴν διαπιστίαν πρὸς τοὺς ἵπουργοὺς ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν δποίων ἔγενοντο οἱ κατάλογοι.

Προσπέλθοντας νὰ πραῦνε τὸν λόρδον Φωτιστὴν λέγον αὐτῷ διτὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπρεπε νὰ ἔγινει εἰς στάσιν ν' ἀποδεῖξῃ ἐν ταῖς Βουλαῖς, διτὶ ἔξετασεν ὡρίμως τὸν κατάλογον πρὶν ἡ καταλογίση εἰς βάρος τοῦ δημοσίου χρέος τέσσαρας ὑπέρογκον. Ἀλλ' ὁ λόρδος Φωτιστὴς ἔξηκολούθησε φαινόμενος δυσπρεπημένος καὶ σγανακτῶν διὰ τὰς ἡμετέρας ἀντιρρήσεις. Ἀπεπεράτωσε δὲ τὴν συνδιάλεξιν ἐπαναλαμβάνων μαζί διτὶ δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην εἰμὴ σὺν τῇ εἰδικῇ Συμβάσει.

Οἱ πληρεξόδους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Φωσσίας πρὸς οὓς προκηγουμένως ὠμήλησε περὶ τῆς ὑπόθεσεως ταύτης, καὶ δὲν ἔξηγτησάμην ἐκ νέου τὴν συνδρομὴν συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ὑμῶν Ἕγγράρων, μοι εἶπον διτὶ οὐδὲν ἔδύναντο νὰ πράξωσιν ὡς πρὸς τοῦτο.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

131.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ATHENAIΣ, τὴν 7/19 Μαρτίου 1864.

Μόλις χθὲς περὶ τὸ ἐσπέρας, ἀφίγη τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοον, καὶ κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀλάβομεν τὰς δι' αὐτοῦ σταλεῖσας ἀναρορότες ὑμῶν τῆς 24 καὶ 27 Φεβρουαρίου. Δὲν ἡτον ἐπομένως δυνατὸν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν διὰ τοῦ σήμερον τὸ πρώτον ἀναχωρήσαντος ἐτέρου γαλλικοῦ· διὸ καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ σᾶς πέμψωμεν τὴν παροῦσαν διὰ τοῦ σήμερον περὶ τὴν ἐσπέραν ἀναροροῦντος αὐτοτριακοῦ.

Μετὰ τὰς τελευταίας δριστικὰς ὁδηγίας διε σᾶς ἐπεμψεν ὁ προκάτοχος ὑμῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) Ἕγγράρου του δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς προσθέσωμεν εἰκὴ τὸ νὰ δώστητε τὸ ταχύτερον πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ νὰ σπεύσητε τὴν ἀποστολὴν ἀμφοτέρων τῶν Συνθηκῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ νέον πρόσωπομα διπερ ἔθετο εἰρητικός ὁ Βαρώνος Βρουνγώρ, τοῦτο ἥρθε ἥδη διὰ τοῦ τηλεγράφηματος διπερ σᾶς ἐπεμψεν ὁ προκάτοχος ὑμῶν τὴν 3/15 τρέχοντος καὶ δι' οὐ σᾶς ἔθετη ἡ ἐντολὴ τοῦ νὰ ὑπογράψητε ἀδιστάκτως τὸ ὄποιον ἀπῆται δ. Κ. Βρουνγώρ πρωτόκολλον.

Εἰ καὶ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο πρέπει νὰ ἔγινε ἥδη εἰς χεῖρας ὑμῶν, δὲν θεωροῦμεν δύμας περιττὸν νὰ σᾶς πέμψωμεν ἀντίγραφον τούτου ἐν τῇ παρούσῃ.

Αἱ παρατηρήσεις δὲ ἀποκλίνουστε εἰς τοὺς πληρεξόδους τῶν τριῶν δυνάμεων ἐπὶ τῆς νέας τοῦ Κ. Βρουνγώρ προτάσεως εἰσὶν ὄρθιότατε. ἀναντιρρήτως μετὰ τὸν δρόν τὸν τεθέντα ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Βασιλέως καὶ καθ' ὃν οἱ διάδοχοι Αὐτοῦ ὄφελουσι: νὰ πρεσβεύσωτε τὸ θρήσκευμα τῆς ὄρθδοξου Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μετὰ τὸν δοθέντα ὑπὸ τῆς Α. Μ. δρόν πρὶν ἡ ἀναλέση τὴν ἔξασκην τῆς Βασιλικῆς ἔξουσίας, πᾶσα ἀλληλ ἕγγύησις πρὸς τοῦτο εἰν' δλῶς περιττή, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἀνωτέρω δρός καθιερωθῆσται ἀφεύκτως καὶ ἐν τῷ ψηφισθησόμενῳ μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως Συντάγματι.

Ἐπειδὴ δύμας δι πληρεξόδους τῆς Φωσσίας ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ ὑπογραφῇ ἐν Λονδίνῳ διδιον περὶ τούτου πρωτόκολλον καὶ οἱ δύο ἔτεροι συνάδελφοι του παραδέχονται τὴν τοιωτὴν πρότασιν, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως οὐδεμίκιν ἔχει δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ ἐπίσης εὐτάν· διὸ καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν διτὶ δύνατε νὰ ὑπογράψητε τὸ περὶ οὐ δ λόγος πρωτόκολλον δινευ δισταγμοῦ.

ἴσως δὲ λαβόντες τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα πρὸ τῆς παρούσης ἐπράξατε ἥδη τοῦτο· διὸ καὶ περιττὸν δλῶς μᾶς φαίνεται νὰ σᾶς κοινοτοίσωμεν ἐντεῦθεν ἥδη τὸν τόπον τῆς δηλώσεως ἡν ἀπατεῖ παρ' ὑμῶν δ Κύρος Βρουνγώρ. διὰ πᾶν μόλιστα ἐνδεχόμενον ὄρθομεν κατωτέρω τὸν τόπον δοτεῖς φαίνεται ἥμιν κατάλληλος.

« Le plénipotentiaire de S. M. Hellénique déclare que le Roi George est décidé à maintenir dans toute son intégrité la clause du Décret de Son élection par laquelle Ses héritiers et Successeurs légitimes au Trône de Grèce doivent professer les dogmes de l'église orthodoxe d'orient. » (α)

(α) Μετάφραστος. Ο Πληρεξόδος τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλεύτητος δηλούσκει δι τὸ Βασιλεὺν; Γεώργιος ἔγει ἀπόφεσιν νὰ τηρήσῃ ἀπαραμέσωτον τὴν διάταξιν τοῦ τῆς ἐκλογῆς; Αὐτοῦ φησίσματος δυνάμει τῆς ὄποιας οὐ νόμιμοι; Αὐτοῦ Κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ὄφελουσι νὰ πρεσβεύσωτε τὸ δέγμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Άν τροποποίησε τις μὴ μεταβάλλουσα τὴν ἔννοιαν τῆς δηλώσεως σᾶς προταθῆ δύνασθε νὰ τὴν δεχθῆτε.
Τελευτῶντες σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ αὐτοῖς νὰ ἐπισπείσουτε ὅσον τὸ δυνατόν τὸ τέρμα τῆς τοσοῦτον επου-
δείξας ταύτης ὑποθέσεως ἡς ή ἀκρεμότης κρατεῖ αὕτως εἰπεῖν παρ' ἡμῖν μετέωρον τὴν πλεύρην καὶ δριστικήν
τῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος ἀποκατάστασιν, καὶ μᾶς πέμψητε τὰς Συνθήκας ὅ,τι τάχιστον.

Ο 'Υπουργός,
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΙ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

132.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν Ἑξωτερικὸν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1864.

Ἐκοινωνοίσα τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ, κατὰ τὴν ἡμετέραν συνέντευξιν τῆς 21 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) τὰς παρεχομένας ἐν τοῖς ἀπὸ 13/25 καὶ 14/26 Φεβρουαρίου ὑμετέροις Ἕγγροῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν ὄχυρω-
μάτων τῆς Κερκύρας καὶ τῶν ἄλλων νήσων, καὶ τῷ συνέπεια θερμὸς νὰ εἰσαχούσῃ τὰς αἰτήσεις μας.
Ο Λόρδος Ρῶσσελ μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἔδύνατο νὰ μοι εἴπῃ τί θὰ γίνη, πρὶν ἡ συνεννοθῇ μετὰ τῶν ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὕπουργῶν, μοὶ ὑπεσχέθη δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο. Μετὰ τὴν συνέ-
ντευξιν Ἐλαδὸν παρ' αὐτοῦ ἴδειτεραν καὶ ἐμπλευτικὴν ἐπιστολὴν ἐν ἡ ἐσωκλείστο καὶ ἐπεζηγεῖτο Ἕγγροφόν τε
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὕπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Ιανουαρίου. (ν) Ἐπειδὲ
τούτου Ἐλαδὸν τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Λαζαρίδη ἐκ μέρους τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ. Συνεπείᾳ τῶν
ἐπιστολῶν τούτων, ἃς διαβιβάζω ὑμῖν ἐν ἀντίγραφῳ, θὰ Ἐλθω εἰς νέαν μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ συ-
έντευξιν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

133.

(Συνημμ. ἀριθ. 132)

(Μετάφρασις.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Tην 8 Μαρτίου 1864 (ν.)

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Δονόδινον.

Μανθάνω παρὰ τοῦ Λόρδου Γρίφου, ὅτι τὰ πυροβόλα καὶ πολεμικὰ ἔρδεις τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐτῆς
Μεγαλειότητα μετακομίζονται ἡδη ἐκ τῶν Ιονίων Νήσων.

Τὰ φρούρια ὧν διετάχθη ἡ κατεδάφισις σίσιν, ὡς θέλετε ἴδει ἐκ τῆς ἐγκλείστου ἐπιστολῆς (ἥτις ἐμπλε-
υτικῶς ἔγγειρίσται ὑμῖν) τὸ φρούριον Βίθο καὶ τὸ φρούριον Άθραύμ.

Οἱ τε μέλαις νὰ γίνη ὡς πρὸς τὸ Νέον Φρούριον μοὶ φαίνεται ὅτι ἀφορᾷ εἰς δημοσίες ἀφέλειαν.

Τὰ φρούρια, ὧν μέλλουσι νὰ καθηίσεθῶσιν αἱ ἐπόλεις θὰ διεπιρήσωσι τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Επομένως η
Ἀκρόπολις καὶ τὰ Τείχη θὰ ὑλαργήσουν.

Εἰμι κτλ.

ΡΙΣΣΕΑ.

Γ. Γ. Παρακαλεῖσθε νὰ μοι ἐπιστρέψητε τὴν ἐγκλείστον ἐπιστολὴν, δύνασθε δυως νὰ κρατήσητε ἀντίγραφον
αὐτῆς.

134.

(Συνημμ. ἀριθ. 132)

(Μετάφρασις.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Τῇ 6 Ιανουαρίου 1864.

Πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Διετάγγειν παρὰ τοῦ Λόρδον ῥῶσσελ νὰ πέμψω ὑμῖν, δικαὶος ἀνεκοινωθῆ τῷ Κόμητι Grey, ἀντίγραφον τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου ὡς ἐκυρώθη κατά τὴν 2 τοῦ ἐνετῶτος.

Οφεῖλο, κατὰ τὴν δοθεῖσαν μοι ἀντολὴν, νὰ παρατερήσω ὑμῖν, διτὶ κατὰ τὸ δρόμον 3 τὰ ὑπάρχοντα φρά-
ρια εἰπὲ τῆς νήσου Κερκύρας καὶ ἐπὶ τῶν ἀμέσων αὐτῆς παραρτημάτων μᾶλλουσι νὰ κατεδαφισθῶσι.

Η κατεδάφισις αὗτη παραιωθήσιται πρὶν ἢ τὰ κατέχοντα τὰς νήσους στρατεύματα τῆς Βασιλίσσης ἀπελ-
θωσιν ἔκειθεν. Γενέσεται δὲ καθόν τρόπον ἢ λύτης Μεγαλειότες κρίνη ἐπαρκῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν
τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ο Λόρδος ῥῶσσελ φρονεῖ, διτὶ οἱ σκοποὶ οὗτοι πληροῦνται ἐὰν ἡ Κέρκυρα ἀστερεῖτο τῶν χωριωτέρων ὄχυ-
ρωμάτων, ἀπερ ἀπέκτητον φρούριον ἰσχυρὸν, καὶ ἐν οἷς ἐδύνατο ξένη τις δύναμις ἢ ἐπαναστατική τις συμ-
μορία νὰ ὑποστῆ τακτικὴν πολιορκίαν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἢ τοῦ στόλου μιᾶς τῶν μεγάλων τῆς Βαρά-
πης Δυνάμεων.

Οι σκοποὶ τῶν Δυνάμεων αἵτινες διέπραξαν τὴν Συνθήκην τῆς 14 Νοεμβρίου θὰ ἡρμηνεύοντο κακῶς καὶ
θὰ διεστρέροντο ἐὰν ἡ Κέρκυρα ἐμελλε ματαίως νὰ στηριχῇ τινὸς τῶν ὄχυρωμάτων ἀπερ δὲν ἀποτελοῦσι τὴν
ἀληθῆ τοῦ φρουρίου δύναμιν, καὶ ὡν ἡ κατεδάφισις ἐδύνατο οὐ μόνον νὰ καταστρέψῃ τὸν κύριον τῆς πόλεως
κόσμον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον τὰς οἰκίας τῶν κατοίκων.

Ο Λόρδος ῥῶσσελ κρίνων ἐι τῶν δοθεῖσων αὐτῷ πληροφοριῶν ὑπὸ τοῦ Κόμητος Grey, φρονεῖ, διτὶ ἡ κατε-
δάφισις τοῦ φρουρίου τοῦ Βίδου καὶ τοῦ φρουρίου Άβραάμ, ἡ καθαίρεσις δὲ τῶν ἐπάλξεων τῆς Άρκοπόλεως,
τοῦ νέου φρουρίου καὶ ἀλλων ὄχυρωμάτων, δύνανται νὰ ἐπερκέσσωσι διὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, νὰ πληρώσωσι
δὲ τοὺς σκοποὺς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Ἐάν δὲ οἱ Κόμης de Grey συμμερίζηται τὴν γνώμην ταύτην, ἡ καθαίρεσις τῶν φρουρίων καὶ ἡ μετασχηματικὴ¹
τῶν πολεμικῶν εἰδῶν δέν νέργηται ἀμέσως, νὰ γενινωτεί δέ τὸν κατεδάφισιν τοῦ ἐπὶ τῆς νήσου
Πτυχίας φρουρίου καὶ τοῦ φρουρίου Άβραάμ, πρὶν ἢ λήξωσιν οἱ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως; τῆς Συ-
θήκης, ἡ τις πρόκειται νὰ συναρθῇ μεταξὺ τῶν τριῶν προστατίων Δυνάμεων καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐλλάδος.

Εἰπὲ κτλ.

AMMONI.

135.

(Συνημμ. ἀριθ. 132).

(Μετάφρασις.)

130 Piccadilly, τῇ 10 Μαρτίου, 1864.

Φίλατε Κύριε Πρεσβύτερ,

Ο Λόρδος ῥῶσσελ μοι παρήγγειλε νὰ εἴπω διτὶ ἡ κατεδάφισις τοῦ νέου φρουρίου περιελαμβάνετο ἐν τῷ
σχεδίῳ τοῦ μηχανικοῦ, διότι τὸ φρούριον τοῦτο θεωρεῖται ως οὐσιώδες μέρος τῶν ὄχυρωμάτων τῆς Κερκύρας.
Κατά τινα παραδρομὴν τὸ περὶ τοῦ φρουρίου τούτου ὄγκοντημα διν ἀνεκοινωθῆ εἰς τὸ Ὑπουργείον τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν καὶ ἐπομένως ὁ Λόρδος ῥῶσσελ δέν ἐγίνωσκεν, διτὶ ἐσχάτως συνωμέλησε μεθ' ὑμῶν, διτὶ διαταγαῖ εἶχον
δοῦ ἀπομένως τὴν πόλιν· δὲ ἐναντίας θὰ συντελέσῃ ὥστε ἡ δημοσιεύη ἀρχὴ νὰ πραγματοποιηθῇ σχέδιον, οὐ τὸν

πετέλεσιν πρὸ πολλοῦ οἱ κάτοικοι ἐπεθύμουν, τὴν ἔξακολούθητιν δηλ. ὅδοι τίνος ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως πρὸς τὸ προστειον Μανδούχιον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ καταστροφὴ τοῦ φρουρίου τούτου εἶχε ζητηθῆ προπγυμμένως. Ὁ λόρδος Ρῶσσελ ἐλπίζει, ὅτι γενήσεται συνενόποιες μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρὶν ἢ τὸ πέπον φρουρίου κατεδαφισθῇ.

Ως δὲ περὶ τῶν πυροβόλων, ὁ λόρδος Ρῶσσελ ἔθεται ὅτι μόνον ὅσα εἶχον τεθῆ παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς ὁχυρώμασιν ἤρθησαν. Οὐδὲν παλαιὸν πυροβόλον ἀνῆκον εἰς τὰς νήσους πρὸ τῆς Βρετανικῆς αποχῆς ἀρθήτεται. Ήγεται δῆλης πρὸς τοῦτο καὶ πάλιν ἔσταλησαν. Εἰμι κτλ.

Α. ΛΑΖΙΦΡΑ:

136.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΣΙ, τὴν 7/19 Μαρτίου 1864.

Ἐγνοομεν μετὰ λύπης τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) ὑμετέρας ἀναφορᾶς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων.

Αἱ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολαὶ τῶν ὑπογραμματέων τῆς Βασικρατείας Κ. Κ. Λαϊάρδ καὶ ἀμμὸνδ δὲν συνάδουσι ποσῶς πρὸς τὰς δοθείσας ὑμῖν κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρῶσσελ διαβεβαιώσεις. Η ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου ἐπιστολὴ τοῦ Κ. ἀμμὸνδ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἴουργεον ἐστὶν ἀπελπιστική, διότι διάευτῆς φαίνεται ὅτι ἐπρόκειτο οὐ μόνον νὰ κατεδαφισθῶσιν ἐντελῶς τὰ δύο φρούρια τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Βίδο, ἀλλὰ νὰ καθαιρεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἐπάλξεων τοῦ νέου φρουρίου καὶ αἱ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνῷ ἀπ' ἄρχης μᾶς εἴπον ὅτι ἡ Ἀκρόπολις ἔμελλε νὰ μείνῃ ἀβίτος. Εύτυχῶς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει παλαιὰν ἡμερομηνίαν καὶ ὅτι αἱ πρὸς ὑμᾶς δύο ἔτεραι τοῦ Κ. ἀμμὸνδ δὲν ποιοῦσι μνεῖαν τῆς καθαιρέσσεως τῶν ἐπάλξεων τῆς ἀκροπόλεως. Εἰκάζομεν δὲν τούτου ὅτι τὸ πρῶτον σχέδιον ἦν τὸ νὰ μὴ φεισθῶντι οὐδὲνδες ἀνεξαιρέτως τῶν φρουρίων καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ σχέδιον τοῦτο ἐτροποποιήθη, διασυνθεισθὲν διὰ τῆς τροποποίησεως ταύτης τῶν ἐπάλξεων τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἑράτην μέρους τοῦ νέου φρουρίου.

Εἶναι ἐν τούτοις ἀληθῆς, ὅτι αἱ ἀνωτέρω δύο ἐπιστολαὶ δὲν φαίνονται ὡς πρὸς τοῦτο τόσον σαφεῖς, διὸ καὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον πρέπει κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐπιμόνως νὰ δοθῶσι νέα καὶ ὑγιονοὶ διαταγαὶ ἐκ λονδίνου τελεγραφικῶς, διποὺς παύσασι τὰ ἔργα τῆς κατεδαφίσεως καὶ μείνωσιν ἐντελῶς ἀβίτος ἡ τῆς ἀκρόπολις καὶ αἱ σωζόμεναι ἔτι ἐπάλξεις τοῦ νέου φρουρίου. Πρέπει νὰ παρατείνεται τῷ λόρδῳ Ρῶσσελ ὅτι πᾶσα ἔργασία κατεδαφίσσεως ἡ ἀφαιρέσσεως ἐπάλξεων ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως θέλει ἐπιφέρει ἐντύπωσιν ἀλγεινοτάτην καὶ θέλει θέσει καὶ αὐτὴν τὴν κυβερνήσειν τοῦ βασιλέως εἰς δεινοτάτην θέσιν καθὼς θετικῶς διαβεβαιώσασαν ἐπὶ ταῖς δοθείσαις αὐτῇ κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς λόρδου πληροφορίας ὅτι ἡ ἀκρόπολις καὶ αὐτὸς τὸ νέον φρούριον θέλουσι μείνει ἐντελῶς ἀβίτη.

Καθ'δεσον ἀφορᾷ τὰ τῶν πυροβόλων καὶ τῶν πολεμοφορδίων, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος ἔφαρμος εσται ἐν ἐπιταγῇ τοῦ μέτρον τοῦ νὰ μείνῃ εἰς τὰ φρούρια τοῦ ιονίου κράτους ὁ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εὑρεθεὶς ἐν αὐτοῖς ὀπλισμὸς, ὅτε κατελήφθησαν αἱ νῆσοι ὑπὸ τῆς ἀγγλίας, καθ'δεσον πληροφορούμεθα ὅτι ὅλα τὰ πυροβόλα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ φρούρια τῆς κεφαλληνας, ζακύνθου καὶ λευκάδος ἀπῆγονται ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν ἐπιβιβασθέντα εἰς πλοῖα ἵνα σταλῶσιν εἰς μελίτην.

Παρακαλεῖσθε ἐπομένως νὰ ἐρελεύσητε εἰς τοῦτο σπουδῆιας τὴν προσοχὴν τοῦ λόρδου Ρῶσσελ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὸν παρακαλέσητε νὰ δώσῃ ἐσπευσμένες τὰς δεούσας διαταγὰς διποὺς ἐπαναφέρωσιν εἰς τὰ ἥρεύτα φρούρια ὅλα τὰ πυροβόλα καὶ τὰ πολεμοφόρδια ὅσα εἴρεν ἐν αὐτοῖς ἡ ἀγγλία ὅτε ἔλαβε τὴν κατοχὴν τῶν νήσων.

Ο 'Γ' παργύδε,
ΘΕΟΔ. ΙΙ. ΔΗΛΙΤΙΑΝΗΣ.

137.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Η. Δελιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴρ 5/17 Μαρτίου 1864.

Ἐκοινοποίησα ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου τὰς ἴδιαιτέρας ἐπιστολὰς μὲν ἀπηίθουνεν δὲ Λόρδος Ρώσσελ καὶ ὁ Κύριος Λαζάρδ συνεπείρ τῶν ἡμετέρων παραστάσεων περὶ τῶν ἐν Κέρκυρᾳ γενομένων κατεδάσεων.

Οὐδὲν διαφέρει τὸν λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν προθέσεων τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ ὄχυρά ματα, καὶ περὶ τῶν ἀποσταλεισῶν εἰς Κέρκυραν διαταγῶν, μοι εἴκεν διὰ συνεπείρ κακῆς συγεννοήσεως, ἢ κατεδάρισις τοῦ νέου φρουρίου εἰχεν ἀποφασισθῇ ἐν ἀγνοΐᾳ του. Ή απόφρασις αὗτη ἀνεκοινώθη αὐτῷ διὰ τὴν λάθη πληροφορίας δικαὶας ἀπαντήσῃ εἰς τὰς παραστάσεις μου καὶ ἀνήγησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐν περιλήψει τὰς ἀποσταλείσας εἰς Κέρκυραν διαταγές. Οὐδὲν διαφέρει τὸν λογιστὴν μὲν τοῦ ὑποδιεισθέντος ομοιού, ἐνέργητος ἢ ἀποσταλῶντος νέας διαταγας εἰς Κέρκυραν ἀναστέλλουσας τὴν ἔκτελεσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Εν τούτοις ἐπαιδὴ αἱ παραδεξάμεναι τὸ σχέδιον τοῦτο ἀρχαὶ δισχυρίζονται διὰ τοὺς κάτοικος τῆς Κέρκυρας ἀπαιτοῦσι τὴν κατεδαφίσιν τοῦ νέου φρουρίου, θέλει περὶ τούτου ἔρωτιθῆ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Οὐδὲν διαφέρει τὸν λογιστὴν μὲν τοῦ θεοφόρου πάλιν χθὲς, μὲν διαβαίσαντας διαταγήν τοῦ νέου φρουρίου διὰ τοῦτον αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐκφράσσονται τὴν ἔπιθυμίαν ταύτην.

Ἀνεκοίνωσα τῷ Λόρδῳ Ρώσσελ, ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμῶν συνεντεῦσει, φόβους τινὰς ὑπάρχοντας ἐν Κέρκυρᾳ ὡς πρὸς τὴν τύχην ὄχυρωμάτων τινῶν τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐπιστολαὶ ἐκ Κέρκυρας πρὸς Ἰονίους ἐνταῦθα ἀπέδιδον τὴν Βρετανικὴν Κυβερνήσει τὴν πρόθεσιν τοῦ κατεδαφίσαι τὰ ὄχυρά ματα ταῦτα. Οὐδὲν διαφέρει τὸν Ἑξωτερικὸν Ὑπουργὸς ἀπεκρίθη διὰ σύδόλων ἡσαν. Κάσιμοι οἱ φόβοι οὗτοι, διότι σύδευτοι μνεῖα τῶν ὄχυρωμάτων τούτων ἔγενετο ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἀπερ Ἑλλήνες παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Μοι ὑπερσύθη σύχη ἡτον νά γράψῃ (διότι δὲ Λόρδος Ρώσσελ πάσχων εἶναι κλινίρχης) τῷ Κυρίῳ Λαζάρδ ἵνα ἐνεργήσῃ ἢ ἀποσταλῶν ἐκ νέου εἰς Κέρκυραν ἥπται περὶ τούτου διαταγας.

Τὸ ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν οὐ ἀντίγραφον διεβίβασε ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ὑπαντίττεται τὴν καθαίρεσιν τῶν ἐπαλέξων (démentelement) τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀλλων ὄχυρωμάτων. 'Αλλ' ἡ ἴδιαιτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Λόρδου Ρώσσελ, ἡν συγγρόνως οᾶς διεβίβαστα, ἐξήγει διὰ τὴν κατεδαφίσιν αὗτη δὲν συνεπήγετο καὶ τὴν κατεδαφίσιν τῶν τειχῶν. 'Εξ ἐναντίας τὰ τείχη καὶ ἀπασα ἡ Ἀκρόπολις θά ἔμενον, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν, ἀδικτα. Ή αὐτὴ μοι ἐδόθη διαβεβαίωσις ἐν τῇ χθεσινῇ συνεντεῦσει.

Παρελεψάμενον διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου διὰ τοῦτον παρατηρήσας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκτελεσιν τῶν κατεδαφίσεων πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης, καὶ πρὶν ἡ προσιδηποιείθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνητική. Οὐδὲν διαφέρει τὸν Ἑξωτερικὸν Ὑπουργὸς ἀπήντησεν διὰ τὴν κατεδαφίσιν τὸν ἀγνοίᾳ τοι, διότι αὗτας εἰχε μόνον ἀναγγείλεις εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργείον διὰ τὴν Ἀνθήνην ἦν ἐγγὺς τὴν ὑπογραφῆ, καὶ διὰ τοῦτο αἱ κατεδαφίσιες ἐπρεπε νὰ ἔκτελεσθωσι πρὶν ἡ ἀποχωρήσῃ τῆς νήσου δὲ Βρετανικὸς στρατός. Φάνεται διὰ τὴν ἀναγγελία αὗτη προύκλεσε τὴν ἐσπευσμένην ἐνέργειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, τοῦθ' ὅπερ ἀντέκειτο εἰς τὰ σχέδια τοῦ Λόρδου Ρώσσελ. Τῷ δοντι δὲ οὐδὲ τὸν Ἑξωτερικὸν Ὑπουργὸς δὲν ἀναγνωρίζει μὲν διὰ τὸν ἀδικτικόν τοῦ παραπονεθῶμεν ἐκ τούτου, κανὸν τῆς ἡμετέρας συναίνεσιος μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς ἔκτελεσιν τῶν κατεδαφίσεων, μοι ἔδωκεν δῆμος νὰ ἐννοήσω διὰ ἐλυπεῖτο πολὺ διότι ἡ κατεδαφίσις ἐγένετο πρὸς τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης. Διότι ἐδὲν αἱ διεπραγματεύστεις δὲν εἰωδοῦντο, αἱ δὲ νῆσοι ἔμενον ἐπὶ τινὰ ἔτι χρόνον ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν μετὰ τῆς Κέρκυρας ἐστερημένης φρουρίων, τὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπέδαινε κρίσιμος.

138.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 5/17 Μαρτίου 1864.

Τὴν 29 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) Ελαῦον τὸ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) ὑμέτερον Ἕγγραφον.

Καίτοι ἡ ῥητὴ καὶ ἐπίμονος δρυνοὶς τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ νὰ ὑπογράψῃ τὴν κυρίαν Συνθήκην πρὸ τῆς συναιμολογήσεως τῆς Συμβάσεως, μ' ἐπισεν δι τοιεπτὴν ἡν πᾶσι πλέον πρὸς τοῦτο ἐνέργεια, μολοντοῦτο συναιμορφωθῆν πρὸς τὰς ὑμετέρας δύνηταις ἐπανελθὼν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι μοι μετὰ τοῦ Λόρδου Ρῶσσελ καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ο τελευταῖος οὗτος δὲν ἔλαβε πάρε τῆς Κυβερνήσεως του τὰς διαταγῆς περὶ ὃν μοι γράφετε, μοι εἶπε δὲ δι τοῦ συνεντεύξει αὐτοῦ μετὰ τοῦ Δόρδου Ρῶσσελ ἔθιξε τὸ προειμένον ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἐπέμεινε διότι ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς θεωρεῖ αὐτὸν ὡς ζήτημα ἀξιοπρεπεῖας. Ο Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας θεωρεῖ ἐκτοτε ἀδύνατον τὴν μεστείαν αὐτοῦ ἐπὶ τοσῷ λεπτοῦ ἀντικειμένου. Οὕτω πάκι σχέπτεται καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας.

Ο Λόρδος Ρῶσσελ μοι ἐδήλωσεν, ως καὶ ἄλλοτε, δι τοῦ Συνθήκην καὶ ἡ Σύμβασις πρέπει νὰ ὑπογραφθεῖσι συγχρόνως.

Οὕτω μοι ὑπολείπεται: μόνον ν' ἀναμείνω τὰς ὑμετέρας δύνηταις ὡς πρὸς τὰς παραπορήσεις ἃς θέλω ἀπευθύνει τῷ Λόρδῳ Ρῶσσελ περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν προσώπων εἰς ἃ θέλουσι χαρηγηθῆ διὰ τῆς Συμβάσεως συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις.

Τὸ ὑπομνημάτιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διπερ διεβίβεται ὑμεῖν διὰ τῆς ἀπὸ 15/27 Φεβρουαρίου ἐκθέσεως μοι, διηγυρίζεται δι τοῦ προτηρημένου τῷ σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως πίνακος χορηγούνται συντάξεις μόνον εἰς δυοὺς ἔχεταις αὐτοῦ καὶ ἐδικαιοῦνται νὰ λάβωσι τοικίτας δυνάμεις τῶν Ιονίων νόμων, ἀπόλευτον δ' αὐτῶν οὐδὲν. Ἐάν δὲ ισχυρισθῇ οὗτος δὲν ἔναι αἱρεθῆ, πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ μὲ θέση εἰς στάσιν νὰ καταδείξῃ τὰ δύναμεις ἔκείνων οἵτινες χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαιώματα πρὸς σύνταξιν, θὰ ἐλάμβανον τοικύτην δυνάμεις τοῦ συνημμένου ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως πίνακος.

Ἔτοι πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις, τὸ ἐπὶ τῶν Ἀποκιμῶν ὑπουργείον δὲν ἀξιοῖ δι τοῦ δίδονται εἰς πρόσωπα ἔχοντα τὸ τῆς συντάξεως δικαιώματα δὲν ἔναντίας ἐπιειδή, ταῦτα δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν, ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν σύνταξιν ὡς ἀναγκαῖαν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

139.

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 13/25 Μαρτίου 1864.

Διὰ τοῦ χθὲς ἀφιεβάτος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐλάθομεν τὰς ἀπὸ 5/17 Μαρτίου ὑμετέρας ἀναρρόφες.

Οὐδὲν μένει ἡμεῖν σήμερον νὰ προσθέσουμε, εἰς τὰ τελευταῖα ἡμῶν Ἕγγραφα. ἀναμένομεν δὲ τηεῖς τε καὶ τὸ κοινὸν ἀνυπομόνως τὴν εἰδησιν τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων τῶν Συνθηκῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτων, διεπίζομεν νὰ ἔχωμεν διὰ τοῦ προσεχοῦς Γαλλικοῦ.

"Ο ὑπουργός,
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΙ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

140.

Πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

EN ATHNAIS, τὴρ 14 Μαρτίου 1864.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Κυρίου Χ. Σ. Τρικούπη ἔγνωμεν δτὶ, κατὰ λάθος τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείον, συμπειρειλήψη τὸ Νέον Φρούριον ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν κατεδαφίσεων διὰ δάμα γνοὺς τοῦτο ὁ Λόρδος Ρώσσελ, εἰχε διατάξει τηλεγραφικῶς νὰ μὴ προβάσται εἰς οὐδεμίαν ἐπ' αὐτοῦ κατεδάφισιν.

Διατυχώς, ὡς ἔξαγεται ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀναφορῶν, τὸ τηλεγράφημα ἔφθιτε πολὺ ἀργά, καὶ δτὶ πλέον εἴχος καθαιρεθῆ ἢ ἐπιθαλάσσιοι τοῦ Νέου Φρούριος κανονοστοιχίαι. Οὐχ ἡττον διὰ τῆς αἰωτέρω διαταγῆς ἀνεστάλη πᾶσα περιτέρω ἐπ' αὐτοῦ κατεδάφισις ὡς ὑμεῖς αὐτοῖς ἔγνωστοκοιήσατε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ μετὰ τοῦ Κυρίου Τρικούπη συνδιαλέξει του, ὁ Λόρδος Ρώσσελ εἶπεν δτὶ, καθὼς διηγούριζονται αἱ Ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ, τὴν κατεδάφισιν τοῦ Νέου Φρούριος ἐπεβόμοντο οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἐνθυμισαν αὖται καλὸν νὰ τὸ κατεδαφίσεων, δτὶ δὲ διέταξε νὰ ἐρωτήῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκύρας ἀν τωόντι ἢ πόλις ἐπεβόμει τὴν κατεδάφισιν ταύτην.

Ἐπειδὴ οὐδὲν περὶ τούτου ἀνεφέρετε ἡμῖν, οᾶς παρακαλεῖμεν νὰ μᾶς γνωστοκοιήστε, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ τὰς δεούσας πληροφορίας, ἀν πραγματικῶς τοιχότην εὐγῆν ἔξερρασί ποτε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Ο. Υπουργός,
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

141.

(Μετάφρασις)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

EN LONDINΩ, τὴρ 10]22 Μαρτίου 1864.

Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν ἀθηνῶν ἔθισε μόλις χθὲς, κομίσαν μοι μεταξὺ ἀλλον καὶ τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμέτερον ἔγγραφον.

Ο Λόρδος Ρώσσελ, διατίς διαμένει πάλιν ἐν τῇ Ἑ.ο.χ., ἥλθε σήμερον εἰς τὴν πόλιν δι' ὅλης ὥρας. Ὁρετικήσεις ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ἔσχον συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ, καθ' ἣν τῷ ἀνεκοίνωσα τὴν ὑμετέρων σύνταξιν τοῦ κράτους ὄρθρου τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως, δποις εὑρίσκεται ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἔγγραφῳ. Ἐνηγρησάμην δ' ὕστερας, σύμφωνα πρὸς τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας, νὰ ἐπιφυλαχθῇ εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἢ ἐν τινὶ μελλούσῃ ἐποχῇ ἀναθεώρησις τῆς Συμβάσεως ταύτης, ὡς διαπραγματίσης λίαν ἐσπειρουμένως. Ο Λόρδος Ρώσσελ ἀπήντησε τραχύως, δτὶ οὐδὲν ἔγένετο ἐσπειρουμένως καὶ δτὶ ὑφείλε νὰ ἐπαναλάβῃ δ.ii ἥδη πολλάκις εἶπεν, δτὶ αἱ κατὰ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως ἡμέτεραι αὐτιφρήσεις καθήκτοστο τῆς τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Έις πρὸς τὴν ἡμετέραν σύνταξιν τοῦ πρώτου ὄρθρου συνήνεσε νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὅψιν, ἀλλὰ δὲν ἔδειξε διάβεσιν νὰ τὴν περιδεχθῇ. Ἰπέβαλον αὐτῷ ἐξ ἴδιων μου ἐτέραν αἴτησιν, περὶ αρχιρέσεως ἐκ τοῦ ὑπὸ στοχ. Β'. πίνακας τῶν διδομένων ἀπολημμιώσεων εἰς τοὺς Τοποτηρητάς (Résidents). Ο Λόρδος Ρώσσελ ἔλαβε σημειώσεις τῆς προτάσεως ταύτης ἵνα συιεννούθῃ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν Ὑπουργοῦ, ἀλλ' οὐδεμίαν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς μοὶ ἔδωκε, ὑπόσχεσιν.

142

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Μαρτίου 1864.

Ἐν τῇ συνεντεύξει ἦν Ἐλαῖον σήμερον μετὰ τοῦ Δύρδου Ῥώσελ, ἀνικοίνωσα αὐτῷ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμετέρου ἐγγράφου ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα τῶν μὴ κατεδαφισθέντων δχυρωμάτων.

Οἱ Δόρδοις Ῥώσελ μοὶ ὑπεσχέθη νὰ λαλήσῃ περὶ τούτου τῷ ἀρμοδίῳ Ὑπουργῷ. Ἐν τοσούτῳ δὲ πλείστας μοὶ ἀντέταξε δυσγερείας ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα ταῦτα.

Τὴν περὶ τούτου ἀπάντησιν τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως θέλω διαβιβάσσει ὑμῖν διὰ τοῦ προσεγκούς ταχυδρομείου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

143.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγάννην.

EN ΑΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Μαρτίου 1864.

Τὴν 7/10 τρέχοντος Ἐλαῖον τὸ ἀπὸ 2/14 τοῦ αὐτοῦ ὑμέτερον τελεγράφημα καὶ ἔσπευσα ν' ἀναγγεῖλω τοῖς Πληρεζούσιοις τῶν τριῶν Δυνάμεων δτὶ Ἐλαῖον τὴν ἀδεικνυτὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ποιήσω τὴν ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ῥωσίας ἔξαιτουμένην δῆλωσιν. Συνεπείᾳ τούτου συνετάχθη ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Πληρεζούσιων σχέδιον δηλώσεως ἔχούσῃ: ὡς ἔπειται:

«Οἱ πληρεζούσιοι τῆς Ἑλλάδος δῆλωσαν δτὶ ἦν ἔξὸν αὐτῷ ν' ἀλαγγεῖλη δτὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων παρεδέχετο τὴν ἐν τῷ ἀπὸ 18/30 Μαρτίου 1863 ψηρίσματι τῆς Β'. ἐν Λαζαρίτης θνητῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως καθιερωθεῖσσαν ἀρχὴν δυνάμει τῆς ἡποίας οἱ τρόμοι διάλογοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α'. εδογείλουσι γὰρ πρεσβείωσι τὰ δῆματα τῆς Αγατολεκῆς Ὁρθοιδέρον Εξελιγοτάς.

«Οἱ πληρεζούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας ἀπεράσισσαν νὰ παρακατατεθῇ επαρδύσσει δῆλωσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ συμβουλίου.»

Τὸ συμβούλιον θέλει συνέλθει τὴν προσεχῆ τρίτην, 17/29 τρέχοντος, τὸ δὲ πρωτόκολλον ὑπογραφήσεται δπως ἔχει ἀνωτέρω, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἐγγραφα ἄπει δὲ λάβω διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου τῶν Ἀθηνῶν μοὶ συνιστῶσιν ἐτέρων σύνταξιν.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

144.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγάννην,

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 11/23 Μαρτίου 1864.

Τὸ Συμβούλιον προσεκλήθη νὰ συνέληῃ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργείῳ τὴν 3 ὥραν μ. μ. τῆς προσχοῦς τρίτης 17/29 τρέχοντος πρὸς ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης.

Οἱ Λόρδοι Ρῶσσελ μοὶ ἐπανέλαβον ὅτι ὁ ἀπαιτήσας νὰ ὑπογραφῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἡ εἰδικὴ Σύμβασις, δθεν σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας μου, ὃν αἱ τροποποιήσεις ἃς προβλέψαντα χθὲς δὲν γενῶσι δεκταῖ, θὰ ὑπογράψω τὴν σύμβασιν διπλὰ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν σχεδίῳ διὰ τῆς ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) αναφορᾶς μου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

145.

(Μετάφρασις).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀηδὸν μέσῳ Καλλιπόλεως διὰ τοῦ Ἀτμοπλοίου.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργόν.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 14/26 Μαρτίου 1864.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμετέρου ἔγγραφου, ὃτι ὁ Λόρδος Ρῶσσελ μοὶ ἔγραψεν ὅτι οὐδεμίαν νέαν τροποποίησιν δέχεται ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν ἡ Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις ὑπογράφονται τὴν προσεχῆ τρίτην, 29 Μαρτίου, σύμφωνας πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀπὸ 3 Μαρτίου αναφορᾶς μου κείμενα. Ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ προοιμίου τῆς συνθήκης προστεθήσονται αἱ ἔξης λέξεις: «καὶ ἐπειγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων».

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

146.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Ἀηδὸν ταχυδρομικᾶς ἀπὸ Κερκύρας

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργόν.

EN ΛΟΝΔΙΝΩ, τῇ 29 Μαρτίου 1864.

Η Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις ὑπεγράφονται σήμερον σύμφωνα πρὸς τὸ ἀπὸ 14/26 Μαρτίου τηλεγράφημά μου.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

147.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴν 13/25 Μαρτίου 1864.

Οἱ πρήγματα de la Tour d'Auvergne μοὶ διεκούνωσεν διὰ θλαβῆς χθὲς ἐπιστολὴν τοῦ K. Drouin de Lhuys διῆς συνιστᾶται αὐτῷ νὰ ποιήσῃ διὰ ἔθεωρες ἀρικτῶν πρὸς ὑποστήριξιν παρὰ τῷ Λόρδῳ Φῶσσελ τῶν ἡμέρων περὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως παραστάσεων.

Ο. Κ. Πρέσβυτος τῆς Γαλλίας μοὶ εἶπεν διὰ περιποιήσαστον αὐτοῦ μέλημα ἔθεωρει νὰ μοὶ διαχωρίσῃ ὅτε θλαβῆς τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας, ἀλλ' ὅτι συνεπείχ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ ὁ Λόρδος Φῶσσελ τῷ ἐλάλησεν ἐπὶ τοῦ προκαμμένου δὲν ἤδην κατονομάζει τὸν πόλεμον παρὰ αὐτῷ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

148.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον. Δηλιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Καὶ τοι αἱ ἀναφοραὶ μου διὰ θλάβετε μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἀπὸ 7/19 Μαρτίου ὄμιτέρου ἐγγράφου θὲ καθητούχασσαν ὑμᾶς ὡς πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ νέου Φρουρίου, σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω ἐκ νέου, εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, διὰ ὁ Λόρδος Φῶσσελ μοὶ εἶπε κατ' ἐπανάληψιν, μοὶ ἐπανέλαβε δὲ καὶ σήμερον ἔτι, διὰ μεταχειρισθεὶς τὴν λέξιν démantellement οὐδέποτε τίννοντος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατεδάφισιν οἰουδήποτε μέρους τῆς Ἀκροπόλεως. Τὴν λέξιν ταύτην μετεχειρίσθη ὡς συνώνυμον τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

149.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργὸν Κύριον Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN AONASINΩ, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Ο. Λόρδος Φῶσσελ μοὶ ἐγνωστοποίεις τὴν 14/26 Μαρτίου διὰ ἴδιαιτέρας ἐπιστολῆς διὰ ή Βρετανικὴ Κυβερνητικὴ δὲν ἤδην κατονομάζει τὸ νὰ ἐπενεγθῇ οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως. Οὗτον συνεμφρόνην πρὸς τὰς ὁδηγίας μου διελώτας διὰ εἰμὶ ἔτοιμος νὰ ὑπογράψω τὴν σύμβασιν μὲ μόνας τὰς προηγουμένως ἀποδεχθείσας ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως μεταβολάς. Κατὰ συνέπειαν τὰ Συμβούλιαν συνῆλθε σήμερον ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργείῳ καὶ ή τα συνθήκη καὶ η Σύμβασις περιελήφθησαν τὰς ὑπογραφάς τῶν πληρεξουσίων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Αἱ Συνθῆκαι αὗται εἰσὶ συντεταγμέναι ὥπως ἐκοινοποιήθορον εἰς τὸ Υπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μαρτίου αἰφορᾶς μου.

Ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ προσημένου τῆς Συνθήκης προστέθησαν αἱ λέξεις εκατὸπεριθόνταις κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.³ Ἡ τελευταία παραγραφὴ τοῦ δι.θρου 3 ἀρχεται διὰ τῶν λέξεων εἰς νέαις αὐταις Συμβάσεις.⁴ ἀντὶ τοῦ εἰνοεῖται διτοῦ αἱ νέαις αὐταις συμβάσεις διότι αἱ λέξεις, εἰνοεῖται διτοῦ εὐρίσκοντο δῆλη ἐν τῇ προκηρυμένῃ παραγράφῳ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

150.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN AONIANΩ, τῇ 17/29 Μαρτίου 1864.

Ὡς ἀνήγγειλον εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 10/22 Μαρτίου ἀναφορᾶς μου, οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Τριῶν Δυνάμεων συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου πρωτοκόλλου περὶ τοῦ θρησκεύματος τῶν διαδόχων τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Τὴν ἀπὸ 7/19 Μαρτίου ὑμετέραν ἐπιστολὴν δι' ᾧ ροὶ ἔχονται ποιεῖτο ἄλλο σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ θρησκεύματος, καὶ ἐπεινεὶς νὰ συστήσω εἰς τοὺς Πληρεξούσιους τὴν νέαν ταύτην σύνταξιν.

Τὸ Συμβούλιον οὐδεμίαν παρενθέτων δυσχέρειαν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ τὸ νέον σχέδιον, καὶ σᾶς διαβιβάζω ἐσωκλείστως ἀντίτυπον τοῦ πρωτοκόλλου ὡς ὑπεγράφη σήμερον.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

151.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου γενομένου Συμβουλίου τῇ 29 Μαρτίου 1864.

Παρόντες.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας

τῆς Μεγάλης Βρετανίας,

τῆς Ρωσίας, καὶ

τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλίως τῶν Ἑλλήνων διλοποιεῖ, διτοῦ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ ἀπαραμένων τὴν διάταξιν τοῦ τῆς ἔκλογῆς Αὐτοῦ φυφίσματος δυνάμει τῆς δημόσιας οἱ νόμιμοι Αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου δρεῖλουσι νὰ προσθένεται τὸ δόγμα τῆς Ανατολικῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας.

DE LATOUR D' AUVERGNE.

ΡΩΣΣΕΑ.

ΒΡΟΥΝΝΩΦ.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

152.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN AONIANΩ, τῇ 17/29 Μαρτίου 1864.

Ἔχω τὸν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσω ἐγκλείστως φάκελλον περιέχοντα:

1) Τὴν Συνθήκην περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων ὑπογραφεῖσαν παρέκου σήμερον ὡς καὶ παρὰ τῶν Πληρεξούσιων τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Αὐλῶν καὶ 2) Τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ἢν συντεγράψῃ μετὰ τοῦ Πληρεξούσιου τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀμέσως μετά τὴν ὑπογραφὴν τῆς ῥηθείσης Συνθήκης.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

153.

(Μετάφρασις.)

Σ ΤΝΘΗΚΗ

Μεταξὺ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσῶν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλίου τῆς Ἑλλάδος, ὃν πρόθυμος, ἐν ἔξτροφες τοιαύτην εὐχὴν ἡ Ἰόνιος Βουλὴ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν προστασίαν τῶν Νήσων τούτων, οἵτις εἶχεν ἀνατίθη εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα διὰ τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 24 Ὁκτωβρί. (5 Νοεμβρί.) 1815 μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Λούστρας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας συνομολογηθείσκης Συνθήκης. Τῆς εὐχῆς ταύτης ἐκδηλωθείσης διὰ Ψερίματος τῆς ῥήθεσης Βουλῆς, παραψήφισε ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Ὁκτωβρίου 1863, ἡ Αὐτῆς Βρετανικὴ Μεγαλειότης συνήνεσε, διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τῆς Συνθήκης τῆς συνομολογηθείσκης τῇ 2/14 Νοεμβρίου 1863 μεταξὺ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητῶν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Λούστρας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν ῥωσσῶν νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν ταύτην ὑπὸ τενας δρους ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους καὶ ἀπεῖπγεθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.

Λι δὲ Αὐτῶν Μεγαλειότητες, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Λούστρας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν ῥωσσῶν, συνήνεσαν, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου καὶ ὑπὸ τούς αὐτοὺς δρους, νὰ παραδεχθῶσι τὴν παραίτησιν ταύτην, καὶ νὰ ἀναγιωρίσωσιν, μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, τὸν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῶν εἰρημένων Νήσων.

Δινάμει τοῦ ἀρθροῦ 5 τῆς ἐν Δονδίνῳ τῇ 1/13 Ιούλιου 1863 ὑπογραφείσκης Συνθήκης, συνεφωνήθη πρὸς τούτους διορθώνω; μεταξὺ τῆς Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοκράτορος τῶν Ηνωμένων τῶν Ελλήνων, ὅτι αἱ ίόνιοι Νήσοι, δταν ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσίς των τελεσθῇ, ὡς προείδε τὸ ἀρθρον 1 τῆς αὐτῆς Συνθήκης, θέλουσι συμπεριληφθῆ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συνομολογηθείσῃ ἐγγυήσει ὑπὸ τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας διὰ τῆς ἐν Δονδίνῳ τῇ 25 Απριλίου (7 Μαΐου) 1832 ὑπογραφείσκης Συνθήκης.

Ἐπομένως, σύμφωνα πρὸς τοὺς δρους τῆς Συνθήκης τῇ 1/13 Ιούλιου 1863 καὶ πρὸς τοὺς δρους τοῦ ἀρθροῦ 6 τῆς Συνθήκης τῇ 2/14 Νοεμβρίου, δι’ οὗ αἱ Αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας, ὡς δινάμεις ἐγγυήτραι ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐπεφυλαξάντο νὰ συνάψωσι Συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας, δις ἡ ἔνωσίς τῶν ιονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ καταστήσῃ ἀναγκαῖας, αἱ ῥήθεισαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες ἀπεφάσισαν νὰ προβάνων εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Αὐτοκράτορος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσσεως τῶν ἀγωτέρω μνημονεύσεων διατάξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Αὐτοκράτορος τῆς Βρετανίας τῶν Ἑλλήνων συγκατετέθη εἰς τὴν διάπραξιν τῆς Συνθήκης ταύτης, αἱ ῥήθεισαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες διώρισαν πληρεξουσίους Αὐτῶν, οἵτοι : Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν Κύριον Χαροπαλὸν Τρικούπην, Πληρεξουσίον ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσι. Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τὸν Πρύγκηπα de la Tour d Auvergne Πρέσβυτον Αὐτοῦ ἐν Δονδίνῳ κτλ. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσση τοῦ Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Κόμητα Ιωάννην Ρένσελ, ἴπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑξατερικῶν κτλ. καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν ῥωσσῶν τῶν Βαρούνα Βρουνώρ, Πρέσβυτον Αὐτοῦ ἐν Δονδίνῳ κτλ. Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ ἐκτετῶν πληρεξουσια εὑρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνεργάσαντες τὰ ἔξι τοῦ ἀρθρου.

Ἄρθρον 1.

Η Αύτης Μεγαλειότης ἡ Βασιλισσα τῶν Ἰνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἱρλανδίας, ἐπιθυμοῖσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εὐχὴν, ἵν ἡ Βουλὴ τῆς Ἰνωμένης Π.λιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἔξορεσσεν ὑπὲρ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν, συγήνεσεν, ὑπὸ τοὺς παρακατιὸν διαλαμβανομένους δρους, νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν τῶν Νήσων τῆς Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ιθάκης, Κυθήρων καὶ Παξῶν μετὰ τῶν παραπτεράτων αὐτῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 24 Οκτωβρίου 1815 ὑπογραφείσης Συνθήκης ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Λύστρίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας, συνέστησεν ἐν καὶ μόνον ἐλεύθερον Κράτος ὑπὸ τὸ δνομα σε Ἰνωμένη Πολιτείᾳ τῶν Ιονίων Νήσων ταῦτα ὑπὸ τὴν ἀμεσον καὶ ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Αὕτης Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἰνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἱρλανδίας, τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ.

Ἐπομένως, ἡ Αὕτοῦ Μεγαλειότης Λύτρατορ τῶν Γάλλων, ἡ Αὔτης Βρετανικὴ Μεγαλειότης, καὶ ἡ Αὕτοῦ Μεγαλειότης ὁ Λύτρος ἀτέω πασῶν τῶν Ρωσῶν, ὡς ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην τῆς 25 Απριλίου (7 Μαΐου 1832,) ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐνωσιν ταύτην, καὶ διακηρύξσοντες διτὶ ἡ Ἑλλάς ἐντὸς τῶν δρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῆς ἐν Κονσταντινούπολει μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς ἦψης Πύλης ἀφ' ἑτέρου διαπραγματείσης συμβάσεως τῇ 9/21 Ιουλίου 1832, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ιονίων Νήσων, ἀποτελέσαι ἐν Κράτος Μοναρχικόν, ἀνεξάρτητον καὶ Συνταγματικόν, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αὕτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Αὐλαι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας, ὡς δυνάμεις ἐγγυήτραιαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διακηρύξσοντες, τῇ συναντέσι τῶν Αὐλῶν τῆς Λύστρίας καὶ τῆς Πρωσίας, διτὶ αἱ Νήσοι τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ὡς καὶ τὰ σὺν αὐταῖς, μετὰ τῶν ἐνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσιν ἀπολαύσει τῶν πλεονεκτημάτων διηνεκοῦς οὐδετερότητος.

Ἡ Αὕτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται, τὸ καθ' ἑαυτὸν, νὰ τηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα τεύτην.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐνωσι τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἀλλοδαπῶν, δυνάμεις Συνθήκων καὶ Συμβάσεων συναρθεισῶν ὑπὸ ξένων Δυνάμεων μετὰ τῆς Αὔτης Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς Προστάτιδος τῶν Ιονίων Νήσων. Πάσαι αἱ ἐκ τῶν εἰρημένων συναλλαγῶν, ὡς καὶ ἐκ κανονισμῶν συνδεδεμένων πρὸς αὐτὰς καὶ σήμερον ἐν ισχύ, πηγάδουσι διατηρηθήσονται καὶ ἀκριβῶς ἐφαρμοσθήσονται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἐπομένως ἥπτῶς συνομολογεῖται διτὶ τὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν τοῖς Ιονίοις λιμέσον, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ τῶν Ιονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος ναυτολία, θέλουσι τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως καὶ ἔσονται ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐνωσεως τῶν Ιονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς διαπράξεως νέων Συνθηκῶν, ἡ Συμβάσισιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κανονισθῶσι μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τὰ περὶ ἐμπορίας, ναυτιλίας καὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν ζητήματα.

Ἐννοεῖται διτὶ αἱ νίσι Συμβάσεις συναρθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἑτῶν, ἡ τάχιον, εἰ δύνατόν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσι τῆς Ἰνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων οὐδεμίως ἀκυρώσει τὰς ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας τῶν νίσιων καθιερωμένας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας ἐπομένως τὰ καθιερωθέντα θρησκευτικά δικαιώματα καὶ προνόμια ὑπὸ τοῦ Α'. καὶ Β'. κερατολίου τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Ἰνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων νήσων, καὶ ιδίως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὁρθοδοξοῦ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὡς Ἐκκλησίας ἐπικρατούσης ἐν ταῖς νήσοις, ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία τῆς λατρείας ἡ χορηγουμένη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, καὶ ἡ πλήρης ἀνεξιθρησκεία ἡ πρὸς τὰς ἄλλας χριστιανικάς κοινότητας ὑποσχεθεῖσα, διατηρηθήσονται καὶ μετὰ τῶν ἐνωσιν ἐν δλη αὐτῶν τῇ ισχύ.

Ἡ εἰδικὴ προστασία, ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς τὴν Καθολικὴν ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ὃν αὕτη ἡ διπολαύει, διατηρηθήσονται ἐπίσης καὶ οἱ εἰς τὸ δόγμα τοῦτο ἀνήκοντες ὑπήκοοι. Ήταὶ ἀπολαύσωσιν ἐν ταῖς

Ιονίου νέσοις τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς ἔλευθερίας τῆς ὀντογνωμοσύνης ως πάλις αἰτούς ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) 1830.

Ἐδρεγή τῆς ἀπολύτου ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἴστοτος μεταξὺ τῶν ὑπερέων τῶν διαφόρων δογμάτων καθηερωμένη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου, θέλει ἐπίσης ἵσχεις ἐν ταῖς ιονίαις νήσοις.

Ἄρθρον 5.

Ἐ Βουλὴ τῆς Ἐνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἐθέσπισε, διά Ψηφίσματος ἐκδοθέν ος τῇ 7/19 Οκτωβρίου 1863, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν καθιερώται ἐτησίως εἰς αἴξησιν τῆς Ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μηνιάς δύσσεις κατὰς θαλλόμενον, εἰς τρίπον διπλανή τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ιονίων Νήσων, ἕκτος ἀν ληρθῆ πρόνοια κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς τύπους διὲ τὴν ἀπότισιν αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ συνέπειαν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἔργαμσῃ δεόντως τὸ Ψήφισμα τοῦτο.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἡ Βασιλισσαὶ τοῦ Ἐνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσιῶν συνεργώντων διπλανῆς παρατίσσων, ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. ἕκαστος τέσσαρας χιλιάδες λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως, ἐκ τῶν ποτῶν δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ταμεῖον ὑπεγραφέθην ἀποτίνη ἐτησίως ἕκαστῳ Αὐτῷ, δυνάμει τῆς συμφωνίας τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῇ συμπράξει τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, κατὰ μῆνα Ιούνιου τοῦ 1860.

Ρητῶς δρᾶται ὅτι τὰ τρία ταῦτα ποσὰ, ἀποτελοῦντα κεράλαιον δέδεκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως, προσδιορίζονται εἰς προσωπικὴν προίκισιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. πρὸς τὴν ἀνακτορικὴν χορηγίαν τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Κράτους δριζομένη. Η εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον ἀνάβασις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος οὐδεμίαν ἀλλως τε θέλει ἀπιρέει μεταβολὴν εἰς τὰς οἰσονομικὰς ὑποχρεώσεις, δὲς ἡ Ἑλλὰς συνῆψε διὰ τοῦ ἀρθροῦ ΙΒ'. τῆς Συμβάσεως τῆς 25 Απριλίου (7 Μαΐου 1832) πρὸς τὰς δυνάμεις, τὰς ἄγγυθείσας τὸ δάνειον, οὗτε εἰς τὴν ἀπελεύσιν τῆς ὑποχρεώσεως διὸ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσεις ἀνέλαβε καὶ γὰρ τὸν Ιούνιον τοῦ 1860 μετὰ τὰς παραστάσεις τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς έδρας Αὐτοῦ πάσις τὰς ὑποχρεώσεις καὶ συμβάσεις τὰς νομικὰς συναρθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐνωμένης Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων ἡ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως τῶν νήσων, συνψήσα τῷ Συντάγματι τῶν Ιονίων Νήσων, εἴτε μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, εἴτε μετὰ ἑταίρων ἡ ἑταρικῶν συλλόγων, εἴτε μετ' ἰδιωτῶν, καὶ ὑποχνεῖται νὰ ἔκπληρωσῃ τὰς ἥνθεισας ὑποχρεώσεις καὶ συμβόλαια καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτασιν, ὡσανεὶ εἰχον συναρθῇ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταῦτην ὑπάγονται ίδιος τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ιονίων νήσων, καὶ τὰ τὰς τὸν Ιόνιον Τράπεζαν εἰς τὴν θαλασσαν ἑταίρειαν, τὴν ὑπὸ τὸ διοικετικός Λόγοδον γνωστήν, συμβάνως πρὸς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν τῆς 1 Δεκεμβρίου 1853, καὶ εἰς τὴν ἑταίρειαν τοῦ αερόρωτος τῆς Μ.Δ.Π.Τ.Ο.Σ. καὶ τῆς Μεσογείου, χορηγηθέντα πλεονεκτήματα.

Άρθρον 8.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρειάζεται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς έδρας Εὔκυτος:

1. Τὰς χορηγηθείσας συντάξεις εἰς Βρετανούς ὑπηκόους ὑπὸ τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ συντάξεων ἴσχυοντας νόμους ἐν ταῖς Ιονίοις νήσοις.

2. Τὰς ὄφειλορένας ἀποζημιώσεις εἰς τὰς ἀτούς, διατελοῦντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως, ἀπερὶ στερηθήσονται τῶν ὑσσόνων τῶν ἔνεκα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνόσεως τῶν νήσων.

3. Τὰς συντάξεις, ὃν ἀπολαμβούσι πολλοὶ ὑπήκοοι Ιόνιοι, πρὸς ἀμοιβὴν ὑπηρεσιῶν προσενεγκεῖσθαι εἰς τὴν Ιονίον Κυβερνήσειν.

Εἰδικὴ σύμβασις, συνομολογηθητούμένη μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, δρίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφόρων τούτων συντάξεων, καὶ κανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Λύτης Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, θέλουσιν ἀποχωρήσαι εἰς τὰς χώρας τῆς Ήπειροῦ Πολιτείας τῶν Ιονίων νήσων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, οὐ πρότερον, εἰ δυνατόν, μετὰ τὴν ξύρεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Ἄρθρον 10.

Η παρούσα Συνθήκη ἐπιχωραθήσεται, αἱ δὲ ἐπιχωράσσουσες οἱ τελαιχείτονται ἐν Λονδίνῳ ἵντὸς τῆς προθεσμίας εἴς έβδομαδῶν οὐ καὶ πρὸ αὐτῆς, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων κτλ.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΦΩΣΣΕΛ,

ΒΡΟΥΝΩΦ,

DE LA TOUR D'AUVERGNE

154.

(Μετάφρασις.)

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Συνομολογήθεσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας ἐν Λονδίνῳ τὴν 17 (29) Μαρτίου 1864 περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Ιονίων Νήσων διατελεσάν των ὑπαλλήλων.

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ήπειροῦ Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ συνενωθθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἀγγλῶν ὑπηρέσων καὶ ἀλλαν συνεπείᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς οὗτοι προστίγγηκον τῇ Κυβερνήσει τῆς Ήπειροῦ Πολιτείας τῶν Ιονίων Νήσων καθ' ἓν καιρὸν οἱ Νήσοι αὗται διετέλεσαν ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Λύτης Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, συνεφόνησαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ σύμβασιν, καὶ διώρισαν ὡς πληρεξουσίους των, οἱ μὲν Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην Πληρεξούσιον ἐν τῇ Εθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει, οἱ δὲ Βασιλισσαὶ τῆς Ἀγγλίας τῶν ἐντιμότατον Κόμητα Ιωάννην Φέρσελ κτλ., οἵτινες κοινωποί·όσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξεύσιά τουν, εὑρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνεργάνησαν καὶ συναμιλόγησαν τὰ ἐπόμενα ἀρθρα:

Ἀρθρον 1.

Ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἔχορτηθενταν συντάξεις εἰς Ἀγγλούς ὑπηρέσους παρὰ τῆς Ιονικῆς Κυβερνήσεως, καὶ νῦν δὲ πρόκειται νὰ δοθῶσι τοιχύτας, συνεπείᾳ τῶν ἐπιχειρούντων κανονισμῶν ἐν ταῖς Ιονίαις Νήσοις ὡς πρὸς τὰς συντάξεις· καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῶν εἰρημένων συντάξεων ἀναβαίνει κατ' ἕτος εἰς λίρας στελλίντας 7,403 θεσλ. 3δρ., ὡς ἐμφαίνει ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακε, οἱ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνομολογεῖ διτὶ ἀρρεῖς ἀραιαρεθῶσιν αἱ δέκα χιλιάδες λιρῶν κατ' ἕτος, αἱ μηνυμονευόμεναι ἐν τῷ 5ῷ μῆνι τῆς σήμερον ὑπουργαρεῖσσας Συνθήκης μεταξὺ τῆς Α. Α. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Φραγκῶν ἀφ' ἑτέρου, τὸ διωτέρῳ ποσὸν θέλει ἀποτελέσσει τὴν δευτέρην ὑποχρέωσιν, τὴν ἐπιβεβύνουσαν τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Κερτύρες καὶ τῶν λοιπῶν Ιονίων Νήσων, καὶ θέλει κατεβάλλεσθαι εἰς ἔξαμηναίς δόσεις εἰςτὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀγγλον Πρόξενον, πρὸς τὸν οχοπόν τοῦ νὰ διανέμηται ὑπ' αὐτοῦ σις τὰ διάφορα πρόσωπα τὰ δικαιούμενα εἰς τὰς ἀνωτέρα συντάξεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον κατέστη νὰ δοθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ ἄλλα πρόσωπα διατελεύντα μὲν νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ιονίου Κυβερνήσεως, ἄλλα μέλλοντα ν' ἀπολέτωσι τὰς θέσεις των συνεπείᾳ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Ιονίων Νήσων, αἱ δὲ ἀποζημιώσεις αὗται συμποσοῦνται κατ' ἕτος εἰς λίρας στελλίντας 3,271 12 σελ. ὡς ἐμφαίνει ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακε, οἱ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συμμολογεῖ διτὶ

τὸ εἰρημένον ποσὸν θέλει ἐπιβαρύνει τὰ εἰσοδήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ θέλει καταβάλλεσθαι καθ' ἑ-
ξημηνίας δόσεις εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλον Πρέσβυτον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δισιέμηται ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τοὺς
ἔχοντας δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἀποζημιώσεων.

Αἱ διάφοροι αὗται συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις ἅρξονται ἐπιβαρύνουσαι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνησίαν καὶ
καταστῆσονται πληρωτέαι παρ' αὐτῆς μετά τὴν παῦσιν τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ
εἰς τὸ ἔπειτα. Ἐπομένως αἱ πρῶται καταβολαὶ γενήσονται εἰς τὸν Ἀγγλον Πρόξενον, ἐν Κερκύρᾳ, καὶ τὸν Ἀγγλον
Πρέσβευτην, ἐν Ἀθήναις, δικαι τῷμέρας πρὸ τῆς 19/31 Μαρτίου, ἢ τῆς 18/30 Ἰουνίου, ἢ τῆς 18/30 Τημέρου,
ἢ τῆς 19/31 Δεκεμβρίου τῆς εὐθὺς παρεπομένης μετά τὴν ἀρσιν τῆς Ἀγγλικῆς ἔξουσίας ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις.
Ἐφεξῆς δὲ αἱ πληρωματὶ θίλουν γίνεσθαι δικαι τῷμέρας πρὸ τῆς λαζανῶν ἑκάστης ἐπομένης ἴξημηνίας.

Ἐπειδὴ δὲ διάφοροι Ἰόνιοι ὑπήκοοι λαμβάνουσι συντάξεις χορηγηθεῖσαι αὐτοῖς δι' ὑπερεσίας ὑπὸ τὸ κράτος
τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναδέχεται ἵνα τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν
εἰρημένων συντάξειν ἀναγνωρισθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἴξει κολουθήσισιν οὗτοι διεόντως λαμβάνοντες
αὐτάς. Οἱ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλον Πρέσβυτος, ἀπὸ τοῦ λαβέντος τῶν τοιούτων συντάξεων περὶ τοῦ Δόρδου Με-
γάλου ἀρμοστοῦ τῆς Α. Ερ. Μεγαλειότητος, θέλει παραδίσει αὐτὸν εἰς τὸν Γύουργὸν τῶν Ἑξατερικῶν τῆς
Ἑλλάδος καὶ οὐδεὶς Ἰόνιος ὑπήκοος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τινὰ ἀπαίτησιν περὶ τῆς Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος ἐπὶ
λόγῳ συντάξεως διδομένης νῦν αὐτῷ, ἔκτος ἂν ἡ σύνταξις αὐτῇ περιλαμβάνηται ἐν τῷ ἄρθρῳ καταλόγῳ.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Α'.

Πρόσωπα δεκαιοθύρια εἰς συντάξεις ἐκ τῶν προσόδων τῶν Ἱονίων Νήσων.

Ο νομα.

Ποσόν.

Διρ. τερ. σελ. δημ.

Baker, Έρβίκος	554.	3.	2.
Barr, E. F.	500.	0.	0.
Elair, Ούθλιαρ	710.	0.	0.
Boyd, A. F.	416.	13.	4.
Colegan, J. B.	135.	0.	0.
Colthurst, Λοχαγὸς	97.	10.	0.
Falcone, Ιάκωβος	115.	6.	8.
Fraser, Σιρ J.	510.	0.	0.
Gisborne, T. J.	382.	10.	0.
Hatton, Κάρολος	80.	13.	9.
Hunter, Ιάκωβος	66.	13.	4.
Hunter, Ιωάννης	200.	0.	0.
Kirkpatrick, Ιωάννης	732.	10.	0.
Lawrence, Λοχαγὸς	150.	0.	0.
Marchis, Ιωαννῆς	39.	10.	0.
Peas, Θωμᾶς	30.	0.	0.
Raqueneau, Λοχαγὸς	351.	12.	3.
Reid, Λοχαγὸς	191.	12.	6.
Reid, Σιρ Ιάκωβος	710.	0.	0.
Reynolds, W. L.	238.	6.	8.
Stenhouse, Φρερτος	190.	13.	4.
Stevens, G. A.	29.	5.	0.
Stevens, Ιωάννιος	135.	0.	0.
Stevens, Φρέρτος	158.	13.	4.
Thompson, Γκολοχαγὸς	16.	5.	0.
Wilson, J.	24.	0.	0.
Woodhouse, Ιάκωβος	637.	10.	0.

Δίρατ στερλ 7,403. 8. 4.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοχ. Β'.

*Πρόσωπα ὃν αἱ ἀποχημιώσεις ἤτεκα ἀπωλεῖαι τῆς θλοῦς τῶν εἰοὶ πληρωτῶν παρὰ τῆς
‘Ε.Μ.η. Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐπὶ Ἀθῆνας “Αγγ.τον Πρέσβην.*

Ο νομ. α.

Π ο σ δ ν.

Λίρ. στὸ. δημ.

Baker, Dr. B.	199.	6.	8.
Coccato, Στέλιος	25.	0.	0.
Colquhoun, Σιρ P.	576.	13.	4.
Debiasi, Venerando	12.	2.	8.
Debiasi, Βικέντιος	13.	13.	0.
Dendin, Σταμάτιος	9.	2.	0.
Deverell, ΟύΩλιαν	66.	13.	4.
D'Everton, Βαρών (Κάρολος Sebright)	283.	6.	8.
Forrest, Λοχαγὸς	60.	0.	0.
Guiffre, Dom	23.	8.	0.
Greenwood, Ιάκωβος	16.	13.	4.
Lane, Cecil	166.	13.	4.
Lazzaro, Σπυρίδων	11.	14.	0.
Minari, Βασιλείος	12.	2.	8.
Murray, Λοχαγὸς	150.	0.	0.
Montanini, Λοχαγὸς	37.	10.	0.
Ongaro, Άλβέρτος	18	15.	0.
Paoli, Ruggieri de	12.	2.	8.
Permis, Φερδινάνδος	13.	13.	0.
Quinland, Ιάκωβος	60.	0.	0.
Sargent, Σιρ Κάρολος	576.	13.	4.
Sella, Salvatore	12.	2.	8.
Stegni, Ιωσὴφ	13.	13.	0.
Torrini, Μαζιάτος	75.	0.	0.
Wodehouse, Συνταγματάρχης ἐντιμός Β.	250.	0.	0.
Wolf, Σιρ H. D.	576.	13.	4.
Λίραι στερλ.			3,272. 12. 0.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐνιαυσίων ἀποχημιώσεων θέλει δοθῆ ἵεις τὰ κατωτέρω πρόσωπα, ὡς ἀποχημιώσεις ἐνεκ τῆς ἀπωλεῖας τῶν θέτειν των, τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας των ἐπὶ ἦν ἔτος, ἢτοι:

Alexandre, Όθων	52	Λίρ.
Bulwer, Ερρίκος	300	"
Thomas	78	"
	430	"

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν ἴανουάριον ἐκάστου ἔτους δὲ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυτος τῆς Αὐτῆς Βρετ. Μεγαλειότητος θέλει παραδίδει τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἴπουργῷ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατόλογον τῶν προσώπων ἀπέρ δικαιοιοῦνται εἰς συντάξεις ἡ ἀποχημιώσεις συνεπείᾳ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου θὰ χρειάζονται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ προηγουμένου ἔτους τὰ ὄνόματα τῶν τεθνεώτων, ὡς καὶ τὰ ὄνόματα ἑκίνων δοτοῦ ἐδέξαντο ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ στέμματος τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

έπι μισῆς ίση πρὸς τὰς συντάξεις ἡ ἀποχρηματώσεις ἀς δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι. Πρὸς δὲ τούτοις θέλει
ἀραιωτέσσαι ἐκ τῶν πληρωτέων συντάξεων καὶ ἀποχρηματώσεων εἰς ἔτερα πρόσωπα, ὅν τὰ ὄνοματα θὰ μένουσιν
ἐν τῷ καταλόγῳ, ὁ δρειλόγιος αὐτοῖς μισῆς συνεπίᾳ θέσεων εἰς ἀς τυχὸν διορισθήσονται καὶ αἰτοφερουσῶν
εἰσδημάτων τῶν διδομένων αὐτοῖς συντάξεων καὶ ἀποχρηματώσεων.

Ἄρθρον 3.

Η περιβολα Σιμβολίου; θέλει ἐπικυρωθῆναι καὶ αἱ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθῆναι ἐν Λονδίνῳ συγχρόνως μετὰ τῆς ἀν-
ταλλαχῆς τῆς σημειωνῆς Συνθήκης.

Πήρε πίστωσιν κτλ.

Εγένετο ἐν Λονδίνῳ τὸν 17/29 Μαρτίου 1864.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
ΡΩΣΣΕΑ.

Φωτογραφική αναπαραγωγή του τόμου του Υπουργείου Εξωτερικών
«Έγγραφα επίσημα αφορώντα τας επί του Επτανησιακού Ζητήματος διαπραγματεύσεις»,
Ex του Εθνικού Τυπογραφείου, 1864.

Εκδόθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων
επί προεδρίας Απόστολου Χρ. Κακλαμάνη
το Μάιο του 2001, σε 3.000 αντίτυπα,
με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου της ένωσης
της Επτανήσου με την Ελλάδα (21 Μαΐου 1864).

Την έκδοση αυτή πρότεινε ο βουλευτής Ζακύνθου Διονύσιος Γκούσκος.